

Стефан ПЕНОВ

ל/ש/ס א ל ת יא ל

МИСТЕРИИ НА ЮДАИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО

Религия-Личност Общество

СТАВАНЕТО НА РЕЛИГИЯТА

ЕКЗИСТЕНЦИАЛНА ПОТРЕБНОСТ

ЦЪРКВА И ДЪРЖАВА

ИЗКОННОСТ НА ЮДАИЗМА

АПОСТОЛСКИТЕ ЦЪРКВИ

*КЛЕРИКАЛИЗЪМ-
-АНТИКЛЕРИКАЛИЗЪМ*

*СЕКУЛАРИЗАЦИЯ И
ДЕСЕКУЛАРИЗАЦИЯ НА СВЕТА*

ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКИ МИРОГЛЕД

2005 – AD * 5765 – ac.Judaism
София.

**Мистерии на юдаизма
и християнството**

Религия,личност,общество.

Автор:ст.н.с.,д-р Стефан Пенев */ κ τ ξ/

{stefan_sal@mail.bg}

Рецензент:проф.Иван Слаников.

Редактори:Стефан Денчев и
док.Недялко Ташев

Научен редактор:ст.н.с.,дфн.Димитър Цацов.

ISBN:954-9771-08-3.

Всички права запазени за автора.

ИК “ОРИОН” ПРЕС , 2005 г.

Тел:920-04-04

Факс:920-16-16

**МИСТЕРИИ НА ЮДАИЗМА
И ХРИСТИЯНСТВОТО**

МИСТЕРИИ НА ЮДАИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО

“Религия, личност и общество. Църква и държава.”

/ст.н.с., д-р Ст. Пенев/

Предговор: От рецензента /проф. Ив. Слаников/- 6 .

Увод: От Автора. - 9.

§/Методология: Логиката и епистемологията на критичния реализъм от Хегел до Уайтхед – 14.

Гл. I. РЕЛИГИЯ И ОБЩЕСТВО. ЦЪРКВА И ДЪРЖАВА – 23.

§1/История и съвременно състояние на отношенията – 23.

§2/Религията и обществото, църквата и държавата в историята на България – 25.

§3/Заключение за ортодоксалната вяра - 36.

§4/Българо-руските междуцърковни връзки през Средновековието, Новото време, XIX и XX в. - 39.

Гл. II. ЦЪРКОВНИТЕ ПРОБЛЕМИ ИЛИ КОЙ СЛУЖИ ЧЕРНАТА МЕСА – 43.

§1/ Религия, Църква и черната меса – 43.

§2/Черната литургия в България - 52.

§3/Митологията и теософията на “Nuevo Temporo”-историята и мирогледът - 58.

§4/Приключенията на “Новото време”- 64.

§5/Проблемът “Вавилон” и Апокалипсисът – 69.

Гл. III. РЕЛИГИЯ, ОБРАЗОВАНИЕ,

АНТИКЛЕРИКАЛИЗЪМ, ЗАКОНОДАТЕЛСТВО – 93.

§1/Вероизповедания, образование, антиклерикализъм – 93.

§2/Корелацията религиозно-светско – 99.

§3/Религия и антиклерикализъм: България и Конституцията на ЕС – 108.

Гл. IV. РЕЛИГИЯ И СЕКУЛАРИЗЪМ – 115.

§1/Религия и секуларизация: юдеохристиянски и елино-римски корени на европейския дух – 115.

§2/Миракулност и филиация в юдаизма, елинизма и християнството – 127.

§3/Десекуларизацията на света - 141.

Гл. V. Вместо заключение – 157.

§1 Приложение по “еврейския въпрос – 157.

§2/Същност на юдео-християнския мироглед – 164.

БИБЛИОГРАФИЯ - 182. 215 заглавия.- 188 стр.

За автора:ст.н.с.,д-р **Стефан ПЕНОВ*** / **К τ Ξ** е завършил философия в СУ”Св.Кл.Охридски” и Санкт-Петербургския Държа-вен У-т. Два пъти е бил експерт по вероизповеданията – в 36 и 39 НС. Преподавал е в СУ.В момента работи в БАН/ИФИ. Има 2 монографии,30 научни студии и статии и над 50 научно-популярни и публицистични материала. Съучредител и кординатор на Н.И.гру- па по РЕЛИГИОЗНО-ФИЛОСОФСКИ ПАРАДИГМИ съвместно със ст.н.сър: Ив.Слаников, Д.Цацов, Н.Димитрова & Е.Петрова.

**The MYSTERIES of JUDAISM and CHRISTIANITY
RELIGION - PERSON AND SOCIETY.
CHURCH AND STATE**

THE CONTENTS/by prof.PhD St.Penov/*

1/Preface – review by **Prof.D sc.Ivan Slanikov**.- 6.

2/**Autor’s originals** *Introduction by prof.PhD St.Penov - 9.

3***Methodology*** – *Religious and critical Realism* – 14.

4***Religion and Society,the Church and the State –ch.I. – 23 .**

§1**History and contemporary state/the jewish religion in the making* -23.

§2**Religion and society,the church and the state in Bulgarian history* - 25.

§3**Conclusion on Orthodoxy* - 36.

§4**Bulgarian-Russian interrelations in church,culture and history* –
- 39.

5* **The Church affairs and the black mess-ch.II - 43.**

§1**Religion,Church and the “black mess”*- 43.

§2**The black mess/liturgy in Bulgaria* - 52.

§3* *Mithology and Theosophy of Nuevo Temporo* – 58.

§4**The Adventures of Nuevo Temporo in all over the world* - 64.

§5**Babilons and the Apocalypsis* -69.

6***Religion,education,anticlericalism.Laws and rule of rex Simeon II and the Anticlericalism-ch.III. – 93.**

§1**Religion,education,anticlericalism* - 93.

§2**The correlation between the religion and saecularism* - 99.

§3**Religion and anticlericalism:Bulgaria and EU Constitution* –
- 108.

7*Religion and Secularisation – ch.4 – 115.

§1*/*Judeo-Christian and Elino-Roman roots as a basis of the spirit of Europe - 115.*

§2*/*“Miraculism” and “filiation” in Judaism, Christianity and Elinism - 127.*

§3*/*The Desecularisation of the World - 141 .*

8*CONCLUSION – ch.V - 157.

§1*/*Logics, epystemology and psychology concerning “The jewish question - 157.*

§2*/*The JUDEO-CHRISTIAN WELTANSICHT - 164.*

Bibliography of 208 books – page 183.

About the author: Prof.Ph.D.Stefan Penov / Κ τ ξ / Sal*/-MA

in Philosophy-Sofia and Sanct-Petersburg Uni- versities – 1984. In 1989 – Ph.D.-Sofia Univer- sity. In 1998 – professor of Philosophy of Reli- gions at the Bulgarian Academy of Sciences. In 2001-2005 – Councelor/an Expert at 39-th Bulga- rian Parliament on Religious affairs & Ecclesi- astical matters. He is foundation member and coordinator of **Research group Religious Phi-losophy Paradigmas** with professors: Iv.Slani- kov, D.Tzatzov, N.Dimitrova & E.Petrova. *Till now has editet 2 books: Philosophy of Mind: Soul – Body – God and World./ 1996*ISBN954-507-069-2. & Philosophy of Religion/2000* ISBN 954-9771-07-5.*

and 30 sc.studies or 50 sc.-popularisations/articles.

{e-mail:stefan_sal@mail.bg} sive: {relphilos_nedis@mail.bg}

**The Bulgarian Academy of Sciences , 39-th Parliament,
The Jewish organisation in Bulgaria “Shalom”.**

2005 – AD - 5765 – ac. Jud

РЕЦЕНЗИЯ

за монографията на ст.н.с,д-р Ст.Пенов:“Религия,личност и общество.Църквата и държавата” от проф.Иван Слаников.

Живеем във време,когато вечните ценности в най-висока степен изразяват ролята си на висши критерии на доброто и злото,полезното и вредното.В името на фалшиви религиозни цели се вършат най-жестоки престъпления против човечеството.Но тъкмо от автентичните религиозни ценности трябва да се очаква адекватен изход от драматичната ситуация на нашето време.Като насочване към този изход препоръчвам монографията на д-р Ст.Пенов.*Религия и общество;ставането на религията;религията в действие*–това е най-общият идеен кръг,в който са разположени констатациите и разсъжденията на автора.С вещина и богата фактологичност авторът ни поднася важни шрихи от историята и съвременното състояние на религиите.При това погледът му е отвътре,а не любопитно-съзерцателен и безпристрастен.В центъра на интереса му е **ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКИЯТ СВЕТОГЛЕД**,неговите предимства в сравнение с всички останали значими религиозни традиции и светогледи по света.

В цялото изложение на С.Пенов историческото е изходен пункт за обяснение на настоящето и то от своя страна само обяснява висшето си предназначение,защото без история няма настояще.Но и без желаното настояще историята ни изглежда неоправдана.Авторът свързва в един възел най-животрептящите проблеми на нашето държавно и църковно развитие с изконните исторически извори на нашата автентична духовност.Отношенията между държава и църква преминават през различни периоди и форми в историята на нашия народ и винаги през призмата на по-глобалния въпрос:Религия, личност и общество.Тяхното съвременно състояние е не само исторически обусловено,но съдържа и прогнози за бъдещето:Какво бихме могли и какво трябва да очакваме?Всяка безпристрастност по този предмет би изразявала незаинтересуваност от съдбата на държавата и народа ни/гл.І/.Д-р Пенов не живее с илюзията за българските църковни и религиозни проблеми като обособен остров в големия световен океан.Напротив,той поставя тези проблеми в светлината на универсалните проблеми,противоречия и съотношенията на силите в света.Дълбоко вълнуват автора духовно-отрицателните страни на **съвременната глобализация,която той сравнява с Вавилонската Кула**.В света на геополитиката религията много често се превръща в средство за постигане на светски,политически,егоистични цели,като същевременно облагородяващото духа влияние се неутрализира от грубия прагматизъм на

консумативното общество. И всичко това става на фона на отчаяната борба за оцеляване на по-голямата част от човечеството .

За С.Пенов“църква-държава”,”религиозно-светско”представяват РАЗЛИЧНИ МНОЖЕСТВА С НЕСВОДИМИ, НЕИЗВОДИМИ ЕД-НО ОТ ДРУГО НЕФОРМАЛНИ ЕЛЕМЕНТИ –светоглед,логика,ез-ик,ценностна система,право/канон/гл.І/. Както религията и църквата не са придатък към държавата,така не важи и обратното,т.е.теокра-цията.Ала на човешко изопачаване подлежи не само светското,но и чисто религиозното измерение на живота.Черната меса,сатанизмът, сектанството,масонството,религията-бизнес,геополитическите без-чинства и т.н.са убедителни примери за това.Чрез редица преходи те са свързани с“егоизма,прагматизма ,атеизма и наивния реализъм” като изрази на бездуховността на човека, който си въобразява,че може адекватно да се реализира и без религията/гл.ІІ/.

Според автора религията е екзистенциална потребност ,която не може да се компенсира от никакви други духовни,социално-политически,биологични или даже психологични фактори.Тъкмо затова тя заслужава непрекъснато внимание,придружено от грижи за Църквата.Адекватното отношение към религията е важен критерий за адекватността на всяко политическо и гражданско движение , на всяка

държавна организация и дори на съзнателната личност.Наред с това религията и Църквата,съчетани с други фактори,създават специфич-на близост между страни,народи и отделни хора,пример за което са в частност българо-руските междуцърковни,културни и държавни връзки през вековете,както и спасяването на българските евреи и традиционният етнически мир между християни,юдеи и мюсюлмани в България.В качеството си на традиционна духовност религията влиза в тесни взаимодействия с образованието и възпитанието на подрастващите.Авторът е не само професионален философ,но дей-стващ експерт по вероизповеданията в 36 и 39 Н.С.и като такъв той разглежда проблемите както в светлината на новия Закон за вероизповеданията,така и на Конституциите на България и ЕС.Проследени са отношенията между държава и църква и мястото на религиозното образование в различните европейски страни.Така се формират из -водите относно корелацията религиозно-светско,клерикализъм и антиклерикализъм,секуларизация и десекуларизация на света.Д-р Пенов стига до изводите,че”единствено религията като образование и възпитание на поколенията е в състояние да асоциира вътрешния свят на личността”.Тя е ”обединяваща цялото или основна част от обществената идеология,която е традиционен миросглед”/гл.ІІ и ІІІ/.

Колкото и общи положителни елементи да съдържат различните религии, все пак те са ясно степенувани по своята духовна ценност.

Този извод на автора ни помага да се ориентираме в съвременното състояние на света и човечеството. Той основателно поставя на първо място миросгледа на юдео-християнството като единство от све- тогледна и ценностна система/гл. III, IV. Особено ценна е гл. V/. Д-р Ст. Пенев изтъква основателно предимството този светоглед и ценности пред останалите познати ни от човешката история. Подчертани и добре обосновани са юдейските и елино-римски основания на християнството. От своя страна, последното е представено във функциите му на традиционен духовен интегратор на Европа, функция, която естествено се прехвърля върху ЕС. Особено са акцентирани характеристики на юдаизма и християнството като: миракулност, последователен монотеизъм, профетизъм, месианство и философското обосноваване на отношението човек-Бог и свят. С рядка вещина и убедителност са посочени общите принципи и ценности на

юдаизма и християнството. Същевременно е показана и връзката на исляма с юдео-християнската традиция. **За пръв път български автор справедливо изтъква основополагащата роля на юдаизма и филиацията на идеи от него**. Но трудът на д-р Пенев не си поставя за цел да противопоставя с враждебни намерения различните религиозни традиции. Неговите разработки целят да се покаже как с най-адекватни средства може да се съдейства за религиозното разбиране в света. То е жизнено необходимо не само за разцвета на човечеството, но дори и за самото му оцеляване. Още повече, че вече е налице пресита и дори отвращение от грубо утилитарната ориентация на съвременните цивилизации. Това се изразява и чрез процесите на десекуларизация в съвременния свят/гл. IV, V/.

Цялото съдържание, изводите и препоръките в книгата са пример за сериозно, ерудирано, дълбоко промислено и актуално научно изследване. Издаването на този труд несъмнено ще изиграе своята научна, социална и личностно-екзистенциална роля.

Октомври-Ноември 2004 г. - проф. д-р Ив. Слаников.

**“И рече безумец в сърцето си: Няма Бог!
И развратиха се хората и извършиха гнусни
престъпления ;няма кой да прави добро!
Бог от небесата с внимание погледна към
синовете човешки,за да види:Има ли кой да
разбира,да търси Бога?”- Псалом 52.**

“Ако не Съществуваше Бог,нищо друго не би съществувало,
защото само Той има Абсолютна пълнота на Битие,а всичко
останало няма достатъчно основание” - кардинал Мерсие.

“Посредникът между Бог и творенията не е теологията,а Нетвар-
ните Божествени ЕНЕРГИИ”-К.Милчев,Същност и Ипостас,с.31

“Няма автентична религиозност без психична чистота,открове-
ност и безкористност.Само тогава Бог е истинското средоточие
и гаранция на духовните ценности” -проф.Ив.Слаников,
-“Бог като понятие и като ценност”,с.36.

“Бог говори на всички мислещи хора и точно затова те имат
разум.Ала начинът,по който говори,не е същият като човеш-
кият разговор с думи”-К.Милчев ,”Битие и букви”,с.62

“В последните времена някои ще отстъпят от вярата като се
предават на мамливи духове и бесовски учения.Ще се издиг-
нат мъже/...със жигосана съвест/, които ще говорят изопаче-
но,за да увличат ученици след себе си”... **Хората не ще
търпят здравето учение,но водени от своите похоти,ще на-
съберат учители да им гъделичкат слуха”- /2 Тим.1 – 4/.**

**“Бог не само е сътворил света противостоящ Му
като някакво друго,но от века е родил Сина Си,
в Когото като Дух Се намира в Самия Себе Си”
- /Г.Хегел,Енциклопедия § 161 /.**

“Който не прибавя към познанието – отнема познание.
Който спре да учи – спира да живее.Който злоупотреби със
знание,не ще пребъдва!Ако не се вслушаи в **Реалността,**
къде си?” /Раби Хилел,Пирке Авот 1:13./

ПРЕДГОВОР*

/от автора/

Тази книга не е просто замисъл. Тя е **МИРОГЛЕД В ДЕЙСТ-ВИЕ**. Основана е върху ценноста на РЕЛИГИЯТА и главно на ЮД-

ЕОХРИСТИЯНСКИЯ МИРОГЛЕД. Религията се разглежда като:

1/ЕКЗИСТЕНЦИАЛНА ПОТРЕБНОСТ на отделния краен субект.

2/Основана е върху ТРАДИЦИЯТА И СИЛАТА НА ДУХА. Факт е например, че еврейският народ има календар на 5765 г през септември 2004 от н.е. или 2008 г. от действителното Р.Хр. Между 17 и 15 в. пр. н.е. по време на Египетското робство този древен народ временно е принизил своята религиозност и полузагубил национална и духовна самоидентичност. И този пример е единственото изключение. Защото през 15 в. пр. н.е. **Моше или Моисей, който промени хода на цялата човешка история**, изведе евреите от Египет след *сполучлив трансцендентно-иманентен двубой с фараона и египетските жреци*. После получи СВЕЩЕНИТЕ СКРИЖАЛИ и Тората на планината Хорив в Синайския полуостров и доведе народа си до **Ханаан – обетованата земя**, където днес, възстановена от Бен-Гурион и Хаим Вайцман през 1948 г., се намира свещената за всички религии страна Израел /Израел/. От 15 в. пр. н.е. до 21 в. сл. Р.Хр. боговдъхновените израелтяни запазиха своята култура, религия, лична духовност и национална принадлежност **БЛАГОДАРЕНИЕ НА ЗАПАЗВАНЕТО НА РЕЛИГИЯТА СИ**, независимо от нечовешките трудности, изпитания и страдания. Юдаизмът се оказа духовен тест за оцеляване и прогрес в една перманентно враждебна среда. Същата тази религия – **ЮДАИЗМЪТ стана основа на християнството**, а по късно съвместно с него и на страничния клон на *исляма*.

*Не по-малко значимо за българския народ е **ИЗТОЧНО ПРАВОСЛАВНОТО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЕ***. То именно запази националната, личната принадлежност и държавността на българите през 500-те години на турското робство. Именно православието победи и атеистичния комунизъм, и нихилистичните демократи.

3/Религията се оказва и **ОБЩОЧОВЕШКА**, а не само лична и национална ценност. Тя е *интеграторът на личността и консолидаторът на обществото*. Наличието на религия прави всички хора по целия свят нещо повече от биологични единици, събрани в стада!

4/Религията има и **НЕОСЕЗАЕМИ ЗА БЕЗДУХОВНИТЕ ХОРА ИЗМЕРЕНИЯ**: Най-важното от тях е, че *моралните, познавателни, дейностни и волеви усилия на религиозната личност и народ ги правят **БИТИЙНО ПО-СЪВЪРШЕНИ!***

Както пише покойният проф.Димитър Пенев в книгата си“Мироглед,дух,религия”/с.15 /:”Ние дотолкова сме хора, доколкото сме се издигнали до един мироглед...като степен на цялостна духовност,възможност за самоосъзнаване..Мирогледът изявява самото присъствие и действеност на духа в човека,символизира неговата божествена белязаност,задоволява неговия метафизичен нагон жив и парлив не по-малко от инстинкта за самопазване”.

В книгата по нов и оригинален начин е разгледана ОСОБЕНАТА И НЕПОВТОРИМА ДЕТЕРМИНАЦИЯ на юдаизма и християнството,каквито няма при другите световни религии.Специално е по-казан МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЯТ МОДЕЛ на ИЗСЛЕДВАНЕ на юд-ео-християнството.Новаторски е и ДИФЕРЕНЦИАЛНИЯТ ПОД -ХОД КЪМ ИЗТОКА И ЗАПАДА.По собствен начин са разгледани функциите на религията.Ясно е определено предимството на юдео-християнския мироглед.Съществено място е отделено на пре -хода и филиацията при взаимодействието юдаизъм-елинизъм-християнство.Показани са недвусмислено **ЮДЕО-ЕЛИНО-РИМ- СКО-ХРИСТИЯНСКИТЕ корени на Европа и трансформирани езически влияния.**

И не на последно място по значение е развитата концепция за ОТНОШЕНИЕТО ЦЪРКВА-ДЪРЖАВА чрез ТЕОРИЯТА ЗА НЕФОРМАЛНИТЕ МНОЖЕСТВА – СВЕТСКО И РЕЛИГИОЗНО.

Последната схема има евристична сила и може да се използва при изследванията на отношението РЕЛИГИЯ-ОБЩЕСТВО,ЦЪРКВА И ДЪРЖАВА КАТО ОСНОВНА МЕТОДОЛОГИЯ!!!

Крайната цел на автора е да разбули и демонстрира някои основни истини и предимства НА ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКИЯ МИРОГЛЕД. Освен това трябва ясно да бъде указана ценността НА РЕЛИГИЯТА.Поради това липсва каквото и да е опасение от възможни обвинения в КЛЕРИКАЛИЗЪМ,трансцендентно-иманентен ТЕИЗЪМ И ДЕСЕКУЛАРИЗЪМ!За мен като автор,учен и действащ експерт по вероизповеданията и световните религии истината е тази. Дано успее убедително да покаже това на повече мислещи хора.

Посвещавам тази книга на:1/ На **най-древната и основополагаща съвременната цивилизация монотеистична религия – ЮДАИЗЪМЪТ**,който признават това или не,е **оригиналният образец за всички монотеистични религии!**

2/На **Българската Православна Църква и чрез нея на световното Свято,Съборно и Апостолско Православие**,който са най-непреодолимият страж на България.

3/На **Католическата Църква,която е не по-малко апостолска и**

боговдъхновена и заема първото място в света сред всички християнски изповедания и световни религии по броя на членовете си и стройната си организирана дейност.

4/На всички онези,които правят света **ВСЕ ПО ДЕСЕКУЛАРИЗИРАНА**,но с цел да го одухотворят и **човекът** да заеме достойното си място в йерархията на световите като **неслучаен вид битие**.А сред тях са българските богослови,писатели,учени и философи,клирици и миряни,експерти,народни представители от НДСВ и БСП ,журналисти и общественици,които **ЗАЩИТИХА** БПЦ от посегателства върху името, имуществото,догматично-каноничната и' независимост.На всички онези,които защитават вярата,правата и идеите на Православната, Католическата и Арменската Апостолически Църкви,на Юдаизма, умерения нефундаменталистки ислям-сунити и шиити-казълбаши **тази книга е вече посветена.**

Поради същата причина **НЕ МОГА ДА ПОСВЕТЯ** книгата си на **нихилистите,лъжедемократите,служителите на световния Мамон**,защото **НЕ ПРИЕМАМ** “отворени общества” със затворени храмове,както не приемам и “научността” на атеизма,“езотеричните” ложи и движения,които разпространяват отровата на нездрава мистика,а се интересуват от благата,които “ръжда изяжда,крадец подкопава и молец пояжда”,*псевдоплурализма и псевдолиберализма на всеки “нов световен ред”, т.е.на “вълка в овча кожа”*,които водят до **УБИСТВЕНА БЕЗДУХОВНОСТ!!!**Тези проблеми са актуални и техните решения битийстват откакто :”Биде вечер,и биде утро – ден 1,2,3,4,5,6,7/йом-евр.= епоха,ден,период, времетраене/ :И рече Бог: *Да сътворим човека по Наш образ, и по Наше подобие...и стана човекът жива душа...И рече Господ - Бог:Ето човекът стана като един от Нас: да познава добро и зло*”/Битие/Генезис/1 книга Мои-сеева –Берешит1:26,3:22/.

Именно от идеята за грехопадението се вижда,че **религията е екзистенциална потребност**. Първите сътворени хора са живели в блажения Едем с ценностна система , която за мнозина днес е само идеал.Фактът на **грехопадение** се състои не в друго,а в **изкривяване на системата от ценности,в промяна на миросгледа и от там в промяна на априорните установки на разума**.Т.е.хората вместо Божествена Ипостас и свръхангелския образ на Бога-Метатрон/Сар/

както и вместо възвишени същества от емпиреума на деветте небеса,започнали буквално да виждат собствения си егоизъм,страх и копнеж да получат неща,които те не заслужават,а и не си струват. Вместо саморазвитие и интеграция на интрапсихичния свят до степен на развита духовност,каквато изисква “духът,що Съм дал на човека”,на преден план

изпъкват и доминират плътски проблеми, нагони и материални интереси. Вместо ДУХОВНА ВИЗИЯ за себе си и света, крайните субекти започнали да изпадат до равнището на наивния реализъм и материализма. От там естествено последвала промяна и на света, който се оказал “тук и сега” като е една **закостеняла материалност**. Очевидно *се е променил и самият субект в посока към прагматизъм, материализъм и даже биологизъм!* А тъй като Бог по определение е Всемогъщ и Всеведущ, всезнанието Му е свръхзнание и предугаждане, то неоснователни са страховете на моралистите. Става дума за всички без изключение автори, които обявяват света за *добър* или *недобър* и несправедлив. **При наличието на свободна воля, без която човек не отговаря не само за постъпките си, но и не съответства на понятието си!** като един от нас”!/ и при всезнание и всеведение от страна на Всевишния има само два възможни извода. Те са: *Избраната и извоювана човешка свобода е отговорна* за състоянието на междуличностните отношения и статута или конституцията на света на наличното битие.

Не Бог наказва, а само предугажда хората като психофизична конституция с много възможности и тенденции. За състоянието

ТУК И СЕГА СМЕ ВИНОВНИ ЕДИНСТВЕНО НИЕ ,ВСИЧКИТЕ!

Тъй като промените в човешкото битие са ниво на развитост на човешкото битийстване, степен на осъзнатост и одухотвореност, с една постоянна вътрешна и междуличностна борба, то най-естественото следствие от това е **екзистенциалната неудовлетвореност и копнежът, както и търсенето на ИЗГУБЕНИЯ РАЙ.**

На места съзнателно са допуснати повторения на факти и идеи с цел акцент върху доказателството или логиката на самата филиация на идеи и хронологията на събитията. Такава е **задачата**: Да се покаже ставането на религията, религията в действие, нейните функции и значение за личността, обществото, човечеството и за всеки един отделно взет краен онтологически субект, който се намира в този свят-екзистенциално училище за безсмъртие. *Ето защо **поже-лавам** на всички българи и на всички, размишляващи върху темата на книгата: да последват примера на боговдъновените израелтяни и светите апостоли!*

Авторът: ст.н.с., д-р Стефан ПЕНОВ,

За сериозна дискусия:

{stefan_sal@mail.bg}* {relphilos_nedis@mail.bg}

ЛОГИКА И ЕПИСТЕМОЛОГИЯ В КРИТИЧЕСКИЯ РЕАЛИЗЪМ след Хегел до А.Н. Уайтхед - методология.

В класическата логицизирана епистемология концепциите за познанието се свеждат до трите типа истина: кореспондентна /след Аристотел, силно доразвивана от диалектическите материалисти като “теория на отражението” и от томизма и неотомизма като вид “ненаивен реализъм”/, кохерентна /станала възможна след Бъркли, която търси вътрешна логика и съгласуваност в самото познание/ и прагматистка /като вариант на психологизъм, субективизъм и свръх- ценностна акцентуация/. В действителност има и четвърта концепция, която стана възможна едва след Хегеловата нестандартна диалектическа логика и принципът на единство на битие и мислене/при твърдение в субстанцията-субект, в духовното основание на крайния познаващ и осъзнал себе си като дух субект и противоречие в проявленията, които се снемат чрез синтез и взаимопреход между субект и предикат при абсолютното тройко умозаключение – Ст. Пенев- 71 - гл.V, 72 – гл.V, § 4/Аз наричам подобна концепция **АНАЛОГИ- ЧЕН** или **НЕЕДНОЗНАЧЕН ХОМЕОМОРФИЗЪМ НА ОТНОШЕНИЯТА**/гл. III, IV/, докато за автори като Дж. Прат, Дж. Сантаяна и А. Уайтхед това е “**КРИТИЧЕН РЕАЛИЗЪМ**”. В действителност подобна концепция не е реализъм, нито субективизъм, а нестандартна логика и епистемология на духа. Тя разглежда субекта и обекта като две неформални множества, при които има собствена, вътрешна съгласуваност на елементите, но двете множества са противоречиви, нееднозначни и техните елементи не съвпадат по съдържание, качество и същност, а само са аналогични. **Както са устойчиви връзките между елементите на множеството на т.нар. обекти, така са устойчиви и изменчиви връзките между елементите на психичното множество /субекта на познание и активна дейност/.** За да бъде тази доктрина вярно описание на природата на нещата/като Аз и не-Аз/: **Крайният резултат може да удовлетвори поне при две условия:** 1/Необходимото, но недостатъчно условие е, че *познание- то като системна теория трябва да бъде кохерентно*, т.е. вътрешно съгласувано, непротиворечиво, изводимо и, разбира се, цялостна система от вътрешно свързани категории, идеи, които позволяват развитие! 2/Необходимото за много хора с ограничени интереси е *посъщественото - отношението* между субективните елементи на познавателния или творческия резултат да бъде *хомеоморфно на отношенията между самите неща, което единствено ни позволява да даваме верни оценки и прогнози* и, въпреки че не знаем каква точно е природата на нещата, да имаме оценъчно знание за тях, както и възможност за активна творческа дейност. *И български автори като*

Д.Цацов/137-В,с.с.149-150,158,167/подчертават,че”мисълта не трябва да се спира върху езиковата форма,когато се анализира знанието ...Основното е обективното съдържание” или “нещата,за които се мисли”.Подчертава се “разликата между граматическата и логическата страна в съжденията”;”двата слоя на мислимото” или”определеността” на”логоса” и “всеединството на ейдоса”в контекста на НЕИЗРАЗИМОСТТА на НАЙ-ВИСШИТЕ ИСТИНИ,които аз наричам Абсолютното-трансцендентно,неподеленото и неподелимо със света “Айн-Соф”.”Онтологията на безмълвието” е в действителност вид критичен реализъм без пълна иманентизация на”неизразимото”.Тези истини могат да се нарекат наистина”тихо знание”, ”безмълвие”, при което **“висшето единство , мълчейки, говори за**

самото себе си.”А за мислещият и интелектуално интуитивен философ това е “последната крачка на философско самоосъзнаване”.

Действителното познавателно състояние на всеки ограничен човешки или нечовешки краен субект се крие в интрапсихичния му интериор.Психичният интериор е съвкупност от *усещания* - допирни, температурни,вкусови,за мирис,отделен звук и дори отделен цвят,както и тия за болка или удоволствие,гъдел,сърбеж ,допир,температура;*възприятия* – цялостен обект като определен предмет или комбинирана цялост от вторични и първични качества,като тук се включват както цвят и форма,така и пространство и време; *представявания* – образи,актуализиран спомен за усещане,възприятие или фантасмагорична комбинация от тях; *понятия* в науката и *думи* в разговорния език,които сами по себе си не означават нищо без АКТИВНОСТТА на познаващия СУБЕКТ и съответното им *емпатично* или *съпреживяващо* свойство на субекта-носител на *психичния интериор*.Това е причината ние да не можем да съставим смислено изречение /освен “Не знам какво е това”/с думите на непознат език или с понятията на специализираното научно познание.Освен това към психичния интериор принадлежат още *мисленето като съотнасяне на образи, понятия, комбинацията от тях*,което е ПСИХИЧЕН ПРОЦЕС И СЪСТОЯНИЕ едновременно; *емоционалните състояния* на любов, страх, гняв и омраза, депресия или вдъхновение и т.н.;*интелектуалната интуиция*,която предизвиква свръхлогически решения на проблеми или прозрения, озарения-инсайти в отговор на актуални задачи;както и самият процес-състояние на актуално *самопреживяване и преживяване на вътрешния и външния опит*.Казано недвусмислено: **ВСЕКИ ЧОВЕК ЗНАЕ И ПРЕЖИВЯВА САМО СВОЯ СОБСТВЕН ОПИТ И ИЗСЛЕДВА СОБСТВЕНИЯ СИ ПСИХИЧЕН ИНТЕРИОР** като присъщо **СЪДЪРЖАНИЕ**.Фаталната грешка се състои в

това, че крайният субект много често отъждествява съдържанието на вътрешния си свят със собствения си субект, "Аз" и даже с личното достойнство и чест. Както казва Ив. Слаников, това се дължи на "криворазбраното чувство за престиж". При липсата на желание, воля, възможности или условия за САМОРАЗВИТИЕ от страна на субекта резултатът се свежда до устойчиво стационарно състояние на биологичен/докато не бъде прекратен/или социален живот /докато не се разтърси екзистенциално по принципите на Киркегор с трите степени на неразрешими противоречия, които водят до скок на ново равнище: естетическа, морална и от екзистенциална към религиозна/.

Другата **основна грешка** е т.нар. **НАИВЕН РЕАЛИЗЪМ**, т.е. доверието в това, което познаваме чрез сетивата и ограничения си опит, включително и този на другите, които малко се различават по способности от нас. На практика много от хората не си дават сметка, че могат да получат и постоянно получават от външния свят **НЕ** точна, **НЕ изоморфно** организирана информация, а **АНАЛОГИЧНА**, нееднозначна. Още по-малко си дават сметка, че допускат **ЛОГИЧЕСКИ ГРЕШКИ** с **паралогизми и епентези**. Най-страшното е, когато някой бъде тенденциозно подведен заради политически, икономически, биологически и *егоистично-психологически детерминирани цели и интереси*. *Приемайки като СВОЯ, иначе ВНЕДРЕНАТА информация*, субектът може да изпадне в "confusio mentalis". Напр. той може да отъждестви както тенденциозната дезинформация с информация, така и субективните си страхове, потребности, желания и патологични, несублимирани **психични съдържания** било със своята личност, било с обективната истина за нещата, свойствата и отношенията в света. Такива са механизмите на *манипулацията*, *самозаблудата* по-ради крайна гносеологизация на психиката или патологичната болестност на социално, биологично и трансцендентно нереализирани индивиди. Тези личности наистина имат екзистенциален проблем. *По-лошото е, че създават подобни и на другите!* Много често се сблъскваме и с феномена на съзнателната **ИЗМАМА!** Проблемите възникват и от устойчивостта за човека на социално-културните функционални образувания/в случая културата като въплътен дух, образование и възпитание/; психологическите трайни образувания като **ПАМЕТ** и **ХАРАКТЕР**/единство от физиология и психика/, както и от механизма на психичните установки като трайни нагласи за устойчивост в познанието, мисленето, емоциите и поведението. Всичко това е истинска трагедия не само за отделния индивид, но и за големи групи от хора, а понякога дори за цели народи. Казано още по-недвусмислено, за всеки познаващ и действащ субект светът като че ли е разделен на

две:обекти,предмет на т.нар.външен опит и субект с вътрешен свят,който познава и оценява обектите на познание и предметите на дейност и самия себе си.Проблемът е в това,че **на- шите “истини” и “критерии” за него и светът не са никога адек- ватни едно на друго.**

Съдържанието на познанието зависи от спецификата и остротата на сетивата,установките и аперцепцията/изградени върху мина- лия опит и особеностите на душевния свят/,както и от способността за концентрация на вниманието,нивото на интелекта и ценностната система на субекта.Т.напр.животните познават в зависимост от биологичните си потребности и степента на развитост на психичния им свят: за червеите светът се състои от усещанията топло-студено, влажно-сухо,храна и нехрана,болка и полза,светло и тъмно,като те дори не различават себе си от средата.При рибите има познавателно съдържание,което е биологически значимо,но различно от човеш- кото понятие или психичния образ у бозайниците.Те не възприемат ръбовете на предмети,нямат представи и всички други по-висши психични функции.При птиците съществуват психични образи,но само някои от тях задържат образа като идеална представа при от- съствие на обект /напр.враните и някои видове папагали/. Обикно -вено те решават доста сложни задачи,но предимно в процеса на ди- ректно възприятие на ситуацията.Част от *бозайниците* нямат цветно зрение, ала имат способност за образно-емоционално мислене и съ- нуват.Но така или иначе, за тях светът не е това,което е за хората. Напр.,те имат триизмерно,но нямат двумерно зрение.И за самите човешки субекти светът не е еднозначен! Няма двама души,които да възприемат абсолютно идентично една и съща ситуация,още повече,когато става дума за нейната оценка.Най-същественото е,че в ничия глава не влизат директно обектите на познание, нито дори техни умалени копия.Няма такива и в структурите на нервната система. Дразнене с еднаква интензивност може да се прецени психологически като гъдел, допир, милувка, отвращение, без -различие, удоволствие.Ако от физична гледна точка предметите и взаимодействията имат количествени измерения на определени видове качества – честота на трептене,дължина на вълната, интен-зивност,то нови количествени взаимоотношения се наблюдават на равнище неврофизиология – количество йони,невро-медиатори,или скорост на химичната реакция, концентрация,честота на тока и т.н. *Едва на ниво психика* ние регистрираме *качестват* цвят,болка,удо- волствие и др. свойства, които приписваме на обектите сами по себе си.Едно нещо е рефлексната физиологична реакция и тя е биологи- чески детерминирана, а съвсем друго е психичното качество и цен- ностната система.Така човешкият мозък единствен може да наруша- ва биологичния принцип на икономия и да работи дори биологичес- ки

нецелесъобразно, да променя скоростта на обработка на информацията в зависимост от субективното значение, което и'се придава. Освен това ние използваме цвета за конструкция на формата, нея за пространството, а промяната на пространството за време. Чрез абстрахиране на съществено-общото/кое е то?-е още по-субективно: детерминация, същност, феномен/ние създаваме понятия, комбинираме идеи, създаваме теории *и нямаме работа с нищо друго освен със субективна информация, която може би се споделя от повече или по-малко субекти!*

Обичайно постъпваме наивно, а дори и вредно, когато отъждествяваме собственото си разбиране със самата природа на нещата. Нашият активен и интенционално насочен навън "Аз"-себесност постоянно опознава, "овладява" и може да съди само за това, което действително знае, или си въобразява, че знае и разбира. Обикновено хората несправедливо и погрешно определят самите себе си за СЪДИЯ въз основа на ограничения си, неточен опит, лимитирани и относително верни знания и емоционалните си оценки. Най-голямата заблуда за всеки произтича от това, че противопоставя себе си като авторитетен съдник за всяко не-Аз, т.е. за света и за другите, за които забравя, че те също са неповторими, но и по своему ограничени субекти и никой няма/освен Абсолютният!/истината от последна инстанция. В действителност нашите вътрешен и външен светове са съединени чрез *опита* на основата на *нагласите*, вродените и заучавани способности за познание и мислене, *a priori* предразположението да съдим и най-вече за това, което не разбираме поради собствената си ограничена гледна точка. Можем тогава да се запитаме: Кой ни е дал правото да съдим, смятайки се за *критерий*, и винаги да сме прави? Не са ли невежеството и криворазбраното чувство за престиж или може би консервативността и принципът на икономия!?

По-добре е никога да не се забравя, че т.нар. външен опит е невъзможен без вътрешния. А вътрешният, чрез който самодоволно съдим, е *субективен по начин на съществуване, субективно-обективен по съдържание и не винаги и не изцяло е обективен по детерминация* /виж: Сава Петров, Ст. Пенев "Философия на духа"- гл. I, гл. III, гл. IV-71/. Освен това съществува феноменът на *социалната взаимна детерминираност*, която чрез своите правила и обучението налага социално-биологични стереотипи вместо духовни и прекомерно раздува социалната персона в психичния свят на личността. Това поражда *невъзможност за психична и личностна интеграция, невъзможност за сублимация и реорганизация на архетиповете*. По-натък може да се четат Фройд, Юнг и Свещените Писания за печалното минало и ужасяващото бъдеще на света, което поради човечеството е едно

проблематично “сега”.Изводът е,че Азът-себесност трябва да престане да съди за това,което не разбира,да престане да се държи като изкуствения социален робот,правейки се на античен или ренесансов Герой от технотронната ера на всеобщата тирания. Идеацията и спонтанната активност на субективния дух чрез вътрешния свят/който е единственото,което познаваме и оценяваме!/ още повече усилва лъжесамочувствителото на станалата **ОЩЕ ПО-АВТОНОМНА ПСИХОБИОЛОГИЧНА ИГРА**,превръщаща се все повече в социално робство и бездуховност,вместо в *екзистенциално безпокойство за Истината и за нашето място,права и за-дължения в йерархията на Универсума.*

Според *Прат* “Критичният реализъм има много по-голямо доверие в съществуването на духовното,отколкото може да има във физически съществуващото...Ето защо реалността на духовните същности никога не е въпрос.Само реалността на материалния свят има нужда да се обсъжда и защитава”/179-с. 153 /.Самият *Санта-яна* пък оприличава своята философия на тази на древните елини, защото е “дисциплина на ума и сърцето”или“нецърковна религия”. В своя фундаментален труд ”Царството на битието”/183-А/той разглежда четири сфери: “същност, материя,истина и дух”.Само царството на същността е“достоверно” и “необходимо битие”,докато материята е“проблематичното битие”.Материалната природа се корени в “животинската вяра”.Тя няма собствени атрибути,а по подобие на Бъркли нейната субстанция е субективно-духовно конструирана комбинация и не е истина извън субектите. И Б.Ръсел/183/ основателно смята,че психологическата интерпретация на физическото е оправдана,докато обратното не е вярно.Истината е единство на духа и материята,на необходимостта и свободата,пасивното и активното.Духът е трансцендентно битие спрямо несамостоятелната материя,той е“пламък”,”горене”или чиста енергия.В този“свят на безумието”науката е по-голяма фантазия,отколкото религията,защото нейните хипотези не отчитат нито наблюдателя,нито ценностите на духа.Там се намират истинското щастие и човешкия прогрес/183А/.

Връх на критичния реализъм е **философската система на А.Н. Уайтхед** /1861-1947/.Той стои най-близо до/но е по-фундаментален автор от/ религиозните реалисти:Монтегю,Роджърс,Прат.Започвайки с философия на физиката и математиката,Уайтхед създава собствена цялостна неохегелианско-платоническа и религиозно-философска система.Успява да интерпретира новаторски Хегеловата нестандартна логика и,оставайки верен на онтологията,диалектически логизира гносеологията. Според Уайтхед творческите Актове са “

абсолютен опит на Бога”,но в този опит участват и крайните субекти,вкл.и “духовете на мрака”,които са неравностойни.Част от съществуващото е опит на крайни субекти.Самото Сътворение е Акт на САМОДЕТЕРМИНИРАНА СВОБОДА И БЕЗКРАЙНА ЕНЕРГИЙНА МОЩ.Светът се обяснява единствено чрез опита и субординацията. В него самите субстанции са в непрекъснат процес. Истински “трайните,актуалните неща и събития са изцяло ансамбли или съобщества”.Те са истински СЪБИТИЯ.Когато той ги определя като “събития” има пред вид битийния им статут,а с термина “ритъм”обозначава пулсациите на опита и неповторимата му субективна форма/199- с.138, 178/201-с.515-518/197-с.104/.”Отделно от Бога останалите формиращи елементи биха пропаднала като функции. Не би имало и сътворени неща...,а възприеманото единство би се превърнало в объркване,което ще неутрализира достигнатото в действителността.Към това Уайтхед добавя разбирането си за всемирните тенденции/200-с.3-4,241/:**Първата главна тенденция** се състои в ход на събитията в посока “бавно рушене,разпадане и западане на физичната природа”.Там енергията неумолимо се подчинява на ентропията до степен,че “самата и’материя опустява”,с което се губи източникът на активност и самото съществуване.**Втората тенденция** е във възстановяване на жизнената сила,енергията за възходящо развитие/vigour/,чрез които светът става не само по-съвършен,но дори по-добър.Обаче отделно от Бога или “**Разумно-Основание на света,отделно от Неговите операции,този елемент е безпорядъчен**”и, неможейки да доведе до дирижирано саморазвитие,става анархистичен и потъва в хаос.Тази тенденция изисква организмът да заеме мястото на материята,духът да овладее органичните тела и да достигне до безсмъртието.Така трайното съществуване на духовете и материалните структури,самите творчески процеси и развитието са обясними само чрез “иманентния ред в света”. Идеалните същности или Универсалиите на Бога са пример,образец и смисъл за всичко действително.”Има ред,заповед в основата на сътворяването,по силата на който секунда след секунда,минута след минута...век след век и епоха след епоха творческата енергия се намира в състояние на поддръжка на тази сложна форма”.**Енергията на Бога** дори подпомага познанието ни “**ДА ФОКУСИРА ВСЕЛЕ-НАТА В ЕДНО ЕДИНСТВО**”.Така раждането на всеки нов,отделен случай или случването на събитие е **ПРЕМИНАВАНЕ КЪМ НОВОТО**”/comes into novelty/.Тук идеалните форми на Твореца и Вседържателя”включват физичните в менталните събития “**Синтезирани като “събития на духовния опит”,ИДЕАЛНИТЕ ФОРМИ НА УНИВЕРСАЛИИТЕ СЕ ПРЕВРЪЩАТ В НАШИ ПОНЯТИЯ.**

Така онтологията и гносеологията стават логизирана епистемология. **Онто-епистемо-логическата схема на религиозния критичен реалист изглежда така:** 1/*Фактът* има приоритет само в познанието ни, но няма онтичен примат. Само *Трансцендентното Небесно Царство на Бога* има **АБСОЛЮТЕН ОНТИЧЕН ПРИОРИТЕТ**. Навсякъде се отбелязват **КОНТРАСТИ**, които се обобщават в двете главни тенденции. Контрастите са субординирани от “неслучайния Източник на живота, порядъка, хармонията, свободата”. Това **ОСНОВАНИЕ** гарантира саморазвитието и “екземпляризацията на действителния свят”, в който водещи са креативността на идеалните форми и същности. 2/*Истинските събития* във всички светове са обединения и ансамбли, в които *синтезът на теза и антитеза* е **ПРЕДПОЛОЖЕН** и полага себе си като два предиката на един и същ онтичен субект /съвсем по Хегеловски/. Те обаче са “**СУБОРДИНИРАНА общност**”. Идеалната новост се надстроява над старото. 3/*Нейната последица* се включва в реалността и притежава една аналитична сила спрямо синтезираната основа”. По този начин се развива пътят на образуването на **ПОНЯТИЯ-КОНЦЕПТИ** в познанието. По нататък “концептите се възправят срещу слепия опит със своята аналитична сила” като прерастват в истинни съждения, абсолютни умозаклучения и системни доктрини.

4/*Новото качество* в творческата еволюция е божествено предтерминирано и представлява “съвкупност от контрасти при тържество на менталните ценности” и наличие на запазено тъждество в рамките на типа, мярата и основанието. Така “времевият свят...представява всъщност една **Заповед, Порядък**”, при който съществува “самоконтраст с идеалите”, а “*творческото преминаване към ново-то става субект спрямо иманентността*”. И този субект вече разг-

ръща индивидуални характеристики, а всичко това води “навътре в своето собствено единство”. 5/**РАЗВИТИЕТО** означава сливане на основата от старото със “**СЛЕДВАЩОТО**”. Така консеквентът от -чита напълно детерминацията на antecedентите. От този процес същностно се изключва само Абсолютното Основание на света, Единното като Безкрайни онтична пълнота и Разум. 6/*Всяка двуполарност и плурализъм* са израз на “самодетерминирана свобода”. По този начин става възможна безкрайната реализация на потенциали при съподчиненост спрямо висшето и участие в него със споделяне спрямо по-низшето. Но тъй като “Бог е основа на конкретната действителност”, то **ИЗВИРАЩИТЕ** от Него “**ВЕЧНИ ОБЕКТИ**” оказват трансцендентно-иманентна лимитация на всеки конкретен факт и субект във Вселената. Но вечните обекти и

действителният ментал-но-телесен свят представляват един единен организъм.

Следователно, задачата на човека е: 1**Да субординира телесното в менталното.* 2**Новите следствия от вътрешната и външна активност трябва да са запазили някаква идентичност с характеристиките на основата.* 3**Същевременно за да има развитие на крайните субекти и техните съобщества “консеквентът трябва да се градира в съответствие с **КОНТРАСТИТЕ** спрямо основанието”.* От тук остават **две дейности:** 1/**Запазване идентичността на индиви-дуалния характер и онтично** преминаване към новото. 2/**Създаване на религия и наука**, които дават възможност за само-развитие и дори “намиране на пътища за човека след смъртта”/196-с. 88, 92-95,99-100,108-115,119-120/198-с.61,216,200-с.4-7/201-с.515-518/99/71-гл.І,ІІ, V/,72-гл.2,§1/22,23,24 – Хегел,§ 119-121,159-164, 169-191,381,575-577,213-14,441-444385-387/.

Гл.І: РЕЛИГИЯ И ОБЩЕСТВО.ЦЪРКВА И ДЪРЖАВА

ст.н.с.,д-р Ст.Пенов

§1/ ИСТОРИЯ И СЪВРЕМЕННО СЪСТОЯНИЕ НА ОТНОШЕНИЯТА.

В отношенията между църквата и държавата съществуват нееднозначни взаимозависимости,които не съвпадат със социалната релация:религия-общество,нито с екзистенциално значимия проблем - човек,Бог и свят.Нашите прадеди ТРАКИТЕ,ПРАБЪЛГАРИТЕ И СЛАВЯНИТЕ никога не са били политеисти.Преди да започнат изповядването на **християнството като монотеистична** религия или да познават съдържанието на **юдео-християнския** мироглед те били привърженици на **МОНОЛАТРЕИСТИЧНИ** религии. В тези **монолатреистични** религии имало един главен Бог,който господствал над останалите богове и хората с техните социални структури.Единствено прабългарите и древните елини наред с египтяните и вавилонците имали последователен монолатреизъм,съответно Тангра,Зевс,Амон-Ре и Мардук или Ормузд в персийския вариант.Само древните евреи единствени поставили началото на последователния до край **МОНОТЕИЗЪМ** ,който е в представата на **най-възвишената** религия - **ЮДАИЗЪМЪТ** или **юдей-ското** вероизповедание,съществуващо вече **3 500** г.Мотото на юдаизма се състои в думите,чути от великия Моисей - **ЙОД ХЕ ВАУ ХЕ /ע*ו*ש*א*א*ה ה ה ו /** или **ЕЙ ХИ ЕВ ЯХ - (ω υ ω η)** в зависимост от четенето на **иврит** или **каба-листично /Аз Съм, Който Съм/**. Вероятно е монотеизмът на още по-древните евреи в пред-юдейския период да е бил съчетание от монотеизъм и моно-латреизъм.А тази величава история на откровението и извънредното събитие са станали основа на всички монотеистични религии като християнството и исляма.Историята на юдейския монотеизм е най-малкото на 5765 г./през 2004 г.от Р.Хр./,според еврейския лунно - слънчев календар.Има автори, които твърдят,че"**абсолютният монотеизъм** даже в световните религии"бил "фикция,а приложен спрямо историческата древност,е винаги относителен"/Ж.Аладжов,сп.Археология -2/1983/.Сходни възгледи има и В.Бешевлиев, но те са неоснователни ,за разлика от тези на А.Стойнев/96/ и Д.

Овчаров,които предпочитат термина /х/“енотеизъм” вместо **монолатризм или монолатрия.**

ИЗКЛЮЧИТЕЛНОСТТА НА ЮДАИЗМА като мироглед и религиозен култ се състои в особената му детерминация. Фактически всички останали религии като БУДИЗЪМ или ИСЛЯМ; както и далекоизточни религии като ШИНТОИЗЪМ, ДЖАЙ-НИЗЪМ или даже формите на ХИНДУИЗМА и съвременният КРИШНАИЗЪМ са конструирани твърде **ординарно**.Например, при всички тях първо се създава ДОКТРИНАТА и след това тя се разпространява .На второ място,следва въвеждането на религи-озен култ с цялата му обредност.Едва ,на трето място, идва ред на социалната приложимост.Т. нар.ЧУДЕСА са вторичен продукт често пъти базиран на невежество и,по-просто казано, на непоз-наване на законите на света или се дължат на съзнателна измама. **Съвсем друг е случаят с възникването на юдаизма.**Тази оригинална и фундаментална религия **възниква като нарушаване на установения ред,т.е. съвкупност от ИЗВЪНРЕДНИ СЪБИТИЯ или ДЕТЕРМИНАЦИОНЕН СКОК.** В този смисъл юдаизмът и **християнството**, възникнало 1500 години по-късно в рамките на юдейската традиция като секта,**са РЕЛИГИИ НА ЧУДОТО като нарушаване на континуалността в детер-минацията.**Започвайки с оригинала,а именно с юдаизма,**и двете възникват като МИРАКУЛНИ и МОНОТЕИСТИЧНИ рели-гии на чудото,т.е. на извънредния факт.**В този смисъл първо **е чудото,което верифицира** себе си като Божествено.По-нататък самото **то се разгръща и експлицира** като **Заповед и НОР-МА**, както на личността,така и на обществото. Едва *след това* се случват две събития – оформя се **религиозният култ** и самата теоретична доктрина под формата на **теология.***Най-накрая след-ват философските интерпретации и богословските спорове.*

Забележителен факт е и **КОНСОЛИДИРАЩАТА ФУНКЦИЯ НА РЕЛИГИЯТА** спрямо държавообразуващите процеси,националната консолидация и психичната интеграция на отделната личност като социална персона и отделен субект.Напр.за еврейския народ ЮДА- ИЗМЪТ ИГРАЕ НЕЗАМЕНИМАТА НАЦИОНАЛНО-КОНСО-ЛИДИРАЩА И ДЪРЖАВООБРАЗУВА-ЩА функция. В свеще-ната Тора книгата “Изход”/Шемот/ слага

началото на ЕВРЕЙ-СКАТА НАЦИЯ,действително обединена от Бога.По-нататък **Левит/Ваикра/** и **Второзаконие/Деварим/** са вече не само рели-гиоконструиращи, колкото държавноконструиращи. Докато книгата **Генезис /Берешит/** е ПРЕДИМНО МИРОГЛЕДНА (битието и онтохронологията на сътворението) ,то **Левит ,Числа /Бамитбар/ и Второзаконие** са книгите на **връзката между църква и държава**.Пак там, но в книгите **Изход и Второзаконие/Дварим/** се развива другата релация, която има по-общочовешки характер, а именно взаимозависимостта между **религия и общество** ,и заедно с книгата **Битие** (Генезис,Берешит) се основополагат прин-ципите на монотеистичния, трансцендентно-иманентен и екзистен-циално значим **мироглед на личността**.Тук съществената релация е ДУША-ТЯЛО-БОГ-СВЯТ,човешки краен субект и Безкраен Сврѣх - Субект на Абсолютния Бог/**ωυωη*χι*φ*α*τη*τ**-абсолютно единство от Сврѣхбитие,Сврѣхсъщност и не-обусловена от нищо *Нетленна Енергия* ,която от своя страна е ед-инство от *потенция,акт и осъщественост* или **възможност-дю-намис,действителност-енергейя,ентелехейя-осъщественост**.

§2:РЕЛИГИЯТА И ОБЩЕСТВОТО.Църквата и държавата в историята на България

В отношенията между ЦЪРКВАТА И ДЪРЖАВАТА,между вероизповеданията и техните религиозни ИНСТИТУЦИИ с държавната власт,както и между *религиозните общности, религиозния мироглед на личността и обществото* като цяло съществуваат нееднозначни взаимозависимости. До сега в България те се разделят на шест основни исторически периода.1/**Първият** период обхваща епохата на Кубратова България с всички взаимоотношения между църква и държава,религия и общество чак до приемане на християнството през 865 г.сл.Р.Хр.при кан-княз Борис. 2/**Вторият** период е свързан с епохата 865 до 1396 г., т.е. времето на развития феодализъм в България и замяната на езическата с християнска култура. 3/**Третият исторически** период касае епохата на османското нашествие и България като част от Ото-манската империя. 4/**Четвъртият** период засяга отношенията църква-държава,църковна и свет-ска власт след приемането на Търновската Конституция в 1879 г.до 1944 г.5/**Петият** период съвпада с епохата на тоталитаризма в България (1944-1989 г.) & 6/**Шестият** период

обхваща времето на **хаотичната евроат-лантическа демокрация** в България от 1990 г. до идването на **NUEVO TEMPORO** на власт през 2001 г. в светлината на опити-те за налагане на **НОВ СВЕТОВЕН РЕД** и **РАХ АМЕРИКАНА** и/ или **ГЛОБАЛИЗАЦИЯТА**, доколкото това е съвременно събитие с тенденция към **MEGIDO /АРМАГЕДОН** в периода 2001-2011/ 2020 година от Р.Хр.или 5761-5771/5780 г.от Адам,ЕНОС или Енох. Дали тази шеста епоха период ще е край на българската история, само бъдещето ще покаже или готовността на българите и зрелостта на народите по света да посрещнат предизвикателствата на т.нар.МИЛЕНИУМ.

1/ПЪРВИЯТ ПЕРИОД е епохата на Тангра,Тракийския Конник и Перун,при който религия и общество са едно цяло.Те не са поли- теизъм или монотеизъм,а **МОНОЛАТРИЯ** с един Бог,който е на върха на пирамидалната йерархия от божества.Този тип религия изпълнява социалните си функции на консолидация,държавообразуващите/канът става и главен жрец/и удовлетворява екзистенциалната потребност от религия на отделната личност.

2/ ПРЕЗ ВТОРИЯ ПЕРИОД Източно Православната Църква е **УТВЪРДЕНА** като **ИНСТИТУЦИЯ**, а християнството е **НАЛОЖЕНО НА ВСИЧКИ ЕТНИЧЕСКИ ОБЩНОСТИ** в новата империя като основен държавообразуващ и консолидиращ принцип.През IX век княз Борис въвежда християнството като **ЗАДЪЛЖИ-ТЕЛНА ДЪРЖАВНА РЕЛИГИЯ** при покровителството на Цариг-радската патриаршия и византийския император,като същевременно има краткотрайна уния с Ватикан.И във Византия,и в България престъпленията против Църквата са смятани за държавно престъпление.Самата Църква има определени юридически пълномощия.А до този момент Изтокът и Западът не са официално разделени на православие и католицизъм,което става факт едва през 1054 г.сл.Р. Хр.след поредица от спорове около **ЦЕЗАРО-ПАПИСТКИЯ** принцип,ролята и значението на **ВСЕЛЕНСКИТЕ ЦЪРКОВНИ СЪБОРИ** и други догматически значими,но социално второстепенни въпроси като този за иконопочитанието, филиоквето, непорочното зачатие,а по-нататък за формата на участието, особеностите на литургията /месата и т.н.В началото на 10 век цар Симеон провъзгласява главата на църквата за **ПАТРИАРХ**, с което подчертава ав- токефалността на БПЦ. От този момент и чак до 1396

г.източното **православие** е ОФИЦИАЛНА И ЗАДЪЛЖИ-ТЕЛНА ДЪРЖАВНА РЕЛИГИЯ.Църквата като институция на вероизповеданието е преплетена с държавната власт и самата тя има не само духовни,но и властови функции. Същевременно тя е подвластна на волята на монарха , стига той да следва формално догмата и канона на държавната религия и църква.Църквата се съобразява и с решенията и интересите на господстващата класа в лицето на държавния съвет. Има случаи на директна и индиректна намеса на църквата в държавата и обратно,но и при тези случаи се е касаело до имуществени и междуличностни отношения.Особен случай е екзекуцията на патриарх Йоаким,който провеждал провизантийска политика,по заповед на цар Тодор-Светослав. Църковната институция активно е участвала в контрапреврата при опита за езическа реставрация и в борбата срещу ЕРЕСИТЕ.Не само християнският монарх,но и цялата държавна машина се е съобразявала с формалните изисквания на църквата.В някои от случаите като княз Борис I и император Йоан Кантакузин религията била и въпрос на личен мироглед и съзнателно поведение. Държавата обаче винаги се е налагала над църквата,когато това е било необходимо за политически интереси- напр. през 1204 г.цар Калоян сключва конкордат с Ватикана. Въпреки това църковната власт е имала силно политическо влияние–напр. патриарсите Теодосий и Евтимий не по изключение са замествали светската власт при отсъствие на владетеля от столицата.Имали са и втория по значение глас в държавния съвет след самодържеца.

3/ТРЕТИЯТ ПЕРИОД Е СВЪРЗАН С ОСМАНС- КОТО НАШЕСТВИЕ и насилственото окупиране и частично мюсюлманизиране на страната.През периода 1396-1871/2 г. или до признаването на самостоятелната българска екзархия **ислямът** става официалната религия на империята,а православното християн -ство се превръща в ЕТНИЧЕСКА религия.През почти цялата част от периода БПЦ е под юрисдикцията на Цариградската патриаршия.Същевременно църковните структури се използват като посредник между мюсюлманската държавна власт,за която държавно право е ШЕРИАТЪТ,и покорената „рая”.Православието, католицизмът и протестантизмът, който се появява едва през 19 в.са само налични вероизповедания. С това се демонстрират два извода;

1/СЛИВАНЕ на религия и държава. 2/ПРИОРИТЕТ на светската над духовната власт. По този начин и в Българската феодална държава, и в Отоманската империя не е бил съблюдаван принципът “Кесаревото на кесаря, божие то на Бога”. Въпреки насилствената християнизация през 9-10 в. и още по-бруталната ислямизация през 16-17 в., ПРАВОСЛАВИЕТО е демонстрирало по-голяма РЕЛИГИОЗНА ТОЛЕРАНТНОСТ. Същевременно християнският клир е по-склонен към сепаратизъм и по-лесно допуска схизма /отлъчване или отлюспване/, но е непримирим спрямо ересите /догматични и канонични нарушения/, които впоследствие водят до сектантство. През 1879 г. БПЦ и православното християнство са ОФИЦИАЛНА, но НЕЗАДЪЛЖИТЕЛНА религия с нейната институция /Св. Синод/. Де юре БПЦ става самостоятелна след султанския ферман от 1870 и при натиска на еп. Иларион и граф Николай Игнатиев. През целия период **Православието изпълнява същата функция, каквато юдаизмът е изиграл за еврейския народ.**

4/ЧЕТВЪРТИЯТ ПЕРИОД е свързан с отношението РЕЛИГИЯ - ОБЩЕСТВО, ЦЪРКВА И ДЪРЖАВА, църковна и светска власт след приемането на Търновската Конституция. Все още не е възстановено патриаршеското достойнство и пълната автокефалност на БПЦ. При изборите за ЕКЗАРХ се стига до противоборства, не без намесата на държавата и на клерикални групировки, които траят по 2-3 и дори над 10 години, през което време Църквата се управлява от Синода и неговия наместник-председател. Търновската Конституция декларира свободата на вероизповеданията, но православието е **официалната държавна религия**. В чл. 37 се дава свобода на религиозните убеждения на “*иноверците*”. Пак там източното православие е обявено за “*господстваща*” религия. Чл. 38 вменява задължение за княза и престолонаследника да бъдат от “източно-православно вероизповедание”. Съгласно чл. 39, “Българското Княжество от църковна страна, като съставлява една неразделна част от Българската църковна област, подчинява се на Св. Синод - Върховната духовна власт на Българската църква, гдето и да се намира тая власт. Чрез последната Княжеството СЪХРАНЯВА ЕДИНЕНИЕТО СИ С ВСЕЛЕНСКАТА ВЪСТОЧНА ЦЪРКВА ВЪ ВСИЧКО, ЩО СЕ ОТНАСЯ ДО ДОГМИТЕ НА ВЯРАТА”. На практика Св. Синод на БПЦ, е *колкото независим, толкова и*

преплетен с държавната власт – княза, правителството и парламента, а следователно държавната религия, колкото и да влияе върху държавата, поне толкова е **ЗАВИСИМА ОТ ДЪРЖАВНАТА ВЛАСТ**. БПЦ е **обективно независима** от държавата поради наличието на собствени имоти, собствени доходи и ЗАКОН, който я защитава от посегателства върху името, имуществото, собствения канон и догма. Самата догматическа и канонична връзка със световното православие усилва тази самосубектност. Същевременно църквата е **субективно зависима** от държавата поради няколко причини; а/СХИЗМАТА наложена и от Цариградската патриаршия, б/слабата връзка между православния клир и миряните, в/Църквата обективно съществува в рамките на светската власт и материала-листичните или егоистични интереси на обществото и в междуличностните отношения. Изцяло **субективно-обективно независима БПЦ е само и единствено** в догматическо отношение, което по-малко касае институцията и пастирската дейност на клира, а повече засяга личния мироглед и социалната психика на нацията. Преподаването на **вероучение в училищата е задължително** както и казането на общи молитви. **За сравнение** през 1962, сезиран от група конгресмени, Върховният съд в САЩ забрани изучаването на Библията, вероучението и общите молитви на учениците в държавните училища. напр. Атонските монаси можеха самостоятелно да предоставят манастирското злато на държавата, която трябваше да изплаща тежки репарации след Първата световна война и която в лицето на цар Борис III можа да се отблагодари на Зографския манастир и скита в Атон чрез учредяването на Ефория Зограф през 1926 г., която би трябвало пък и до днес успешно да издържа Атонските манастири на БПЦ. Св. Синод и особено митрополит Стефан бяха в състояние да вземат самостоятелно решение за защита на нашите по-стари братя от юдейското вероизповедание – българските евреи, които бяха заплашени от геноцид. Всичко това показва, че **отношението между двете МНОЖЕСТВА: религия-секуларизирано общество и църква-държавна власт НЕ са еднозначни.**

5/ ПЕТИЯТ ПЕРИОД съвпада с епохата на **тоталитаризма** в България – през периода 1944/и особено след 1946 / - 1989 г. Религията като морален, психологически и обществен

регулатор или като система от ценности и поведение,което консолидира едно общество и спомага за по-пълната интеграция на човешката психика, бе ЗАМЕНЕНА С ОФИЦИАЛНА ДЪР-ЖАВНА ИДЕОЛОГИЯ. В това отношение марксизмът-лениниз-мът /като задължително индоктринирана идеология за лоялност, поведение и личен мироглед/ представлява изцяло и докрай ВОЙНСТВАЩ АТЕИЗЪМ. Към това се прибавя и връзката на католицизма,протестантизма и даже на исляма с държавната политика на страни от“ВРАЖЕСКИЯ ЛАГЕР”. Въпреки насаждания атеизъм,преследванията на стотици православни свещеници, католически свещеници,протестантски пастори и дейци/Големият католически процес през 1952-55 г.или процеса срещу пастор Генчев от1977-78 и т.н./,въдворяването в лагери и психиатрични клиники на членове на православната общност Добрият Самарянин и т.н.,Българската Православна Църква НЕ БЕ УНИЩОЖЕНА. Бяха запазени общността на БПЦ, Юдейското вероизповедание, Руската, Румънската и Арменската Църкви,както храмовете на Гръцката Православна църква, няколко десетки действащи джамии и протестантски молитвени домове.Най-важното постижение започна в 1945 г.,когато БПЦ с поддръжката на Руската,Румънската ПЦ и със съдействието на държавата получи признание и снемане на схизмата от Цариградската патриаршия.Същевременно през 1946 г. бе отменено преподаването на вероучение в училищата.

Режимът на РЕГИСТРАЦИЯ на вероизповеданията бе изцяло РАЗРЕШИТЕЛЕН,въпреки наличието и на НОРМАТИВНИ изисквания в Закона за вероизповеданията,както и декларираните свободи в Конституцията.Чрез отдел РЕЛИГИОЗНИ ЦЕНТРАЛИ на 2 и 6 ГУ на ДС бяха шпионирани и контролирани не само религиозните институции,но и всички форми на нерегистрирани като институции религиозни общности на вероизповеданията,както и отделни лица, неизповядващи научния комунизъм и атеизъм,които бяха преследвани по най-различни поводи.Още през 1949 г.ген. Йонко Панов докладва на министъра на Вътрешните работи за“политическото състояние на БПЦ”,за отношението към народната власт и мерките за създаването на една народно-демократична църква,която да се впрегне в служба на

народа”. След принудителната оставка на екзарх Стефан тоталитарният режим се заема да **преустрои** БПЦ чрез финансов натиск, национализация на средствата за производство и директна намеса в учебните програми или инфилтриране на служители на ДС в чиновническия апарат на Св. Синод и Митрополиите. Не се пренебрегват вербуването и отстраняването на свещеници, монаси и активисти. Факт е обаче, че и **идеологическите ПРОТИВНИЦИ на тоталитарната държава използват**, макар и по-рафинирано, **ПОДОБНИ МЕТОДИ** или **наблягат на богатата на Мамон**. През този период има и положителни тенденции: Държавата полага грижи за БПЦ като изразител на народностната традиция, националното самосъзнание и културното наследство, което било осъдено бавно да отмре, но въпреки това има исторически заслуги. Напр. Ефория Зограф е съхранена, Рилският манастир придобива статута на национален културен паметник, както и много други църкви и манастири, с което се улеснява тяхното финансиране, поддържане и художествени реставрации от страна на държавата. Биват запазени библиотеките на БПЦ, нейните основни издания като “Духовна култура”; “Църковен вестник”, а наред с тях църковни магазини и свещоливници. Държавата в лицето на на Комитета по въпросите на БПЦ и религиозните култове, както и наследникът и’ – Дирекцията по вероизповеданията към Министерския съвет, **СЕ ГРИЖАТ** Църквата да получи статута на **ПАТРИАРШИЯ** и със съдействието на на Руската ПЦ издейства снемането на схизмата от Цариградската патриаршия. През 1953 е приет и утвърден **Новият ПАТРИАРШЕСКИ УСТАВ НА БПЦ**. Църквата се управлява от Св. Синод начело Патриарх, който е и наместник председател на Синода./от 1953 г.- Патриарх Кирил, а от 1971 г. Патриарх Максим/. Не е намаляван значително и броят на митрополиите, управляващи епархиите с помощта на епархийски съвети. Провеждат се и църковно-народни събори с изцяло **каноничен** характер с цел избор на патриарх, митрополити и по приемането на самия Устав. Продължава да съществува Духовната Академия, която само е отделена от Софийския Университет и , наред с нея, Духовната Семинария – преместена в Черепишкия манастир.

Въпреки това голяма част от имотите на БПЦ и на другите вероизповедания попадат под действието на закона за национализацията. С това се засилва зависимостта, не само политическата, но и икономическата, от държавата. На особено строг контрол подлежат **НЕТРАДИЦИОННИТЕ протес-тантски вероизповедания, както и псевдохристиянски деноминации, които биват закрити/**като напр. **ОТНЕМАНЕ НА РЕГИСТРАЦИЯТА** на Свидетелите на Йехова или на Бялото братство, прогонването на мормоните извън страната и т.н./ . Върху Св. Синод е оказан натиск да подобри отношенията си и засили връзките си с Руската Църква. Тогавашният Св. Синод е критикуван за това, че ”пратеният от Америка нов вселенски патриарх – Атина-горас, който е послушно американско оръдие и пристигна с частния самолет на президента Труман, бе поздравен от Синода без знанието на правителството. Същият патриарх не бе поздравен нито от Руската, нито от Румънската църкви”, заключава докладът. БПЦ се критикува и за това, че самоволно е изпратила материали до ООН по темата “за свободата на религията в България”, както и за това, че не е отразила достатъчно **АКЦИЯТА ЗА МИР**. До 1989 г. при тогавашния Директор на вероизповеданията /зам. министър към МС/- Любомир Попов се пишат сигнали и докладни записки, адресирани към отдел **ИДЕОЛОГИЧЕСКИ** или идеологическа **ПОЛИТИКА** на ЦК на БКП. В тях се изисква църковните среди “**ДА ЛАНСИРАТ ПОДХОДЯЩИ ХОРА**”, а ”дейността на БПЦ И НА ДРУГИТЕ вероизповедания **ДА БЪДЕ В СЪЗВУЧИЕ С ПАРТИЙНАТА И ДЪРЖАВНАТА ПОЛИТИКА**”. В заключение трябва да се подчертае, че независимо от всичко това **БПЦ, юдейското вероизповедание, умереният ислям** на мюсюлманите-сунити и даже **католическата църква и още поне 4 протестантски деноминации**, съществували в България между 100-200 години, **имаха възможност за контролирана дейност. БПЦ се запази като солидна институция, под шапката на наци-онално-патриотични и даже интернационални интереси и като културна традиция, която “НЯМА СКОРО ДА ОТМРЕ”**. Дори една изцяло тоталитарна страна като НРБ не можеше, не искаше, т.е. и не посмя и не пожела да унищожи традиционното си вероизповедание – източно православното християнство, което тогава бе закрепено в

конституцията като ТРАДИЦИОННО,наред с принципите на отделеност на църква и държава и свобода на вероизповеданието или на атеизма и свободомислието.

б/ПОСЛЕДНИЯТ ПЕРИОД Е НАШЕТО СЪВРЕМИЕ и ГОДИНИТЕ НА ПРЕХОД-1990 – 2004 г. и след това. Основната характеристика на периода е в неговата хаотичност,загубата на старата система от ценности и появата на биологичен егоизъм и социален прагматизъм,щедро под-клаждани от чужди на интересите на българския народ и страната централи.ТОВА,КОЕТО ИДЕОЛОГИЯТА НА АТЕ-ИСТИЧНИЯ КОМУНИЗЪМ И ЦЯЛАТА ДЪРЖАВНА МАШИ-НА НА ТОТАЛИТАРИЗМА не успяха да направят в ущърб на БПЦ и другите основни за страната ни вероизповедания,почти успя да постигне т.нар.”демократично развитие” на посттоталитарна България.Още през 1988-89 г.активира дейността си печално известният“Комитет за защита на религиозните права, свободата на съвестта и духовните ценности”на йеромонах Хр.Събев ,вярно служил на БНД и ЦРУ,заедно със свои сподвижници като В.Ранков и Цв.Алексиев.Така поне са смятали тогавашните служби за сигурност на България.През 1989 г.Св.Синод на БПЦ пише протестно писмо до зам.министъра на външните работи и председател на Комитета по въпросите на БПЦ и религиозните култове.

Последвалите след 1990 г.събития са пряко доказателство за **а/ Директна НАМЕСА** на държавата във вътрешните работи на вероизповеданията,касаещи техния собствен канон и живота на религиозната общност,а не само на регистрираното юридическо лице – религиозната институция. **б/ПОЛИТИЗИРАНЕ** на вероизповеданията от политическите партии и държавните институции и явна злоупотреба със свободното право на вероизповедание. **в/Варварско ограбване** на църковни имоти,приходите от тях, източване на банкови сметки и **ДИРЕКТНА НАМЕСА на мафиотски и/или партийно държавни структури от демократи.** **г/Неразбиране на отношението религиозно-светско и църква-държава.** д/**Груби нарушения** на на чл.13 от Конституцията, заедно с пренебрегване на чл.37 и 38,които касаят основните принципи: 1/Традиционност на източно-православното християнство като вероизповедание за българския народ.2/Отделеност на религиозните

институции от държавата,3/Свобода на вероизповеданията или забрана за преследване поради убеждения. 4/Защита на правата не само на малцинствата,но и на мнозинството от гражданите при наличие на свобода на съвестта,мисълта и вероизповеданието. 5/Държавата съдейства за поддържане на търпимост и уважение между вярващи и невярващи и между вярващите от различни вероизповедания.6/Особено важен конституционен текст е следният - свободата на съвестта и вероизповеданията НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ НАСОЧЕНА СРЕЩУ националната сигурност, обществения ред, народното здраве, морала и срещу правата и свободите на другите граждани.

Без да изброяваме всички събития до приемането на новия Закон за вероизповеданията от 39 Н.С./на 21.12.2002 г./ и подписването му от президента на 27,12 с.г.,както и без да се спираме на практическото приложение на този ЕВРОПЕЙСКИ ЗАКОН ,ще акцентираме само върху няколко фрапиращи случая ,станали възможни поради силното влияние на бездуховни мутри и лъжедемократи от кръга на СДС,ОДС /чети:Ст.Софийски и разколници,сектанти или чужди на АПОСТОЛСКОТО ХРИСТИЯНСТВО,ЮДАИЗМА И УМЕРЕНИЯ ИСЛЯМ от сунитско направление/.

През май 1992 г.командоси и отборът по карате и бойно джудо на ЦСКА от щатни военнослужащи нахлува в сградата на Св. Синод на БПЦ. Единственото им основание е писмото на тогавашния Директор по изповеданията М.Спасов от правителството на Ф.Димитров и с устното разрешение на военния министър Сталийски.От името на разколниците в сградата се настанява самозваният епископ Христ.Събев,който е Народен представител и Председател на Парламентарната комисия по Вероизповеданията. За периода 1991-1994 и 1997-след като получи власт в резултат на метеж и преврат с щедра външна финансова и организационна подкрепа - до 2001 г./когато бяха свалени от власт от НОВОТО ВРЕМЕ и екипа на Симеон Сакскобургготски /демократите успяха да регистрират 24 нетрадиционни секти,да създадат църковен разкол и да ограбят редица имоти на вероизповеданията. Т.напр.с акт номер 92/25.05.1992 Н.Св.българският патриарх бе обявен за УВОЛНЕН,а Св.Синод за нелегитимно избран, след което Дирекцията/с приподписване от ресорен вицепремиер / утвържда- ва

друг състав за Синода. А още на 10 февр.МС обявява за нищо- жен избора на Главния Мюфтия на мюсюлманите в България –Не- дим Генджев, като го отстранява от тази длъжност .**По-нататък на 21.2. 1992 Г. Дирекцията регистрира** временен тричленен Духовен съвет. Едва през 2000 г. излезе **решението на Между-народния съд по правата на човека в Страсбург**, с което българските власти **бяха осъдени за нарушения на** ”Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи”. По отношение на Св.Синод на БПЦ както А.Янчулев, така и Ст. Софийски -като кмет и служебен премиер /назначен и контролиран от експрезидента П.Стоянов/ имат множество антиклерикални действия.. И двамата си назначаваха собствени митрополити. Със Заповед **09-154 от 26. 03. 1997 г. Ст.Софийски** “възстановява анулираната регистрация на местен ръководен орган на Софийс-ката епархия, представлявана от митрополит Инокентий.” Същевременно само Ефория Зограф има пропуснати ползи и нанесени директни финансови щети за над 5 000 000 нови лева, а Софийската Митрополия бе оцетена с източване на банковите и сметки със сумата 2 400 000 лева. До възстановяването на имотите и банковите сметки на БПЦ през юли 2004 г. общо са източени, злоупотребени или преведени в чужбина над 150 000 000 долара/ при курс над 1Е/. Но тъй като ,наистина ,“името им е легион”, нека приключим с изводите:

*Основният принцип в отношението църква- държава, религи -озно и светско е: ДВЕТЕ ПРЕДСТАВЛЯВАТ РАЗЛИЧНИ МНОЖЕСТВА с несводими, неизводими едно от друго нефор-мални елементи –мироглед, логика, език ценностна система. По същия принцип каноничното право не съвпада с държав-ното право. Единственият общ субект и за двете множества е ЧОВЕШКАТА ЛИЧНОСТ с нейната психофизична консти-туция и духовна субектност. Една и съща личност в едното множество е **гражданин на държавата**, а в другото-**клирик или мирянин**, т.е. човек с религиозен мироглед и член на Църквата - било то БПЦ или някое друго вероизповедание. От тази гледна точка политизирането на религиозната вяра, която е ЕКЗИСТЕН-ЦИАЛНА потребност за над 90 процента от хората, е равносилно на **ДЪРВЕНО ЖЕЛЯЗО**, но и много опасно събитие. То показва, че хората са загубили представа за своята **ДУХОВНА ПРИРОДА** и, непознавайки*

себе си като дух, а външния материален свят като нещо, НАД КОЕТО НИЕ ТРЯБВА ДА СЕ ВЪЗВИСИМ и където социалната дейност е само едно УЧИЛИЩЕ ЗА ДУХОВНО РАЗВИТИЕ И БЕЗСМЪРТИЕ, те са загубили и връзката с Бога. Изтощавайки се в безсмислени противоречия помежду си, доколкото са принизили своята СЪЩНОСТ, воювайки с външния свят и между социалните структури, бездуховните предизвикват ТОТАЛНА ЕКОЛОГИЧНА, АНТРОПОЛОГИЧНА и СОЦИАЛ-НА КАТАСТРОФА. И ,както справедливо казва Хегел - В РЕЗУЛТАТ ОТ БЕЗСМИСЛЕНИТЕ ПРОТИВОРЕЧИЯ СЕ ПОЛУЧАВА НЕЩО ,ОТ КОЕТО НИКОЙ НЕ Е ДОВОЛЕН,но вече е твърде късно. *И тъй като само духът е достатъчно си- лен за да понесе противоречията и да се саморазвива, а материалното е нещо, което се разрушава и запада,то изходът е само един.* И той е:*бавно, мъчително и продължи-телно усъвършенстване на познавателната,морално волева-та и дейностната сфера* както на крайния субект, така и на социалното. Началото може да бъде поставено със съхранение на духовните ценности и тяхното предаване на поколенията чрез образование и включване в РЕЛИГИОЗНАТА ТРАДИЦИЯ и изповядването на последователен монотеизъм с цялостната ценностна система на ЮДЕО –ХРИСТИЯНСКИЯ МИРОГРЕД. Наред с това е необходимо запазване и развитие на НАУКАТА И НАУЧНИТЕ ИЗСЛЕДВАНИЯ. Само съвместно с духовното развитие върви и материалният просперитет, защото мисленето и битието са неразривно свързани. Еднакво едностранчиви са както материалистическата теория, така и концепцията на Колингууд за филиацията на идеи. Остава за българския народ да реши дали ще последва Бога или Мамона, защото както ясно подчертава св.Писание-„ИЗТРЕБЕН ЩЕ БЪДЕ моят народ,защото му ЗНАНИЕ НЕ ДОСТИГА”/пр.Осия/4:6/.

Гл.І,§3:Заключение за *Ортодоксалната вяра:*

От 9 май 2003 г. започнаха тържествата по случай 50-годишнината от възстановяването на Българската Патриаршия и новия патриаршески Устав на БПЦ. Два дни преди това се състоя теоретична конференция в Богословския ф-т на СУ. Какво беше нашето учудване и възмущение от факта, че асистент по богословие си позволи да критикува новия Закон за вероизповеданията, и то от позициите на

нихилистите от ОДС/ СДС плюс Софийски/.А това са същите хора,които в продължение на 13 фатални години служат на чужди интереси черна меса в БПЦ,Не им ли стигат ограбените църковни имоти,източните банкови сметки и дезинтеграцията на българс- ката духовност!?,та успяха и да съберат 50 подписа на“народни” представители за дело в Конституционния Съд срещу българския ПАРЛАМЕНТ, БПЦ, всички исконни вероизповедания и НОВИЯ, ЕВРОПЕЙСКИ, МОДЕРЕН И ДОБРЕ ОБОСНОВАН Закон за Вероизповеда-нията!? Но едва ли има значение:За БПЦ 9 май е ”ДЕНЬ ПОБЕДЫ”и ден за възстановяване на Българското патриаршеско достойнство.Но само година по-късно/юли 2004/ щеше да възтържествува Законът и имотите и достойнството на БПЦ,както и на някои др. вероизповедания – възстановени.След което, смешният плач за права,свободи и демокрация,т.е.за власт и богатата на Мамон,щеше отново да продължи.За съжаление намериха се люде/еди/,явно не българи по самосъзнание, които сезираха този път не Конституционния Съд.Самият Съд, докато в началото на юни не бе взел решение по конституционно дело № 3/2003 г., а ето че тези, които го сезираха, се обърнаха тайно към Европейски структури- т.е.към Съвета на Европа.От там българският Парламент,както че ли съставен само от безпомощни“ демократи”,талибани и земеделци тип"шмайзер",получи писмени ПОУЧЕНИЯ от двама немного известни специалисти-проф.Р.А. Lawson и някой си Malcolm D.Evans.Състоя се и неземното ощастливяване на българските депутати и експерти, особено от Парламантарната Комисия по правата на човека и веро- изповеданията,чийто председател /г-н Л.Тошев/активно съдейства-ше за това:Извънредно заседание на Комисията в деня след замина- ването на старшия член на Nuevo Temporo -Н.В.крал Хуан Карлос- 11,VI, 2003 и среща с официален представител на Съвета на Евро- па.Предстои още много пъти да чуем забележки от типа,че в новия Закон за Вероизповеданията "има обезпокоителни моменти като: 1/Привилегироване на определено вероизповедание, т.е.БПЦ,за сметка на останалите”, или на сектите.2/”Система от налагане на твърде високи санкции - от 100 до 5 000 лв.3/Широки правомощия на Дирекцията по вероизповеданията към МС.”4/Особена"тревога и загриженост "предизвиква употребата на термина ”национална сигурност”и забраната за използване на

вероизповеданията за политически цели.5/Голямо е безпокойството и за непожеланите да се регистрират вероизповедания - как щели да придобиват имоти, да имат публични изяви, да откриват училища и да имат дейност съгласно Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи!? В т.нар. ”доклади и становища” “съвсем не се указва ,че Българският Закон за Вероизповеданията е в унисон с цялостното ЕВРОПЕЙСКО законодателство - от Великобритания до Русия и от Скандинав-ските страни - чак до люлката на монотеистичните религии - демокрацията в действие - Израел.

В последствие - още през 2003 Конституционният Съд с абсо- лютно мнозинство се произнесе в полза на новия Закон. И послед- ната 2004 г. донесе разочарования след възстановяването на имоти- те и статута на БПЦ/юли/- бяха открити не само грабежи за над 150 000 000 \$, но и светотатства от типа, каквито само Ленин си бе позволявал – сладкарски цехове в криптата на храм “Св. Параске- ва”, входни такси за древните храмове дори в часовете за молитви и литургии, грабеж на общински имоти съвместно с общината под предлог за строеж на храмове и спорове около легитимността на главния мюфтия, спорове за имоти; окупация на еврейски имоти от мутри в буквалния смисъл на думата. И точно тогава същите бездуховни и/или служещи на Мамона и Вавилонската кула на глобализма “политици” и адвокати на “кривото огледало” внесоха жалба до ПАСЕ /Парламентарната Асамблея на Съвета на Европа/. Същевременно станаха известни и др. факти/2001-2003/: продадени сгради в Акрон-щат Охайо, във Вашингтон, акции и инвестиции в гръцки и средно- и западно-европейски страни /главно банки и хотели/- при това на цени 2-3 пъти по ниски от пазарните!?

Всичко останало е в ръцете на българския Парламент, Прези-дента, Правителството и КС, а най-вече *в ръцете на българския народ, в степента на неговата духовност и самосъзнание.* По-нататък само Господ-Бог ще отсъди! Ако последваме в Невиим, пророк Исая, гл.60, ще прочетем и следното: Вдигни се и светлей Йерусалиме, защото...Господ Бог ще ти бъде вечна Светлина!!! Текстът заслужава внимание и по-нататък – може би там се крие отговорът!? Факт е обаче, че през 2004 от н.е./Р.Хр./, 5764 г. от Енос или Сим/по Юдейския календар/ и 2008 г. от действителното раждане на Машиах -юдеина Йехошуа /Иисус/, **ЕВРЕЙСКАТА**

ПАСХА,КАТОЛИЧЕСКИЯТ И ПРАВОСЛАВНИЯТ ВЕЛИКДЕН
ТОТАЛНО СЪВПАДАТ!!!Ние обаче никога няма да разберем техния
смисъл,ако не познаваме добре *Юдео-християнския светоглед* и не
го сравним с историята и съвременното състояние на **Вавилон**
1,2,3,...,и чак до Новия Вавилон,а може би и с идеята за
Апокалипсиса и *смисъла на човешкия живот*,твърде различни
от“глобализацията”, ”фундаментализма”, ”новия/стар/ ред” и
“борбата на цивилизациите”.

Факт са обаче две неща:1/Нашите монолатреистични прадеди-
-ТРАКИТЕ са не по-малко древни и културни от елините и не
по-малко екзистенциално религиозни от евреите:Те до такава степен
вярвали в съществуването на Бога и живота след смъртта на тяло-
то,че:а/Плачели, когато се родял нов човек заради предстоящите му
чистилицни страдания и *Б/Устройвали празници и веселби в чест*
на починалия,комуто завиждали ,че е изоставил “черуп-ката на
охлюва и вече пребивава в света на божествата.

2/**Фундаменталистите- монотеистични мюсюлмани**,ако
са наистина сериозно отгадени на изучаването на религията,нека пре-
ди да нападат юдаизма или християнството си дадат сметка:Дали
думата “Бог”- Аллах не произхожда от еврейското Йелох /Елох= Бог /
и дали следва да призовават Иса/Йешуа, Иисус/ да извършва чудеса и
в Съдния Ден,бидейки пратен от Бога,лично да се разправи или да
победи шейтан Иблис/за юдеите-Абадон,за християните-Сатана./**За**
пример можем да посочим живота,дейността и възгледите на
героично загиналия бивш президент на Египет/1981 г./- Ануар
Садат.Той изповядваше мир,любов и разбирателство между юдеи,
християни и мюсюлмани на основата на общата вяра в моно-
теистичния Бог и ценността на религията .Освен това ясно
подчертаваше,че Йерусалим и Египет са тясно свързани.Напр:Моше
е излязъл от Египет,където още прадедите-родоначалници на 12-те
еврейски рода са намерили подслон.Моисей и Аарон получиха в
Синай Тората и Божиите Заповеди.Отново в Египет намери подслон
“светото семейство”-Йосиф,Мириям и малкият Йешуа.А после
Йерусалим стана център на монотеизма, накъдето се е обръщал за
молитва чак през VII в.сл.Р.Хр.и Мохамед.И неслучайно книгите на
пророците казват,че “ще се построи път от Израел до Египет/и
обратно/и народите ще бъдат като един в името на Господа Бога”.За

съжаление фанатиците и тези финансисти и петролни магнати, които ги спонсорираха, не мислят така! Резултатът е очевиден и през ХХІ в. - **бездуховност** и нейните горчиви плодове: войни, атентати, агресия, безжалостна експлоатация и липса на истинска вяра, на братство, мир и любов, какъвто е *категоричният императив на ортодоксалния /нефундаменталистки! / монотеизъм.*

Гл. I, § 4. **Българоруските междуцърковни връзки през средновековието, новото време, XIX и XX век:**

Както добре е известно, България официално приема християнството през 865 г., след което то **става ЗАДЪЛЖИТЕЛНА ДЪРЖАВНА РЕЛИГИЯ**, още при княз Борис и при цар Симеон Велики. В Русия официалното приемане на християнството става при сина на княз Светослав - Владимир /978-1015 Г/. Руската държава и народ също влизат в сферата на християнската култура, при това чрез нейния византийско-православен вариант. Формалната причина е военен съюз против Варда Фока и династичен брак на княз Владимир със сестрата на император Василий II. През 988 г. князът, личната му дружина и най-приближените боляри се кръщават в Херсонес и, връщайки се в Киев, започва масово кръстване на населението на тогавашната Рус. В Новгород-Велики поради силна съпротива кръстването било възможно едва през 991 г., а в Суздалския район имало дори т.н. въстание на влъхвите през 11 век. Във Вятка и Вологда кръстването станало възможно чак през 12 век. Руската православна църква също била канонично свързана и зависима от Константинополската патриаршия. Т. напр. през 990 г. цялата територия на Киевска Рус била отделена като една огромна самостоятелна МИТРОПОЛИЯ.

“Отчитайки българското посредничество при предаването в Русия на славянските литературни и богослужбени текстове, както и преводите на Свещеното писание, църковният историк А. Карташев направил извода, че РПЦ СЕ НАМИРАЛА през първите десетилетия на своето съществуване под юрисдикцията на Българската патриаршия” /Преславска или Охридска/. Според този автор, едва след окупацията на I Българско царство през периода /1014-1018г./ от Византийската империя, когато била ликвидирана автокефалността на БПЦ, Киевската митрополия преминала изцяло под юрисдикцията на Константинопол /виж: б/. Други автори категорично от-

ричат тази възможност. Факт е обаче предаването на богослужебни книги, литература и използването на български книжовници и каноници, предимно от клира. Т. напр. през 1375 г. Константинополският патриарх Филотей назначава за глава на Киевската Митрополия тогавашния патриаршески посланик в Киев – Киприан с малко странното условие да заеме длъжността “след смъртта” на тогавашният много възрастен митрополит Алексей. Но в 1378 г. княз Дмитрий Донской, подкрепен от няколко клирици, обявява решението за неканонично, не допуска Киприан в новата столица-Москва и издига свой кандидат-Митяй. През 1381 г. князът дава формално съгласие, но в момента е ангажиран във война с ордите на хан Тохтамиш. Едва през 1390 г. след смъртта на княз Дмитрий митр. Московский и всея Руси получава разрешение от княз Василий I да заеме московската митрополия чак до смъртта си през 1406 г. Въпреки обвиненията от предишния княз Дмитрий /разгромил татарите/ в страхливост, при митрополит Киприан цялата Руска Митрополия, включително Литовската и част, са обединени.

Година преди смъртта си ИСИХАСТЪТ извършил чудо: При приближаване на войските на Тамерлан/Тимур/ на 450 км. южно от Москва той лично изнесъл особено почитаната икона на пресвета Богородица-Владимирска. След литийното шествие и молебена, както и навярно поради все още пресния спомен от поражение на Куликовското поле татарите отстъпили без бой в почти пълна паника. Българинът Киприан имал пълната поддръжка на преп. Сергей Радонежский още от момента на назначаването си. Впоследствие, един век по-късно, през 1458 г. патриарх Григорий се обявил против автокефалността на Московската митрополия и назначил за Киевски и на всея Руси митрополит – Григорий Българинът, известен у нас и във Византия като Цамблак. Разделението на митрополиите продължило чак до 1685 г., когато войната на Русия с Реч Посполита /при поддръжката на хетман Иван Самойлович-наследник на Б. Хмельницкий/ завършила успешно. След преодоляване на разкола, както и след църковната реформа на патр. Никон/17 в., когато се обособили т. нар. "староверци"/, последвал СИНОДАЛЕН период, въведен от Петър I и Екатерина Велика през 18 в. От този момент българите не само намирали убежище, духовно и светско образование, но и получавали всестранна църковна помощ и съдействие, с

което православната духовност и църковно славянският език културно сближили двата народа. В това време – след 15 в. Константинополската и др. древни патриаршии били на територията на Османската империя. Ето защо станала възможна концепцията “Москва=III Рим”.

Специално ще отбележим, че **Руската Патриаршия активно подпомогнала новата Българска Екзархия/вече през XX в./да снесе наложената и схизма от Константинополската патриаршия и в следствие да получи статута на ПАТРИАРШИЯ /1946-1953 г./**. Не без значение е и активната подкрепа, която Св. Синод на Руската ПЦ оказва на БПЦ по време на разкола. Т. напр. руският Патриарх Алексий II присъства и взе активно участие в срещата на дванадесет православни патриарси и архиепископи със световно значение за Едната, Свята, Съборна и Апостолска Православна Църква. Същата се състоя на 30 септември и 1 октомври 1998 в храм-паметника “Св. Александър Невски”. Присъстваха още Вселенският Патриарх – Вартоломей, Сръбският, Румънският, Йерусалимският и др. патриарси и архиепископи. На този **Църковен Патриаршески Събор решително бе осъдена**: 1/ Намесата на държавата, икономически структури и политически партии в делата на БПЦ. 2/ Фактът на **разкола като неканонично деяние**. 3/ Разколниците бяха призовани да се покаят и да се върнат в лоното на БПЦ. 4/ Бе признато патриаршеското достойнство, Уставът на БПЦ и Каноничността на Св. Синод на БПЦ и на Н. Св. Патриарх Максим. 5/ **Лично патриарх Алексий контрира** предложението на Вартоломей /принципно обявен за **“икуменически патриарх”** от арх. Христодулос и Гръцката Православна Църква/. Става дума за варианта “доброволно оттегляне на Н. Св. от поста Председател на Св. Синод на БПЦ”. В следствие и Вселенският, и Руският патриарх призоваха следващото правителство на Симеон Сакскобурготски да защити законово и чрез дела БПЦ. Както е известно, приетият от 39 НС нов Закон за Вероизповеданията на 21, 12, 2002 г. и подписан от президента Първанов на 27, 12, с.г., бе изцяло подкрепен от Руския и другите патриарси, от цялата православна общност и от папа Йоан-Павел II. Казано иначе, руско-българските междуцърковни отношения са пример за евангелските текстове **“Бъдете едно, както и ние с Отца сме едно”**.

§1: Религия/юдаизъм и християнство/църква и черна
меса:

*Българската православна Църква има около 1140 годишна история, което е значителна част от 2000-летното християнство. Според „Догматическото богословие”-„Църквата Христова е установено от Бога общество на вярващи в Христа-Богочовека, съединени помежду си с една православна вяра /в Пресветата, Единосъщна и Неразделна Троица/, със свещеночалие и тайнства”. Тя достига до съвършенството чрез „непрекъснатата помощ на Дух Светий”. БПЦ ПРИНАДЛЕЖИ НА **1/ЕДИННАТА /ДО 1054 г. православието и католицизмът са де юре една/, СВЯТА АПОСТОЛСКА, ОРТОДОКСАЛНА, СЪБОРНА И ВСЕЛЕНСКА ЦЪРКВА.** Второ, тя е АВТОКЕ-ФАЛНА или автономна, но неотделима от световното Православие. **3/Тя е ВИДИМА ОРГАНИЗАЦИЯ,** която използва духовни и материални средства и е неразчленимо единство от ВИДИМА и НЕВИДИМА Църква, която е само ЕДНА и има за глава Божия Син/*Filio Dei*/. Единствено ПРАВОСЛАВИЕТО наред с КАТОЛИЦИЗМА може да носи името АПОСТОЛСКА ЦЪРКВА.*

Апостолската Църква води началото си от Апостолския Събор през 51 г. сл. Р. Хр. В действителност Църквата е основана от възпътеното Второ Лице на Пресветата Божествена Троица и е започнала своята дейност във великия ден на Петдесетница/31-34 г. сл. Р. Хр./ под директното трансцендентно-иманентно действие на Третото Лице – Св. Дух на Бога. Исторически личности, които са били съвременници или ученици на Богочовека, станали първите **ЕПИСКОПИ** на Църквата – директно ръкоположени от Месията, на които лично той дал и Дух Светий. Именно по време на Апостолския събор епископите и ръкоположилите ги апостоли учредили устройството на Църквата, основоположили нейната догматика, каноничното право и разгледали текущи въпроси на християнизацията. Изработените преди повече от 1950 години апостолски правила и до днес са основата на ЦЪРКОВНИЯ КАНОН, т.е. на църковното право, което де юре било общо за католици и православни до схизмата и анатемите през 1054 г. сл. Р. Хр.

СИЛАТА на ПРАВОСЛАВИЕТО е в неговата традиционност и ФИЛИАЦИЯТА НА ИДЕИ. То свято пази традицията така, как-то е завещана от св. апостоли и от СЕДЕМТЕ ВСЕЛЕНСКИ ЦЪР-КОВНИ СЪБОРИ/327-787 г. от Р.Хр./ и на десетки и стотици поместни. *На някои от по-значимите поместни църковни събори като Влахернския/1351 г. взели участие император Йоан IV Кантакузин/бъдецият монах Йоасаф/, патриарсите на Византия и България – Калист и Теодосий Търновски.* Догматически бил потвърден ИСИХАЗМЪТ на св. Григорий Палама и Григорий Синаит, т.е. учението за **НЕТЛЕННИТЕ БОЖЕСТВЕНИ ЕНЕРГИИ и ИСИ-ХАСТКАТА АСКЕЗА.** С това били преведени на догматичен език категориите: **свръхсъщност, свръхсубект и осъщественост, както и методиката на психофизичната практика.** Така теоретичната богословска мисъл, както и самата религиозна ФИЛОСОФИЯ и ПРАКТИКА на източно-православните Византия, България /втората по древност и следователно по старшинство Православна Църква в Европа/Русия и Сърбия превъзхождали постиженията на католическия Запад и след това нищетата на протестантизма.

Освен това канонът и догматът на апостолското християнство/православие и католицизъм/ е АКУМУЛИРАЛ и ПРЕРАБОТИЛ ЮДАИСТКАТА ТРАДИЦИЯ с нейната екзистенциална догматика, непрекословен монотеизъм, психологически ангажиращо и интегриращо социалното при участие в богослуженията. От юдаизма на древните християнството възприело МЕСИАНСТВОТО, идеята за БЕЗСМЪРТИЕТО НА ДУШАТА и възкресението и/или Страшния Съд. Идеята и практиката на **СВЕЩЕНСТВОТО И СВЕЩЕНОДЕЙСТВИЕТО**, както и самата **РЕЛИГИОЗНА ОБЩНОСТ** като социален и психологически регулатор и интегратор на населението като НАЦИЯ са също родени в религиозната общност на древните ИЗРАЕЛТЯНИ. Тази още по-древна и възвишена моно-теистична традиция /юдаизъм/ започва по един **ПРИНЦИПНО РАЗЛИЧЕН НАЧИН** спрямо всички други религии: през 15 век пр.Р.Хр. или 3500 години назад великият Моисей и Аарон водят богоизбрания тогава израелски народ през Синайската пустиня по пътя към заветния Ханаан. Именно цялата **ЮДЕО-ХРИСТИЯНС-КА РЕЛИГИОЗНА ТРАДИЦИЯ** СЕ БАЗИРА НА **ИЗВЪНРЕДНИ ФАКТИ И СЪБИТИЯ**, които нарушавайки континуалността на събитията с една **СВРЪХДЕТЕРМИНАЦИЯ** правят историята. Те сплотяват нациите, генерират ценности и формират юдео-християнския

мироглед, който противопоставя **ЮДАИЗМА, МЕСИАНСТВОТО, МОНОТЕИЗМА, ПРОФЕТИЗМА,** както и **БЕЗСМЪРТИЕТО И САМОСУБЕКТНОСТТА** на духовната личност на наивния реализъм, егоизма и/или субективизма и на т.нар.идолопоклонство и демонизъм.Такива примери са : **получаването на скрижалите с 10-те Божии Заповеди на планината Хорив в Синай,първите юридическо-морални норми и основите на обредния закон/Изход 20,24,33,34; Левит,Числа16,Второз.4,7, 18/.В следствие в Новия Завет/15 века след свещената Тора/ или през 1-2 в.от н.е./сл.Р.Хр./подобни събития са разгледани в Евангелията – **Богоявление на р.Йордан,Благовещение, Преображение Господне на планината Тавор,Възкресение и Възнесение Господне,както и чрез множество проповеди и ЧУДЕ-СА/лекуване на болести, ЕКЗОРЦИЗЪМ,превръщане на материал-ни субстрати от един в друг химически вид,демонстрация на власт над природни стихии и състояния и дори възкресяване на мъртви /като възстановяване на трихотомията – дух,душа и тяло/.****

И в двата случая едва след това се създава **ТЕОЛОГИЯТА** и предстои нейното **философско преосмисляне,както и оформянето и практикуването на религиозния култ/виж ТАЛМУДИЧЕСКИТЕ ТЕКСТОВЕ,** религиозната философия на Саади бен Йосиф,Аарон бен Елия,Бахия бен Йосиф,Соломон бен Йехуд,Авраам бен Давид,Соломон Габирол,Моше Маймонид,кабалистичната теория и практика на Шимон бен Йокай ,както и християнската религиозна философия – от Ориген и Августин,Т.Аквински,Псевдо-Дионисий Ареопагит, кападокийците-св.Василий Велики, св. Григорий Богослов и Св.Григорий Низиански,св.Григорий Палама и Григорий Синаит чак до съвременния неотомизъм,католически спиритуализъм, професорите Димитър Пенев,Дюлгерев и Цоневски, А.Хубанчев, Д.Киров,а също М.Помазански,прот.Флоринский, проф.В.Кудрявцев и А.Маилов,както и новата за България секция по“Философия на религията”/ИФИ, БАН/или най -новата постоянно действаща научно изследователска група”Религиозно-философски парадигми ”с учредители ст.н.с.,д-р Ст.Пенев, проф.дфн.Ив. Слаников, ст.н.с.,дфн.Д.Цацов, ст.н.с.,дфн.Н.Димитрова, ст.н.с.,д-р Ел. Петрова, ас.чл. доц.Е.Данков,н.пр.,д-р К.Милчев,д-р Н.Ташев .

Всички останали – неюдеохристиянски религии започват първо с ДОКТРИНАТА,на която се търси социокултурна среда и едва

върху тази база се въвежда обряд.Едва накрая се стига до мистериите и евентуалните МИРАКУЛНИ доказателства.Именно затова ценностите на ЮДЕОХРИСТИЯНСКИЯ МИРОГЛЕД и съответните ЦЪРКОВНИ ИНСТИТУЦИИ,които организират и ръководят ве- роизповеданията са създали СПЛОТЕНИ НАЦИИ от МОРАЛНИ, ПСИХОЛОГИЧЕСКИ УСТОЙЧИВИ, ПАТРИОТИЧНО МИСЛЕЩИ И ПО-ОДУХОТВОРЕНИ ЛИЧНОСТИ И ОБЩЕСТВА.Тъкмо БПЦ е имала и притежава всички изброени до сега достойнства плюс следните: АПОСТОЛСКА ПРИЕМСТВЕНОСТ чрез нейния епископат, канонично ръкоположени свещеници,църковни тайнства и добре подготвени богослови.Наред с това тя по определение и де факто е действителен член на Едната,Свята,Съборна и Апостолска Църква, която включва ВСИЧКИ СВЕТОВНО ПРИЗНАТИ и влизащи в КАНОНИЧНО ОБЩЕНИЕ,имащи догматично и мистично единство ИЗТОЧНО-ПРАВОСЛАВНИ ЦЪРКВИ. Освен това факт е снемането на АНАТЕМИТЕ между източното православие и католицизма,станало в акта на помирение и взаимно признаване на тайнствата между Вселенския Патриарх Атинагорас и Н. Св.Римският епископ - папа Павел VI през 1965 г.

За да разберем кой и защо служи черната меса /на последователния сатанизъм /в България нека разгледаме интересите на глобализма и т.нар."нов световен ред",както и на епигоните му в страната.По принцип съществуват поне три основни типа МИРОГЛЕД - ПОСЛЕДОВАТЕЛНО МАТЕРИАЛИСТИЧЕН, според който светът е ОБЕКТ и този обект детерминира и предопределя познанието и собствената активност на индивида ,СУБЕКТА,имайки свои независими,исконни и субстанци-ални закономерности.Този мироглед е в последна сметка вид НАИВЕН РЕАЛИЗЪМ и води до биологичен и социален ЕГОИЗЪМ,които могат взаимно да се регулират по принципите на конвенционализма или общественния договор или поради обективна принуда.Вторият тип мироглед е свързан със СВЕТОВНИТЕ РЕЛИГИИ и той може да бъде пантеистичен,креационистичен,теоцентричен или просто деистичен.Водещ в това отношение е ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКИЯТ МИРОГЛЕД.При този тип мироглед *детерминацията не е еволюционна, т.е.отдолу-нагоре,а винаги е ОТГОРЕ-НАДОЛУ т.е.от ВИСШЕТО към НИЗШЕТО*/71,72,94,14,61/.

И накрая,ТРЕТИЯТ ТИП МИРОГЛЕД е винаги егоистичен. Той има за главен детерминант някакъв КРАЕН И ОГРАНИЧЕН

ОНТОЛОГИЧЕСКИ СУБЕКТ.Този субект винаги желае да има **актове,които превъзхождат неговите собствени потенции, т.е. винаги се превръща във вид САТАНИЗЪМ. Това е мироглед,който според легендите и преданията е пренесен в древен Еги- пет от “Аленото братство” на древната Атлантида и от черното братство във Вавилон,където била създадена първата в света банка преди около 3,5 хилядолетия,малко след като финикийците измислили и въвели в употреба първите пари – металните монети и хазартните игри.Сюжетът се претворил по друг начин и в древния Израел по времето на цар Соломон-10 в.пр.р.Хр.,когато бил строен великият и прочут Соломонов храм,посветен на Единственият, Който Е,Всевишният и Всемогъщият.Тогава Хирам Абиф и Адонирим /Адония/ организирали заговор за превземане на новия храм, финансиите и впоследствие централната власт в свои ръце,създавайки **тайна масонска организация от три степени:строители-зидари, майстори-другари,“йеховити-адонирими”**/т.е.божествено слу-жещи/на себе си и на нечестивия/,като господари на света/. След убийството на Хирам Абиф и невъзможността да бъде възкресен с магьоснически ритуали, Адония се опитал да вземе явно властта и организира бунт срещу Соломон,който завършил безславно с неговата екзекуция. Адонирим бил под покровителството на финикийския цар Хирам и оцелял чрез финикийските знаци/III Цар.гл.1,2,5,7;М.Hall-205;С.П.–72,гл.V,§4,И.С.94,Ц.Б.14/.**

Правилото важи независимо от това КАКВО СУБЕКТЪТ или ГРУПАТА СУБЕКТИ ЖЕЛАЯТ ДА ОСЪЩЕСТВЯТ- идеала на американския **прагматизъм** - "истинно е това и само това,което носи практически полезни следствия или води до психичен ком - форт".Същото се отнася и до доктрините и практиката на **сектантството, окултизма,масонството,както и до част от т.нар.езотерика**.Водещото тук е съзнателното или неосъзнато подвеждане или самозаблуждаване в резултат на користни цели или невежеството, което не е аргумент само в науката,но може да е в социалната или религиозната практикаГ.напр.на **първото ниво на посвещаване в подобни херметически или езотерични социокултурни или мистични общности** ограниченията са: "**кандидатът да има някаква религиозна вяра**" или още по-добре система от трансцендентни или трансцендентални **ЦЕННОСТИ**.Това са т.нар."клубове по интереси"- Лайънс,Ротари интернейшънъл,Зонта и т.н.

От там нататък **ВТОРОТО** ниво на подбор следва проповядването на **РАДИКАЛЕН ДУАЛИЗЪМ**, т.е. **равнопоставеност на двете основни сили във вселената /вселените** - независимо дали се наричат Бог и Сатана, дух и материя, бяло и черно братство, добро и зло, трети свят на информацията и културата като антипод на материя и ентропираща енергия както и в последна сметка – ЗАТВОРЕНО, консервативно или ОТВОРЕНО и либерално, прогресивно общество на новия ред, свободата, демокрацията, равенството на би-ологически и психически неравните, на свободна инициатива и плу-рализъм. Типичен пример за това е **идеологията на Nuevo Temporo, Grand Orient, The Great North American Lodge – NATO, Bilderberg, The Rosecrucians and Maltian associations**. Много от тях са потомци на ордена на тамплиерите, прогонени през 12 в. от Великобритания от крал Ричард I-Лъвското сърце и полуунищожени от френския крал Филип IV/през XIV/, когато бил екзекутиран Ж. де Моле или са потомци на ордени като на тевтонците. Някои смятат, че **масонството** отдавна било превзето от *движението илюминати т.е. просветените, осветените* /още през 17-18 в., начело с йезуита Адам Вайшоп/.

Третото равнище, което е действително езотерично, включва "прекрасните" образци на **черномагьосничество, откровен сатанизъм** и **"brain washing"**, подкрепени от \$\$\$, а където и това не помага, на помощ идват "миротворческите операции". **В същността си** и второто, и особено третото ниво на **езотеризма са колкото с мистично, поне толкова с прагматично съдържание**. *В мисти-чен план те са дълбоко враждебни на традиционния ОРТОДОКСАЛЕН ЮДАИЗЪМ и на АПОСТОЛСКОТО ХРИСТИЯНСТВО*, както и в не по-малка степен на духа на свещенния ал-Коран. За се-бе си малцината избрани отдавна са направили **"Своя цивилизационен избор"** и той е следният: **"Господ не е Бог. Адонай е господар на мрака, пасивността, унищожението, подчинението, ограничението. Елох е Бог на небитието. Христос е лъжемесия на несвободата, смъртта и култ към страдание и подчинение. Аллах е дух на сънищата и наркотиците** и т.н. "Истинската същност на подобни доктрини е **радикален сатанизъм**: Сатаната е истинският владетел на Вселената, той е Строител и Архитект на мирозданието и принцип на битието. Луцифер бил световният Прометей, който донесъл на хората огъня на божественото познание, светлината и земния живот." Той бил учителят на свободните, строителите и творците, на които предлага безкраен прогрес и щастие.

На всичко това ортодоксалният юдеин би отвърнал: *Барух а та Адонай... Елоейну Мелех аолам... Барух а та Шадай... Цебайот... ликбоа МЕЗУЗА!!! Емен!* Православният и католикът биха казали съответно: *Во има Отца, Сына и Светаго Духа, через всеми ангельми и святыми – Изыди , сгинь нечестивый! Анатема тебе трижди! Амин! Sive: In Nomine Trinitati Sancti et: O, angeli supraditi - Anathema per omnes malos. Mors tua Diabolo est vita mea! Amen!!!* Накрая и правоверният мюсюлманин би възкликнал: *"Шейтан Иблис! Аллаху Акбар!!!"*. Единственият извод е, че не се оправдава концепцията на Сам Хантингтън за "Сблъсък на цивилизациите", а по-скоро концепцията за ПРОТИВОРЕЧИЕ между **МИ- РОГЛЕДИ**, сблъсък на **ЦЕННОСТНИ СИСТЕМИ** и **ВОЙНА** на ге- ополитически идеологии, като част от една **широко машабна кос- мическа война с нейните собствено духовни и материални ИЗ -МЕРЕНИЯ**. За това може да се смята, че ПРОТИВОРЕЧИЯТА между ПОЛИТИЧЕСКИ И ИКОНОМИЧЕСКИ СИСТЕМИ СА ОТНОСИТЕЛНО ЕФИМЕРНИ. Истинската противоположност е между ТЕИЗМА И АТЕИЗМА, носени и изразявани от Субекти!

Черната/сатанинска/меса в България е насочена преди всичко срещу Българската православна Църква, както и срещу всичко онова в ДУХОВНИЯ ЖИВОТ НА СТРАНАТА, което има отношение към традицията на българския народ /вкл. българи, турци, рус - наци, евреи, арменци и роми/, консолидацията на гражданите и психичната устойчивост на индивидите и социалните групи. Целта е пълна или частична **дезинтеграция и дисоциация** на личността и обществото и неговото "отваряне" към пазарна икономика, плурализъм, политически либерализъм, либерален протестантизъм, бахаизъм и американска система от "ЦЕННОСТИ". Факт е, че една *Апостолска църква като БПЦ, която освен мъдри исихасти като патриарх Евтимий, Теодосий Търновски, е дала и първия Московски и всея Руси митрополит Киприян/* от 1371 до 1405/, както и руският православен патриарх *Григорий Цамблак*, има свой собствен мироглед, закрепен в догматическото богословие и свой собствен канон/ЦЪРКОВНО ПРАВО/. Последните са несводими и неизводими до и от светския мироглед и държавното или гражданското право. Същото може да се каже и за съответните логика, език и ценностна система на личността. Новият патриаршески устав, приет през 1953 г. абсолютно канонично, **юридически бе признат от държавата и с това**, оставаше само да се спазва чл.13 от Конституцията за "отделеност на църква и

държава", "традиционност на източно-православното вероизповедание" и "свобода на съвестта и вероизповеданията". Въпреки това, появилите се още през 1989 г. и на практика управлявали страната през периода 1991-94 и 1997-2001 г. **нихи- листи** приложиха спрямо БПЦ и нейния каноничен Св. Синод не силата на правото, а правото на силния и безроден космополит.

А този модел е добре известен **още от времето на аленото братство**, финикийците/III-II хил. пр. Хр./, на тамплиерите и розенкройцерите/11-14 в. и съотв. 15-20 в./ . Т. напр. според критериите на **розенкройцера Мартин Лутер и анабаптистите** в Нидерландия, /с които Католическата църква воюва в продължение на столетия, като между впрочем поне два пъти е отправяла и АНАТЕМИ спрямо масонското движение, /**тотално са "объркани" понятията за Църква и секти**. Според тях вместо чисто църковния трябва да се използва **светският критерий**, който е: "призната или непризната от държавната власт, която и да е религиозна общност". Когато и този номер не минава, **критерият** става: **ЗЕМНАТА ЦЪРКВА е само "ВИДИМА ИНСТИТУЦИЯ"**, а "истинската църква е духовна и небесна", т.е. **всеки може да ОРГАНИЗИРА "самочинно сборище"**, което бидейки **секта, без апостолска приемственост, се превръща в удобно манипулируема ПСЕВДО- ЦЪРКОВНА ОРГАНИЗАЦИЯ ЗА НАИВНИЦИ** или амбициозни сатанисти. През -XVIII и XIX в. това становище се реализира под формата на кървави екшъни по време на т. нар. Велика Френска революция, Болшевишката революция, и през цели 225 г. време на изграждане на империята на световния Мамон в Северна Америка. Трудно може православният българин/та дори католик или юдеин / да кореспондира с **прочути като Херострат атлантици, скрити под крилото на "Nuevo tem- pogo"**, които още през 1999 г. ясно заявиха своя "цивилизационен избор" с думите: "Майната му на Праославието!"? Не може лековерно да се приемат и думите на тези, които се **"ИЗВРАТИХА В МЪДРУВАНИЯТА СИ"** като Збигнев Бжежински, които **посрещаха не 2 000 г. от Рождество Христово, а МИЛЕНИУМА** си с традиционните публикации и Харвардски речи: **"XX в. и старият милениум завършиха с падането на комунизма, а новите век и милениум продължават с шурм срещу православието"** Не остана по-назад и др. скъпо платен апологет на **"СБЛЪСЪКА МЕЖДУ ЦИВИЛИЗАЦИИТЕ И НОВИЯТ СВЕТОВЕН РЕД"** - **Сам Хантингтън**. Според него "спрямо враждебната към атлантизма Русия.. цялата православна и славянофилска цивилизация" както и

срещу дивия и агресивен ислям..."ТРЯБВА ДА СЕ НАСТЪПВА РЕШИТЕЛНО". За Ватикан почти нищо не се споменава, защото и за него под сянката на "новия световен ред" и на глобализма му се отрежда мястото на МУЗЕЕН ЕКСПОНАТ. Пак според същия автор "Европа свършва там, където ЗАВЪРШВА Западното християнство и започват Православието и Ислямът". "Грешка бе и приемането на "несговорчив член" като православна Гърция в НАТО и ЕС, а що се отнася до България и Румъния то те нямат за това почти никакви шансове". /Сам. Хантингтън, 1999, с. 226-231, 410-411/. Очевидно е, че под една от сенките на Антихриста, Мамон, Луцифер или шейтан Иблис има място само за "евроатлантизъм с либерален /чети: Не на традицията!/ протестантизъм", безпринципен бахаизъм, отворени общества, затворени Храмове на Всевишния, отворена икономическа зона с разградени дворове и "АМЕРИКАНСКИ ТИП ДЕМОКРАТИЧНИ ЦЕННОСТИ", при които: 4,5% аме-риканци от САЩ ВЕЧЕ ПРИТЕЖАВАТ 34% от световните мате-риални ресурси, а заедно с още 10% евроатлантици ще владеят 70 % от световния икономически, информационен и военен потенциал.

Наистина, трудно е да се очаква от институции като Световната банка, МВФ, Джебън или Централ американ банк, Европейската бан-ка, СЪВЕТА НА 300-ТЕ, НА 100-ТЕ И Г-7/Г-8, Парижкят клуб или избранниците около Рокфелер, Лойд-Морган, Ротшилд, London-city или Wall street да последват съветите/**категоричния императив на Св. Писание:** "Не давай парите си с лихва", "нито продавай хра-ната си с печалба" или "И ВСИЧКИ ВЯРВАЩИ БЯХА ЗАЕДНО, И ИМАХА ИМОТА СИ ОБЩО... продаваха и разпределяха/стока и пари/... МЕЖДУ ВСИЧКИ /които са братя и сестри в Господа/ СПОРЕД НУЖДАТА НА ВСЕКИГО"/ Лев. 25, Второз. 23, Деян. 2/. гл. II. §2/**ЧЕРНАТА**

ЛИТУРГИЯ В БЪЛГАРИЯ:

В България "черната меса" се подготви още доста преди 1989 г. като се започне със злоупотребата на протестантски пастори, отделни католически мисионери и даже мюсюлмански "братя". Някои

от тях работеха едновременно за по две-три разузнавателни служ-би. Други биваха изпращани директно от "чичо Сам" ползвайки име -то на прочути протестантски университети, колежи и институти като "Tulsa Oclahoma University", "The Institute for interrelations of Harvard" /чети буквално CIA/. Активно действаше и т. нар. "икуме -нически" Световен Съвет на църквите. Едва накрая през 1988-89 г. се

появи и "Комитетът за защита на религиозните права..." на о. Христофор Събев, служител на ЦРУ и БНД едновременно. Въпреки че последният не взе участие в директното разграбване на църковни имоти и пари, за разлика от безбожните и бездуховни мутри, и успя да запази доза почтеност, същият бе тотално употребен от перестройчиците и от nihilistите от тогавашното СДС - Филип Димитров, Йордан Василев, Луджев и Сталийски военни министри, Иван Костов-тогава финансов министър/щедро раздавал през 1991-93 първите стотина лицензи за хазарт /, талибани като Едвин Сугарев и много други лица свързани с икономически грабеж и разузнавателни служби, псевдолиберали като Ж. Желев, от кръга около убийствата през 1996 г. Андрей Луканов и др. Бидейки народен представител на СДС в 36 Н.С. и даже председател на Комисията по вероизповеданията, той активно участва в подготовката на смяната на каноничния Св. Синод със лъже-Синода на Пимен, Калиник, Панкрайтий. Бе ръкоположен/формално канонично/за епископ от БПЦ-Знеполски., като не само участва в разкола, шурма на сградата на Св. Синод от командоси-служещи в БНА, със санкцията на директора по вероизповеданията Спасов и Ф. Димитров, но и се настани в сградата от името на разколниците, някои от които все още действащи през 2003 г. През 1993 г. БЕ РЕГИСТРИРАНА И жалката "Всеpravославна Българска Архиепископия", с което и разколът в БПЦ се утрои. Едва през 1995 г. дядо Фори, самопровъзгласил се и за архиепископ, скромно се оттегли и "стигна американците", но не така успешно както Тодор Колев. Заедно с двама-трима свещеника от България и още толкова от САЩ той регистрира pravославна архиепископия/под формата на ФИРМА И ФОНДАЦИЯ в Юта и Калифорния. След т.нар. "уволнение" на патриарх Максим и обявяване на целия Св. Синод на БПЦ за нелегитимен и незаконно избран/1992 г./ бе "НАЗНАЧЕН" и нов Св. Синод в състав: намесник председател митрополит Пимен, членове митрополит Панкрайтий/и двамата вече починали/ и митрополит Калиник, който покъсно се разкаля и бе приет в лоното на каноничната БПЦ със същия сан. Освен тях в делата участваха епископи като Христофор, Гедеон и др., но никога общият им брой не надхвърли 10, повечето от които догматически правилно, но противоканонично или неуставно бяха набързо ръкоположени или имаха амбиции за църковна власт и благата на Мамона. **Бяха нарушени** чл. 187-188 от **Устава на БПЦ** с: разкол, светотатство, лъжлива клевета, немарливо изпълнение на църковните

правила,превишаване на власт,както и приемане на нецърковна длъжност без разрешението на църковното началство".

През 1991-94 г.и особено през последните години на **нихилис-тичното управление на СДС/1997-2001 г/бяха регистрирани 24 секти, а освен тях и няколко фундаменталистки мюсюлмански като Халифат и др.,но само с регионално значение/а това бе разрешено по тогава действащият и многократно променян Закон за вероизповеданията/ .Многократно бе нарушен и чл.13 от Конституцията на РБ,а заедно с това бяха пренебрегнати древните канонични правила на традиционното за България вероизповедание - ИЗТОЧНОТО ПРАВОСЛАВИЕ: т.напр.бяха нарушени 30-о апостолско правило/от 51 г.сл.Р. Хр.,прието още на Апостолския Събор в Йерусалим/,3-то на VII Вселенски събор,5-то на Лаодикийския събор и мн.др."Епископ, КОЙТО СИ ПОСЛУЖИ СЪС СВЕТСКАТА ВЛАСТ И ЧРЕЗ НЕЯ ПОЛУЧИ ЕПИСКОПСКА ВЛАСТ В ЦЪРКВАТА - ДА СЕ НИЗВЕРГНЕ И ОТЛЪЧИ,КАКТО И ОНИЯ, КОИТО СЕ СЪОБЩАВАТ С НЕГО".На 5,12,1992 послушният тогава ВС с решение 225 постанови,че патриархът и митрополитите не били редовно избрани.Тогавашният директор на Дирекция по вероизповеданията към МС -М.Спасов със съдействието на почти цялото СДС,мълчанието на експрезидента Желев и главно на Хр.Събев обяви,че "Синодът няма регистрация".**Укритите от тях документи** ясно показваха,че **БПЦ е регистрирана още с влизането в сила на новия Патриаршески Устав от 1953 г. и каноничния избор на патриарх Кирил,с което държавата,веднъж признала и регистрирала Устава,се задължава да го спазва и даже охранява от външни и вътрешни посегателства.**"**Уволнени**"и **прогонени от сградата на Св.Синод със сила**,патриарх Максим и членовете на Св.Синод подадоха жалба да прокуратурата и още по"демократич-ния" съд,на което им бе отговорено с нарочно писмо от 22,VI,1992 г.,че"жалбата е неоснователна и лицата влезли в сградата на св.Си -нод са действали на основание административен акт № 92 от 25, 5, 1992 г.на Дирекцията по вероизповеданията към МС."/който се утвърждава от премиера или ресорния вицепремиер/.**

Вместо да съдят за изпълнението на 10-те Божии заповеди,да-дени на Моше и за всички нас на планината Хорив в Синай и да съблюдават каноничното право, Конституцията и Законите , разколниците,техните политически покровители от СДС и задокеанските им господари използваша принципите на разкола,ереста,

либералния /чети масонски /протестантизъм и преминаха на политически жаргон,зад който несъмнено се крият и икономически,и дезинтегративни интереси.Тогава крадецът завика"Дръжте крадеца!",икуменистите обвиняваха в "икуменизъм,"А ПРОДАЛИТЕ КОМУНИЗМА КОМУНИСТИ изработиха дървеното желязо на антиномията и епентезата с деленето на "ЧЕРВЕНИ И СИНИ владици,попове",с т.нар."духовен съд над комунизма"/26,I,1993 г./.

Агентите на т.нар. "седмо небесно" имаха вземане - даване със "Софис АД",с ортодоксална банка/а и с др.банки/"Св.Никола" и с прословутото "Сапио".Престарелият вече Пимен-над 90 годишен /бе много удобен да подписва и отнема пълномощия на С.Д.Кадиев,Йордан Василев,Т.Гагалов и т.н. *Все в тая мътна епоха бяха полуунищожени селското стопанство,военната промишленост,българското образование,биваха източвани банки и предприятия,силно пострада стожерът на научното познание - БАН,където също започна талибанска саморазправа с учени и институти по подобие на случилото се в БПЦ. Второто национално безотговорно и антиклерикално управление на България/1997-2001/на Ив. Костов/и ако отчитаме и експрезидента Петър Стоянов до 2002 г./постави начело на Парламентарната комисия по правата на човека и вероизповеданията лице със завършен техникум по автомобилизъм-Ив.Сунгарски.А за директор на дирекцията по вероизповеданията към МС бе назначен още по-жесток и безпринципен хамелеон като Любомир Младенов. Ресорен вицепремиер стана министърът на образованието и науката В.Методиев.Тримата успяха да организират нов разбойнически събор в сградата на Операта и на 10,XI,19 98 г.отново обявиха патриарх Максим за свален,а Св.Синод - за неканоничен.Съгласно Устава и цялото канонично право "патриархът и митрополитите",които по канон са председател и членове на Св.Синод - "служат пожизнено",както служи и Римският епископ – Папата.*

*Скромните,но положителни резултати,постигнати по време на управлението на правителството на Жан Виденов ,от депутата-юрист Велко Вълканов,от доц.д-р Христо Матанов- Директор по вероизповеданията и главния му експерт доц.д-р Бончо Асенов /19 95 -96/ са следните:Въпреки враждебно настроения президент Ж. Желев и опозицията от СДС **те**: успяха законно да регистрират каноничния Св.Синод на БПЦ,както и съвместно с експертите на министерството на правосъдието -доц.Симеон Тасев и гл.ас.Васил Радуилски,така и с правния отдел на МС да подготвят нов,**НАЦИОНАЛНО ОТГОВОРЕН** и*

ЕКЗИСТЕНЦИАЛНО ЗНАЧИМ за духовния живот на стра-ната и за нейното социално единство и психична стабилност на гражданите **Закон за вероизповеданията**. Всичко това *раздразни като Боянски ливади-II* разколниците, хора с икономически интереси, СДС, Народен съюз в периода до 2003/.

След самопровъзгласяването на дядо Пимен за патриарх през 1996 г., през 1997 г. тези, за които "1 300 години България стигат", успяха през периода 10.1, 1997 -март с.г. да получат властта с добре организиран от чужди централи и CNN/заела стратегически пози- ции 2-3 дни по-рано/държавен преврат и улични размирици. Спеш-но бе отменена регистрацията на Св. Синод/решение на ВАС от III, 1997 г. Тези събития по своята абсурдност, конспиративност и дя- волски прочит на Св. Писание превъзхождат даже бившата Архие- пископия на Хр. Събев. Апетитът за църковни имоти и секулариза- ция на Църквата тръгнаха със заложената бомба от СЛУЖЕБНИЯ ПРЕМИЕР Ст. Софийски. На 26.3, 1997 г. кметът-премиер при одоб- рение от вече действащия нов президент Питър Стоянофф назначи собствен седесарски митрополит на София-епископ Инокентий. С това бе нарушен *чл. 14 от Устава на БПЦ*, който гласи :ПАТРИАР- ХЪТ Е И СОФИЙСКИ МИТРОПОЛИТ! Започна да се експлоатира в медиите ТЕМАТА ЗА ИНТРИГИ И КРИТИКИ спрямо и между Вселенския патриарх Вартоломей, руския патриарх Алексей II, българския –Максим, както и опити за политическо/!/?/противопоставяне с папата. Известно е обаче че, Католическата и Православната църкви имат конкордат за снемване на анатемите и взаимно признаване на тайнствата още от 1965 г./Атинагорас и папа Павел VI/. Междувременно, уж поради страх от Страсбург, новото правителство на ОДС регистрира "Свидетелите на Йехова"/1997/ след като вече бяха регистрирали при предишното си управление Мормоните.

Същевременно световното православие даде решителен от- пор, който за изненада на мнозина бе подкрепен и от Ватикан и лично от папа Йоан Павел II: След **ВСЕПРАВОСЛАВНИЯ СЪБОР НА ПАТРИАРСИТЕ И АРХИЕПИСКОПИТЕ ОТ** православните страни /В София, катедрала св. Александър Невски на 30. 9-1.10. 1998 г./, който **ОСЪДИ РАЗКОЛА и безусловно ПРИЗНА каноничността на Н. св. патриарх МАКСИМ и на Св. Синод на БПЦ/без оглед на личностите и обстоятелствата /като разколниците да се покаят и се върнат в лоно на Едната Свята, Съборна и Апостолска БПЦ-неделим член на световното православие и Апостолските Църкви**, случи се и

следното: Двама от разколниците бяха прибрани "отвъд", останалите епископи се покаяха и се върнаха в лоното на БПЦ, но без разколниците-епископи и няколкото десетки свещенници-поддържащи разкола /еп. Инокентий, Борис, Гавраил и Яков/. Екстремисткото и некомпетентно решение на синия ВАС за регистрация на ВТОРИ СИНОД НА БПЦ и при твърдението, от което се боят даже самите разколници, че "в Р. България съществуват две общности с наименование БПЦ", обоснова формално окупацията на свещоливницата в Илиенци, полицейското насилие в катедралата в Благоевград/2 000 г/, превземането на манастир в Поморие/м. П., 2001 г./ при неизменното участие на тандема Сунгарски-Младенов/, а в последствие и Л. Тошев, който недооцени жеста на царя-премиер да му възложи председателството на парламентарната Комисия по правата на човека и вероизповеданията/и не без благословията на Командира, Масон-полита и Мамон-полита. Стана известно *малко преди Цветница и идването на власт на "Новото време", предвождано от бившия български цар Н. В. Симеон Сакскобурготски*, че се е **разиграла поредната първоаприлска клоунада**, т.е. отлъчените вече Инокентий, Борис и сие са провели "духовен съд" над каноничните Синод и Патриарх. След множеството послания на Папата, Вселенския Патриарх, Руския Патриарх, и след като премиерът Сакскобурготски и президентът Георги Първанов се заклеха пред българския патриарх, както и след новоприетия от 39 НС Закон за Вероизповеданията, **бе предизвикано и последва Конституционно дело и жалба до Съвета на Европа. През лятото на 2004 г. същите хора**, които мълчаха, когато се рушеше БПЦ, оказваха натиск или пренебрежение към **ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯ** със **световно значение**, а именно ОДС - Костов, СДС - Н. Михайлова /+Ст. Софийски/, разколници, сектанти, "правозащитници" като Красимир Кънев - "Български" Хелзинкски Комитет, юристи - Груйкин-Попов/от Международния институт за принципите на правото/Чети: За принципите на КРИВОТО ОГЛЕДАЛО! б. м. - С. П./организираха нов **разбойнически форум в хотел Рила**, на който са поканили предимно само себе си. Освен това бяха внесена два Законопроекта, отхвърлени в Комисията и получили само гласовете на вносителите си/на ОДС-СДС /за ревизия на Закона за Вероизповеданията.

ЮДАИЗМЪТ като основоположник и оригинал за всички монотестични религии, чийто календар уверено показва 5764/65, и разбира се, чийто духовен наследник може да бъде Светото Православие

с Католическата църква – най-многобройното Християнско вероизповедание- 1 100 000 000 души или първо място сред всички световни религии- имаха редица проблеми със Софийска община и лично със С.Софийски за възстановяване на собственост върху частни гробищни паркове,реституция на имоти и право на строеж на нови храмове.По-нататък,да напомняме ли,че същия тип групировки разцепиха единството и компрометират доброто име на Ислямската общност.И нека се запитаме – не са ли виновни същите сили,които “уволниха”през 1992 г.едновременно главния мюфтия Недим Генджев и Н.Св.патриарх Максим,а в 2003 съботираха избора на възможно най-почтения главен Мюфтия – Селим Мехмед. Същият ясно заяви още през 2002 г.:” Българските мюсюлмани не се притесняват от това,че на БПЦ според новия Закон за Вероизповеданията е отредена ролята на изразител на **ТРАДИЦИОННОТО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЕ** /православните в България са няколко пъти повече от всички останали,взети заедно -б.а./ . Ние сме удовлетворени и от второто място.За нас е важно доброто сътрудничество, взаимното уважение,етническият мир и непременно **отпор на сектите**,които са малко по количество хора,но идват отвън твърде щедро финансирани и вдигат прекалено голям шум.**ТЕ ИСКАТ ДА ПОЛУЧАТ ОНОВА,КОЕТО НЕ СА ЗАСЛУЖИЛИ**”.Преди да разгледаме и приключенията на НОВОТО ВРЕМЕ в сферата на вероизповеданията по-достойно е обаче да се завърши с думите на Священото Писание: Лично Иисус към апостолите:**Който и Църквата не послуша ,нека ти бъде като езичник и митар/Матей,18/.**

Що се отнася до събитията в социално-политическия и практическия живот на гражданите,то навярно скоро ще стане ясно: Могат ли член 10 и § 3 от заключителните разпоредби на Закона да задействат две промени? Едната е очевидната *законова справедливост и възстановяването на имуществото и статута на БПЦ* . Другата е далеч по-сложна:Ще има ли реална промяна в дейността на вероизповеданията и главно на Св.синод и на БПЦ и **ЩЕ ИМА ЛИ ДЕЙСТВИТЕЛНО ПОВДИГАНЕ НА ДУХА** на социума като цяло и на отделните личности? Без тази последната промяна в ценностите и в духовното състояние са **невъзможни както психичното здраве,така и материалният просперитет,а най-малко – онтичното усъвършенстване на човешкия дух!!!** Значителна предпоставка за това е и въвеждане на предмет “религия”в училищата,при който няма да става дума за “догми”,а за **ЦЕННОСТИ** и **КУЛТУРА**.И тъй като

“свободата” като право на избор на мислене и поведение е не по-малко екзистенциално значима от догматиката, то може да бъде удовлетворено и желанието за свободомислие и творческо изследване. Що се отнася до **атеизма**, то: Нека атеистите докажат, че не съществува Бог и че религията не е нито личностна потребност, нито полезна за обществото. А нежелаещите да се освободят от “бръснача на Окам”, може би сами се нуждаят от бръснене. Религиозна култура ще им бъде полезна поне за да “обосноват” твърденията си със собствената логика на религията.

§3: THE MYTHOLOGY AND THEOSOPHY OF NUEVO TEM- PORO :Историята и мирогледът на лoжа “Новото време”:

Мирогледната система на НОВОТО ВРЕМЕ включва концепция за **Бога, света, йерархията на съществата в него и човека**. В тази концепция са включени също **апологията на окултизма, спиритизма, теософията и интерактивната магия** */ **практически много повече се практикуват субнек-роактивни заклинания/, както и идеята за “Ложите на мъдростта” с техния кабалистичен и гностичен смисъл**. Поне на теория се претендира за *езотеризъм*. Същевременно представителите на “новото време” като цяло *не са достатъчно подготвени за областта, спрямо която имат претенции*. *Основната маса членове на ложите са в САЩ, Великобритания, Южна Америка, Италия, Испания, Малта, Португалия, Полша, Румъния и България/2001 г./и ДОСТА ПО-СЛАБО в Япония, Германия, Франция, Швейцария, Скандинавските страни, Унгария, Чехия и Русия/С.Пенов, 72, гл.5, §4,5 & M.Hall 205/.*

Де факто, **чужди на Логиката на Сътворението и на Божественото Провидение за управление на света, сили и същества** се възползват от невежество, егоизма, прагматизма и от присъщия на хората или информационно насаден наивен реализъм у тях. Пси -хологически вариантите са два: или **тотална инфлация на социалната персoна**, което се превръща *в ирационално зомбиране или тотална дефлация на социалната персoна с последваща загуба на ценностите и традициите*/съотв.САЩ и Балканите/. В световен, **геополитически** план “Няма нищо ново под Слънцето, защото, което е било пак ще бъде, и което е, вече е било”: Отношенията и взаимозависимостите между древна Елада и Римската империя се повтарят през 21 век като отношения

между Европа и САЩ. Само, че този път империята е колкото на его-гео-империалисти, толкова и на варвари, които чакат мечовете на АТИЛА ИЛИ ОГНЕНИЯ МЕСИЯ. Оказва се, че и на духовния "фронт" битката продължава. Нейният материален и геополитически израз е **строежът на НОВАТА ВАВИЛОНСКА КУЛА или ГЛОБАЛИЗАЦИЯТА!** Но ако на материално и СОЦИАЛНО ниво БОРБАТА изглежда плуралистична, а на духовно – дуалистична /според 6 000 годишната масонско-езо-терична традиция/, то от последна инстанция позицията е друга: "Аз Съм ,Който Съм – Първият и Последният, Началото и Край" ... "преди Мене не е имало друг и... след Мене" **НЯМА НИКОЙ!!!** Въпреки това *стълкновения на различни равнища* са ставали в древен Египет/фараон ЕХНАТОН и борбата му с жреците, наследници на "аленото братство"- смята се, че те са група учени, заклинатели и магьосници, които оцелели от Атлантида и предизвиканите катаклизми в двубоите между черно, червено и бяло братства ; за установяване на монотеизма или поне на монолатрията срещу политеизма и черномагьосничеството/.

За нас много по-показателен е случаят с цар Соломон, строителят на Свещения храм на Господа, нашия Бог/Адонай Елох/ – Яхвех /ЙОД-ХЕ-ВАУ-ХЕ/. Още по времето на цар Давид са се появили не само конкуренти за престола/11 В. пр. Р. Хр./ Факт е, че първата в света банка, която печелела от лихви, е била създадена през 15 в. пр. н. е., т.е. 400 години по-рано, и то във ВАВИЛОН, който бил символ на злото, политеизма, нечестията, астрологията, хиромантията, идолопоклонството и некромантията. И това съвсем точно съвпаднало по време с историята на великия Моше и със събитията от книгата "Изход", включая и получаването на 10-те Божии заповеди върху скрижали на планината Хорив в Синай. Малко по-рано, някъде в началото на II хилядолетие пр. н. е. финикийците измислили хазартните игри и пуसнали в обръщение първите пари-метални монети от злато и сребро. При изграждането на Храма вече имало сформирани групи от съзаклятници, които се разделили по **ранг/СТЕПЕН или САН/**. Най-ниско били т.нар. **зидари, над тях строители-другари, а третата степен била запазена за майстори-зидари или адонирими/господа + РИ/**. *Върхът на пирамидата се заемал от т.нар. адониримийеховити, всъщност само трима:* ръководител на строежа бил Хирам-Абиф, главен снабдител – полуфиникиецът АДОНИА, зет на Финикийски княз, а главен надзирател – братовчедът на Соломон – Адония. Както и в настоящата епоха, основната цел на заговорниците била заграбване на

власт и пари и налагане на собствен нов ред върху населението и народите по света.

Група *работници-израелтяни,вероятно тайни агенти на цар Соломон,разкриват заговора и,опитвайки се да изтръгнат признания от Хирам Абиф,го убиват.След това се скриват в градовете-прибежища.След неуспешен опит Хирам да бъде възкресен с **черномагьоснически ритуал**,тялото му се разпада.На гроба му по-саждат дървото КЛЕН, докато на гроба на Адам били посяти лози /по изключение чрез семена/, взети от Едемската градина.След завършване на строителството братовчедът Адониа се разбунтувал, но бил победен и убит по заповед на цар Соломон.Единствено финикиецът АДОНИЙ с малка група ,било поради роднинството си и с финикийски княз и/или заради богатата на Мамон се спасил.Това, което се е запазило,преминава през тамплиерите /храмовниците/, Малтийския орден,Тевтонците и гностическите школи на МЪДРОСТТА,за да достигне до нас под формата на ЛОЖИ НА МЪДРОСТТА, светлината/илюминати/и прочутото NUEVO TEMPORO /сравни III Цар.1,3-7/.Отношението на **ОРТОДОКСАЛНИЯ ЮДАИЗЪМ и АПОСТОЛСКОТО ХРИСТИЯНСТВО КЪМ ПОДОБНИ ОР- ГАНИЗАЦИИ И ТЕХНИТЕ ФИЛИАЛИ Е САМО ЕДНО: “Камъ-кът, който отхвърлиха зидарите – Той стана глава на ъгъла. Всеки,който падне върху тоя Камък ,ще се разбие,а върху когото падне,ще го размаже”/срв.Пс.117/118 и Лука 20:17-18/.***

ТЕОСОФИЯТА И МИРОГЛЕДЪТ НА НОВОТО ВРЕМЕ

Йерархията на световите е строго пирамидална ,но същевре -менно разположена в пространство-времевия континуум.В съдър- жанието на теософията и космогонията,между и в категориите е подпъхното **сетивно абстрактно**.Поне на това ниво на разглежда- не се признава съществуването на Бог-Абсолют. Признаването на Бог-Троица също е обвързано с вътрешна йерархичност и субординация.Особеното в случая е ,че към Лицата се прилага терминът “индивидуалност”,защото истински Бог бил само този, който **предоставя на съществата индивидуалността** като ценност на лично и неповторимо битие и свобода/намек за концепцията,че ангелите били само лица,а не личности и неповторими субект-ин- дивиди!/.Понататък се твърди,че “Отецът=воля и действие,при- добил бащинство

като сътворил Сина Си =МИСЪЛ и СЛОВО , а Синът създал третата степен –Абсолютния Дух= дейност в свето-

вете чрез МНОЖЕСТВО ОТ ПОСРЕДНИЦИ И ЙЕРАРХИЧНИ НИВА като разпределител на мисълта и интегратор на вселените.

В същност **космогонията е колкото теософско-гностична**,тол- кова и квазинаучна.Т.напр.смята се,че били постепенно въведени в отделно битие Райският Остров,седем Сврѣхвселени с по 12 локални Вселени във всяка.Общо съществували 84 локални Вселени,а това число съвпада със **степената на една от съвременните космологични константи**.Всяка локална Вселена имала по 706 локални свята,което явно е с кабалистичен смисъл,тъй като се извежда священото число 13 или 10 + 3.Единицата е свършена и неделима монада,която символизира Бога сам по себе си. Десятката е единството на Бог и свят, а тройката показва Триединството на Един.Точно тук обаче се въвежда четвъртата божественост или“**Черното Слънце**”:Това било истинският **Архитект на Вселената**/не е ясно на коя!/ и **носител на светлината** на божественото познание и най-висша мъдрост. Оказва се,че това бил **истинският бог,контролиращ** времето и пространството,най-върховното Същество,което реализира **ЕДИНСТВОТО** и на Божествената Троица.

*Бог-Троица се оказва Творец само на Райската Вселен ,а не и на останалите.Всички останали 84 Вселени с по 706 локални свята били сътворени от **Легиона на индивидуалните божествени синове** /по един за всяка Вселена/Те **кощунс-твено** се наричат “внуци Божии”,защото били“деца на Сина”,а Божият Дух имал и“дъщери” т.е.“**внучки на Бога**”,които като искри се корпускулирали по всички локални светове.Освен това Бог имал най-висши **ИСКРИ**,които хармонизирали творението и най-вече разумните същества в него. На практика, след Първото Сътворение **Бог предоставил както ТВОРЕНЕТО,така и хармонията на свои заместници** като“бюрократите” Михаил,Гавраил,Рафаил и Уриил;така и “**на просветените революционери**,носители на светлина и доброта,благородните защитници на съществата и на човечеството” : Луцифер и Сата- наил /триединни с Абадон/.Следват кабалистичните предпоставки, които **НЕ СЪОТВЕТСТВАТ** на *Платоново-Питагоровия принцип за ЧИСЛАТА* като *екзистенциално-познавателна ПРОЕКЦИЯ на ИСТИНСКИ БИВАЩОТО*,а имат следния **утилитарен** смисъл:Тъй като *всяка Локална Вселена* имала 706 свята,то А.и Л. вече се били противопоставяли на “бюрократите”, а в момента бил ред на С., който*

успял да спечели на своя страна точно **666** локални свята в една от Вселените.Неподчинени му останали 40 свята,сред които и планетата Гея/Земята/.Най-голям проблем представлявала именно Земята ,защото без нея се нарушавала хармонията на бюрократите /4 е стабилност,40 означава 4-те архангела плюс по 10 хармонизирани с всеки свята,при което земята като още три други планети била хармонизирана и с четиримата, т.е.АРЕНА НА НАЙ-ОЖЕС -ТОЧЕНА БОРБА. Същевременно при преминаването и' към тези 666, кабалистичното число ставало съответно 10/ за Земята , а 10 означава по принцип : 1= Бог,Който Съм, 0 – небитие ,10 = Бог и свят / или 20/2 и 0 , чието единство означава от юдео-християнска

гледна точка “дявол и свят”/ , при прехода към групата и на 4-те най-спорни свята.В първия случай **А-Л-С** ставали **богоподобни**,а във втория имали собствена Вселена /2 & 0/.Помощниците на **чер-ната троица/3&1/** са известни имена като Мамон, Белиал, Велзевул, Ащорет,Марс,Ваал ,Мардук,Сатаниел.Що се отнася до **наша-та Локална Вселена** Небадон,то тя била създадена от внука Божий Михаил,който претърпял цели седем превъплъщения в различни локални светове.Седмото било като Исус от Назарет. Той не бил различен от другите **ЗВЕЗДНИ СЪЗДАНИЯ-ИНДИВИДУАЛНОСТИ** на Райската Свръх-Вселена ,но останал верен на *бюрократите - еволюционисти*,които също водели към *прогрес*,но бавен, мъчителен и несигурен за личността, мъдростта, светлината и свободата .На Петдесетница се явил не *Светият Дух*, а покровителят на революционерите –*Духът на Истината/внучкаБожия*?!/.

Съдбата на хората е да бъдат вечно **ВЪЗКАЧВАЩИ СЕ ПИ - ЛИГРИМИ**.Човекът се **преражда,но това става чрез трансмутация в състояние на плът и МЕТАПСИХОЗА след смъртта**. Същевременно тогава човекът “заспива в небитието” и чака да бъде събуден от пазители-металхини,след което се възвисява или поема за следващото местопребиваване. При всяко въплъщение и метапсихоза той придобива все **ПО-БОГАТ ОПИТ**,докато стане достоен син/дъщеря наАвадон - Небадон или Ханаан-Хаваон.Самата човешка битийна конституция била от 6 пласта между духа и тялото или по-точно от 3 основни субстанции с по 6 пласта/тип мат-ръошка/. **В последна сметка Вселената е породена от Голе -мия Взрив**,а хората с насочвана генетична трансмутация,ето защо няма място за бавна и мъчителна еволюция.Човекът е готов и за революция,защото бил достоен за една по-светла и направлявана от локалните Божии синове /на светлината/

СЪДБА. Накрая става ясно, че техните просветени последователи са авторите на **ТАЙНИТЕ ПРОТОКОЛИ** "на Сион", които нямат нищо общо с Оригиналния Ерусалимски Талмуд, с Вавилонския и Европейските варианти.

По-нататък е достатъчно да се отбележи и това, че в човешката история винаги се търси *scape goat*, козел отпущения или жертвено агне. В този случай те могат да бъдат **еврейският народ-заложник на Световния Мамон** отвъд океана, но заложник в собствената си отредена му от Господа-Бога страна-Ханаан или Израел, както и християнските комунисти/Деян. на св. ап. гл. 2/, Апостолските Църкви, ортодоксалният юдаизъм, или всички патриотични сили, неприемащи „*Rax Americana*“ sive *Nuovus Ordo*, чиито изразители са **НОВОТО ВРЕМЕ** и **ЛОЖИТЕ НА МЪДРОСТТА**.

§4/ПРИКЛЮЧЕНИЯТА НА “НОВОТО ВРЕМЕ”- част II

Според **МАСОНСКАТА ЛОЖА “Новото време”** са съществували поне 6 човешки раси: **синьо-виолетова**, която не се е запазила досега в чист вид, но има могъща аура и информационно поле с подобен цвят/- тя е и **най-висшата с непосредствено извънземен произход**; жълта раса, бяла, черна и червена. В момента най-висшата раса е **СИНЯТА**. Червената раса почти е изчезнала или се е смесила с други, по-висши от нея раси. Тя винаги е била неприсобима, непригодна за прогрес поради своята конституционална тъпота, психична ригидност и липса на творческа способност. Тези качества били не само генетично, но и информационно и полево ограничени. Като почти единствени наследници на синята раса за **Nuevo Temporo** остава **ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ДА РЪКОВОДИ**, направлява индивидите и народите. Групиранката има система от ценности, сред които са напълно допустими методите на евгениката, елитаризма, меритокрацията, като има за **КРАЙНА ЦЕЛ** установяването на “новия ред”.

Идеологията на Новото Време предполага, че Адам и Ева не са хора/*homo sapiens*/, а са доброволно въплътени същества от по-висшия йерархичен порядък на нашата Вселена, които се заселили на нашата планета Земя. Те били придружени от други висши същества – някои с енергийно тяло, др. с чиста менталност, а трети били мезел между хора и нехора, т.е. Адам и Ева не са първите хора и не са сътворени непосредствено от Бога. Всички участвали на различни страни и в

различно съотношение в космическо информационната война между последователите на Луцифер и Сатанаил /първият владетел на **АБАДОН**,а вторият суверен на **Северната страна на Емпиреума**/ и /срещу/ последователите на групата *старей- шини/старши ангели/ около Михаил,Гавраил,Рафаил и Уриил*,които управлявали 7-та Вселена с 12-ти локален свят. Първата група се откъснали с 666 планетарни свята от него без последните 40.Те заедно с общата им столица НеБадон станали арена на космическо противостояние.А най-ожесточена била схватката за 39-та планета *-Земята!**Адам и Ева* се настанили в предварително устроена специ- ална резиденция разположена на територията на бившите Фини- кийски градове.Те имали възможност да подберат около 200 елит- ни туземци от планетарния елит,които специално обучавали.Там се намирало и Дървото на Живота,от което след специална селекция всички се хранили за да поддържат безсмъртието и на телата си.Що се отнася до Дървото на Познанието,то било само мит Грехопаде- нието се състои в смесването на неземната синьо-виолетова раса с елитарните туземни ученици и в създаването на поколение”преди да му е дошло времето”.Според друга версия това потомство е на- селило древната и *могъща Атлантида* ,където се оформили в конкуренция и противоборство мистично-научни и магъоснически братства: черно, бяло и червено.След гибелта на Атлантида и на- пускането на Едема,те поели функциите на Адам и Ева.По-голяма част от чистото,**ДИРЕКТНО ПОТОМСТВО НА Адам и Ева** не участвало пряко в тези събития, а към тях се присъеди нили и част от медиумите,и всички те взели страната на “**БЮРОКРАТИТЕ**” – **ПРОТИВ верните на Луцифер-Сатаната сили**.Някои от тях достигнали нивото на *ЕМПИРЕУМА*. Друга част служила вярно на силите на **революционерите** и попаднала в **АБАДОН**. Самите Адам и Ева след 1 милениум земни години се разкаjali и, напускайки телата си се върнали при ангелите-бюрократи.Така изчезнало явното присъствие на синьо-виолетовата раса.Синята раса след Атлантида пренесла дейността си в Египет,Вавилон и Израел.*Аленото* братство се настанило и постепенно тайно окупирало Египет, борило се за надмощие с бялото в Тибет и Израел ,и с **черното** във Вавилон и Финикия.С това започва историята на световното масонство,която достига до“**NUEVO TEMPORO**”в САЩ, Великобритания, Испания, Португалия,Италия,Румъния и България.

МЕТОДОЛОГИЯТА НА “НОВОТО ВРЕМЕ” ЗАПОЧВА с фун- даментални морални, аксиологични и епистемологични проблеми.Един от основните му **принципи** е **релационност на**

истината: Няма абсолютна истина, нито последна инстанция. Истината не е и нещото само по себе си/в себе си и за себе се/. Тя винаги се явява страна или отношение на нещата. Обикновено истината е гледната точка на отделния субект, който е ТУК И СЕГА или в тези и други отношения, връзки и взаимозависимости. **Категориите на етиката ДОБРО И ЗЛО** са абстрактни и неистинни. Те са винаги РЕЛАТИВНИ и зависят от време, място и отношението между субекта и обекта. Включени в някаква конкретна система или задача именно като “абсолютни константи”, те вредят на решението на задачата и постигането на целите. Освен това моралните категории променят своето съдържание в зависимост от нивото на интелекта и достигнатото равнище на познание, променяйки се всеки път заедно с тях. А това е доста трудно и даже мъчително за крайния субект, ако той няма подходящи учители и ръководители.

Т.нар. “**Ложа на Висшата Мъдрост**”, която е **ядро** на **НОВОТО ВРЕМЕ**, яростно напада не само **ЦЪРКВАТА** като **ИНСТИТУЦИЯ**, но и **вярата на недиференцираното народно съзнание и на невежите или преднамерено акцентуирани йерарси**. Вярата е резултат на невежеството, страха и субективната или колективна несигурност. **ЦЪРКОВНАТА ИНСТИТУЦИЯ** или **ВСИЧКИ ХРАМОВНИЦИ ПО СВЕТА** реализират чрез организираната вяра и йерархията на клира волята си за власт на всяка цена или компенсират комплекса си за малоценност. **ЧРЕЗ ВЯРАТА, НЕВЕЖЕСТВОТО И ЙЕРАРХИЯТА В ХРАМОВИТЕ ИНСТИТУЦИИ** клирът поддържа невежеството и подчинението на масите от вярващи. **СТРАХЪТ** от смъртта и несигурното биологично или социално бъдеще също са фактори за подчинението чрез религиозна вяра и религиозни институции. Истинската **РЕЛИГИЯ** отдавна съществувала във Вселената, но за човечеството тя е **РЕЛИГИЯ НА БЪДЕЩЕТО**. Предлага се вариант подобен на бахаизма или на либералния протестантизъм. Тази **РЕЛИГИЯ НА ЗНАНИЕТО**, а не на вярата, е **РЕЛИГИЯ БЕЗ ХРАМОВЕ** и **БЕЗ ЦЪРКОВЕН КЛИР**. В нея **НЯМА ДОГМА** и **СУЕВЕРИЯ**, нито **МИТОЛОГЕМИТЕ** и **АНАХРОНИЗМИТЕ** на **Тората**, **Евангелията** или на **Корана**. Религията на бъдещето се опира, колкото на знанията, поне толкова на **ЛИЧНИЯ ОПИТ**, **АКТИВНАТА ДЕЙНОСТ** и **ВОЛЯ НА СУБЕКТА** и **ЧОВЕШКИТЕ** и/или **КОСМИЧЕСКИТЕ СЪОБЩЕСТВА**. Тя се направлява от организациите на **СВОБОДНИТЕ**, **сдружени и признати съобщества на ложите на “новото време”** и **“мъдростта”**.

В действителност хората ,бойки се от собствените си фантазии и невежество и,непознавайки законите на Свръхвселената и дейността на космическите цивилизации,приписват злото на ДЕМОНИ, ДЯВОЛИ,ВЕЩИЦИ И МАГЪОСНИЦИ.Истината била ,че самият човек е НЕВЕЖ,СТРАХЛИВ,ПРИМИТИВЕН ИЛИ ВСЕ ОЩЕ НЕРАЗВИТ.Но това не било резултат от някакъв първороден грях,защото **НЯМА ТАКЪВ.Адам и Ева просто са се провалили**,заставайки на страната на бюрократите и сношавайки се не помежду си или със себеподобни въплътени гении и духовни медиуми,а с низши раси.Не дяволът,а човекът бил зъл, което било резултат на ментална недостатъчност и масова хипноза,усилвана от наследеното от АДАМ – ЕВА и от сношенията с други чисти духовни медиуми - въплътени или развъплътени небесни посланици.В резултат на това грубото биологично тяло и примитивното биополе били усилены с ментална аура и *информационно поле на живота*, което пък довело до медиумни, екстрасензорни и телекинетични способности.Ето защо ни съветват: **“НЕ БОЙТЕ СЕ ОТ ДЯВОЛА - ТОЙ НЯМА ВЛАСТ НАД ВАС”**.Сатаната **нямал нищо общо с гротескния образ от Священото Писание = митология и хроно-факто-дефект**. Доказателство за това бил и фактът ,че Луцифер-Сатаната и техните последователи **ВСЕ ОЩЕ НЕ БИЛИ ОСЪДЕНИ**, защото Отецът на Вселената бил дълготърпелив, обичал съществата по своему и т.н.Според тази доктрина още:Бог не бил Всемогъщ, Свръхвселената от 7 Вселени с по 12 локални Вселени – светове **ПРЕДВЕЧНО СЪЩЕСТВУВАЛА**.Всичко вечно се развивало и пред съществата имало безкраен път на еволюционно саморазвитие и **детерминирани** **ОТГОРЕ-НАДОЛУ** революционни скокове,които съкращават пътя и намаляват страданията на безброй същества. Същите в противен случай биха били изоставени на безкрай еволюции с техните мъки и страдания.

Що се отнася до *БЕЗСМЪРТИЕТО* ,то било *гарантирано за всички при безброй превъплъщения и възходящи градации* на съществуване дори и без плът.Така че възкресението е митология и игра. Има и метапсихозис.Накрая,NUEVO TEMPORO et LODJIA MENTALICA ни предлагат **НЕЩО УНИКАЛНО**: Вместо масонската “ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НЕЗАВИСИМОСТТА” ОТ 1776 г. /4,юли/, станала основа за американска Конституция,ни се предлагат: **“МАНИФЕСТЪТ ЗА СВОБОДАТА”**с автори Луцифер- Сатаната/-ел/. Автентично или не,но това е прототип за “Декларация за независимостта”/от 4 юли 1776/ и още по-масонските изяви във Франция 1789,Великобритания –

1641-1649 и Русия 1917–1924. Ярък пример за сатанизъм в действие е антисемитизмът на хитлеризма. В почти цялата история на САЩ има АНТИЕВ-РЕЙСКА пропаганда, в която участват и отпаднали от юдейската общност служители на Мамона. Такова е и поведението на Велико-британия спрямо колонията Палестина през първата половина на ХХ в. ”движението ”Ку-клукс-клан”/насочено срещу чернокожи, евреи, католици, комунисти и др/, антиправославната и антикатолическа дейност на ИМКА и ССЦ*/ Международна младежка ”християнска” асоциация и *Икуменическият* Световен Съвет на църквите/.

В известният по-горе **черен** ”**Манифест на Свободата**” се отрича Всемогъществото на Бога и се прокламира абсолютната свобода за съществата във Вселената и на планетите- вкл. Земята & само по пътя на разума, познанието, свободата, братството и равенството дори на биопсихически и ментално неравните. Редуването на еволюционно развитие и революционни скокове ще доведе до НОВА ЗЛАТНА ЕРА. А това щяло да стане ”КОГАТО МУ ДОЙДЕ ВРЕМЕТО”!!! Оказва се обаче, че ”**НОВОТО ВРЕМЕ**” идва заедно с **Ложата на Вселенската Мъдрост!**?

Кои са неговите представители? Те са преки наследници както на СИНЯТА РАСА, така и на СИНЬО-ВИОЛЕТОВАТА на исполини-те-нефилими, още от епохите на директно размножаване от духовните медиуми Адам и Ева, /Битие, Берешит, Genesis -гл.6/: ”Си-новете Божии харесваха дъщерите човешкии след като влизаха при тях, тия им раждаха онези славни мъже от миналото”. Ето защо не е за учудване, че NUEVO TEMPORO смята **ортодоксалния юдаизъм** за ОЩЕ ПО-ВРЕДЕН ОТ АПОСТОЛСКОТО ХРИСТИ-ЯНСТВО, а ”идеята Израел” - за исторически анахронизъм и спънка за прогреса. Католицизмът и Православието били безнадеждно ос-тарели еврейски секти, които просто са по-малко вредни от ”сурога-та ИСЛЯМ”. Спрямо *безсмъртието на личността* Новото Време недвусмислено предлага едно *безсмъртие на духа и душата* при съучастието на множество свръхчовешки същества от йерархията на Универсума. Това безсмъртие *не се нуждае от възкресение*, защото то е *винаги по право*. Вместо него се предлага поредица от **метемпсихози** и **въплътявания**, последвани от **развъплътявания**.

Основната истина за ”Новото време” от III Милениум сл. Р. Хр. и края на VI според Юдейския Лунно-Слънчев календар остава: **”TRADITIONS ARE THE ENEMIES OF PROGRESS”**. ”Only we know the true, all the truth - follow us!!”. **Then what**, if the man of *dignity and*

honour says: *IN NOMINE DOMINI DEI NOSTRI , ANATHEMA PER
OMNES MALO !!?!*

*“Ден на ярост, ден без милост – свят ще гине в огън силен,
Съдник страшен щом застане – тайна няма да остане
без възмездно наказание. Що ще сторя аз нещастен,
кой за мен ще се застъпи, щом светец трепери
страстен!?”.*

*/Из “Requiem”- “Dies irae, dies illa – salvet saeculum in favilla”-
-превод на
автора”.*

Проблемът Вавилон е стар колкото света, нещо повече – той до-ри се иницира в трансцендентни на нашия свят измерения и състояния. А въпросът за Апокалипсиса е преплетен с няколко теми, които ще разглеждаме само съвместно: хилязъм и миленаризъм, грях-благодат и спасение, Вавилон-Атина и Йерусалим, престъпление и наказание, *цикличност на историята* и **край на света**, т.е. *нирвана* като бягство от чудото на съществуването за да се премине към по-велико чудо и съответно към **есхатология**.

Както основателно пише Ю Уебър в “Апокалипсиси”/100, с. 12/.

-чак до XVII-XVIII в. сл. Р. Хр.” времето не е било линейно, а много-пластово, субективно и специфично за отделните ситуации”. Т. напр. докато египтяните са използвали десетичната система и в дните за отчитане на ежедневието, то римляните преминали към седмицата. Същевременно за тях отправна точка на времето била годината на основаването на Рим-753 г. пр. н. е. През 18 век френските революционери на практика въвели староегипетската десетдневна система и отстранили религиозните празници от календара. За разлика от др., маите използвали *двайсетична система*, при цикли от съответно 20 туна или 144 000 денонощия, равни на 1 бактун, и цикли от 20 бактуна. Един бактун е 400 техни години/360 дни/или приблизително 394 наши години. Двадесет бактуна, което е пълен цикъл се равнява на 8 000 техни и 7 885 наши години. А това е възрастта на “приземяването” на човечеството /Адам и Ева/. Пълно съответствие ще настъпи през 2011-12 по Християнския и 5771-5772 по Юдейския календар. Казано иначе, **8012** г. на маите ще съответства на **5771** юд. и **2011** хр. г. По-

забележителното е, че това съответства и на **4925** г. по Прабългарския, **1388** г. по мюсюлманския и **4408** по Китайския календар. Във всички случаи **кабалистичното число е 20/ 11/7 ,а буквите Реш,Каф,Зайн.** Естествено е, че първи евреите приложили седмичното отчитане като се основавали на първообраза на Сътворението в седем йома/дни, епохи, периода/. Не така стояли нещата за средния човек чак до XVII в. н. е.: Летоброенето било съставено от 1 до 100 години, много векове, в които се смесвали хаотично и в един порядък времената и епохите на крал Артур, Ал. Македонски, Ю. Цезар, Платон, Аристотел, Христос и Моисей. В древна Елада за мярка на времето служели Олимпийските игри. Първите са се провели през 776 г. пр. Р. Хр. Източни народи като персите имали периоди от по 12 хилядолетия: Първият **тримилениум** /По: М. Хол и Р. Кавендиш/ започнал веднага след създаването на светлината и доброто от Твореца Ормузд, вторият от сътворението на човека, третият е свързан с намесата на злия дух Ариман, който се вселил в низшата част на човека и подлагал на тление добрите дела на по-могъщия от него Бог. В края на четвъртия тримилениум "духът на злото ще бъде победен и ще падне ничком пред трона на Всевишния".

Циклична е ерата и на китайския календар – 12 годишни периоди, начинаей от 2397 г. пр. н. е. Колкото и да е странно за незапознатите, но все пак *календарът на прабългарите е малко по-стар от китайския*: т. напр. те имали летоброене от 2914 г. пр. н. е., 12 знаци на животни и циклично световъзприятие. Има няколко версии за началото на времето в юдаизма. Най-популярната от тях е, че 5765 г., съответстваща на края на 2004 и почти цялата 2005 г., се отчита от годината на Сътворението. По-малко популярната, но по-близо до истината е, че това е годината на създаването на човека. Авторът обаче се придържа към основателната версия, че това е: 1/ Или *годината на Енос*, когато "хората отново наченаха да призовават името на Господа-Бога /Битие, гл. 4/, или 2/ *Ясното отделяне на семити от несемити* /синовете на Ной: Сим, Хам и Яфет, Битие, гл. 9/. Естествено е, че християнството използва за летоброенето си годината на Рождество Христово, без обаче да отхвърля като знакова годината на Сътворението. Византийската ера напр. била датирана от 1 октомври 3761 г. пр. Р. Хр. като ден на Сътворението. По-скоро трябва да става дума за сътворението/а според мен "приземяването"/на човека преди около 8 хилядолетия. Що се отнася до *християнството, то има две знакови фигури*: император Константин, който не само го въвел в империята след като отстранил от

двора си масонски-те колегии и пренесъл столицата във Византион-Константинопол,а след това през 321 г.от Р.Хр. въвел седмицата и почивен ден/в слу-чая неделята/.Втората знакова фигура е папа Григорий XIII/1582г./, който поръчал на Клавий и Лилио да създадат нов календар,по-то-чен от Юлианския,но за съжаление не успял да коригира грешката с 4 години по-рано от н.е.раждане на Иисус. Най-забавното в цяла-та история е,че ,както пише Волтер/по Юджин Уебър,с.17/, ”протес -тантските общности предпочитали календарът им да се разминава с хода на Слънцето,отколкото да е в съгласие с папата”.

Поради това още цели 200 години след това протестантските страни карали по Юлианския календар, който през XX век вече бил изостанал с цели 13 денонощия. Ери като тази на Диоклетиян /29, VIII,284 г.сл.Р.Хр./ и мюсюлманската ера Хиждра/3 юли, 622 г. сл. Р.Хр./са твърде късни или пък,макар и древни като тази на“Набонасар”/26,II,747 пр.Р.Хр./,твърде преходни.Друга важна особеност е,че в действителност”краят на моето време” или “краят на нашата епоха”, както и “краят на века или на хилядолетието”НЕ ОЗНАЧА- ВАТ нито край на света,нито са гаранция за постъпателно прогресивно развитие.Грешката идва от ОБЪРКВАНЕТО на субекта с об-екта и другите субекти,времето и “времето на времената”,незнани-ето на математиката и астрономията и объркването на възприятие-то с физичното или с менталното време.Да не говорим за революционния плам на санкюлотите /който успя да укроти едва Сталин с унищожаването на масонството и всички езотерични организации поне в своята страна и социалистическия лагер/:Силвен Маршал създава през 1788 г.”Календар на честните хора”с дата“първата година на разума”,месец март.Този календар бил въведен на 22,IX, 1792.Едва през 18 в.започва да се налага съвременното отчитане и чак през XX в.Християнското летоброене има световно значение.

Когато човечеството посрещна условната 2 000-на година от съв -ременното летоброене,имаше немалко невежествени изказвания и глупави страхове:за компютрите,за края на света поради края на хилядолетието/милениума/ или за “ерата на Водолея”.Фактите и основанията за летоброенето през XXI в.сл.Р.Хр.са следните:Още при изработването на Юлианския календар по нареждане на Юлий Цезар от египетския астроном Созиген са положени два основни принципа:1/24-часовото денонощие,днес измеримо с пълното за-въртане на Земята около остта си в посока Запад-Изток,2/Юли -анската година, която е по-дълга от действителната тропическа година.Календарната година се

измерва със средния интервал от време, който е необходим за двукратното видимо преминаване на Слънцето или за една година по небесната сфера през пролетната равноденствена точка. Преди Нютон хората не са знаели причините за движението на небесните тела/Закон за всемирното привличане/, нито са познавали законите на Кеплер или начина, по който става това движение. Т. напр. не се е отчитало, че Земята ос е наклонена спрямо еклиптиката, а екватор-тропици-полярни окръжности се

движат с нееднаква скорост/на практика скоростта на въртене на полюсите клони към 0/. Не са знаели и за различната отдалеченост на Земята от Слънцето/което е в единия и' фокус/ поради елиптичната, а не кръгла орбита. Още тогава биха влезли на въоръжение в теодиците забележителни факти като: 1/ За едно и също време Земята описва в отреза от елипсата едни и същи площи, въпреки че променя скоростта/а може би точно поради това/. 2/ Земяното ядро се върти с различна скорост от земната кора, а с това (съвсем специално) се създава магнитно поле с два полюса. 3/ Би могло при сравнение с др. планети да се предположи, че Земята е *инкубатор със специално уредени и изкуствено пригодени условия*: ТоС, атмосферно налягане, озонов слой, влажност, балансиран магнитен полет, химичен състав. 4/ Най-малко предишните поколения са имали представа за точната възраст на Слънчевата система/4,5 млрд. земни години/ или за Първоначалната сингуларност на Вселената. Последното е известно популярно от средата на ХХ в. като концепция за "космическото яйце" и "Големият Взрив". Тогава *една крайна, изолирана и затворена система /на практика без размери/ е трябвало да произведе Вселената* в последователност: субквантово-механични полета, елементарни обекти на квантовата механика, атомите от Менделеевата таблица, квазари/или празвезди/, от които вероятно са се образували поне 10 млрд. галактики с милиарди звезди и планетни системи. Съвременните данни определят това "нарушение" на термодинамиката и принципите на ентропията да е станало в интервала преди 14-17 млрд. години. В резултат на всичко това днес все още се наблюдава разширяване на Метагалактиката, което е невъзможно при една безкрайна Вселена и се потвърждава от "радиошум" и червеното преместване на спектъра съгласно ефекта на Доплер. Експрезидентът на АН на Ватикан-Льометър заяви: Чрез астрономията днес ние нагледно можем да наблюдаваме как Бог е сътворил Вселената/също Фридман, който реши уравненията на Айнщайн, Гамоф, Льометър, Турсунов, Едингтън, Милн, Хокинг/. Но така

или иначе, тъй като частните науки са безкраен път без окончателни резултати, то и нашето конкретно знание някой ден ще бъде допълнено. За епохата до Грегорианския календар обаче, за всяка календарна година /365, 25 дни/ се натрупвала разлика от 1 мин., 14 с. и 2 стотни. Вярно е, че Юлианският календар изоставал от астрономическото време, но също спазвал един водещ принцип: **Времето не е самостоятелна субстанция, а реляционно понятие** за последователност от субективни преживявания по форма и начин на съществуване, които са субективно-обективно причинени и така или иначе са обвързани с равномерна последователност на опита или периодичните астрономически и геофизични събития. Именно на различния ход на менталното време, което е винаги само “СЕ -ГА”, доколкото миналото и бъдещето винаги се преливат в него, както и на собствения ход на времето във всяка физична или психична система, се дължи спорът между старокалендарци и новокалендарци. Не там е обаче трагедията. Както казва сполучливо Раби Йоханан бен Берака: “Който не зачита Реалността, той пропълява живота си равнодушно изгубен в себе си и хладен към света. Накрай той ще бъде опозорен пред всички. Нищо не може да се направи, ако не се вслушаш в Реалността и ще се препънеш по пътя” /Пирке Авот, 4:5/.

Библейските пророци ясно казват какви са белезите и знамената за КРАЯ НА СВЕТА или за ПРЕТВОРЯВАНЕТО НА СВЕТА, т.е. за есхатологичния проблем на Апокалипсиса /Йезекиил 38-39, ШЕЗдра 7-9, Даниил 8-12, Матей 24, Марк 13, Лука 19, 21, Откровение на Йоан /. Подчертава се, че “видението се отнася за далечни времена”, защото “времето на времената” се знае единствено от Господа нашия Бог. Въпреки това месиански, есхатологични и апокалиптични очаквания е имало и има винаги, когато някой има за това обективни интереси, сред групи от фанатици, но и сред трезвомислещи философи, учени и богослови. Сред последните ще изброим имената на видния философ Николай Кузански, Исак Нютон, Джон Милтън и Оливър Кромвел, който дори върнал евреите във Великобритания за да се изпълни по-скоро пророчеството. През 1893 г. астрономът К. Фламарион издал книгата си “Край на света”, а неговите възгледи се споделяли и от писателя Анатол Франс. В началото на I-та Световна война християнският писател Леон Блоа /100, с. 28/ заявил, че ние сме “на прага на Апокалипсиса” и че предстои “годината на краха”. Само че и тези възгледи не са нищо ново: **халдейското** учение за “вечност на Вселената, която периодически се разрушава”, реконструира и

усъвършенства, било популяризирано още в III в. пр.Р.Хр.от вавилонския жрец Беровус. Нека отбележим, че **есхато-лог** е бил и самият философ Сенека, който твърдял, че ”всичко ще изгори в световен огън, който ще предшества един нов, справедлив и щастлив свят/Ю.Уебър, сс. 41-48/. Сходни възгледи имали лорд Келвин/У.Томпсън, II принцип на термодинамиката/Джоузеф Кон-рад, Томас Харди, Харriet Б.Стоу/. Нека обаче да не се забравя, че още Ефеският църковен събор през 431 г. осъдил крайния есхатоло-гизъм, а солиден автор като бл.Августин се отнасял снизходително към идеите на миленаризма или хилязма” ”краят на века или хиля-долетието = на край на света”. В “De civitate Dei”/1,4/ той ясно казва, че ”Божественият Спасител присъства в света през цялото време чрез Църквата Си”. Според Уебър “дори Свещеният съюз” на монарсите бил повлиян от есхатологично-месианистични идеи и се превърнал в първообраз на ООН и ООН”/с.132/. Комунизмът също искаше, например, да смъкне небесния Рай на земята, въпреки че материалните условия и духовното състояние на човечеството са неадекватни за целта. Преди около 100 години Теодор Херцел прозря необходимостта от възстановяване на “Държавата Израел” и подробно описа методологията за това. Други положителни събития са кръгът около лорд Шефтсбъри, който не успя да възстанови на времето си Израел, но повлия на аболюционистите и постигна прекратяване на търговията с роби в англоезичните страни през XIX век, както и действително повлия заедно с Уилям Ю.Блекстоун “да се ускори Божият план, касаещ Неговия древен народ” т.е. “събитията на Израила за втори път измежду народите”.

Според Нострадамус краят на света щял да започне през 1999 година, а според календара на маите и кабалистите това следва да

се финализира през периода 2011-2020 г. Подобни митологични идеи можем да намерим в скандинавските саги и у америкаанските индианци. Но така или иначе има поне няколко негативни примера: През 18 век/1783 г./ в Бирмингам се издава “Адаптирана Библия за училището и семейството”, в която “повечето послания на ап. Павел и Откровението на св. Йоан липсват като твърде подстрекателски” /по Ю.Уебър, с.8/. А известен протестантски теолог като Карл Тилих стига до там, че да отрече не само “тъмните апокалиптични традиции”/както през 1957 г. е писал и Норман Кон/, но дори “вярата в задгробния живот, защото това били покварени форми на теологичната мисъл, разпространена сред бедните и невежите”/пак там/.

Известен “нововремски” пример за месиански есхатологизъм е “Сабатианската ерес”/137-А,с.91-92/: През 1665 - 66 г. “Сабатай Зеви от гр. Смирна се обявил за дългоочаквания от Израил Месия, с което взривил цялото юдейство”, а и не само него. Неговият мистичен ентузиазъм накарал хиляди да се молят и самонаказват, да продадат всичко и да се отправят към Йерусалим и Палестина, които били територия на Османската империя. Точно в 1666 г. цяло графство Венсен се готвело да замине. Същото било в Дания, Мароко, Франция и Турция и в др. територии. Турската полиция заловила опасния за държавата смутител и той години престоял в затвора. Сабатай се самообявил не само за “Месия”, но “отменил” Моисеевия Закон, а в последствие приел исляма, заявявайки, че това била новата религия! За това, колко е била права турската власт, може да се съди по няколкото опасни секти през XIX и XX в. и съвременните тенденции на “роенето” им. Т. напр. през 90-те години на XX в. няколко секти извършиха масови самоубийства в Африка и САЩ/Дейвид Кореш-1996, който с група бойци се съпротивляваше на командоси от ФБР, или смъртта на 53 сектанти в Канада и Швейцария – Журе, 1994/, а наред с тях стотици случаи на есхатологично узаконен грабеж. Японски псевдо-будисти, кришнари, “маранната” /християнски есхатолози/, заедно с “Ню Ейдж” и Муунисти и/или сциентолози заливат света през 20 и 21 в. Не по-малко зловещи са атентатите на японската секта “Истина от Аум”, която твърдяла, че лидерът ѝ е прероденият Христос. Става дума за будистко-християнско съчетание, направено от Асахара. Фанатиците обявиха евреите за убийци, а за евреи обявиха Бил Клинтън, Мадона, японският Микадо, Сам Муун, британската кралска фамилия и “целите Съединени Щати, които били Звярът на Антихриста”.

Нека се върнем в XIX в., когато започва първото масово роене на секти-месианисти, есхатолози и разбира се харизматиците. Сред тях са сектата на Адвентистите, Мормоните, предтечите на Свидетелите на Йехова – бели, мулати и метиси в Канада и САЩ и мн. др. като Муун движението – вече през XX в. Техните предтечи-реформатори били тоталитарни като Калвин или противоречиви като ро-зенкройцера М. Лутер/XVI в/. Последният еднакво ненавиждал и папата, и евреите, обявявайки турците за бич Божий – “демони, които воюват с Вавилон и Антихриста”. Не по-добро било отношението му към “фарисеите” от православните страни. Самият той безумно бил обзет от апокалиптични идеи. Неслучайно всички протестанти използвали и използват и до днес/особено харизматично-

есхатоло- гичните псевдохристиянски секти/“ревизирани” Библии, които в ня- кои случаи се отличават с особена уродливост на съкращенията и промените в текста. Сektата на **адвентистите** възникнала през 1843, когато американският баптистки пастор Уилям Милър самоуверено проповядвал, че е предсказал кога ще настъпи Страшният Съд и II Пришествие Христово, а именно на 14, IV, 1844. В последствие той се коригирал с дата 22, X, 1844. Над 200 000 души в САЩ, Франция и др. страни изпаднали в паника – разпродавали имущество, подарявали пари и имоти, разкайвали се и дори облекли бели дрехи в очакване на Апокалипсиса. Нещо повече – те вярвали, че “само 144 000 души ще бъдат грабнати, вдигнати в небесата”, а останалите ги очаквала ужасна смърт! След стреса, сълзите и личните трагедии през 1845 останалите “верни” участвали в конференцията в Бостън и взели следните решения: 1/Трябва да се правят предсказания, защото все пак Христос ще се яви скоро. 2/След Пришествието и “голямата скръб” ще има 1000-годишно/миленаризъм и хилиазъм /Земно Царство на Праведниците. 3/**Вечен живот няма**, защото **след физическата смърт прекъсва и духовното съществуване**, тъй като “с телето мре и душата”. 4/Всички други, не приели адвентизма или ще загинат, или ще бъдат възкресени с тела **за наказание**. 5/**Някои от деноминациите**/с подменено име/ приели дори вегетарианство, отказ от кафе, алкохол, цигари, формално спазват съботата и даже отказват да изпълняват своя граждански или общочовешки дълг. Те дори не се притесняват от невежеството си спрямо Свещените Писания/не 144 хиляди, а “неизброимо множество”/или Преданията и утвърдената хилядолетна практика за СВЕЩЕНСТВО.

През XIX в. се появиха и **мормоните** или “Църква на Исус Христос и на светиите от последните дни” заедно с техните видения, контакти с ангели и извънземни, златни плочи с **НОВИ БИБЛЕЙСКИ ПОСЛАНИЯ**. Харизматичността преобладава над есхатологизма, защото мормоните са бизнесмени от едър калибър. Доктрината се базира на твърдения, че “Всички /!?!/ съществуващи църкви бяха в заблуда” или “Всички техни вярвания са отвращение в очите на Бога” /!?!/. Когато се твърди, че ангел Морони, син на Мормон, донесъл на Джозеф Смит запечатани златни плочи с най-новите /!?!/ религиозни истини, не е ли това сатанизъм, психопатология или добре пресметната печалба от бизнес с наивници? Приема се “предварително възкресяване на мъртъвци”, наличие на ТРИ Бога /!?!/, пряк контакт между хора, ангели и боговете! Да не говорим за многоженството, което си е въпрос на

предпочитание, социални условия и традиция. Факт е, че мормоните са били преследвани в САЩ – изгонени от Ню Йорк, после от Охайо и последователно от Мисури и Илинойс, докато накрая се установили в Солт Лейк Сити – Юта. Едва ли е случайно, че създателят на сектата е бил съден от държавен съд, а после линчуван заедно с брат си. Започвайки с грабежа на имоти на фермери и участие в престъпни банди, можеш да създадеш цяла финансова империя с клонове в цяла Северна Америка и мисионерство по света. Тъй като мормонската концепция е еретична, но и отворена за нововъведения, то не е чудно, че те строят в пещерите на Юта и немного далече от световния център на хазарта и мафията, бункери и скривалища. Там се съхранява информация, “блага на Мамон”, средства за живот в случай на бедствия и условия за преживяване на избраните по време на Апокалипсиса. Няма нужда да се пита дали са нужни и възможни нови 12 про-роци, задължителен десетък и мисионерство за редовите членове. В “Откровението” си св. Йоан безкомпромисно завършва /преди благослова/ с думите: “Ако някой притури към пророчеството, Бог ще притури върху него язвите, написани в тази книга, а ако някой отнеме от тази книга, Бог ще му отнеме дела в дървото на живота и в светия град”/ 22:18-19/.

Друга странна, но в отделни случаи попадаща в целта, деноминация са т.нар. “Свидетели на Йехова”: Луис Риел се смята за основател на сектата. Бил е два пъти депутат в парламента на Канада и водач на революционните действия на метисите/1844-1885/. Тъй като Дух Божий “се вселил” в него, той се прекръстил на Давид. Според еп. Андерсън “падането на папския Рим в ръцете на италианските войски през 1870 г.”/Ю.У, с. 202-203/ е важен знак за близкия край на света. Есхатологично историята се дели на три периода: 1/Епоха на еврейската вяра в Йехова, 2/Епоха на Рим и, 3/Ера на връщането на Христос на Земята, преместване на Божия Дух от Ерусалим и Рим в Монреал. Очаквало се спасяване на всички метиси, единство на католици и протестанти, да се установи световен мир и водеща роля за френско-говорящите. По-късно бившият адвентист Чарлз Ръсел премествал датите на II Пришествие през годините-1874, 1878, 1881, при което телата щели да станат “от белтък и енергия” в “чисто духовни”. За Армагедон накрая било определено началото на I-та Световна война в 1914 г. Била издадена пророческата книга “Наблюдателницата”, която се превърнала в основание за “Стражеви кули” и бдение на наблюдаващите. Джоузеф Ръдърфорд/борец против нацизма!/ се самопровъзгласил за “съдия” и дал името “Свидетели на Йехова. След

1975 г.,която била последната предречена Апокалиптична година,"Свидетелите" преминали към изучаване на писанията,бдение,мисионерство и "зорко наблюдение",защото все пак ще дойде краят на света и Страшният Съд. Те традиционно отричат Църквата като медиатор,обявяват Христос само за Месия,но не и за Син Божи,определят човека дихотомично и изпълняват някои забрани:да не се яде и прелива кръв,да не се изобразяват Бог и ангелите,да се спазват"денят на Бога"и"Неговите Заповеди",в очакване на Апокалипсиса чрез молитви.Въпреки всичко казвано за йеховистите,те имат развито социално чувство за справедливост,разбиране на геополитиката и любознателност.

Циклично-есхатологични са секти от типа на **теософското сдружение на т.нар."бяло братство"и Движението на Муун.**Особено характерна е **Сциентологичната Църква или Магията на ХХ в.**В нея преобладават заниманията с астрология,наука и паранаука,бяла и черна магия,изследването на психотронни феномени и дори математическо моделиране.Сходна е концепцията и на "бялото братство"за 2 000-летните цикли в историята,при които всеки път се появява,вдъхновен или директно изпратен свихше по Един Велик Учител.След като през периода 1932/33 г.,обявеният за световен Гуру индиец,Кришнамури се отказал и скъсал с движението на Либералната Вселенска Църква,надеждата останала при **"сциентолозите" и бахайците** с техния стремеж да обединят всички възможни религии в една.Подобно на тези доктрини е и бялото братство на българския теософ/живял известно време в САЩ/ -**Петър Дънов.**

И той признавал най-малко четири вида тела/физично,етерно,астрално и ментално/,смесвал понятия като дух и душа, мислене и съзнание занимавал се с хиромантия,физиогномика и т.н.Зад теизма му се крие пантеизъм,защото над Личния Бог той поставял безличния Дух на Битието.Приравнявал се с Христос и сам си направил икона.Отричал непорочното зачатие,изкуплението на човечеството,традиционната наука,които заменил с алхимия,астрология,френология,"всичкология" и учението за вечната борба между "бялото и черното братство.

Нищо ново няма и в идеите за възплътването на Учител в тялото на избранник и дори в **символиката** – египетски кръст, пентаграма,давидова звезда,змия,свастика,"ОМ"и т.н.Явно по-сатанинско от тях е учението и дейността на **Сам Мюн Муун**, който бил съдебно преследван в Корея за криминални престъпления,а след това и в САЩ,където бил осъден на 18 месеца затвор/в разгара на ХХ век/.Мун

заповя с кощунствените предпоставки: 1/Авраам,Моисей и Иисус не искали или не могли да изпълнят Божиата воля.2/Иисус се е провалил,а заедно с него и Йоан Кръстител,който основателно имал съмнения в мисията му.3/Главните ”грешки на Иисус били в това,че не се е оженил”и не привлякъл храмовниците,като ”верни му останали само рибари,митничари, бирници и проститутки”.Той”нямал връзка с народа”,а ”храмовниците вече я били загубили”.4/Тъй като Моисей и Иисус грешали, то Мун щял ”да поправи техните грешки”.Той се бил решил по волята на Бога”да освободи хората-пленници на библейските строфи”.Неговата доктрина е основана на ПСЕВДОДИАЛЕКТИКАТА, че ”ВСИЧКО Е ПОЛЯРНО”, ”дори Бог е противоречив”.Основният принцип на света бил ”даване-вземане”,”мъжко и женско”, разсъдък и чувство,сърце и тяло.За първороден грях се обявява ”отдаването на Ева на Сатаната и съвокуплението с него”.Тъй като поредният,макар и цикличен,есхатолог и харизматик – Мун и стотици подобни на него измежду над 2 000 известни секти,които не са и не могат да бъдат световни религии,смятат,че ”ЦЕЛИЯТ ДУХОВЕН УНИВЕРСУМ СЕ Е ПРОСНАЛ ПРЕД МЕН”,то:

ОСТАВА да видим техните заповеди,очаквания и методи.А те са:1/Бъди плодовит и увличай други след себе си в единствено истинското учение и Път.2/ Размножавай се биологически.3/Господствай! Всички неща във Вселената трябва да се овладеят – то-

ва са обектите на Бога. 4/”Светът е невестата на Бога”.Бъди готов за колективен брак или полигамия;за физическа тренировка,бизнес,проповед,край на света или ново начало,готов за саможертва или въоръжена защита,за мир или подчинение - каквото поискат ”братството” и ”гуру”.Муун напр.възвеличава окултиста и диктатора Хитлер и смята за приемливи оръжейния бизнес,търговията с наркотици,борсовите спекулации, изнудване,владееене на земя,акции и дори мореплаване.Крайната цел е приемане на Нови Библия или Евангелие и налагане на нов световен ред на всяка цена,дори и през Апокалипсис сега или утре /Виж:сп.Философия 2/1996 ,С.Пеннов ”Апостолски Църкви,ереси и секти”/.Тъй като хиляди”пророци”и лидери са предсказвали Апокалипсиси или са предлагали милениуми,а дори някои от тях са увличали малко или многобройни последователи,то още повече са описанията и коментарите върху тях/Виж библиографията на Ю.Уебър/. Нека споменем и един друг вид ,т.е.СЦИЕНТОФОБСКИЯТ ЕСХАТОЛОГИЗЪМ.Той се разпространява след книгата на французина Йожен Юзар,излязла през 1859

г. и чрез др.автори до ХХІ в.включително.Юзар буквално озаглавява труда си”Краят на света причинен от науката : Според него”историята е кръговрат и циклите винаги са приключвали с бедствия, защото хората предизвикват Бога,както са сторили Адам и Ева,Прометей и др.,поразени от високомерието и гордостта си”.И сега, и в бъдеще плодовете от дървото на познанието щели да се окажат опасни и гебелни,както е било и в Едем.Колкото бил по-голям напредъкът,толкова ще е по-страшно падането.Според Юзар всяка напреднала в научно и техническо отношение цивилизация приближава към своята гибел,както например са били първо”падналите ангели”,след това Адам и Ева изгонени от Рая,а в последствие /както вероятно/ е загинала и Атлантида и т.н.

ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКИЯТ ВЪЗГЛЕД ЗА АПОКАЛИПСИСА:

Вавилон – 1,2,...\$, Йерусалим и Атина:оригинал и копия,като съ-

бирателни за **грех,духовно и светско** – минало,настояще и бъдеще на света, цивилизациите,църквите,човечеството;познанието,морала,дейността и съдбата на личността и общностите;теоценризъм и секуларизация,църква и държава ,привидно и действително – това е основният кръг от въпроси.Тях можем само да дадем в едър план през призмата на юдео-християнския мироглед и чрез **отношения- та:**човек и свят,религиозно и светско,трансцендентно и иманентно, ангели и демони,пророци и прагматици и тяхното най-висше Основание и Критерий –“**Аз Съм,Който Съм**”,**Бил Съм и Ще Бъда!!!**

Трансцендентирането на земни проблеми – тук и сега е **един от основните обяснителни принципи в юдео-християнската традиция.** Т.напр. появата на злото,първата война във Вселената и само-то грехопадение се обясняват с изродената ценностна система както на човека,така и на съществата,които били създадени много преди Адам и Ева /Енох,35/.Сведения от световните религиозни доктрини за това могат да се намерят в:древноиндийските епоси,в гръцката митология,в митологията на индианците кечуа,маите,ацтеките, египетски и месопотамски езотерични текстове,както и в сагите на германските и скандинавските народи.Сходен източник са и Свещените Писания на Стария и Новия завет в юдео-християнството. Трети основен източник са Църковните предания,апокрифите и херменевтичния анализ и синтез на човешките архетипове /119,120, 121,161/.Архетипът в този смисъл се

разглежда от юдео-християн-ството като вложено и закодирано в дълбините на вътрешния свят “духовно послание “от Бога,а чисто психологически е “изначално качество на душата”на равнище на индивидуалното и колективно споделено неосъзнато,което се изразява чрез символи,образи и дос- тига до понятия.И когато *рационалната теология и религиозната философия се съчетаят с разбиране и екзистенциална религиозна употреба на архетипа,тогава човекът е готов да прекрачи прага на храма или “да премине от профанното в сакралното”* /71, 72, 205/.

Що се отнася до **злото**,то неговото ВЪНШНО прочистване винаги се оказва непълно и недостатъчно поради безкрайната въз-можност за изпадане в йерархията на битието или регрес.Поне толкова са недостатъчни вечният дуализъм или безкрайната диалекти-ческа игра на противоположни понятия и противоречиви твърде-ния.Без значение е как ще назовем **злото**/защото даването на име е човешки прерогатив, който не е гаранция за извличане на същест-веното – Виж:97/:Сатана,Шива или Кали ,Илиапа,Марс,Арес,Ариман,Луцифер,Денница или шейтан Иблис и Абадон.Нека разгледаме“случая Вавилон I”като юдео-християнски архетип.Той е представен от пророк Исаяя ,а също така и в Откровението на св.Йоан. Историята на **бунта на “падналите ангели”**е резюмирана така: ”Как падна от небето,ти,Деннице,сине на зората!?Разби се о земя-та,ти,който тъпчеше народите.А в сърцето си думаше:Ще възляза на небето, ще издигна престола си по-горе от божиите звезди и ще седна на планината в събора на боговете,накрай север;Ще възляза в облачните висини,ще бъда подобен на Всевишния.Но ти си свален в Ада, вдън преизподнята.Които те виждат, вглеждат се в тебе...Тоя ли е...,който земята разклащаше,царства раздрусваше, Вселената в пустиня обърна и разрушаваше градовете и’? Гордостта ти е свалена в преизподнята,с всичкия ти шум;под тебе са червеи за постилка,и червеи са твоя покривка”/Ис.14/.Да проследим текста и по-нататък:”И стана война на небето:Михаил и ангелите му/12 легиона свети ангела и Михаел=кой е като Бога,Габриел=сила Божия , Самуел =отрова или меч Божий,Рафаел=избавление и изцеление Божие,Уриел= огън и светлина Божии, Сашиел=справедливост Божия,/X/Анаел=говори ми Боже,Салтиел=молитва или заклина-ние Божии,Кашиел=към Престола Божий,Йехудиел=хвалител и подкрепа от Бога,Варахиел=присъда и дарове от Бога-б.м.С.П./ воюваха със змея,а змеят и синовете му воюваха против тях,но не устояха,и за тях се не

намери вече място на небето.И биде свален големият змей,древният змей, наричан “дявол” /= измамник/ и “сатана”/*ел*/=противящ се на*Бога или Предвечния/,”който мами цялата Вселена,бе свален на земята,а заедно с него и синовете му”/ Откровение 12 гл.,прев.на С.П./.

Във всеки случай става дума за“*Бене йелоим*”от по-висшата йе- рархия:архангели,начала,власти,сили,господства,престоли,херувими и серафими -“силни,славни,святи и несъкрушими”-б.м./,”*които възнасят молитвите на светиите и възлизат пред Славата Господня/на Пресветия,* /както казва арх.Рафаил в кн.Товит12:15/.По-нататък в текста на Откровение следва битката при Армагедон /гл.16,гл.19/,което може да се сравни с книгите на Даниил,Исайя,III Ездра и Езекиил. Това е земното място/в материалния космос или “на земята”/,където Бог ще събере Своите и на Истината врагове за последния им разгром.”Там“змеят,звярът и лъжепророкът с техни- те нечисти духове,подобни на жаби – бесовски духове,който вършат личби”,”отиват към царете на земята и на цялата вселена,за да ги съберат на война в онзи велик ден на Бога-Вседържателя”.

Едва ли случайно авторите на книгите Невиим/Пророци/ уж смесват пророчествата за нарицателния земен Вавилон със събития ,които трансцендентират извън битието тук и сега и ги изнасят из- вън планетата Земя. Според юдео-християнския мироглед всемогъ -щият Бог е сътворявал множество светове,с които споделял,но не разделял Своето Сврѣхбитие и свършена Си онтична пълнота. Всички крайни ,т.е. сътворени битиета *участват в Сврѣхбитие- то,но на различни нива,всяко от които е с по-ниска онтична пълнота.*Според юдео-християнската доктрина Бог Отец на кос- мическо-вселенски Събор коронясал Своя Логос /за християните Син Божий,а за юдеите-Метатрон,Сар/или Сврѣхангелски образ на Бога/за Цар/Мелех,Василевс или Рекс/на цялата Вселена,състояща се от духовен универсум и материален космос /Аолам,Ойкумени, Универсум/.С това се узаконявало онтично предпоставеното гене- тичното единство като единство на битие,познание,ценности и дей- ност.Тѣй като “Бог обитава в непристъпна светлина”/Айн-соф/,а съществата /дори и най-могѣщите/ участват в Промисѣла на Божес- твеното Провидение само на своето равнище,то трябвало да се уза- кони тази предетерминирана и самодетерминирана свобода/аналог А.N.Whitehead,Religion in the making.NY1926/.

Фабулизираната история твърди,че на неоспоримия акт на коронация и произтичащите от нея тип ценности се противопоста- вил

един от най-могъщите и съвършени “Синове божии”, чието истинско име е изтрито от равнището на истински биващото. Смята се, че той е бил владетел на Северната страна на Емпиреума и вероятно серафим, който спрял “да кади тамян”. Той се оттеглил от Сьбора с цял легион от небесното войнство и предизвикал **първата в космическата история война**. Така демоните иницирали същите тези желания, които много по-късно се проявили макар и с по-ниска интензивност у хората и довели до прогонване от Едем и съответно до “приземяването” на Адам и Ева. По принцип те се състоят в: **субективната воля от ограничените по силата на определена същност потенции, без адекватно участие в истински биващо-то, да реализираш безкрайни и волунтаристични актове**. Такава тенденция влиза в съществено противоречие с Промисъла Божий, защото Вселената е отворена за прогресивно развиващи се субекти и състояния, но не и за **самозатворени монади**, които се противопоставят на принципите на битието и особено на **Първите Принципи на Истински Биващото като Абсолютно Основание, Предпоставка, Детерминант и крайна Цел за всичко съществуващо**.

Според Преданието Вселената двукратно е разтърсена от война, в която Ангелите/Синовете Божии/надделявали, но никога окончателно. А такава е съдбата и тайният смисъл на всеки радикален дуализъм. Така или иначе небесното войнство трябвало да запази порядъка във Вселената и смисъла на Провидението без да се налагат извънредни Актове на Всевишния. Приема се, че ангелите, които служели на Всемогъщия и съблюдавали законите на Вселената и принципите на битието **НЕ ЗАГУБИЛИ СВРЪХЕСТЕСТВЕНИТЕ СИ/ЗА НАС/ КАЧЕСТВА И СПОСОБНОСТИ**. За естествени способности се смятат тези, които са собствени атрибути поради изначалната природа на безтелесни/в материален смисъл на нашия опит /: пълна личностна интеграция, субектност/но не субективност/постоянна свръхинтелектуална интуиция, телепатично общуване, промяна на състоянието и възможност за обитаване и дейност в множество най-различни светове, изключителна мощ, безсмъртие, но и *свободна воля и неповторима индивидуалност*. За свръхестествени могат да се допуснат тези, които са “получени по благодат” като способност за запазване при нематериален носител, неизпитване на страдание и несгоди, несъкрушимост, блаженство и ефективност на абсолютно всички актове във Вселената, без да се налага възстановяване, почивка или “зареждане”. Обратно – демоните сами се лишили от благодатните

дарове,изпитали болката и вкуса на поражението.За това не можели да помогнат и изобретените нови оръжия,които влияели дори върху самата Вселена,тъй като и там се е опитвал принципът да се изчерпят неограничени ресурси от огромен,но все пак неравнозначен на Абсолютния Бог обект-субект.На нея /Вселената/падналите ангели гледали само като на обект и пренебрегвали дори Божествения Промисъл ,а не просто **са отказвали да призна- ят Бога за Господ!**Твърде вероятно е космическата война да се е водила и със средствата на енергийни импулси,защитни полета,как- то и промени в законите на локални светове или в пространствено-

-времевия континуум,напр.с гравитационни- и хроно-установки.

Изключително показателен за това е *Свръх-Актът на Твореца*, Разпоредителя,Царя и Победителя на Универсума,с което не само били прекратени битките,но **злото било отхвърлено и изолирано в места или състояния,откъдето вече не можело да се противи на Провидението.**Същевременно била прекратена войната ,страданията и излишните /непоучителни и безполезни или вредни/ пречки пред прогреса на съществата в световите на Универсума.Показателно в това отношение е мистериозното изчезване и невключване в Свещеното Писание на небогоугодната“Книга за войните Господни”.Името на нейния автор е потънало в забравата.С всичко това се предоставила възможност/съгласно Божествения План/и за Сътворяването на човека с неговия свят не само като едно училище за безсмъртие,но за живот и дейност в множеството светове и сред синовете Божии/б’ней Йелоим/.А ситуацията наистина *изисква много работа от крайните субекти и адекватно поведение в чо-*

вешкия свят и в цялата Вселена.

Ако събирателното понятие “Вавилон I”е трансцендентирано, то Вавилон II е съвсем конкретен исторически и земен обект.Постепенно обаче името “Вавилон”става нарицателно за определен тип духовно състояние на съобщества от хора и тяхното поведение. Колкото може да се каже,че“бунтът на падналите ангели”е битийно неадекватен, толкова може да се каже,че и “грехопадението”на човечеството е не по-малък срыв в ценностната система- изкривено познание,неадекватни средства и примитивни цели,които са свързани с псевдоценностите на нарицателните имена ”земя” и “плът”. Истинско щастие е,че хора, които имат демонична ценностна система и волунтаристична активност,не могат да имат толкова висока степен на интензивност при актовете,които

възпроизвеждат зло, разруха,биологичен примитивизм /а дори и той не е толкова прими- тивен,защото е целесъобразен за света на живите форми при една природна среда,колкото някои “човешки” дейности/.От тук следва , че наистина “историята никога и нищо не е научила народите”- Хел- може би,защото всеки човек и всяко ново съобщество започват от началото и не са независими от обкръжението си.Това обаче не се отнася за древните израелтяни,които не просто са създавали дър- жава или са окупирали плодородна територия.Тогава и именно то-гава се е пишела **ДУХОВНАТА ИСТОРИЯ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО**. Но има и още нещо,което предполага да не се използва дежурното словосъчетание:”Старият Завет е пълен с жестокости,несправедливости и убийства”.Вярно е,че всяка иницирана война поради материални интереси е “грех”,защото прекъсва човешкото битие тук и сега и лишва живата екзистенция от възможността да осъзнае и саморазвие себе си като дух.Освен това“*До ревнивост обича Бог духа,който е вселил във вас*”/Яков 4:5/.Но вярно е и друго,за което малцина подозират:Не само материални псевдоценности,себелю- бие или зла умисъл са причина за всяка война.Т.напр.в **библейски- те времена е била нужна безкомпромисна твърдост спрямо де- монизирани ценностни системи и представящи се за”божества” архетипни образи** като тези на”Мамон,Белиал,Асмодей,Ваал,Молох,Ашторет,Ашур”.При други обстоятелства на историята и поу- ките от нея нямаше да посрешнем 21 век с 13 сатанински секти, сред които тази на Кроули изглежда като предучилищна в злото.

Във “**Вавилон II**”-съвременник на Изхода ,на Моше и Аарон,

вече била създадена първата банка,която печелела от лихви,въпре- ки Законите от Писанията/Танах/.В столицата на Халдейско-Вави- лонската държава още през III хилядолетие пр.Р.Хр.царял полите- изъм/Мардук,Ану,Аншар,Енлил,Ерешкигал,Нергал и т.н./,матери- алният лукс,първата в света банка,лихварството,жестоки убийства и не по-малко жестока експлоатация на човека от човека.Неслучай- но гр. Вавилон на три пъти е бил превзет/689,539 г.и после от Александър Велики-330 г.пр.н.е./.Възстановеният по време на Ос- манската империя град Вавилон/до стария/и през 2003 г.сл.Р.Хр. жестоко е бомбардиран и обстрелван от англоамериканците.По то- зи повод някои твърдят,че “най-новият Вавилон не иска да остави дори историята на прототипа”.

В древния Египет ,Вавилония,а после Персия,Асирия и др.силно се развивала търговията с роби,жестоката експлоатация,търговия със синоним “измамвам”,паричното обръщение и хазартните игри. Последните били на практика изобретение на финикийците.Жре- ческите съсловия разработвали не само наука и теология,но и прак- тическа магия:пясъчна,с имена и астрални пътешествия, некроман- тия,символна,елементална и органична,разработвали заклинания и хиромантия.Наред с това- медицина,астрономия,математика, хип- ноза и астрология,но практикували също членовредителство и пси-интервенции.В тези области майсторите-халдеи били конкурирани от египетските магове- жреци.Все пак в древния Египет и Персия политеизмът бил примесен с **езотеричен монотеизъм и по-явна монолатрия**.Преди около 5 000 г.Финикийският съюз на градове- те-държави създал култа към Ваал,Мот,Астарта,Дагон.Наред с ма -нията за търговия и хазарт финикийците успели да развият заная- тите и мореплаването.Те от своя страна страдали от нападенията на Асирия, Вавилон, Сирия, Персия, Египет.По времето на Алек- сандър Македонски и Римската империя те били претопени /в Ли- ван и Палестина / и безславно завършили историята си с разгрома на Картаген от Рим/III-II в.пр.Р.Хр./Дори за секуларизираните рим- лянски земята на Картаген била толкова нечестива и вредна,че те я разорали и посипали със сол ! И филистимските обичаи и нрави /прадеди на палестинците/били от същия ценностен тип,но не били от същия материален и културен порядък.Филистимската история е известна/от Газа до разрушения Гет/ и била последвана от Сирий- ската/падане на Дамаск – VII в.пр.н.е,заедно с култовете им към идолите наречени Ваал,Ищар,Ану,Кумарби и т.н.На свой ред по- бедителите също били нападани,разорявани и накрая превземани: Ниневия,столицата на Асирия –612 г.пр.Р.Хр.,етиопските потомци на Хам при инвазията им в Египет.Последователно се сменяли мо- нотеистичните персийци, гръко-македонци и римляни, византий- ци- монотеисти,араби и селджукски турци-монотеисти. Върху пос- ледните се стоварили няколко католически кръстоносни похода /XI - XIII и XV в.сл.Р.Хр./Протохристиянският и политеистичен, светски и материално- прагматичен **Рим /условно наричан –Ва-вилон III /** също последвал тяхната съдба макар и едва през V в.сл.Р.Хр.под ударите на жестоки варвари.Очевидният извод е,че това,което за юдаизма и християнството изглежда като“образец за нечестивост”,действително е неустойчиво.Само страни и народи с последователно

МОНОТЕИСТИЧНА РЕЛИГИЯ СЪЗДАВАТ УС -ТОЙЧИВИ ДЪРЖАВИ И ТРАЙНИ СОЦИОКУЛТУРНИ ВЛИЯ- НИЯ. Древна Елада в това отношение не прави изключение, въпреки монолатрията и политеизма, защото фактически нейната орфическа култура е синтезирана с юдейската, византийската и съвременно-европейската.

Когато изследваме многобройните пророчества, предупреждения и заклинания на пророците, не е важно дали повечето от тях ВЕЧЕ СА СЕ сбъднали, макар и не винаги и точно по начина, по който ние сме разбрали текста. Достатъчно показателни са предупрежденията: ”Разфучаха се народите, дигнаха се царствата”/Пс.45/, но ”Господ-Бог прекратява войните до край земя, строши лък и пречупи копие, а колесници с огън изгори..” Горко на непокорните синове, които правят съвещания и сключват съюзи, но не по моя Дух, а за да прибавят грях към грях..., Надяват се на коне и се осланят на колесници, защото били много, и на конници, защото били твърде силни, а към Све -тия не поглеждат и към Господа не прибягват! Но премъдър е Той и ще направи бедствие ,ще възстане против дома на нечестивците, и против помощта на ония, които вършат беззаконие”/Ис.30:1,31:1,2/.

Що се отнася до изпълнените пророчества ,нека сравним Софония гл.2, Йеремия – 19,49, Михей – 6, Исая – 13,17,19,33, Йезеки- ил 21-22,38-39: Могъщи империи са се превръщали и ще се превръщат в ”развалина и леговище за зверове”, а други са западали и ще западат до ”овчарска кошара и ограда за добитък”. Според пророк Даниел- 12:3, само народи, личности и царства, които са ”разумни и...са обърнали мнозина към правда...*ще сияят като светила на небесния свод...и като звездите вовеки*”. И новозаветните автори обръщат внимание на проблема: Светът е като едно училище за безсмъртие, а душата е животът, който следва да се одухотвори и възвиси. Светите апостоли и евангелисти Матей, Марк, Лука, Йоан, Павел определят, че ”нивата е тоя свят, доброто семе са синовете на царството, а плевелите са синовете на лукавия..., врагът, който ги пося е дяволът, **жетвата е свършекът на света, а жетварите са ангелите**”. Те ще ”отлъчат злите измежду праведните”, а последиците са в диапазона между ”плач и скърцане със зъби” и това ”праведните” да ”блеснат като слънце в Царството на Отца си” /Мат.13/.

И друг съществен проблем е вълнувал както старозаветните пророци, така и апостолите /Ис.57, Йезек.16, Осия 4,8,10-13, Амос 2,

IV Цар.23//Йаков 4,5, I Кор.3, Евр.6,10, II Петър 2, Йоан 15/. Става дума за най-нечистите “човешки” ценности и дейности, които са характеризирани като мисли и дела на “синовете на врачка, семе на прелюбодеец и блудница, ... деца от блудство, вино и питиета”, а също така хора, които “от среброто и златото си направиха идоли”, “телци” и “се провиниха чрез Ваала”, “направиха излени истукани... изцяло работа на художници”. И новозаветни автори изобличават: “Прелюбодейци прелюбодейки, не знаете ли, че **приятелството със света е вражда против Бога. Който прочее поиска да бъде приятел със света**/светското, материалистичното, социално-политически конвенционалното-б.а./, **враг става на Бога**”/Йаков 4:2-4/. За библейските боговдъхновени автори всяко отклонение от последователния монотеизъм и категоричните императиви на откровението е “блудство”, което наподобявало т.нар. “свещена” проституция в някои езически храмове, а “прелюбодейни” е преклонението пред делата на човешки ръце. Единствената духовна ценност е почитането на Единия Истинен и Абсолютен Бог и последователното, несектантско изповядване на вярата.

Пренебрегването на вътрешния духовен свят на личността и принижаването и до елемент от едно обществено стадо или винтче в държавната машина е прерогатив на тоталитарните режими – “Кафявия” и “Червения” Вавилон. На практика именно там се саморазвива видът богоборство, наречен “окултизъм” и съответно “научен” атеизъм. Бързото пропадане на тези империи е най-доброто доказателство за тяхната нечовешка и богопротивна същност.

През XXI в. е ред на Най-Новия Вавилон. Освен в Свещеното Писание и Преданията, той доста близо до действителността се описва в съчинението на Владимир Соловьев “Кратка поема за Антихриста” /ВТУ, 1994, със студия на доц. Росина Данкова /. Спо-ред Соловьев “Антихристът... вярва в доброто, Бога, Месията. Той вярва в това, но **обича единствено себе си**. Вярва в Бога, но дълбоко в душата си неволно и неосъзнато **предпочита себе си пред Него**”. Характеризира се с “безкрайно самолюбие”, липса на непринуденост, откровеност и сърдечност”. Той е “велик спиритуалист, аскет и филантроп”. Негови приятели са членовете на “тайни общества” като “ордена “Бъдещият човек”, банкери, висши военни, и разбира се един “велик чудодеец... от Далечния Изток”, който смесвал “западна-тата наука” с “традиционната мистика на Изтока”. Освен големите геополитически събития – войни, социални сътресения и политико-идеологически интриги, наред с

чудовищна експлоатация на чужд труд; били налице и “Европейски Съединени щати” заедно с имперски амбиции в САЩ, Япония и Китай. Соловьев предрича повторение в едър план на “древния Александрийски синкретизъм”; ”международна организация”, ”засилена дейност на тайните общества” и създаване, където е възможно, на КОНСУМАТОРСКИ общества. Властват особен вид прагматизъм, тайните общества, имперските партии и Римското “хляб и зрелища”. Търси се нов световен ред, при който има “Пътища към вселенския мир и благоденствие”, ”световна монархия в буквалния и точен смисъл на тази дума”. Хората били духовно ангажирани с “филантропия”, идеи за вегетарианство и за “равенството на всеобщата ситост”, ”дружества за защита на животните”. Наред с чудесата на науката и магията Антихристът и Магът притискат все повече Апостолските Църкви. Антихристът е разобличен първо от християните /православни и католици, към които са се присъединили англиканите, и искрено вярващи евангелисти/, които най-после “стават едно”, ”както и ние с Отца сме Едно”

/по Ев. от Йоан/, но борбата срещу Лъжемесията и Новия световен ред първи повеждат евреите./с.с.19-52/.

Казано на езика на XXI век, доколкото Соловьев е живял през втората половина на XIX век, нещата изглеждат така: В Най-новия Вавилон все повече и повече материалният лукс, контрастиращ с мизерията на експлоатираните и многобройните лумпени, прикрива наивния реализъм, волунтаризма, субективизма, егоизма, т.нар. ”свобода” на информация, придвижване, вероизповедание и всички други възможни “свободи”, “права” и “равенства”. Те пък от своя страна са епифеномен, зад който се крие истинската същност на: тоталното “промиване на мозъци”, психотронното заробване, икономическата зависимост, както и материалния просперитет на “златния милиард” за сметка на останалите милиарди. Демонизмът се състои и в това, че тези бездуховни “ценности” желаят да се разпространят мисионерски в целия свят, а където това не става, на ход са “миротворческите операции” и световният тероризъм, които смятат, че имат историческа мисия за цялото човечество. Следват високото масово потребление на синтетични продукти, духовен кич на “полета на гения”, ”технотронна ера на свобода” и идеите за “световно правителство” /Сантаяна, Кисинджър, Бжежински/, ”сблъсък на цивилизациите и нов световен ред” / Сам Хантингтън/ и др., които виждат в Църквата опасност за своето господство и безграничен

егоизъм. Логически, психологически и поведенчески определеността на човешкия демонизъм е следната: 1/Аз съм това, което съм и не желая чрез усилия да ставам друг. 2/Реализирам собствените и на групата си ценности и не приемам поучения. 3/Ако не успея тук и сега, ще опитам отново на друго място, но по-добре е да променя средата и другите, доколкото “истинно е това и само това, което е полезно за мен и ми носи психичен комфорт”/Джеймс, Пирс, Дюи/. След като “се прави” целият свят, защо да не си направим “религия”, която да ни е от полза, международни корпорации и банки, с които да печелим, международни организации и военни сили, с които да наложим и поддържаме новия световен ред завинаги !?/Днес дори има “Международна ислямска банка за възстановяване и развитие”./А психологически това води до тотално зомбиране.

От гледна точка на юдео-християнския мироглед най-поучителна е притчата за талантите/Матей 25/, чийто смисъл е: Какво, лично ти, направи със самия себе си? А мистикът пророк Ездра ясно определя перспективите на човека: “отстрани от себе си смъртните помисли. Отхвърли човешките теготи, сними от себе си немощите на естеството. Колкото светът слабеє от старост, толкова ще се умножи злото между живите”/III Ездра, 14/. Други пророци прибавят, че вместо “да прековат мечовете си на ораля и копията на сърпове”/Михей 4:3/, хората ще си направят нови мечове и копия. Ще “летят като гълъби към прозорците си” и “ще яздят огнени колесници”. Ще се появят войни на “изваяна голяма планина”, “ще летят на нея” и ще сеят смърт и разруха. Лихоимството /сребролюбие/, лихварството и експлоатацията са най-големите грехове след атеизма и бързото убийство. Картично и точно е описан животът и поведението на хора с уродлива ценностна система и увредена психика в миналото, настоящето и бъдещето: “Горко на кървавия град!”, възкликва пророк Наум/2,3/. “Той е пълен с измама и убийство, не престава в него грабежът. Чува се плющене на бич и трясък от въртящи се колела... трупове край нямат.” А “по улиците търчат, гърмят колесници по стъгди, огън пускат... святкат като светкавица”/Наум, Мих. 2, Ис. 8, 10, 29, 41, 57, 60, Дан. 8-12, Амос 2-8, Матей 24 гл., Лука 21, Армагедон – Откр. на Йоан 16-19, Йезек. 38-39, III Ездра 12-13 гл./Присъдата е само една: “Синът Човешки /Месията/ “ще съди кървавия град”, за който пророците “ще изкажат всичките му гнусоти: правене на идоли за да се оскверняваш, проливане на кръв. Търговците у тебе станали повече от звездите на небето”. После е определено съвсем ясно: “Горко на града

нечист и омърсен, който притеснява...князете му са рикаещи лъвовете,съдиите му –вечерни вълци,пророците му – човечи лекомислени,свещениците му оскверняват закона и тъпчат светинята”/Йезек 22,Соф.2,3/.Съдбата на нечестивите Ниневия и Вавилон,а по-късно и на всички следващи Ниневии и Вавилони е била страшна:Остава най-страшната ,тази на “желязното царство”, ”голямата блудница,която седи над много води:С нея блудстваха земните царе и с виното на блудството и’се опиха земните жители.” Тя е бляскава,богата и величествена,но **поробва и “търгува с тела и души”, нейните грехове стигнаха до небето** ...затова:Падна Вавилон – Великата блудница...В един ден ще и струпат поразите: смърт,жалост,глад и ще бъде изгорена в огън, защото силен е Гос- под-Бог, Който я съди” /Откр.18/.Когато виждат разорението на своя идол “ще ридаят”преди смъртта си “търговците и велможите земни”.Писанията съветват този,който е мъдър“да изследва”, защото “нашата борба не е срещу плът и кръв”.Тя е“срещу начал- ствата,властите,светоуправниците” и **“поднебесните духове на злобата**.Затова приеете Божието всеоръжие,за да можете се възпротиви в лош ден,и като надвиете всичко,да устоите”/Еф. 6/.

В Юдеохристиянския мироглед НЕ Е необходимо,а възможно е тотално унищожение.В действителност се предвиждат **“НОВО НЕБЕ И НОВА ЗЕМЯ**,защото **старите вече преминаха**”.Бог не унищожава света,а само отстранява със Сила злото в него.Става дума за претворяване и отстраняване на последствията от “бунта на падналите ангели”,”грехопадението”и синдрома “Вавилон”,а защо не и за мистично духовно състояние.Цялата работа е в това,че **чо -вечеството и всички други цивилизации във Вселената участват в това континуално сътворяване**.Но това не е Сътворението от нищото и даване на инициращо битие и изконни закони.*Смисълът е:Чрез самоусъвършенстване* на всеки отделен субект,колаборацията с небесното войнство и разумните”жители на Вселената”, които са“Съсътворителни”и при прякото споделяне от Бога на нетленните Му енергии в едно **постоянно издигане на битийното равнище** на човека и света.**Отстояването на юдео-християнски мироглед, неговото развитие и прилагане е необходимото условие за ПАКИБИЕТО след Армагедон и Апокалипсиса:** “Управлявайте вашето чувство,образовайте сърцето си”,служете на Господа-Бога и после на себе си,обичайте ближния както себе и Бога с цялото си сърце,с всичката си душа и целия си ум.Само така ”ще запазите живота си и

след смъртта ще получите милост”. Без значение е, кой ще управлява и надделява временно в ограничената борба на материални ресурси ”орел, лъв, мечка, конник или дракон”, защото **“не можеше да съществува човешко строение, там дето начеваше да се показва градът на Всевишния”** Исая, Ездра, Даниил, Йезекиил, Нов Завет/И. може би, скритият смисъл на Апокалипсиса се намира в мотото: **”Няма такъв Рай, в който ябълките падат направо в устата”** Друго основание се крие в платоническата традиция и идеите на Августин: Те определят **злото като по-низше битие и дори като лишаност от добро**. Но Бог, който по определение е Всемогъщ и Всеведущ и управлява света без да има пълна иманентизация в него, не би допуснал да съществува зло, без да е предвидил как ще се разправи с него. А това трябва да стане по най-добрия и полезен начин за крайните същества в света, но все пак трябва да се изстрада, защото този свят е училище за възсмъртие. /Платон, Ориген, Св. Августин -De civ.Dei-10,24, De natura boni – 1,13,31-40; Ст.П.-71,72/.

Гл. III. РЕЛИГИЯ, ОБРАЗОВАНИЕ, АНТИКЛЕРИКАЛИЗЪМ,
ЗАКОНОДАТЕЛСТВО/ ст. н. с., д-р С. Пенев/
§1/Вероизповедания, Образование, Антиклерикализъм./

В България имаше действащ Закон за вероизповеданията, приет още през 1949. Същият е претърпял повече от десет поправки, изменения и допълнения. През май 2002 пред парламентарната Комисия по правата на човека и вероизповеданията бяха представени 3 законопроекта. Както е известно на 21 XII, 2002 г. законът бе гласуван в парламентарна зала /39Н.С/ и на 27 бе подписан от президента Първанов. Още в брой I на "Държавен в-к" от 2003 *г. новият Закон за вероизповеданията* бе обнародван и влезе в сила. Сега, когато са изминали почти 2 години, се оказва, че **БИТКАТА** за **ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА ПРОДЪЛЖАВА**. Тогава ние се сблъскахме с явни прояви на **АНТИКЛЕРИКАЛИЗЪМ**, а днес както в *България*, така и в цяла *Европа*, битката е между **РЕЛИГИЯТА КАТО ЕКЗИСТЕНЦИАЛНА ПОТРЕБНОСТ НА ЛИЧНОСТТА, РЕЛИГИЯТА КАТО СОЦИАЛЕН, МОРАЛЕН И ПСИХИЧЕН РЕГУЛАТОР, от една страна, и проявите на тотална секуларизация и антиклерикализъм, свързани с новия световен ред и глобализъм.**

През 2002 г. все още имахме проблеми с **РАЗКОЛА В БПЦ**, предизвикан изкуствено от политически партии, мафиотско-икономически структури и жаждата за власт на всяка цена. Така или иначе **национално отговорната позиция на БСП и НДСВ**, както и осъзнаването на основните мирогледни и регулативни функции на религията и нейните институции дадоха резултат. Необходимостта от **НОВ ЗАКОН** и действителна **ПРОМЯНА** на **СТАТУТА** на **ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА** и **ОСОБЕНО** на **Българската Православна Църква** и специално на **ИЗТОЧНОПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА** **бе вече въпрос от държавно и национално значение.** *От една страна, поради демократичните промени в обществото и новите геополитически реалности* идеите на т. нар. "научен комунизъм" и "научен!? атеизъм" се лишиха от съдържание и постепенно преставаха да изпълняват сериозни обществени или личностни функции. *От друга страна, обществото и интрапсихичният интериор на гражданите като личности се нуждаеше и все още се нуждае от идеен и ментален регулатор, стабилизатор и интегратор. Единствено религията като образование и възпитание на поколенията е в състояние да асоциира вътрешния свят на личността, ако няма злоупотреби с нея.*

На това условие поне в рамките на България отговаря единствено източноправославното християнство. Такива функции изпълнява в Израел – НАЙ-ДРЕВНАТА И СВЕЩЕНА РЕЛИГИЯ – ЮДАИЗМЪТ – ОСНОВОПОЛАГАЩ ФУНДАМЕНТ ЗА ВСИЧКИ МОНОТЕИСТИЧНИ РЕЛИГИИ, били те национални или интернационални. Същото положение срещаме в православна Гърция, англиканско-презвитерианска Великобритания, лутеранските Скандинавски страни, католико-лутеранската Германия, католическите страни в Европа като Италия, Испания, Португалия, Австрия, Полша и Ирландия. Подобна регулативна функция играе и Руската православна църква, както и Католическата църква в Латинска Америка.

В това отношение **най-неподходящият пример са САЩ, които по подобие на Римската империя не се интересуват от религия.** Там липсва въобще закон за вероизповеданията. На църквите и религиите се гледа само като на **сдружения с идеална цел или се регистрират и по Търговския закон**, т.е. от вероизповеданията се изисква само да спазват законите, национална сигурност на САЩ, да не извършват икономически и криминални престъпления и разбира се, да си плащат данъците. САЩ е най-типичният пример за антиклерикална и изцяло секуларизирана страна, въпреки религиозната парадност и традиционализма на централите и южни щати.

1/ Проектозаконът на народния представител – юристът Борислав Цеков бе перфектно изпитан юридически, но акцентираше предимно върху проблемите на БПЦ и нейното право да се регистрира ex lege, т.е. по право както са регистрирани с отделни закони БАН и Съюзът на занаятчиите. Този закон добре защитаваше традиционността на източното православие, свободата на вероизповедание и при един почти смесен нормативно-разрешителен режим на регистрацията, който при това е и целесъобразен. Имаше и добра протекция на изповеданията от посегателства върху името, имуществото или от директна намеса във вътрешния живот на религиозната общност от страна на държавата. Предвидимите административно-наказателни санкции при ЗЛОУПОТРЕБА с вероизповедания не липсваха. Същият идеално пасваше и на чл.13 от Конституцията. Проблемът в този проект се състоеше в това, че той удовлетворяваше предимно БПЦ, но пренебрегваше другите християнски и нехристиянски вероизповедания. Този проектозакон обаче бил отличен щит срещу проникването на които и да са от 2 000-те американски и поне още 1000 др.секти.

2/ Проектозаконът на писателя-философ Кирил Милчев и на д-р Рупен Крикорян /нар.представители от НДСВ/ бе най-обем, но и най-съдържателен. Този законопроект разглежда общите положения, правата на гражданите да изповядват религия, свобода за законно регистрираните вероизповедания като религиозни институции, а същевременно и контрол и застраховка срещу злоупотреба с вероизповедания, регулиране на имуществените отношения и регистрацията в СГС, лечебните, социалните и образователните заведения. Специално внимание се отделя и на: “Ограничаване правото на вероизповедание при обществено опасна, аморална и антисоциална, антидържавна дейност или вредна за здравето доктрина или дейност”.

*Налични са и административно наказателни мерки и разпоредби за тях от типа на глоби, санкции и съдебни искове. И двата първи законопроекта добре разграничават ВЕРОИЗПОВЕДАНИЕ като единство на религиозна институция като юридическо лице, което се регистрира от държавата чрез съда, и РЕЛИГИОЗНА ОБЩНОСТ /КОЯТО НЕ Е ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ, но също би могла да се регистрира поне в Дирекцията на Вероизповеданията към МС/. Последната се отнася до вътрешния духовен живот, догматиката, каноничното право, което е различно от гражданското. Тя има за цел практикуване на култа или религията като ЕКЗИСТЕНЦИАЛНА ПОТРЕБНОСТ НА ЛИЧНОСТТА, изповедание на несекуляризираната Църква. Най-добре е изразен горният смисъл от настоящия законопроект в неговия чл.14, който в приетия Закон става в разгърнат вид чл.10: **ИЗТОЧНОТО ПРАВОСЛАВИЕ Е ТРАДИЦИОННО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЕ за България. То има ИСТОРИЧЕСКА РОЛЯ и важно значение за държавния живот на страната.** Именно тук се крие смисълът на заменяне на научния комунизъм и псевдонаучният атеизъм с една обединяваща цялото или основната част от обществото идеология, която е традиционен МИРОГЛЕД. Филиацията на подобен екзистенциално значим МИРОГЛЕД, общонародна традиция и действително национално, лично и държавно значение позволява да кажем следното: **Благодарение на православната си култура българският народ оцеля почти 500 г. под чуждо иго, с чужда религия, култура и закони. ЕВРЕЙСКИЯТ НАРОД, за който Свещеното Писание ясно казва – “Божий народ” или “Израел – Моето /на Господа-Бога – Адонай-Елох/***

наследство ,”също оцеля през 2 000-ТЕ ГОДИНИ ИЗГНАНИЕ и през 1948-49 г. начело с Бен Гурион и

Хаим Вайцман създаде отново своята държава.И руският ,и италианският народи оцеляха за почти 200 години чуждо владичество благодарение на православието или католицизма.И в проектозакона,и в самия Закон точно е отбелязано,че *държавното значение се изразява* и чрез факта на законовата регламентация на почивните дни и празниците,*които и без това са традиционни.*

3/Един твърде либерален и съмнително отворен законопроект представиха Л.Местан и А.Юсеин.Обаче този първи вариант,от който се възторгват всички либерали и нихилисти бе създаден още по времето на 38 НС.съвместно с Димитър Луджев.Става дума за същото лице – бивш народен представител и бивш/на два пъти по време на Попов,Димитров и Желев/ военен министър,който“деполитизира” армията,съвместно с началниците си разгроми военната промишленост и външно-разузнавателните служби и накрай /не по значение/стигна до там,че лично да развежда военни аташета и чужди офицери в ракетните силизи на днес несъществуващите СС 23.В горния проект липсваше всякаква ТРАДИЦИОННОСТ на каквато и да е религия.Той предвиждаше формален и лесен достъп до регистрация при изцяло нормативен “режим”.На държавата се забраняваше каквато и да е намеса в религиозните сдружения, образователните,медицинските или благотворителни заведения на вероизповеданията.Финансирането не се облагаше с данък и бе безконтролно.Всеки можеше да преподава вероучение на свой собствен език и по свой метод или за свои си цели.Държавата не можеше да се намесва не само във вътрешния живот на вероизповеданията,но дори и когато негови членове отказват въоръжена служба или допускат религиозно обосновани закононарушения/освен криминалните престъпления/.Изискваше се равен достъп на всички регистрирани вероизповедания,независимо от броя на членовете и т.н.до средствата за масова информация,болниците,училищата и затворите.Нещо повече – можеше да съществуват и съдебно нерегистрирани вероизповедания – достатъчно би било едно уведомително писмо до съвсем формално съществуващата Дирекция по вероизповеданията към МС.Ясно е това,че и дори такъв либерален закон не **можеше да допадне на любителите на“разградения двор”**. Това бяха очевидните **антиклерикали и секуларизатори**,който яростно разкритикуваха проектозаконите вкл.и последния заради някои негови

ограничения. Същата група от нихилисти, щедро финансирани от чужди посолства/напр. на САЩ/ и международни “право”защитни организации организираха конференция в парк-хотел Москва на 4 и 5 юни 2002 г. На участниците най-малкото не им допадна това, че има “намеса на държавата в учебните заведения и в програмите по вероучение”. Яростно се противопоставиха на “ограничението само регистрирани на територията на България вероизповедания имат право на достъп до болници, затвори, социални заведения и училища”, **както и на нормативните изисквания** за “религиозно-просветни дружества с нестопанска или СЪС СТОПАНСКА “цел”.

Най-активните участници в конференцията на ОТВОРЕНО ОБЩЕСТВО, АМЕРИКАНСКИЯТ “ИНСТИТУТ” за “принципите на правото”/по-точно на “кривото огледало”/и посолството на САЩ са имена без всякакъв научен авторитет или институти, от които БАН и СУ “Св. Кл. Охридски” категорично се разграничават. Сред докладчиците блестят неизвестни адвокати, юристи като Лъчезар Попов, Иван Груйкин, Самуел Ериксън /международен адвокат за наивници/, двама асистенти по богословие – Николчев и Нушев, които не само не са се доказали в науката и образованието, но и пряко са свързани с дирижирания от правителствата на Ф. Димитров, Стефан Софийански и Ив. Костов ЦЪРКОВЕН РАЗКОЛ. **У нас, както е добре известно, на разкола се даде тласък през 1992 г. от правителството на и лично от Филип Димитрофф, когато група командоси пряко подчинени на военните министри – Луджев и впоследствие Сталийски, и след писмо на тогавашния Директор по вероизповеданията Спасов, организираха щурм и дългосрочна окупация на сградата на Св. Синод на БПЦ.** Фактически разколът бе започнал с умело дирижиране в емигрантските среди от ЦРУ още през 60-те години на XX в. в САЩ. Много преди двамата уважени митрополити – Геласий и Йосиф там се появиха едновременно двама претенденти за “високопреосвещенства” от “легитимната” БПЦ. Те обаче явно са **изповядвали**, както и замесените у нас в разкола партийни централи на СДС или бившата “Ортодоксална банка св!? Никола”, “Сапио” и “Софис” АД, т.нар. **религия на Световния Мамон.** Най-впечатляващо е, че антиклерикалната конференция уважиха депутати от СДС, както и новоназначеният от Н.В. Премиера нов Директор по вероизповеданията към МС–доц. по богословие–Иван Желев Димитров. Всички те, вместо да депозират писмено критично становище, на практика узакониха т.нар. Конференция. Отдавна е

известно мнението на доц. Желев, че “разколът бил вече със затихващи!?!/функции, както и ста- новището му, че **антихристиянски и антиюдейски организации като ИМКА** са полезни за страната и имат място наред с фондации като “Покров Богородичен”/финансирана с протестантски пари/до -ри в домовете за сираци. Факт е, че г-н “нововремецът” все още работи с експерти и чиновниците, които са били назначавани и използвани от рушителите на църквата и нихилистите, специално доведени от палачите Спасов и Младенов, които **регистрираха общо 24 секти.**

В настоящия момент в България има 32 регистрирани вероизповедания, като сред тях до 2003 г. е регистрирана само 1 секта от “Новото Време”/т.нар. “Истинна църква на Израил”!?!/. За съжаление 2004 г. приключи с общо 60 регистрирани вероизповедания. На практика никога до сега не е било работено достатъчно отговорно и добре с БПЦ и нейните около 6 000 000 миряни! /от тях само половината по принцип посещават, когато и да е Православна Църква, а още по-малко участват в светите тайнства/. Т. напр. още по времето на министъра на образованието и науката проф. Николай Василев през 1992 г. бе **СПРЯНО ВЪВЕЖДА- НЕТО НА ВЕРОУЧЕНИЕ И ДАЖЕ НА РЕЛИГИЯ в училищата като редовен курс или поне ЗИП. През май 2002 министър Вл. Атанасов от Новото време уволни ръководителя на отдел “Духовно развитие”- Никола Петков, който единствен уреждаше въвеждането на вероучението като ЗИП.** Естествено още през 2002 39 НС прие подходящите за това промени в Закона на средното образование и Новия Закон за вероизповеданията, които също уреждаха подобна материя справедливо, но двусмислено. До скоро не се обръщаше сериозно внимание на 50-те хиляди католици и поне 20-те хиляди униати в България, нито на 20-те хиляди членове на Арменската Апостолическа Църква. Загърбвани оста- ваха и 4-те хиляди изповядващи юдейското вероизповедание, което има традиции около 5765 г. според Еврейския календар. **Неслучайно ЮДАИЗМЪТ е официална държавна религия в държавата Израел.** Там са валидни църковните бракове и разводи, въведено е вероучение в училищата и се спазват предписанията за кашерна храна в държавните болничните и социалните заведения. Само по политически причини се обръщаше формално внимание и се контактуваше с умерения ислям от сунитското направление, чиито последователи са над 700 000 души. Точно казано, до сега само 60 –те хиляди протестанти/периода 1992-2001/бяха на почит и имаха пълната

сво- бода за всякакъв вид активност. Голямата конфузия се състои в това, че на религията никога не се е гледало – нито от **атеистичния** комунизъм нито от **псевдодемократите** като на една *екзистенциал-* на *потребност* на личността, психофизичен и социален регулатор.

§2/КОРЕЛАЦИЯТА РЕЛИГИОЗНО-СВЕТСКО:

А по принцип РЕЛИГИОЗНОТО И СВЕТСКОТО са ДВЕ РАЗЛИЧНИ МНОЖЕСТВА, чието единствено общо подмно- жество е самата човешка личност с нейната психофизична конституция и произтичащият от това вътрешен и външен опит на ДВАТА СВЯТА – материално-телесният и ментално-психичният, разделени освен на вътрешен и външен, съответно и на социален и индивидуален опит. На всичко това съответства една ОНТОЛОГИЧНА ПРЕДПОСТАВКА – дуалистична или ТРИХО- ТОМИЧНА конституция ЗА ВСЕКИ краен човешки субект. Факт е обаче, че *една и съща личност, притежавана и носена от един и същ субект, участва и в двата типа опит, има работа и с два- та свята и е потопена в две различни множества – църковно и антиклерикално, религиозно или светско*, ТЕИСТИЧНО с интер- претация на световната детерминация ОТГОРЕ –НАДОЛУ или атеистично с интерпретация в стила на НАИВНИЯ РЕАЛИЗЪМ и материализма или ОТДОЛУ-НАГОРЕ, но все пак на едно и също онтологично ниво или равнище. Ясно е, че **ЕЗИКЪТ, МИРОГЛЕ- ДЪТ**, **ЛОГИКАТА, СИМВОЛИТЕ**, а съответно ПРЕЖИВЯВАНИЯ- ТА И ПОВЕДЕНИЯТА НА ЧЛЕНОВЕТЕ **НА ДВЕТЕ МНО- ЖЕСТВА СЕ ОСНОВАВАТ НА РАЗЛИЧНО ДЕЙСТВАЩИ ЗАКОНИ**. Последните не винаги намират /поради възможността за свободен избор на личността, различията в интелекта, образовани- ето, възпитанията, условията на живот/онтологичното единство на своята предпоставена същност. Доста дълъг и труден познава- телен, практически и морален път трябва да извървят индиви- дите и съобществата за да достигнат познавателно-поведен -чески поне до абсолютното единство на Световния Дух /социалното/, абсолютния дух или културата и накрая до дейнос- тно-епистемологично реставриране на абсолютното като Свръхсуб- станция и Свръхсубект. *Тъй като тук и сега тези идеи са беззми-слени без човека и човечеството - потопени едновременно в два противоречиви свята*, то все още в най- добрия случай действия принципът: “*Божие то на Бога, кесаревото – на*

кесаря”. От тук следва, че всеки едностранчив анализ на вероизповеданията, без значение дали от гл. точка на формалното държавно, гражданско или международно право, или с помощта на частнонаучна рефлексия, или пък накрая от едностранчивата позиция на едно, отделно взето вероизповедание, като догма, религиозен култ или канон, е противоречив, тенденциозен, погрешен или поне има непредвидими личностни и обществени последици.

По-опасна от наивния реализъм и от войнстващия атеизъм или от религиозният фанатизъм може да бъде само **СУБЕКТИВНО-ЕГОИСТИЧНАТА, ВОЛУНТАРИСТИЧНА** и желаеща по **сатанински всеки да може да получи дори и това, което не заслужава за сметка на всички и всичко останало**, интерпретация на **АМЕРИКАНСКИЯ ПРАГМАТИЗЪМ**. Той е заплаха, особено когато е в действие, а не само в рамките на академична дискусия. Основната концепция се състои в твърденията, че **Истина е това и само това, което води до ПОЛЕЗНИ за мен и групата СЛЕДСТВИЯ** и носи **СУБЕКТИВЕН ПСИХИЧЕН КОМФОРТ**. Всичко това се изразява за редовия гражданин със сентенцията: Традицията е враг на прогреса. Понататък следва, че **светът не е, той става и СЕ ПРАВИ**. Няма **ОБЕКТИВНА ИСТИНА**. Любовта, омразата, мирът и войната, общественно-политическият живот, теориите и икономиката, както и самата религия **НЕ СА**, но **стават** и се **правят**. **Самите религиозни истини се оценяват само като полезни или вредни за всеки краен, ограничен субект или за социалната група, целия народ или държава**. От тук следва, че може да се предложи само една Универсална религия в духа на либералния протестантизъм или Бахаизма, която да е удобна за североамериканското мислене или за психичния комфорт на управляващата върхушка, т.е. постулира се и “църква”, която не е Църква. *Религията по принцип се обявява за полезна, защото може да интегрира голяма общност, и колкото е по-голяма популацията, толкова по – обширна и екзистенциално неангажираща ще е тя*. Освен това религията успокоява психически личността, тя е социален психоаналитик, който те предпазва от страха – от смъртта и от греха. Наред с това тя има чисто държавни и дори геополитически функции /21,22,23,71,72,75,76,176/.

Точно такъв е библейският персонаж Пилат Понтийски, който нарежда да убият Месията. За Пилат истина е само това, което му е полезно и носи комфорт. И най-важният критерий, според “мирогледа му”, приравнен с една социално-политическа идеология, е фактът, че

самият той е психологически, екзистенциално и социално обвързана част с административната система на Римс-ката империя. А според нея ИСТИНИТЕ ИДВАТ ОТ СЕНАТА И ЦЕЗАРЯ! Друг вид субективно-наивен реализъм е всяко **сатанинско** желание КРАЙНИЯТ, ограничен субект – бил той и велик и могъщ /който, освен за Бога по определение, са относителни и ефимерни категории/ - да има и да реализира безкрайни по същество актове. Общият знаменател е в ограничения интерес, тесногърдия “мироглед” и в постепенното “угасване на пламъка на духа”, който не познава себе си като дух, не знае природата като материално проявление с духовна същност. А би трябвало разумно и целесъобразно с Логоса да овладее и обогати духа, собственото си тяло, социалните и природните закономерности. Казано иначе, *невежес-твото не е аргумент само при теоретичен спор, но то се превръща в бавна и мъчителна ТАНАТОЛОГИЯ за много хора, общес-тва и индивиди.*

По същата логика се атакува и традиционната по конституция у нас/както и в страни като Гърция и Русия/Българска Православна Църква. А и без това според Сам Хантингтън “цивилизацията свършва там, където започват православие и ислямът”/“Сблъсъкът на цивилизацията и новият световен ред”, с.220/. Подобно е поведението на изкуствено поддържаните за сега у нас “секти”, “разколници” и т.нар. “международни институти за принципите на правото”, за “правата на човека”, “личността” и пр. словестни каламбури. Аналогично поведение имат и висши чиновници, клирици, магистрати и държавници: доц. И. Ж. Димитров, който съвместно с “икуменическият патриарх” Вартоломей/зле наричан от представители на православие в България, Гърция, Сърбия и Русия/ и със Соломон-Новобългарски изгони руските монаси от манастира ни в Атон “Св. Георги - Зографски” и възнамерява да запази българския му характер с бъдеща покана на американски монаси и послушници, без обаче да каже откъде са те – от дядо Йосиф или от Лангли-Вирджиния!?

Става така, защото именно религията, съхранявана от религиозната и институция -Църквата, може да консолидира и етизира едно общество или съответно да го нивелизира. Показателен е случаят от ХХ в. с Пуерто Рико, където бе унищожено единството на народа с ерозия на единното, по време на колониалната система и непосредствено след разпадането и, и традиционно КАТОЛИЧЕСКО вероизповедание. Това се реализира чрез шурма на десетки секти, промяна на скромната, но стабилна и переспективна

образователна система- главно в ръцете на Ватикана, **срив на старата структура** на икономическия живот и моно-полизирането и от чужди /предимно американски/капитали. Единственото **спасение от лумпенизацията** се оказва ООН да предаде “територията” под опеката на САЩ, а главната мечта на “населението” – да станат американски граждани от нов щат или федерален окръг, което вече е факт.

Основната грешка на т.нар. ”международни адвокати”, на малобройните у нас протестантски вероизповедания и разколниците/еп.Инокентий,Яков,Борис,о.Балачев е,че те предлагат ПРИ-МЕРИ и се опитват да НАЛОЖАТ ПРИНЦИПИ,които са чужди на цивилизована Европа,а най-вече на ЕС и демократични страни -люлки на религиозната култура като Русия и даже Израел.А България, която кандидатства за ЕС,не е нито американски щат,нито съветска република или протекторат на ООН.Една страна с 14-вековна записана история,най-старата след Елада/Гърция/ европейска страна не може да бъде поучавана или заставяна от страни с 200-годишна история и нейните епигони.В САЩ например липсва специфичен Закон за Вероизповеданията,поради липсата на традиции и Римският принцип – PAX AMERICANA et SECULARIA. Там на вероизповеданията се гледа само като на ЮРИДИЧЕСКИ ЛИЦА , които се регистрират по същия начин като фирми и фондации,. но за държавата е важно юридическите и физическите лица да си плащат данъците и да не нарушават правото и националната сигурност. Защо ли тогава на “новите демокрации” им се предлага да премахнат термина “нац.сигурност”,да ограничат преподаването на традиционните си религии или да узаконят безконтролното финансиране на вероизповеданията!? Явно е,че прагматичната цел и прикритите зад религиозна форма секуларизация,антиклерикализъм и даже глобализацията са по-важни от доказаните и необходимите истини на личното и социалното геополитическо битие.Едва ли е случаен факт искането за бърза и лесна регистрация – съотв.до 7 и до 30 дни,която да имала само”констативен” характер,т.е.да ни съобщава,че се е появила нова секта или нов разкол.Франция напр. успя някак си да ограничи разкола на Льофеврианците,но в САЩ отцепниците от също така Апостолската Църква –Католическата, вече надхвърлят половин милион.Там измежду по-старите /до XX в. вкл./“традиционни”и нетрадиционни християнски вероизповедания, които са **500** , цели 449 или 90% са възникнали на местна почва.От общо 2 000 различни вероизповедания повече от всички са регистрирани в САЩ.Сред тях са

и няколко “църкви!?”на Сатаната”,начиная с тази на Кроули.Същевременно на нашия Парламент се предложи нагло “да давал “ “свобода на всички чужди граждани и религиозно-просветни дружества”!??

Всички български законопроекта от 2002 и приетият вече Закон за Вероизповеданията,реално действащ едва от средата на 2004 г.и дал надежди след загуба на Конституционно дело/от страна на ОДС,ССД-Софиянски,разколници,секти и компания/лялото на 2003/ ,бяха яростно атакувани дори и пред Съвета на Европа. Обвинения валяха от всички страни относно“нарушаване на харти”, ”права и свободи на личността”,“дискриминация на чуждите граждани”,”недаване на възможност за регистрация и дейност на всички желаещи от целия спектър на вероизповеданията по света”. Критиците естествено не приемат не само административно-наказателните разпоредби,но и“традиционността на източното православие”,изрично изказаното в преамбюла “уважение към “: Православието,Католицизма,Исляма и Юдаизма.”Главният проблем на критиците е не само “регистрацията на БПЦ- по право”, а по-скоро невъзможността за нерегистрирана дейност и необходимостта да спазват някои членове на Конституцията,касаещи “националната сигурност”,”здравето”, ”морала”и ТРАДИЦИИТЕ на обществото. Още по-съществен въпрос за тях се оказа невъзможността/§3/ да се използват ИМЕТО,ИМУЩЕСТВОТО и ФИНАНСИТЕ на редовно регистрирана РЕЛИГИОЗНА институция ПРИ РАЗЦЕПЛЕНИЕ или ПРЕДИЗВИКАН РАЗКОЛ.Желанието на подобни nihilisticни елементи е в същност “ДЪРЖАВАТА ДА ПОДСИГУРЯВА ИМУЩЕСТВО И СЪЩЕСТВУВАНЕТО на всяка фракция при разделяне”.Очевидно е,че става дума за пари и имоти на БПЦ,Главното мюфтийство,Католическата църква и Арменията,Синагогите,Организацията на евреите в България –“Шалом”.

*Т.напр.САМО за БПЦ спорни се оказват БАНКОВИ СМЕТКИ, ИМУЩЕСТВО У НАС И В ЧУЖБИНА НА СТОЙНОСТ около 150 млн.евро.*Част от тях са блокирани,невърнати,неизползваеми и са предмет на съдебен спор или са в чужбина с по две ръководства.В действителност част от уважаемите митрополити също участват в играта с мамонски знаци,активно действат при търгове за приватизация или концесии.В същото време свещеници и игумени на манастири не получават заплати/по размер винаги символично над минималната РЗ/ и се издържат с продажба на свещи и таксите от треби за

миряните.Еврейската общност бе принудена да продаде законно придобити чрез реституция имоти,които са били окупира- ни от мутри,защото иначе не може да влезе във владение/освен ако не ги продаде на още по-опасни мутри – интелигентна реакция на тоталитарно-демократичния хаос в България .

Нека хвърлим поглед върху това : **КАК СТОЯТ НЕЩ АТА С ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА В ЕВРОПА,РУСИЯ И ИЗРАЕЛ?В ЕС има традиционни,държавни религии,както и страни с либерален режим на регистрация на вероизповеданията,НО НЕ И СТРАНИ ,КЪДЕТО ДА ГОСПОДСТВАТ БЕЗЗАКОНИЕ,ВОЛУНТАРИЗЪМ И ПЪЛНА БЕЗКОНТРОЛНОСТ.Т.напр.в страни като Гърция и Великобритания има съответно законово определение за “ДОМИ- НИРАЩА” И“ГОСПОДСТВАЩА РЕЛИГИЯ”съответно Източ- ното Православие и Англиканската църква.Глава на църквата във Великобритания е държавният глава –в случая кралица ЕлизабетII.Гръцката Конституция започва с думите “в името на Пресветата Троица”и “православната вяра в Христос”.ДЪРЖАВНА РЕЛИГИЯ има в СКАНДИНАВСКИТЕ страни–лутеранство.Ита- лия,Испания,Австрия,Португалия ,Полша и Унгария имат КОН- КОРДАТИ с Ватикана. В Германия равнопоставено се преподават протестантско/лутеранско/ и католическо вероучение,а в страни като Гърция и някои от скандинавските или католически като Австрия то практически е задължително.Още по-голяма свобода , съчетана с ТРАДИЦИОННОСТ и ЗАКОНОВА ЗАЩИТА, ИМА В СТРАНИ КАТО Израел – люлката на монотеистичните религии. Там напр.ЮДАИЗМЪТ е официална държавна религия.В Руската Федерация ,във Франция,Германия,Испания,Италия, Австрия и Германия,както и в някои от страните в Източна Европа има раз- лични степени на изисквания по регистрацията и различно право за участие в обществения /културен и икономически /живот на стра- ните.Навсякъде много добре се разграничават юридическото лице, което отговаря за финансите, обществените изяви и връзките с държавата,от религиозната общност/изповядващите и практикува- щии частно или колективно религиозния култ/ на едно вероизпове- дание,което субординира и двете .И всичко това е напълно съб- разено с **ненакърнимото право на всяко лице да изповядва религия или не,или да бъде атеист.По статистически** данни около 50% от европейците СЕ ИНТЕРЕСУВАТ от религия.На практика нор- мално явление е да се срещне свещеник или друго духовно лице в армията,затворите,болниците,сиропиталищата**

и особено в неделните училища. Там където религията е ЗИП и е редовен учебен предмет – тя се преподава само от квалифицирани преподаватели. И никой не би посмял да каже, че в тези страни нямало свобода на вероизповеданията. По-скоро в тях има цивилизовано отношение, което напълно отговаря на нещо по съществено за психофизичната конституция на човешката личност – а именно екзистенциалната потребност от религия + право на свободомислие.

В настоящия момент в България има не само традиционно вероизповедание – Източно Православното християнство, но Католическо християнство, Юдаизъм, 5 съществували между 100 и 150 години протестантски деноминации/ букв. с подменено име/ – методисти, евангелисти – петдесетници, лутерани, баптисти и адвентисти, съответно с клон Българска Божия Църква. Имайки пред вид юридическото определение за секти, именно всички те не са под заплахата на непризнати от държавата общности. От гледна точка на каноничното право с елементи на държавно право СЕКТА е:

1/НЕПРИЗНАТА ОТ ДЪРЖАВАТА за вероизповедание религиозна общност, т.е. такава, на която е отказана регистрация.

2/НЕПРИНАДЛЕЖАЩА КЪМ СВЕТОВНИТЕ РЕЛИГИИ ФОРМАЦИЯ/т.е. която не е православие, католицизъм, юдаизъм, лутеранство, будизъм, хиндуизъм и ислям с двете му направления – сунити и шиити/. В Русия, напр. има “традиционно източно-православно вероизповедание”, и СЪТРАДИЦИОННИ: ислям, юдаизъм, ламаистки будизъм. Световна религия като християнството има почти 2 милиарда последователи, като сред тях католиците са над 1 млрд. и 100 млн., православните в света са около 300 млн., англиканите около – 50 млн., класическите протестанти – 400 млн, будистите са между 350 и 420 млн., хиндуистите са 600-700 млн. души. Привържениците на исляма и от двете направления са между 950 млн. и 1 милиард. Сред световните религии се откроява и ЮДАИЗМЪТ, за който се смята, че има между 20-30 милиона последователи, от които чистокръвните евреи са не повече от 16 млн!

3/Не може да бъде смятано за секта вероизповедание, ОБЯВЕНО НИКЪДЕ ЗА ДЪРЖАВНА РЕЛИГИЯ ОТ СТРАНА ЧЛЕН НА ООН. Според ортодоксалното християнство /напр. св. Василий Велики/ сектите възникват като “самочинно сбирнище” или са резултат на РАЗКОЛ/отцепване/, както и “отлъчени еретици”.

ИЗВОДИТЕ СА: Както е абсолютно недопустима директна държавна намеса в религиозния живот на общността или в личната вяра и убежденията на гражданина, така е недопустимо държавата да не предпазва чрез санкции при ЗЛОУПОТРЕБА -ТА с ПРАВО на вероизповедания или с личния избор на атеиста .
Т.напр.Конституционният текст също предпазва от злоупотреба с вероизповедание,когато то засяга националната сигурност,здравето, морала,традициите на обществото,или при наличие на състав на престъпление по смисъла на закона.Контролът е допустим само в областите,касаещи обществените прояви,финансиите,образователната система/и престъпления от общ характер/Конст.чл13,37, 44 /.

НЕОБХОДИМО Е :1/**ВЪВЕЖДАНЕ НА СМЕСЕН НОРМАТИВНО - РАЗРЕШИТЕЛЕН РЕЖИМ НА РЕГИСТРАЦИЯ** .
2/**Съобразяване с чл.13 за “традиционност и значение за държавния живот на определено вероизповедание/Аналогия в Гърция, Великобритания,Израел,скандинавските страни/.**У нас БПЦ е на възраст почти 1140 г.,докато апостолското християнство е на около 2 хилядолетия/51 г. от н.е. или 55 г.от Действителното Рождество Христово – Първи –Апостолски Събор/.Реалното начало на Църквата е 33 г.сл.Р.Хр.а формалното и начало след Апостолския Събор.
3/**Основателно е регистрирането на БПЦ по право,и заедно с това – изповеданията, съществували у нас до 1990 г./ВНС/,след което в България настъпи хаос и насилствена политизация с икономически грабеж,умело дирижирани отвътре и отвън/.**4/**Въвеждане на вероучение в училищата съобразно вероизповеданието на родителите, или предмет религия съобразно личното предпочитание на навършилите 14-16 години.** 5/**Освен училищния ЗИП е необходимо наличие на свещеници в армията,полицията,болничните заведения,местата за лишаване от свобода,при което само традиционни вероизповедания имат официален достъп.** 6/**Достъп до средствата за масова информация според националното и световното значение и/или количеството миряни от дадено вероизповедание** . 7/**Държавна закрила и защита за традиционното и всички законно регистрирани вероизповедания от посегателства върху името, имуществото,дейността и собствения канон.** 8/**Законодателно предпазване от грешки на държавата и икономически структури,както и премахване на последствията от станали вече намеси в живота, дейността и имуществата на вероизповеданията** .ЗАКОНЪТ обаче СЕ ОТНАСЯ КОЛКОТО ДО МИРЯНИТЕ,поне ТОЛКОВА И ЗА ЦЪРКОВНИЯ КЛИР.9/**Предпазване на страната,Европа и на ци-**

визацията от харизматично-месиански секти, с оглед етническо насилие, войни и атентати: от 11,9,2001 в САЩ, тези в Чехия и Русия, Централна Африка или от подобните на тези в Косово, Босна и Херцеговина, Македония, Филипините, Афганистан, Палестина, Израел, Ирак, Индонезия, Иран, Ливан, Алжир и др., които директно могат да ни върнат до геноцида над индианците в Северна и Южна Америка и до скрития геноцид над част от българския народ и огромно количество човешки същества по света *извън т.нар. "ЗЛАТЕН МИЛИАРД"*.

Колкото странно и дори нелепо да звучи на пръв поглед, трябва да се зададе въпроса: **Не се ли превръща България и част от света в СТРАНИ И "ТЕРИТОРИИ"** на сектанти, сатанисти, вещици и черномагосници, беззаконни и узаконени политически престъпници, вилнеещи сред ЗАГУБИЛИТЕ ЕКЗИСТЕНЦИАЛНА ОПОРА И ВСЯКАКВА ДРУГА ЦЕННОСТ /освен егоизма на оцеляването/ човешки популации!? Дали в действителност една група хора, силно заинтересувани и щедро финансирани отвън, не подражават на една велика страна/новодоведен "по-голям брат"/с нейния прагматизъм, духовен и материален кич и нищожна история!? За сега най-доброто, което може да се предложи, е **РЕЦЕПТАТА НА ВЪЗРОДЕНИЯ ИЗРАЕЛ: По пророк Исая, гл.60, Йермия 38-39 и т.н, чийто лйтмотив е "ВДИГНИ СЕ И СВЕТЛЕЙ ЙЕРУСАЛИМЕ... ГОСПОД, ТВОЯ БОГ ЩЕ ТИ БЪДЕ ВЕЧНА СВЕТЛИНА"!? "Аз, Господ твоя Бог ще изтребя тези, които са против Тебе"..., ако ти, "Израилю, пазиши Моите заповеди"!!!** Нека отчетем, че **една малка страна като Израел, но населявана от един силен и пред-определен за това народ, и подкрепяна не само от сънародници, но и от съидейници, устоява както на напора на всички "противни сили", така и е постигнала нещо повече: Израел е достигнал до МАКСИМАЛНАТА РЕЛИГИОЗНА СВОБОДА при наличие на запазен контрол върху страничните дейности на вероизповеданията.** Вече почти 6 хилядолетия се пази част от екзистенциално-значимата **КУЛТУРНО-РЕЛИГИОЗНА ТРАДИЦИЯ /5764 години през 2004 г. от н.е., 2008 г. сл.Р.Хр.) и 3 500 г. От Моше насам се съхранява цялата традиция на основополагащия монотеизма юдаизъм!!!** В свещените земи на Палестина-Израел се е състоял генезисът както на основните монотеистични религии, така и на свободата и на човешките достойнство и ценности. Нали точно в средите на еврейския народ се родиха, както Моше, така и Иисус /Йешуа/. Преди 5765 г./ отчетено в

края на 2004 г.от н.е./по времето на Енос“тогава наченаха отново да призовават името на Господа – Бога /Адонай-Йелох”, Битие,4:26/.**Преди 3500 години се състоя най-величествената ТЕОФАНИЯ :”Слушай Израилю,Аз,Господ твоя Бог,съм Един Бог.Да нямаш други богове освен Мене”.**Пак оттам преди 2 хилядолетия и християните чува думите:**Аз Съм Пътят , Истината и Живота”.**По този повод и папа Йоан Павел II ясно определи“**народа на светите земи като – нашите по-стари братя”.**

Българският народ не следва да слуша смешния плач за “права и свободи” от потенциални терористи и настоящи нихилисти,нито за техните“харти”,а по-скоро следва ДА ПОСЛЕДВА ПРИМЕРА НА БОГОВДЪХНОВЕНИТЕ ИЗРАЕЛТЯНИ.

Гл.III,§3:РЕЛИГИЯ И АНТИКЛЕРИКАЛИЗЪМ: БЪЛГАРИЯ - ЕС,КОНСТИТУЦИЯТА НА ЕВРОПА

През цялата 2002 и 2003 г. 39 НС ,Комисията по правата на чо- века и вероизповеданията,БПЦ ,всички апостолски църкви и све- товните религии /юдаизъм,православие,католицизъм,умереният ислям от сунитско направление/ бяха подложени на върховно изпи- тание и меко казано,”на стрес”заедно с цялата национално-отговор- на и небездуховна българска общественост.Оказа се,че **антиклери- кални сили и организации като щедро финансираните отвъд Атлантика,24 християнски и нехристиянски секти в България, т. нар.от мен “Международни институти за принципите на /кривото огледало/правото”,**”правозащитни” организации и разбира се лично **“чичовците”/Сам и Том/ проглушиха България,Европа и света :В България се нарушава Европейската харта за защита правата на човека и основните свободи, Хелзинското споразумение и,разбира се,принципите на плурализъм, демокрация и отвореното общество. Група талибани, поддръжници на ОДС,СДС,на разколниците ,сек -тите и на ССД причакваха българския Патриарх – **духовната инс- титуция на България,официално призната,както от НСв.папата, така и от Свещения Събор на 12-те православни патриарси и архиепископи /30 септ. и 1 окт. 1998 в храма “Св.Ал. Невски”.****

Не бива да се мисли,че тези няколко-стотин “космополити” искаха да поздравят Н.Св.или членове на Синодалната делегация, депутатите и експертите в 39 Н.С.,които изготвихме Новия Закон

за Вероизповеданията. Не, те носеха плакати в ръце, камъни и разваляни яйца в джобовете за съответната употреба. Какво не се харесваше на тези субекти и техните политически господари у нас и в чужбина? Преди всичко прилагането на принципите от чл. 13, чл. 37, 44 на Конституцията и тяхното прецизно дефиниране и развитие в Закона за Вероизповеданията. На първо място бяха отхвърлени текстовете, които регистрираха Св. Синод на БПЦ *ex lege*, т.е. по право, както са регистрирани БАН и Съюзът на занаятчиите. После, те не харесваха текстовете, касаещи **НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ**, които, ясно защо, искаха да заменим с “обществен ред”.

Нагло отхвърляха невъзможността чрез отцепване или разкол да се присвояват имуществата, финанси и дори името на регистрираната организация – и това вече касаеше узаконяването на грабежа. Никак **НЕ** им **ДОПАДНАХА** и текстове, касаещи религиозното образование, нормативният режим на регистрация, защото какво ще правят иначе вече над 2 000-те американски секти? Трън в очите бяха **традиционността и значението за държавния живот на Източното Православие** като Една Свята, Апостолска и Съборна Църква на България, неразривно свързана със световното Свято Православие като Единна Църква. Силно бе желанието по подобие на САЩ и някои уж “европейски страни”, както и Япония, върху които бе упражнен диктат на победителите във Втората световна война, сферата на вероизповеданията да се превърне в *разграден двор, източник на nihilизъм, средство за загуба на националната и даже ТРАДИЦИОННА ЗА ЕВРОПА ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКА И ЕЛИНО-РИМСКА ИДЕНТИЧНОСТ*. Следва бездуховност и оттам да се направи мост, по който смело да преминат отрядите на белите, червени и сини мравки, т.е. **легионите на РАХ АМЕРИКАНА** с техните североатлантически ложи, англоамерикански бази и разбира се “безкористните” “услуги на световния банкерски елит и **ВО-ЕННО-ПРОМИШЛЕНИТЕ КОМПЛЕКСИ**.

Същият тип проблеми и противоречия, плюс ОСПОРВАНЕ НА ЗАКОННОСТТА на ИДЕЯТА за БОГА и ЮДЕОХРИСТИЯНСТВОТО НИ ЗАНИМАВАТ И ДНЕС по повод на Новата Европейска Конституция. За пръв път *проектът* бе представен на *Срещата на Европейския Съвет в СОЛУН от 20, VI, 2003*. До началото на 2004 г. от Р. Хр. или 5764 по юдейския календар, когато според Библията “човеците отново наченаха да призовават името на АДОНаЙ - ЕЛОХ т.е. на Господа-Бога/ или 7516 г. от Адам и Ева/ **РАЗШИРЕНИЯТ ЕВРОПЕЙСКИ СЪВЕТ НЕ ПОСТИГНА КОНСЕНСУС ЗА**

МЯСТОТО НА БОГА И РЕЛИГИЯТА В НОВАТА КОНСТИТУЦИЯ НА ОБЕДИНЕНА ЕВРОПА!!!

Съвсем естествено е ,че България и бъдещите нови членове на ЕС не ги очакват само производствени квоти,обща външна политика или единна валута ,нито работата касае само АЕЦ.Още първата глава на проекта за Конституция /КЕС/ СИ ПОСТАВЯ ЗА ЦЕЛИ “мира” ,”утвърждаване на **своите ценности**”,”благополучие /само за!/ своите народи”,”без вътрешни граници”,”социално-пазарна икономика”при “**ЗАЧИТАНЕ НА НАЦИОНАЛНАТА ИДЕНТИЧНОСТ**”и“изключване на всяка дискриминация”Наред с ЕКЗ ПЧОС се признава и Хартата на основните права.Бъдещата Обединена Европа се превръща в почти точно копие на това,което предсказва **СОЛОВЬОВ** в“Кратка повест за Антихриста”. Има си собствена обединена БАНКА,Президент,Правителство, Парламент, Конвент и общоевропейски Съвет,с ЕДИННО ГРАЖДАНСТВО и армия,наред с националните - т.е. превръща се в **ОБЕДИНЕНИ ЕВРОПЕЙСКИ ЩАТИ**.Спорни се оказаха следните текстове, касаещи:ЕДИННАТА ОТБРАНА и въоръжените сили,КВАЛИФИЦИРАНОТО МНОЗИНСТВО и КВОТИТЕ за националните гласове в Европейските Парламент и Съвет.

Голямата ябълка на раздора се показва в проблемите за Бога и религията и най-вече:имат ли място думите “БОГ”и“ХРИСТИЯНСКИ КОРЕНИ НА ЕВРОПА” В КЕС ?Тук позициите се оказаха ДВЕ,без да отчитаме вариантите между тях.Текстът на проекта за КЕС е доста скромнен:напр.в чл.51/1 част се казва,че“ЕС не накарва статута на националните Закони за църквите/не-за вероизповеданията-бм./,на религиозните общности и организации.Съвсем в стила на Юлиан-отстъпник или по времето на император Константин Велики – IV в.н.е.,когато са се полагали основите на християнството в борба с езичеството, а юдаизмът се е борил за да оцелее,в чл.51,ал. 2 казва:“**ЕС ЗАЧИТА И СТАТУТА НА ФИЛОСОФСКИТЕ И НЕРЕЛИГИОЗНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ**”.По-нататък във втора част, чл.11/10 се постулира,че има“свобода за изразяване на религията”и “**право на съзнателно практикуване или противопоставя -не на религията**”.Чл.14/II пък урежда “правото на безплатно и задължително образование,заедно с правото на родителите да осигуряват образование и обучение в съответствие със своите религиозни,ФИЛОСОФСКИ И ПЕДАГОГИЧЕСКИ ВЪЗГЛЕДИ”.

И двете страни, чиято позиция ще анализирам, са *НЕДОВОЛНИ* от подобно становище, което е по-близо до АНТИКЛЕРИКАЛИТЕ, сектантите и секуларизаторите от САЩ /подобно на Римската империя, която не се е интересувала от религиите, освен да ги превърне в опиум, обожествявайки поредния Цезар/, а наред с тях и наивните или витиеватите софисти от т.нар. "международни правозащитни организации", които напоследък никнат като гъби след дъжд. Верни на едностранчивата позиция за "ХРИСТИЯНСКИТЕ КОРЕНИ НА ЕВРОПА" ОСТАНАХА представителите на КАТОЛИЧЕСКИ страни като Полша, Австрия, Ирландия, Италия, Испания и Португалия. Н.Св. папа Йоан Павел II изрази позицията на Ватикан /не може да бъде член на ЕС/ с думите: Нека да преоткрием нашите общо-Европейски и християнски корени!... Хуманизмът е европейска традиция, тясно свързана с идеята за Бога. Папата изпрати послание от над 140 страници до страните от ЕС/+ 10-те/: "Църквата в Европа". Още по-радикална, но много добре основана е позицията на Гърция и Св. Синод на ГПЦ начело с архиепископ **Христодулос**. Подобни на тях са позициите на православните Църкви в Кипър, митрополиите на ПЦ в европейските страни и на редица богослови и философи. Лайтмотивът на арх. Христодулос е: **ЕВРОПА Е С ЕЛИНО-ХРИСТИЯНСКИ КОРЕНИ**. Макар и свенливо доста православни отци и теоретици си спомнят и за: **ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКИТЕ и ЕЛИНО-РИМСКИ ОСНОВАНИЯ НА Европа, като всички подчертават, че в съвременна Европа доминира ХРИСТИЯНСКАТА КУЛТУРА. Сред тях, вече класика са трудовете на Лев Шестов от първата половина на XX век - "Атина и Иерусалим"; или изследвания на еп. Папандреу Дамаскинос и на църковния писател Теодоро Николау. Всички те обаче еднозначно и категорично отхвърлят възгледите на икуменическият патриарх Вартоломей/Вселенски !?/.**

Следващият текст ще покаже, че работата касае именно проблема за това КАКЪВ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ЧОВЕКЪТ – природно-биологично и субективно-егоистично същество или МОЖЕ ЛИ ДА ИМА НИКАКЪВ ТРАНСЦЕНДЕНТЕН и истински хуманен идеал в Закона Божий, т.е. дали човечеството може да преоткрие себе си в собствената си духовна природа или не ! Още от 90-те години на XX в. се появиха изследвания, главно във Великобритания-САЩ като тези на Джон Лафланд, за които заглавието вече говори достатъчно - **"Недемократичният произход на Европейската идея"**. През 2003 г. обаче, атаките срещу идеите на национално отговорни и

традиционно европейски страни като Испания, Ирландия, Гърция, Португалия, Италия и Полша станаха изключително яростни и даже груби. Нека цитираме някои от англоамериканските и др. официози на страни противници на “идеята за Бога”, националните църкви и юдохристиянското и гръкоримско наследство на Европа”. За отбелязване е, че те се различават от “научно-атеистичните кадри на бившия тоталитаризъм само по наличието на повече средства и по-добре отработени методи за пропаганда на секуларизма, антиклерикализма и прагматизма на новия световен ред, но не и по егоизма и наивния реализъм. Т. напр.: в-к “Гардиън” от 3, X, 2003 г. пише буквално “Защо въобще Бог и религията трябва да се споменават в новата КЕС?”. В-к “Уошингтън поуст” на 3, 8, 2003 и после на 2, 1, т. г. нагло заявява **претенциите на светската империя**: “Нашата религия се състои в растежа на индустрията. И не е ли по-важно да мислим кой ще е президентът, какви ще са данъците, икономиката или как ще се гласува, отколкото да се занимаваме с християнство...елинизъм и др. ПОДОБНИ РЕЛИГИИ”? Същата теза разви ВВС “Гардиън” от 10, 9. вече атакува италианците – “Вие загубихте своята религия. Вашият стар папа остана да засяга и споменава все още *културните, религиозните и хуманистичните наследства на Европа*”. ВВС продължи атаката с твърдения, че “папата насилва и оказва натиск върху европейските страни да приемат Конституция с християнско наследство”.

По-нататък в бюлетина се споменава, уж между другото, че “Гръцката православна църква на Христодулос/ами той все пак е Негово високопреосвещенство архиепископ и председател на Св. Синод-б. м./заедно с гръцките лидери и представители на православия **от Европа**/без да се каже, че става дума за десетки митрополии и най-могъщата православна църква на Русия/ били сърдисти, защото в КЕС не се споменава християнството като преддоминираща религия. Да, но нали знаете, че КЕС ще промени живота на европейците”? USA TODAY / от 8, 6/- “Религията ли е толкова важна, когато само 20 процента от поляците гласуваха? Ватикана притиска най-много страните от бивша Източна Европа за своята религия” и заедно с Уошингтън поуст прибавя “Ами не знаете ли, че само 49 % от европейците /при изследване набързо и без представителност единствено в Дания б. м./ се интересуват от религия”. Към хора на чичо Том и чичо Сам се присъедини за голяма изненада и френският президент Ширак – “приятелят” на България: **За какво толкова Гърция и католиците настояват? Не знаят ли, че**

религията щяла да раздели нова Европа още в зародиша и', преди тя да се роди? **"Уошингтън таймс"** пък дълбоко се загрижи/на 30 септември/ за това, че емиграцията вече е формирала лоби и заден двор на Европа – главно ислямски. Ами ако се появи **тероризъм** и в Европа? ..И заедно със Скотсмен он лайн продължава: **"СМЕСВАНЕТО НА РЕЛИГИЯ С ПОЛИТИКА Е ОП- АСНО. Това ще доведе до безмерни нещастия като религиозните войни през 16 и 17 в. нямаше да е чудно, ако само не знаеха, че зад религията, която забранява насилието и войните освен при самозащита, в действителност често пъти се крият/социални, икономически, психологически конфликти и пр. като волята за власт на всяка цена /неморални и антихуманни интереси** В този случай просто щяхме да **припомним св. Августин, който ясно казва в "За Божия град"** Ако всички земни царе, всички народи по света и хората млади, стари, всеки пол и възраст бяха слушали и изпълнявали учението на Христос, то всички биха достигнали до щастие на Земята и до блаженство в бъдещето". **Общественото добро като нравствен идеал, съединено с една истинска религия – ето това е "DE CIVITATE DEI", а не мисълта за \$\$\$#.**

Трагикомичното в тази ситуация е, че и войната между "бялата и червената роза" се обявява за религиозна, а най-вече това, което твърдят Уошингтън таймс, Дейли Трибюн и Хералд трибюн 19,6/ 21,6/ и 1,7,2003/: "Ние американците вярваме в разделянето на религия и политика, защото религията трябва да се държи надалеч от обществените дела...Ето и германците отхвърлиха водещата роля на религията, защото знаят, че специално християнството не дава никаква представителност в и на Европа!? Нали много добре знаят, че **религията ги подтикна да извършат много зли дела по време на войната**"!? Ето защо, заключава английският полубрат на Bush-Tony Blair: "Няма никакъв гаф в това въобще да не се споменава за никаква религия и Бог. В хуманистичното европейско наследиство религията е равна на разделение". Това е така, но само доколкото пречи на: глобализма, новия световен ред, експлоатацията на човек от човека, на липсата на морал и на двойния аршин, тъй като всички хора са равни пред Бога и престъпленията се наказват.

Двама католици и православен, които милеят за род и родина и ценят високо човешката свобода, показана ясно каква е същността, корена на иначе преобладаващо християнската по формата на културата си Европа: Това са папа Йоан Павел II, архиеп. Христодулос и полският президент Квашиневски: "ОТЧИТАЙКИ ЗАСЛУГИТЕ НА

НАШИТЕ ПО-СТАРИ БРАТЯ ЮДЕИТЕ и ЕЛИНИТЕ,ИМЕННО В ХРИСТИЯНСТВОТО СЪВРЕ-МЕННА ЕВРОПА ЩЕ НАМЕРИ СВОЯ ЗАГУБЕН,НО ИСТИНС-КИ ДУХ”!**В противен случай ще лекуваме синдрома на “Вавилонската кула”и ще”психоанализираме”Кайн и Авел, добавям и аз.**

**§1:ЮДЕОХРИСТИЯНСКИ И ЕЛИНО-РИМСКИ
КОРЕНИ КАТО ОСНОВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ДУХ**

Когато се изследват връзките между църквата и държава,то те винаги са част от колкото социалния , толкова и екзистен-циалния проблем – *религия, личност и общество*.Но тъй като “абсолютният дух” /Хегел/ шества по света като култура и духовен продукт, дори когато става дума за въплътени човешки идеи , материализирано творчество или “застинал” , закрепен в материя-та и външния опит дух, то ние не можем да не проследим **иманен-тно-трансцендентната ДЕТЕРМИНАЦИЯ от ДУХОВНО, а от там и истинските КОРЕНИ И СЪДЪРЖАНИЕТО НА ТОВА**,което наричаме собствено **Европейска Култура. Това единство от реализирано духовно творчество и материална дейност,от научни постижения и социално-приложение се е срастнало вече в цивилизация.**А несъмнено е,че тази цивили-зация заема определено важно място и в геополитиката на XXI век. *Европейската цивилизация обаче ОСТАВА БЕЗСМИСЛЕНА без нейните ДУХОВНИ КОРЕНИ И РЕЛИГИОЗНОТО и’ СЪДЪРЖАНИЕ*.Това е така , но доколкото *религията е:*1/ **Екзистен-циална** потребност на крайния субект, който е поне с психофизич-на конституция, трихотомичен и дори плуралистичен, като крайната цел на потока на **самодетерминацията** и /или **концентрацията на вниманието е тотална интеграция** . 2/ **Личностен психичен регулатор и духовен интегратор:**При тази интеграция на личността моралните,волевите ,познавателни и дейностни усилия водят до онтологично усъвършенстване.

3/**Социален регулатор** с важна *държавообразуваща и консолидираща* функция:Единната религия не просто споява траки,слав-яни, протобългари и др.през IX в.Много преди това тя вече е съхра-нила Източната Римска империя - православна Византия за цели 1 000 г.след Рим.Вече е създадала наченките и на католическата евро-пейска култура,която под формата на католическо-протестантска конфигурация владее духовно Западна и Централна Европа.Отново религията и то **монолатрията** или **МОНОТЕИЗМЪТ** като религия създава и утвърждава древния Египет и Израел, Вавилон, Персия,Япония и Индия,а доста по-късно страни като Гърция ,Рим ,Византия,България и Русия.Факт е и това ,че тъкмо страните със силна ипопуляризирана като ценност и норма монотеистична религия са най-устойчиви.Разбира се ,че подобна функция може да изпълни и специфична национална

традиционна религия и/или духовна култура – *китайската*. Тя, обаче, има *метафизични корени* - Дао/Единното, Трансцендентното/, **Ян–Ин**, още 6-5 в. до н.е.

4/РЕЛИГИЯТА ИМА И **ОБЩОЧОВЕШКИ**, а не само расов или регионален/национален характер. ”За човека, пише Хегел /24,198-208, доколкото той е човек, **РЕЛИГИЯТА Е СЪЩЕСТВЕНА** и не може да бъде чужда на неговото преживяване”. Той ясно показва, че **ЧАСТНОТО БИТИЕ НА ВСИЧКО ЖИВО “СЕ СЧЕМА В РЕЛИГИЯТА”**, чрез което “ограниченият живот се възвисява до **БЕЗКРАЙНИЯ**”. Хегел е категоричен, че “никой човек не е толкова развален, загинал и лош, и никой не е чак толкова презрян, та в него напълно да отсъства религиозното чувство”, което може да се изразява дори чрез страх, гняв, мъка, ненавист или копнеж. След него Юнг поддържа истинността на духовната себеидентичност и религиозност чрез “**архетипа себесност и “архетипа на Божия образ”**” /161, с.392-402, Jung /. Може да припомним и теориите на Соловьев за божествения източник на религията, на Лев Шестов за единството на “*Атина и Йерусалим*”, 136/, на Шмидт – етнографските дока-зателства в подкрепа на изначалния монотеизъм /С.П.72, IV, §1, §6/.

5/Религията е **СЪЩНОСТНА** характеристика на културата и в случая на т.нар. **ЕВРОПЕЙСКА**, която несъмнено има **ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКИ и ЕЛИНО-РИМСКИ ОСНОВАНИЯ** със **СЪВРЕМЕННО СЪДЪРЖАНИЕ**, колкото и да не харесват то-ва североамериканците или войнстващите атеисти, които далеч не са само “динозаврите” от тоталитарното минало/сп.Образ,3/2004/.

Антропологически и социокултурно *съвременните европейци*, т.е. народите и държавите между Британските острови и Русия, между Скандинавския полуостров и Пиренеите, Апенини-те и Балканите, са свързани биологично, психологично и културно с народите и културите в Северна Африка, Азиатската територия на Русия, Тибет, Индия, Иран и Близкия Изток, както и, разбира се, с древното население на Европейския континент. С най-голямо значение са цивилизациите на древен Египет и Месопотамия, древните Елада и Рим, вкл. Византия и много други фактори като брители, келти, траки, викинги, скити и т.н. Огромно значение имат: *великото преселение на народите*; за което все още няма единна и силна евристична теория – едновременно обясняваща, предсказваща и достатъчно непротиворечива; Русия, обособяването на отделни католически, протестантски, православни субкултури-светове; нашествията на

перси,араби, тюрки и ислямски инвазии, кръстоносни походи и разбира се мощните съвременни влияния на САЩ,Китай,ислямския свят и съществуващата конфронтация между духовно-политико-икономически групировки.В случая напълно заслужено особено значение се придава на светите земи в Палестина и Израел.

Днес обаче ситуацията е доста по-различна:Обединяваща се Европа върви по пътя към създаването на **Европейски Щати, при едновременен бум на религия,мистика,окултизъм, езотеризъм,а наред с него антиклерикализъм, секуларизация, сатанизъм, атеизъм,наука ,технологии и глобализация с опити за пореден “нов”световен ред - не собствено Европейски,а Евро-Атлантически или Североамерикански.**Появиха се и трагикомични куриози,които говорят красноречиво за този тип налагана ориентация:През 2004 от н.е./условното Р.Хр.,защото ,според действителното,сега сме в 2008 г./ или 5764 г.според юдаизма/от Енос или Сим/група бизнесмени и мистично настроени окултисти,но оставащи на духовно-мирогледното ниво на материалното битие,развиха и правят опити да реализират следната идея: Да се построи паметник на загиналата преди 8-9 000 години Атлантида, за която говори Платон и са знаели в древен Египет.Този неюдео-християнски “храм-паметник”щял да бъде изграден от паметни плочи на над 1 000 000 починали представители на “светския” елит!/?Виж.С.Пенов,72 -”Религия и езотеризъм”, “Човешкият дух като субект на богопознание”и“Православието и католицизмът“/.

От 1996 г.насам се появиха многочислени изследвания като

“The Desecularization of the World” или “Възраждащата се религия и световната политика”/ 98,съст.Питър Л.Бъргър,ISBN- 954-587-100-8/ в противовес на по-остарелите тенденции към секуларизация.Не така обаче стоят нещата с **антиклерикализма**, както се вижда в другите статии на настоящото издание и според други публикации. *Целият проблем се състои в това :Какъв тип мироглед и система от ценности изповядват крайните субекти или споделят обществата и социалните групи?*Най-общата класификация ги дели на **ТЕИСТИЧНИ** и **АТЕИСТИЧНИ**,а още по-точно това са системите на **ТРАНСЦЕНДЕНТНОСТ , ИМА-НЕНТНОСТ, НАИВЕН реализъм/с материализъм и биологизъм/,ПРАГМАТИЗЪМ и краен субективистичен ЕГОИЗЪМ**, като изключим явните прояви на **ПСИХОПАТОЛОГИЯ**. Но така или иначе приближаването към края

води до откровен **сатанизъм**, колкото “старомодно” и атавистично да звучи това.

В съвременна Европа/началото на ХХІ в./ са представени около 500 основни вероизповедания и деноминации. От тях само десетина основни направления са собствено европейски или тясно свързани с историческото развитие на континента и/или светите земи на Близкия Изток: **1/Юдаизъм и възникналото в Европа през 18 век консервативно направление – на ХАСИДИЗМА**, което днес се връща през САЩ като движение **ХАБАД, 2/Източно православно изповедание на християнството**, оформило се в територията на Византия-от IV до XI век и развило се до XVI в. на Балканите и в Русия. **3/Католическо изповедание на християнството**, възникнало между VII и XI век и доразвивало се чак до II Ватикански събор 1962-65 г. **4/Протестантско изповедание на християнството**, възникнало през XVI в. като Лутеранство/с неговия песимизъм/, Цвинглианство-Калвинизъм/с невъзможната комбинация от оптимистичен, но мрачен тоталитаризъм/. Днес то се е клонирало до десетки направления и секти, от които над 90% са американски: адвентисти, армия на спасението, божествени събрания, божии църкви, библейски църкви, братска църква, епископални църкви, квакери, менонити, моравци, назаретяни, петдесетници, реформисти, светители, ученици христови, християнски и мисионерски сдружения, четвроевангелисти, християнски мисионерски съюз и т.н., сред които доста харизматици като Евангелската петдесятна църква, Адвентисти от седмия ден, Евангелски и Реформирани, Епископална църква, Мормони или “Църква на Исуса Христа и на светиите от последния ден”, като чисто “самочинни сборища” и североамерикански креатури. **5/АНГЛИКАНСТВО** - възниква също през XVI в. и се развива като особено съчетание от идеи и практики на католицизма, протестантизма и даже на православията. В последствие през периода 17-20 век се формират още няколко собствено европейски религиозно църковни движения като презвитерианство, конгрегационизъм, методизъм /вид протестантизъм създаден от братята Уесли на основата на англиканството/, баптизъм.

Днес обаче в Европа активно действат над 500 от около 2 000 вероизповедания, повечето от които са възникнали в САЩ или са преминали директно от Далечния и Близкия Изток, като нямат собствено европейска същност и ценностна система, въпреки, че християнските им корени са юдео-европейски. Други въобще са чужди

на Западния тип мислене като – будизъм, хиндуизъм, джай- низъм, варианти като кришнаизъм, дзен будизъм или даже синтоизъм и конфуцианство, ислям и митраизъм. Разбира се, тези религии не са равноценни за европейца. Често пъти та са или носени от друг етнически субстрат, или се приемат от тесен затворен кръг последователи в “поевропейчен вид”. Ето защо **духовните корени на Европа** не могат да бъдат други освен **в религията** на друидите, юдаизма, християнството и културата на Елада, Рим, **езическите** вярвания на скандинавци, видовете готи, скити, славяни, траки, илирийци и разбира се протобългарите! Факт е, че за траките, както и според един от Римските календари Н.Г. съвпада с “Баба Марта”. Ние не можем да пренебрегнем храмовете-обсерватории в Германия/на около 7 000 г. или 5000 г. пр.н.е./ : т.нар. “небесен диск” в Госек – в Саксония-Анхалт, който е астрономическа обсерватория, базирана на зимното слънцестоене всяка година, или датираният от преди 3600 г. “Небесен диск от Небра”. Пряко доказателство за единството на юдейската, халдейската и собствено европейската култура е в използването на СМЕСЕНИ ТИПОВЕ КАЛЕНДАРИ. Това е било необходимо, защото докато Слънчевата година има 365,25 денонощия/това се изравнява с една високосна на всеки 4 г./, то лунните са имали или 13 месеца /напр. Рим до Юлианския календар/ 369 - 375 денонощия и подвижна Н.Г./или 12 месеца по 29.5/по 29 и 30/ дни. Сумарно това дава винаги разлика /354/. Т.нар. за да се пригоди Лунният календар към Слънчевия се налага застъпване на 29/30 с 1 ден от Лунния цикъл. В противен случай календарът отчита 354 или 367 дни/Протохристов, Селешников, Пенев, Митев/. Факт е и неравномерността на лунното движение и оттам сложността на циклите.

Във Великобритания–Стоунхендж/възраст около 5 000 г./ съществува храм-обсерваторията на древните жреци, учени и заклинатели - **друидите**, а по-нататък стават известни гробниците и храмовете на траки и скити, някои от които могат да се окажат дори по-древни от елинските–II хилядолетие пр.Р.Хр. Факт е и една друга приемственост или **филиация на идеи и духовна детерминация** върху собствено културното наследство, а не само върху материалната форма на цивилизациите.

Става дума за: СЪДЪРЖАНИЕТО НА КУЛТУРАТА, психичните детерминанти и системите от ценности на световните религии и стотици поколения от хора и етноси. Т.нар. най-древната монотеистична религия юдаизмът има **трансцендентно-иманентна система от ценности.** Наред с това психосоциалната нагласа е към

СОБСТВЕНА АКТИВНОСТ И ЦЕННОСТ на личността и етнорелигиозната общност. Казано на религиозен език, Господ-Бог е дал категоричния императив чрез свещената Тора на богоизбрания народ. Неговата световна функция е да бъде **светлината на света и образец за другите народи**. Същевременно трансцендентният модел не предполага лишаване от собствена активност, нито от материални блага, като все пак духовните ценности са водещ детерминант. Въпреки това Бог не желае от крайния субект да бъде болен, беден, нещастен, слаб или невеж. От тук логично следва, че всеки, който възпрепятства разпространението на принципите на Тората или получа-ването на полагаемите духовни и материални блага е “богопротивен”, защото стои на Пътя на Провидението. Същевременно богоизбраните са длъжни да понесат всичко в името на *свещената мисия* и дори да приемат всички 613 Заповеди/365 забранителни, 248 положителни/, дори когато не ги разбират, защото те СЕ ДОВЕРЯВАТ на Авторитета на Господа-Бога. **Еднозначно е определено: “Шема Исраел, Адонай Йелоей-ну, Адонай Ехад...!”** т.е. **“Слушай Израилю, Господ-твоя Бог е Един Бог... Да нямаш други богове освен него”**. Или по-нататък: “Барух ата Адонай, Йелоейну Мелех аолам... шеехейану, векийиману лизе ман азе..” = “Благословен си Ти, Господи – Боже, Царю на Вселената .., благодарим Ти, че Си ни позволил/ подкрепил/ да доживеем до днешния ден.”. “Не ни забравяй и през идните дни/времена”.

Безспорно е значението на юдаизма и в летоброенето. Т. напр. през 2004 г. от християнското летоброене еврейският календар сменя 5764 с 5765 година/на 16 септември е Рош Ашана/. От една страна и в християнските Апостолски Църкви църковната Нова Година започва през м. септември. От др. страна, за разлика от Китайския лунен календар/4401-2 г. като Н.Г. е на 21. I/2004-тай-чу-ли/ или ислямския /1425-6 г. според сунитите и 1384-5 г. според шиитите/, християнският календар е Слънчев. Нека за сега да оставим настрана възможните египетски или халдейски, както и безспорните Персийски – напр. чрез митраизма, влияния върху християнството. Факт е обаче, че християнският календар е Слънчев, какъвто е и един от вариантите на майте, ацтеките и инките – за разлика от Лунния и Лунно-Слънчевия календар на майте. Слънчевият също има 365 дни, докато другите имат разлика от 5,25 дни и 12 години за 1 период! При този календар на МАИТЕ директна комуникация с европейците до 15 в. сл. Р.Хр. не може да се докаже, освен хипотезата, че през 1004 г. викингите на Ерик Червения/начело с наследника му Лейф Щастливия/ са посетили п-в

Лабрадор. Освен това циклите на месеците/уинал/са 20 дни, годината е с 360 денонощия, а вместо векове се използват двайсетилетия /катуни с по 7200 дни/и бактуни от по 20 катуна или 144 000 дни. Т.е. мерната единица се основава на двайсетична система. При разликата от 5 дни годишно календарът на майте се изравнява с Григорианския календар през 2011-12 г. н.е. Според майте тогава ще настъпи **краят на света ни или нов божест-вено-космически цикъл. Вярванията** предполагат **идването на Космически Пратеник, който ще приведе света в резонанс със състоянието на Универсума.** Очаква се и ера на глобална хармонизация с преки контакти и дирижиране на нов духовен цикъл. Доколкото юдео-християнски и кабалистични изчисления относително подкрепят някои есхатологични варианти на изповеданията, но сочат тази година не за край на света, а за **революционен преход в НОВА ЕПОХА**, то последният аргумент е по-скоро в подкрепа на общия **СВЕТОВЕН ПСИХОЛОГИЧЕСКИ АРХЕТИП** или се отива директно в **ДОКТРИНАТА за БОЖЕСТВЕНИТЕ ОТКРОВЕНИЯ.** За разлика от **юдейското и европейското мислене**, където **всяка личност е самостоятелна ценност**, според американските индианци по-ценни са обществата, групите, царете и жреците.

Трябва да се отбележи в заключение по темата, че единствено юдаизмът съчетава по своеобразен начин изчисленията с лунарни и слънчеви кръгове. Т. напр. 5764 г. бе 7-та година от 304 Лунарен кръг, който трае 19 години и съответно 24-та година от 207 Слънчев кръг, който има продължителност от 28 години. При всеки лунарен кръг, т.е. на 19 години има пълно съвпадение на датите на лунните фази/Новолуние и следващият празник Рош Ходеш, при който става "очистване на хората" от зловредни влияния, Пълно-луние, I и последна четвърт/. При слънчевия кръг, на всеки 28 години наблюдаваме пълно съвпадение на датите с дните от седмицата. При по-прецизни изчисления се вижда, че на всеки 532 години има пълно съвпадение на лунните и слънчевите цикли. А това число е с висш кабалистичен смисъл – десятката/10/ означава пълнота, единство на Бог и свят, това е и числото на всички религии! Съответно числото се изобразява с буквата "йод"= /י/, а с нея започва Името на Господ-Бог, чуто от великия Моше на планината Хорив в Синай, което Име може само да се спелува и се е произнасяло само един път в годината на *Йом Кипур* /празник на изкуплението, Божия Съд и записването в небесната Гора/ от *Първосвещеника в "Хакодеш Хакодашим" /Светая Светих /на Соломоновия Храм.*

Еврейският календар има до 13 месеца с нееднакъв брой дни в годината, която винаги се сменя между началото на септември и началото на октомври. По този начин почти наложилият се в международните отношения Християнски календар директно съвпада с юдейския не по количество, а по приблизително съответствие -5761 – 2001, 5764 – 2004 и 5765-2005. Но все пак и той не е прецизен в изходния си пункт, тъй като Иисус от Назарет е роден 4 г. по-рано от н.е. Ирод Хордос: умрял 4 год. пр. н. е., който възстановил II Храм /тук го смятам за III/, през 5-та г. пр. н. е. е избил доста роднини на жена си като евентуални конкуренти, както Багос и роднините му, защото “пророци” казали, че бил “баща на бъдещия месиански цар”. Пак той превзел Йерусалим и избил наследниците на Макавеите. Съответно Ирод Антипатър /3 г. пр. н. е. - 38 г. от н. е./ също започнал царуването си с убийства, вкл. и на деца и младежи. Той е съдил Иисус и отсякъл главата на Йоан-Кръстител, бил човек на Тиберий и впоследствие бил екзекутиран от Калигула. След него имало и нов цар-Ирод Агрипа, от 38 г. н. е. - 42/44 сл. Хр. Той екзекутирал Яков, затворил Петър. Бил поставен от Калигула и Клавдий. Внезапно умрял през 44 н. е. Факт е, че всички израелски “царе” или четверовластници /I в. пр. и I в. сл. н. е./ не само живеели и се възпитавали в Рим, но там след усилено лобиране от диаспората получавали васалната власт. Ако например следваме Септуагинта, /елинския библейски превод на 70-те, направен по поръчка на Птоломей/ първото Рождество е било в 5704 г. от Сътворението. Още по-прецизният анализ показва, че това е годината на Адам /Хаддам-земен/ и Ева /Хава-Хева – майката от ребро/.

ЗА НАС ПО-СЪЩЕСТВЕННОТО Е ДРУГО: *При християнския модел човекът е ценност, както е и в юдаизма.* Освен това в християнството, като изключим наивните народни вярвания или останките от езическите традиции, *съществува принципно същият категоричен императив, основан върху ТРАНС-ЦЕНДЕНТНО-ИМАНЕНТНИТЕ ПРИНЦИПИ НА МОНОТЕ-ИЗМА с директно извеждане от ЮДАИЗМА.* Казано доста по-недвусмислено, ТРАДИЦИОННОТО ХРИСТИЯНСТВО не прос-то Е БАЗИРАНО ВЪРХУ ОСНОВИТЕ НА ЮДАИЗМА, то фактически е преуспяла юдейска деноминация. Главната разлика между тях се състои във факта на приемане на ВЕЧЕ ДОШЛИЯ МЕСИЯ и по-нататъшните му интерпретации, които в някои случаи вече се раздалечават от идеята за божесвения пратеник – МАШИАХ! Но така или иначе, сам Иисус Христос казва на своите сънародници – юдеите: ”АЗ НЕ ДОЙДОХ ДА

НАРУША,А ЗА ДА ИЗПЪЛНЯ ЗА- КОНА”/на Моше/,който всички приемат за директно богооткровение и дадено чрез теофания /Изход, Второзаконие, Матей 5:17/.

Една от малкото разлики между юдаизма и християнството е в това,че ортодоксалният юдаизъм признава за богоизбрани само приелите юдаизма,докато християнството смята за АКТУАЛНО ИЗКУПЕНИ и поне потенциално СПАСЕНИ ВСИЧКИ ХОРА без оглед на национална принадлежност.Но така или иначе юдаизмът ,колкото и да обвързва религия и етнос , **не е тотално затворен за чужденците,приели безусловно всички заповеди на свещената Тора , съдържанието на Писанията / Кетувим / и на пророците/Невиим/ - Исаяя 56:7** “Моят дом ще се нарече молитвен дом за всичките народи”.Факт е,че през 20 и 21 в.от н.е.има не само остатъци от хазарски,но и от юдеи-представители на черната и монголоидната раса.В действителност ХРИСТИЯНСТВОТО, което от гл.точка на юдаизма **НЕ Е ИДОЛОПОКЛОНСТВО**, признава същите заповеди на Моисей и същите свещени книги – т.е.книгите на Стария Завет от Библията.И следва да си зададем въпроса: **дали християнството не е ЕМАНАЦИЯ на юдаизма** и същият този юдаизъм плюс някои етнически и културни съдържания,**в условията на вече дошлия Месия/Машиах**, когото юдеите все още очакват/? **Само мистичните направления** в юдаизма /йесеите/и в християнството /мистиците и някои монашески ордени/ изискват ПАСИВНОСТ НА ЛИЧНОСТТА в социалната среда или даже отхвърлят материалния живот в светска среда.Това обаче **не е задължително** за ИСИХАЗМА ,а и за мистици,които заменят светската и/или материалната активност с ДУХОВНА.В тези случаи **ДУХЪТ ШЕСТВА В СВЕТА** за да СПОДЕЛИ БОГОПО-ДОБНОТО като знание,дейност,ритуал ,догма ,творчество, мистични практики,кабала, културата като възпяване на идеи .Както предвижда доктрината,Господ–Бог споделя чрез нет-ленните божествени енергии битие и дейност,поддържайки,а не са-мо сътворявайки света и съществата в него /Хегел,§247,248,271/.

Ако направим опит да сравним **ЕВРОПЕЙСКАТА с ДАЛЕКОИЗТОЧНАТА /Индия,Китай,Индокитай и Япония/ КУЛТУРА, ПСИХИКА,ФИЛОСОФИЯ,РЕЛИГИЯ И СОЦИАЛ-НА ДЕЙНОСТ**,ще установим,че **основанията и детерминантите на Европа не следва да се търсят там.Няма достатъчно основание да се търсят европейските корени и в ИСЛЯМА!** Преди всичко ислямът като религия възниква сравнително късно.Той е по-млад и от

действителното съществуване на Българската държава/данни има не само за около 650 г.,но и за VI век от н.е./Факт е и приемствеността от юдео-християнството към исляма,а не обратното.Освен съдържателна и то свободна интер-претация на Стария и Нов Завет в ИСЛЯМА,за разлика от *юдаизма и християнството*,в него **НЯМА свещенство** - ходжи, молли,мюфтии или имами са само водачи и учители,но нямат прерогативите на *свещенодействие и не извършват тайнства* както предтечите на равините:първосвещеникът и коените или православно-католическият клир.Освен това мюсюлманската култура е прониквала в Европа само чрез ИНВАЗИИ и едва през II половина на XX в.чрез емиграция на относително големи популации – носители,които през мина-лия век са не повече от 10 милиона при 700 милионното население на континента.То доста трудно се приспособява към *“европейския модел”*.Очевидни са психоло-гическите и цивилизационни различия на ислямската и юдео-елино-християнската култура.

И при кратък сравнителен анализ ще установим фунда - ментални различия между Запада и Далечния Изток:*Стилът на мислене на будиста хиндуиста,конфуцианеца или шинтоиста* /будизмът възниква през VI в.пр.Р.Хр.и няма как да е основание за юдаизма,елинизма и за още по-древните европейски религии и култури – напр.на друидите,като никоя от далекоизточните культу-ри не надхвърля 12-13 века преди Р.Хр.с изключение на доконфу-циански Китай – 2397 години пр.н.е.или 2393 г.пр.действителното Рождество Христово/ **ПРИНЦИПНО СЕ РАЗЛИЧАВА КАТО СВЕТОГЛЕД И МЕТОДОЛОГИЯ** от тези на европейеца. **Например:** 1/Европейското мислене и познание изхожда от контрадикцията “Аз” и “не-Аз”,субект и обект,вътрешен и външен свят.Будистът и въобще източният човек не отделя и не противо-поставя “Аз” и “не-Аз”,т.е. приема,че те и двете са **ПОДЧИНЕНИ НА ЕДНИ И СЪЩИ ПРИНЦИПИ**,които са различни от простата сетивна увереност на наивния реализъм.

2/Източният мислител не предполага себе си,а търси сливане с външния свят,който приема за даденост на опита,която онтологи -чески е “майя”,илюзия,”вечно променяща се лъжа”,неистинно дей-ствително.И двете обаче са страни на една и съща действител-ност. *За западния човек/по Брентано/субектът е онтично пред-поставен и интенционално активен спрямо необходимото,но само релационно ВЪНШНО.То трябва да се познава и овладява.*Нещо повече – **ТО ТРЯБВА ДА СЕ ПРЕТВОРЯВА!**Във философията и практиката на американския прагматизъм това води не само до краен егоизъм и

субективизъм,но и до опасни /а не до"полезни"/психологически и геополитически последиствия.

3/ На изток СЕ ПРИЕМАТ ДЕЙСТВАЩИТЕ ЗАКОНИ ТАКИВА, КАКВИТО СА.Те не се променят,а само се опознават.Няма *стремеж към господство и налагане на субекта над обектите, както е случаят с цялата западна култура.*

4/Това е отразено и в принципите на КАРТЕЗИАНСТВОТО като разглеждане на душа и тяло,дух и материя като две основни субстанции с противоположни атрибути.Но тъй като двете субстанции са толкова противоположни,че имат единствено общност във факта на БИТИЕ и то като чисто,абстрактно такова,което се приписва абсолютно на всичко,което Е,или се характеризират с протяжност и непротяжност,необходимост и свобода, много и едно и т.н.,то те не могат нито да взаимодействат,нито да се познават,нито да съществуваат.Другото се превръща и определя като "*врагът*".Този принцип се довежда до безпомощен абсурд във философията на окаяналистите,или в другата крайност при солипсизма или твърдия материализъм /Виж: Ст. Пенов,71/.Тъкмо напротив,поне в будима и раджас йога,за разлика от хиндуизма,който също като някои християнски и окултистки мислители разглежда преодоляването на картезианския принцип чрез представата за многослойна психо-физична конституция-ТИП МАТРЪОШКА,човешката природа,въпреки своята многослойност, се детерминира от един единствен принцип-ПОТОК на СЪЗНАНИЕ ИЛИ МИСЛЕНЕ,КОНЦЕНТРАЦИЯ НА ВНИМАНИЕТО с НЕУТРАЛНА спрямо критериите на външния опит ПРИРОДА.

5/В значителна степен това се дължи на **различната психична нагласа**.Съответно,тя е **ИНТРОВЕРСИЯ** на Изток,която се реализира в **СМИРЕНИЕ,СЛИВАНЕ С ДРУГИТЕ** и със **СВЕТА**, дължи се още на"**ЧИСТОТАТА БЕЗ НАТРАПЕНИ КОНЦЕПЦИИ**", **НЕАГРЕСИВНОСТ НА МИСЛЕНЕТО** и познанието, чувство за **БИОЛОГИЧНА ОСВОБОДЕНОСТ**, съчетавана със **СОЦИАЛНА ОГРАНИЧЕНОСТ И ПАСИВНОСТ** / 128,129/.

От там следва и друг тип **РЕГУЛАЦИЯ** на обществените отнoшения - кастова принадлежност или диктатура на традицията и съвсем еднотипно отношение между "църква" и държава. **На Запад преобладава екстравертност или смесен тип психична нагласа и активност**.Наред с това е очевидна релационната насоченост на субекта към обекти.Има недвусмислена мисловна и поведенческа инвазия.При отношенията църква-държава преобладава цезаро-

папистката взаимозависимост. Само в епохата на “нов” световен ред”/За кой ли път?/антиклерикализъм и секула-ризацията се промъкват под формата на **бахазъм, либерален протес-тантизъм**, като се дава възможностна авантюристи като Сам Муун или сатанисти като Кроули да ерозират духовния свят на личността и обществото, стига те да не пречат на “бизнеса и политиката”.

б/Различен тип установки, противоречиви спрямо източния човек,

преобладават в западната психика, а това се усилва с възпитанието, образованието, мисленето и миросгледа, които изграждат **устойчиви нагласи**. Т. напр. западният човек е биологично по-ограничен, контролиран, но социално е по-освободен. В някои случаи психо-социалният егоизъм, прикриващ биологичния, води до ИНФЛАЦИЯ НА СЪЗНАНИЕТО като СОЦИАЛНА ПЕРСОНА или дототална ДЕФЛАЦИЯ на ПОДСЪЗНАНИЕТО. Единствено **юдео-християнският миросглед** не просто ограничава и подтиска, а може **да СУБЛИМИРА тези недостатъци**. От тук произлизат и по-добрата ИНТЕГРАЦИЯ на психичната личност, тръгнала от ”повредни” предпоставки, ТВОРЧЕСКОТО търсене, ЕКСПАНЗИЯ-ТА в света и мащабната персонална, социална и културна дейност.

7/Отношението Изток – Запад преминава в контрапозициите:

дълг-експанзия, смърт-секс, неутрален прагматизъм и концептуализъм, мислене чрез *изпразване на конкретното съдържание на понятията – възхождане от мисловно конкретното към теоретичната абстракция и системата като синтез и интраекстра-активност*. Вместо тържеството на субективния “Аз” или помиряването му с Абсолюта като взаимодействие Личност-Свръхличност, при което става “вземане на Царството Божие със сила или усилие”, на Изток резултатът е ПРИМИ-РЕНИЕ, изтриване на СУБЕКТИВНИЯ “Аз”. Вместо **агресия на-вън или навътре**, разбирането е по принципа: “Тихият ум си е винаги у дома”. Външната дейност и активност са *традици-оналистични* или **необходими**. Така различията Запад – Изток водят до и варират между **крайния индивидуализъм** и *традиционния социокултурен колективизъм*.

Крайният резултат обаче, независимо дали има човек, който

е “**другар или съсед Божий**”, “**образ и подобие** на Бога/ангелите” или е *съдбовно подчинен на принципа на кармата*; **исторически**

прогресист с филиация или подвластен на циклично повтаряща се история с вътрешно развитие, е сходен: **Морално-волевите, познавателни, дейностни** и, разбират се, **духовните усилия водят до онтологично усъвършенстване**, но това не отменя едно **съществено мирогледно-методологическо различие**: При юдео-християнството и дори в исляма йерархията на ума е пирамидална, докато в будизма мисленето е под формата на обърната пирамида /128, Пацев/. Остава и различната ценностна и онтологична акцентуация: На Изток човек се стреми да бъде повече в хармония със света, който за юдео-християнина е най-висше, но само творение. Именно Бог-Творец и Разпоредител опосредства отношението човек-свят на Запад!

Гл. IV, §2 МИРАКУЛНОСТ И ФИЛИАЦИЯ **В ЮДАИЗМА-ЕЛИНИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО**

Лесно доказуемо е становището, че БЕЗ ЮДАИЗМА няма и не може да има ХРИСТИЯНСТВО. Съдържателното разглеждане и на Ал-Корана ясно показва, че той е комбинация от силно идеологизирани, етнизирани и фолклоризирани мотиви на Библията, където Ной става Нух, Авраам става Ибрахим, Шломо /Соломон/-Сюлейман, Моше или Моисей – се транскрибира в Муса, цар Давид в Даут, съотв. Исус /Йехошуа/ и Мария – в Иса и Мириам и т.н., като във всички тези случаи статутът на библейските персонажи е понижен или поне преработен. Добре са проследени в историята и културологията юдео-елинските взаимодействия и социокултурни влияния, начиная с Александър Македонски и през III, II, I пр.н.е. и I-II в. сл. Р.Хр. Самата Библия като един единен сборник става факт в превода си на гръцки, известен като “Превод на Седемдесетте” или Септуагинта. Не малко са авторите-юдеи като Филон Александрийски /25 г. до Р. Хр.-50 г. сл. Р. Хр., които концептуално съчетават Платон или Аристотел с идеите на Моше от Тората. Появиха се книги и дисертационни трудове, дори и в България, в които този въпрос се разглежда доста умело /Н. Ташев, Юдео-Християнски и далекоизточни религиозно-философски парадигми; Д. Шербок, А. Шураки/.

Известно е, че юдаизмът е най-древната, запазена до днес и ос-новополагаща **МОНОТЕИСТИЧНА** религия. Според А. Шураки “религиозната и националната история на Израел започва с Авраам”,

който е живял в Ур-халдейски през XIX-XVIII в. преди християнската ера”/с.8/. Бих дооточнил, че тъй като еврейският календар през септември 2004 г. отбелязва Рош Ашана, то тогава започва 5765 г. и това са годините изминали от епохата, когато внуците на Адам и Ева /Битие, гл.4/ **отново наченаха да призовават името Адонай -Йелох**”, т.е. Господа-Бога, като първият е Енос. Според друга версия епохата на Авраам е малко по-ранна. Смята се, че баща му Тара е от рода/коляното/ на Сим /синовете на Ной; за който се знае, че е живял по време на потопа, т.е. в началото на 4-то хилядолетие пр.Р. Хр.; са Сим, Хам и Яфет -от там идва и “симити”- Битие 6-10/. Ако Тара е живял в средата на 3-то хилядолетие пр.н.е. /около 2600 г. пр.Р.Хр./, то от там еднозначно следва, че Авраам е почти връстник на най-древната Халдейско-Вавилонска държава /възникнала в началото на III хилядолетие /т.е. че е живял преди около 4500 г. По-нататък е лесно да се изчисли, че приблизително 5765 г. са минали от раждането на Сим, което е вероятното начало на еврейския календар. Ако, например, преизчислим по Септуагинта, би могло да се допусне, че Адам и Ева са *приземени*/т.е. изгонени от Едем/ преди около 8 хилядолетия. Дали става дума за: **патри-арсите на човечеството**, за генетично първите хора или за сборен образ на всички хора и дори за есенция от елита, е спорен въпрос. Във всеки случай и двата варианта: 7516 г., при който през 5400 г. пр.н.е. синовете им Каин и Авел “принесли Господу дар”/Битие 4:34/, или Византийската ера /7411г./ не указват Сътворението на света, нито дори на Човека. Става дума единствено и само за МАТЕРИАЛИЗИРАНОТО БИТИЕ на човечеството и за борбата между материални условия, биологична активност и духовни ценности /виж: Ст.П.71,72, гл. II/. Заслужават внимание и най-новите археологически данни за наличие на цивилизация на Балканите още през VI-то хилядолетие пр. Р.Хр.-напр. откритията през 2001-2004 г.- древни селища по Българското Черноморие или археологическите разкопки край Пещера на основите на дом с някога действал олтар и жертвеник.

Само секуларизирано пригледаната история може да твърди, че за пръв път религиозен култ имало преди около 5000 г. в Месопотамия и в древен Египет. Сигурно е едно: От първия ден на еврейския календар /а фактически много по-дълго – от Сътворението на човека, който познавал Създателя си-IA,EL /е имало РЕЛИГИОЗЕН КУЛТ. **Юдаизмът възниква като *МОНОТЕИСТИЧНА* *миракулна, екзистенциално значима за личността, национално-консолидираща, психично-интегрираща и с общочовешки елементи***

РЕЛИГИЯ. В юдаизма религията консолидира етноса, създава държавата, формира и личността. Но това е станало преди около 3 500 години, докато факт е, че в съвременната археология се появяват цели културни пластове като че ли масово и възникнали изведнъж преди около 8 000 години! В юдаизма и само там са тясно преплетени етносът, религиозният култ, създаването на църквата и като религиозна общност, и като институция, т.е. като пълноценно вероизповедание. Бидейки свидетели и участници в ТЕОФАНИИ и ЧУДЕСА, древните евреи, колкото правят своята история, толкова създават Църквата, чрез която народът става единна нация, основополагат трансцендентно-иманентното начало в световната история.

За разлика от всички други, предшествващи и по-късно възникнали религии, ЮДАИЗМЪТ възниква по един особен, нестандартен, неординарен начин. Той е излизане от онтологично западащата самодетерминация и се извежда с директна трансцендентна свръхдетерминирана свобода. Става дума за нарушаване на социално-материалната рутина и за възникване на **принципно новото: Първо, чудото самодетерминира себе си и преминава от свръхбитие в наличното битие чрез директното действие на нетленни божествени енергии/Тора, Кетувим, Невим, и Исихазъм/. Второ, чрез прехода от по-висши СЕФИ-РОТИ към по-низши, или от “кетер” /короната/ към “малкут” /началното царство/ става верификация и основаване на ПРИНЦИПНО НОВОТО в действителното **налично битие.** Т.е. юдейската религия, възниквайки като неординарно събитие, води след себе си няколко следствия. Тези следствия са **изходен пункт за другите религии: при тях се тръгва от готова доктрина, а не както е при юдаизма.** Всички останали религии, без християнството, ВПОСЛЕДСТВИЕ ТЪРСЯТ социално, културно и/или политическо ПРИЛОЖЕНИЕ на доктрината, както и точните форми на религиозния култ и структурата на църковната институция. Ставането на **оригиналната религия, каквато без -спорно е юдаизмът,** води след себе си **тотална промяна на естеството,** взаимодейства с древногръцката класика и закономерно поражда ЕМАНАЦИИ като християнството и исляма.**

I. Да се върнем на елементите на религията:

1/Първи по значение са **теофаниите** –на планината Хорив в Синай /Изход 33:30/,а нека не се забравя,че пред Адам и Ева е имало не-секващи ТЕОФАНИИ в Едем.Такава е и стълбата на Яков,Авраам, който бе наречен “приятел на Бога”,Ной/Бит.гл.6/,а защо не и персонажи като Каин и Сатаната /Йов1,Исайя 14 гл./.

2/Втори по значения са **ОТКРОВЕНИЯТА**, напр.във всички книги на Пророците/Невиим/.

3/На трето,но не и последно място ,е самата **ЕВРЕЙСКА ИСТО -РИЯ** /книгите на Писанията-Кетувим/,както и пророчествата /Невиим/свързани със съдбата на Израел,народа му и световната исто-рия-пророци Даниил/гл.8-12/,Йезекиил/38-39/,Исайя/7-9,60/, Езд -ра;Псалми. 4/Не на последно място по значение,макар и по време да са,са събитията около **възникването и историята на християнската религия**:Теофаниите на християнството,поне най-важните са:Богоявлението на р.Йордан/Мат.3/,Теофания на Таворската планина или Преображение Господне/Марк,Лука 9/.За най-висша ТЕОФАНИЯ в християнството се смята самото **Бого-въплъщение** или свръхестествено-естественото конституиране на **Бого+Човека**, когато безкрайният Бог приема крайния човек и го прави **духовен гражданин на Небесното Царство особено след Възкресението**. Сред възможните теофании и сигурни **откровения**,или съчетания от двете, могат да се смятат и сюжетите от непризнатите за канонични”Книги на Енох”/става дума за “Енох,бе на 365 г.”,колкото са дните в една средна календарна година и”ходи по Бога и изчезна, понеже Бог го взе”-Битие 5:24/, Откровението ,III книга на Ездра/.

II. Съдържателните компоненти включват:

1/Религиозен култ.2/Теология и религиозна философия.3/Религиозно изкуство.4/Клир и миряни,трансцендентност-иманентност,медиация.5/Отношенията религиозна личност-общество,вкл празници и календари/ и църква-държава.6/И не на последно място отношенията религиозна личност и наука,значението на религиозния мироглед за личността,обществото и в международните отношения. А анализът на всички тях убедително показва,че Европа е с предимно юдео-елинско-християнски основи.

ОСНОВАТА НА РЕЛИГИОЗНИЯ КУЛТ ясно е показана в книгата “Изход “,3:14,33:18-23/34:5 и Второзаконие –“Йод-хе-вау-хе”/”Аз Съм,Който Съм”а в друг превод:”Аз Съв вечно Съществуващият”; и с думите “Ще проглася пред тебе името Йехова”.Същото е очевидно и под формата на **категоричен императив в I-та,II-та и III-та Заповед** /”Аз Съм Господ,твоят Бог,Който те изведох от египетската земя;Да нямаш др.богове освен Мене; Не произнасяй напразно Името/Шем/на Господ,твоят Бог!”а после и останалите 7:”Помни Шабат,за да го освещаваш.Почитай баща си и майка си. Не убивай.Не прелюбодействай.Не кради.Не давай лъжливо свидетелство за ближния си.Не пожелавай нищо,което е на ближния ти.”-/Изход 20-24гл.,Второзаконие 5 – 10: *Тора* и “*Пирке Авот*“с произлизащите от тук морални наставления/.

Последователният монотеизъм на юдаизма преминава и в християнска Европа/а и не само там!/.Десетте Божии Заповеди стават основен категоричен императив на религиозния култ и морал,а от там преминават и в държавното право,и като основна психична установка или нагласа за мислене и поведение на европейците. Доколкото в книги като Левит и Второзаконие,а и в целия Стар Завет на Библията,са поставени основите на **СВЕЩЕНОСЛУЖЕНИЕТО и ЦЪРКОВНИЯ ЖИВОТ** с разделението на църковна йерархия от клирици/Първосвещеник, коени и левити/ и миряни /Изх.19:6,24:5,гл.19 до 23,Числа 16:40,Втор.17 гл.,Летописи 26:1 и цялата книга Левит/,то това имплицитно преминава в християнството-епископ,презвитер, дякон/Матей 18:17,18,28:18, 19,Йоан 20:21-23/.Така напр. в гл.35“Изход” съвсем ясно,след описанието на Кивота,се акцентира върху “служебните одежди на свещеник Аарон и синовете му”.А самият Месия ясно казва,че “дойдох да изпълня Закона” на Моисей и пророците. **МЕСИАНСТВОТО** е както очакване на бъдещия Цар и Спасител на Изра-

иля, така и *титла на миропомазания за отличаване!* Множество пророчества и предсказания наред с възжеленията на широките слоеве на обществото указват на това: Бит.49:10, Дан.9, Агей 2., Мал. 3, Ис.32-35-38 гл., II Летопис 32:24.

При изпълнението на изискванията на религиозния култ е необходима и **материална форма**, каквато функция изпълняват съответно Соломоновият храм, днес синагогите и съответно храмовете на Апостолските църкви-католически катедрали и източно-православни църкви/храмове. Светая светих или “хакодеш хакодашим” е най-важната част от Соломоновия храм. Пред него има олтар, менаора /седмосвещник/, свитък с Тората, места за кадене и молитва. В **Светая Светих** непрекъснато е горяла маслена менора, там се е пазел Свещеният Кивот на Завета със скрижалите на Моше, жезълът на Аарон, свитък от свещената Тора. Съществуващите днес юдейски религиозни движения – ортодоксално и консервативно /без реформаторите и противниците на държавата Израел – сектата “КАРТРА” – уж клон на “Хабад” и хасидизма/ желаят въз-становяване на Храма в държавата Израел, но предполагам, че когато преодолеят съпротивата на сектантите и окултистите и построят Храма в свещения за целия свят град Йерусалим, то те ще поставят пред Светая Светих и *деветосвещник /ханукия/*. Именно такъв се пали на празника **Ханука**, който чества победата на братята Макавеи над гръко-сириецата Антиох през 165 пр.н.е. Тогава, когато Храмът бил очистен, имало масло за само 1 денонощие, но то горяло цели 9. *Храмът и синагогите* имат ритуална площ и дворове. Образно казано, по външен вид и устройство, а и по начин на СЛУЖЕНИЕ, **Православните храмове повече наподобяват на Соломоновия храм, дори със завесата пред “светая светих”,** мириса на тамян, свещите, песнопенията, свещниците, епатрихилите и условното жертвоприношение. Освен това *равви и църковни учители има и в юдаизма, и в християнството!* **Католи - ческите църкви наподобяват на съвременните синагоги.** Що се отнася до протестантските молитвени домове и църкви – те по дух и устройство повече приличат на мюсюлмански джамии.

Съществено важна е пространствената ориентация-в Храма *вътрешните входове на сградата са винаги от запад към изток, олтарът и Светая Светих са винаги на ИЗТОК.* Същевременно Скинията на Моше по време на пътуванията из пустинята /като походен храм/ е била обърната с лице към Изток. Това е била посоката на Ханаан. А освен това пророкът недвусмислено казва:”И ето славата на

Бога – Израйлев идеше от Изток”/Йезекиил,гл.4/. Важно е да се отбележи и това,че Първият/Соломоновият/ храм и II Храм са били разположени в посоката -олтар/зад който се намира Светая Светих/ на Изток,вход от към Запад.**За разлика от синагогите и апостолските църкви, масонските храмове винаги са обърнати на запад/където е символичният олтар с шпага,модифицирани кръстове и давидови звезди,знакът на ложата и т.н./ ,а майсторът от трон, седнал на Запад, единствен гледа на изток, докато членовете на ложите са обърнати с лице на запад и стоят в източния край.Там входът е източен. А в Соломоновия храм са-мо входовете за двора са били в четирите посоки на света,докато главните,парадни врати на Храма са в посока от залеза към изгрева!**Най-забележителното е че,**еврейският народ при пресе- лението си единствен, за разлика от всички други велики преселения в Стария свят,вкл.и към Новия,които са ставали в посока от Изток към Запад, се е движел в посоката към Изгрева,откъдето е дошла и “Славата на Адонай -Йелох”**. Сякаш,че древните юдеи единствени,вместо да бягат от светлината на божественото познание и присъствие,са се стремили към нея и към изгубения Едем! Още по-забележително е,че Храмът на Ирод,който,каквото и да твърдят,е **Третият храм и е бил конструиран по масонски образец,също както и тогавашния Синедрион в преобладаващата си част бил от римски възпитаници,материалисти и прагматици-садукеи, които отричали безсмъртието, ангелите и държали само на формалното спазване на Закона,отричали устното предание, поддържали елинизма и като богати аристократи,както им е угодно за властови и финансови амбиции,превъзнасяли свободната воля. Логично е да апелираме към християните да не прехвърлят поради невежество вината за осъждането и смъртта на Иисус върху невинните юдеи,а върху масонския синедрион и господаря му в Рим!Що се отнася до фарисеите,те били ученици на мъдростта,ориентирани към средната класа и разбирането на закона.**

В Апостолските християнски църкви паленето на свеци /насоч- ва,концентрира и усилва молитвите на вярващите/,произнасянето на молитви от свещеника,помазването с елей,прекадяването с та- мян,благовонията, проповедите, жертвоприношението/евхаристия/, както и самите“униформи”на свещенослужителя са **заимствани от юдаизма**.Работта касае не само сакралното облекло,свещите, фор- мата и устройството на храма,но и предназначението им . Т.н.безквасният хляб-маца в юдаизма,се

превърща в евхаристия при католиците,а виното,маслото и нафората са неотменими за причастието и миропомазването в източното православие.Колкото и някои теолози да отричат – **ТОВА СА ЮДЕЙСКИ РИТУАЛИ!!!** Нещо повече :**християнският ред на богослужението е док-тринално изведен от юдейския!**И йесеите са използвали виното и хляба на другарско-ритуални вечери ,а за пречистване и посвещение - и вода.

Естествено е,че и жреците на друидите или тези в древна Ела- да,както и жреците на *стотиците вероизповедания в древния Рим* са имали богослужебно облекло,но в този случай няма еднозначно съответствие,а аналогия.Еднозначна,а не аналогична е взаимов -ръзката юдаизъм-християнство.Факт е обаче,че чисто антропо- логически лицата върху православните икони са *лица на елини.* Разбира се,ние не можем да забравим другите форми – липсата на перспектива,аскетизма или духовната сила,която не просто под- тиска,а владее материята, както и центрирането в главата и бого- угодното дело.Факт е обаче,че през ХХ-ХХІ век се пее все още по маниера на старогръцкия многогласен хор. Интересна е др.корелация – еврейски религиозни хорове въвеждат православното 8-гласно пеене.Католическите скулптори пък са произлезли от хуманистичния идеал на елините и строгостта на римляните, а само сюжетната линия е юдео-християнска. Раннохристиянските мозайки и съвременните или не витражи са заимствани от Гърция и Рим.

Тук обаче няма противоречие с ЮДАИЗМА,който забранява само изображението на Господа-Бога,когото “око не е виждало и ухо не е чувало”като Абсолютно Свръхбитие в себе си и за себе си/Айн-Соф/.Сходството е повече от поразително и би било оче- видна демонстрация на общочовешки,установен от Твореца ,АР- ХЕТИП, ако не беше **освен това** и директна приемственост – окото на Бога,равностранният кръст като кръстопът и преход на светове, еврейското “алеф” и гръцкото “алфа”,който,както и “омега”, са атрибут в християнските богослужения и основни символи.Едва ли е случаен факт и това,че *давидовата звезда* като символ на преси- чането на два свята – небесен и земен и господството на Бога над света,на духа над материята се състои от триъгълници – просто християнството **акцентира върху божествения от тях и три- единството на един.**Последното има аналогия и в трите букви на Божието Име/йод-хе-вау-хе/ и дори в буквата “Шин”,начало на името “Всемогъщият”/Шадай/.

Едва ли случайно Евангелието от св.Йоан Богослов ясно казва за Иисус,още в първата глава,и едва ли само визира неговия ЮДЕЙСКИ произход и принадлежността му към юдейското ВЕРОИЗПОВЕДАНИЕ – освен изпълнението на обредите Йешуа стриктно следва Закона – **“При своите си дойде**,но те го не узнаха /приеха/”-Йоан 1:11/.А в едри щрихи **ЕВРЕЙСКАТА РЕЛИГИИ-ОЗНА ИСТОРИЯ** се развива – така: **1/15 в.пр.н.е./1491/-**Изходът,чудесата и освобождението от Египет,Синайската пустиня и извънредните факти и събития/чудесата/ там,а после теофанията на планината Хорив,вождът-пророк Моше,когото Господ-Бог познава “в лице”, но който не може да види “Лица Божий”,защото “човек не може да Ме види и да остане жив”/Изход 33:30/;Аарон и скрижалите на Завета,свещената Тора. През месеците март-април се чества големият празник Пасха/Песах/. *Спрямо него се определя и най-големият християнски празник – Възкресение,наричан още и Пасха, като за християните “маца”се преодсъществува заедно с виното в “тяло и кръв Господни”.***2/1450 г.-1095 г.пр.н.е.** – овладяване на Ханаан – Иисус Навин,първосвещеници и съдии израилеви,от които последният е свещеникът-пророк и съдия Самуил. Водила се е упорита борба с идолопоклонството и за оцеляване,напр. Самсон.**И за християните идолопоклонството е РАВНОСИЛНО НА БОГО -ХУЛСТВО.3/XI до VII в.пр.р.Хр.** – ЦАРЕТЕ НА ИЗРАЕЛ- от Саул, през Давид и Соломон,които царуват по 40 години всеки,колкото са били митарствата между робството в Египет и влизането в Ханаан:“Ако искаш,ще си поставиш за цар, оногова, когото Господ Бог избере”/ Втор.17 /;Давид и Голият ,филистимци /дошлите от Мала Азия прадеди на палестинците/.Подготовка и построяване на I Храм на Господа Бога-през X в.пр.р.Хр.**Борба за овладяване на Храма между царе-юдаисти и първите херметически,езотерични и масонски организации.Тази борба продължава и през XXI век!!!**

През X-VII в.п.н.е.- След смъртта на Соломон Ровоам и Йеровоам разделят царството на Юдея и Северен Израел,при което впоследствие 9 от 12-те израелски племена загубват духовните си корени и се асимилират .Следва борба на пророци с царе-отклоняващи се или отстъпили от възвишените принципи юдаизма /Илия,Елисей, Амос, Осия,Йоил/.В *християнството* съответстват борбата за цезаристки или папистки принцип или между секуларизирана и теократична държава.В същата епоха се появяват и **пророчествата за Месията, които имплицитно преминават през юдаизма и християнството** /напр.Давидови псалми ,пророк Исая/.

4/През VIII в. пр. р. Хр /721 г./ - завладяване на Северен Израел от асирийците на цар Саргон ,а от 606 пр. р. Хр. започва **Вавилонски плен и за Южен Израел – Юдея/пророци Йеремия, Даниил, Исая, Ездра, народният вожд Салатиил и Йезекиил. Окончателно унищожаване на Храма и Йерусалим през 588 г. **5/През VI-IV в. -** автономия на Юдея и възстановяване на Соломоновия храм /без свещен - ния Кивот, за който се предполага, че бил скрит в Етиопия/. Много по-късно “10-те Божии Заповеди”, наред с другите категорични императиви застават в основата на християнството. През 516 г. пр. н. е. се освещава Новият II Храм. **6/IV-III-II-I век пр. Р. Хр. - ЕЛИНИЗАЦИЯ** на юдаизма и юдеизация на елинската култура. Борба на братята Макавеи с елинизацията и езичеството/. През 332 г. пр. н. е. Ал. Македонски влиза в Йерусалим, но се сприятелява с Първосвещеник. Ядуа и евреите. III-II в. борба с/между Египет-Сирия за независимост и отстояване на най-възвишената монотеистична религия.**

7/I в. пр. Р. Хр. - I и II в. след Р. Хр. - борба на юдейството с де факто секуларизираната Римска Империя. През 63 г. пр. н. е. Помпей влиза в Йерусалим и превръща Юдея в Римска колония. През 54 г. Красс разорява и обира Храма. През 40 г. партяните временно превземат Йерусалим, а през 37 пр. н. е. Ирод Антипа-Хордос с римска благословия и помощ освобождава града, част от Юдея и Галилея, възстановява Храма и царува като васален цар цели 34 г.

*8/4 г. пр. н. е. - Рождество Христово: адептът на ЙЕСЕИТЕ става Бого-Човекът за християнството и дългоочакваният от юдаизма МЕСИЯ/Машиях/, Който за християнството е Син Божий, Син Человечески, Цар и Победител, Изкупител на света и в последствие - личен Спасител на човека, изпълнил ”Волята на Бога Отца” И, накрая, **9/През 69-71 сл. Р. Хр./ н. е./ - жестоко потушаване на юдейското въстание от Римската империя . През средата на II век – окончателно унищожаване дори на остатъците от юдейството в Палестина. Следва и второ, предсказано и изпълнило се, ”разпиляване на Израила по всички земни ветрища” ,***

след което през 1948 г./при срамния за човечеството Холокост и решението на ООН/ - изпълнение на пророчеството “И Адонай-Йелох пак/втори път/ще събере синовете на Израел от всички Земни краища”/Бит.15, Вт.26,11,30,33; Йез.33 ,39; Пс.105; Ис.10-11/. Тогава **евреите** от цял свят начело с *Бен Гурион и Хаим Вайцман възстановиха държавата Израел/1949/.*

След 51 г.от н.е./по Юлиано-Грегорианските календари/ с I Апостолски Събор се учредява християнската Църква , която, признават това или не , е директна еманация на юдаизма.Факт е ,че много от религиозните празници,личните имена и събития са тясно свързани, дори когато има само известна промяна в КОНКРЕТНОТО СЪДЪРЖАНИЕ.Преди всичко това касае единната ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКА култура с ФИЛИАЦИЯТА НА ИДЕИ и на първо място **юдео-християнския мироглед**,въпреки различията между ортодоксален юдаизъм и апостолско християнство. Да вземем поне няколко примера:

Освен имплицитната връзка между Песах/спомен за Избавлението от египетското иго/и Великден/Пасха/ има и други почти еднозначни **съответствия**: Самото ВЪЗКРЕСЕНИЕ или в други варианти БЕЗСМЪРТИЕТО поне на ДУХОВНАТА ЛИЧНОСТ,а според ортодоксалния юдаизъм днес трябва да се говори за СЪЖИВЯВАНЕ на МЪРТВИТЕ от Господа-Бога в **Съдния Ден** се е принавало от две направления на юдаизма преди,по време и след написването на Вавилонския и Йерусалимския Талмуди: *ФАРИСЕИТЕ,към които се обръща като съюзници Иисус /Йешуа/ и ЙЕСЕЙСКОТО братство, към което е принадлежал*. Освен всичко друго последното основополага ИДЕЯТА за християнското **монашество,мистицизма и аскетизма**.Факт е, че имен-но **братствата на йесеите въвеждат”братски вече-ри с хляб и вино” и ритуалното измиване с вода**.А това явно преминава в Тайната вечеря,тайнството евхаристия и светото кръщение!Практикували са и тайната доктрина на Израила – **Кабалах**.

За фарисеи и йесеи смъртта е среща или връзка на два свята.Следва **пребиване в един “по-добър свят”**,но юдеите не насърчават отказ от земните дела,които са подготовка за вечността и за възкресението.Няма карма,а само родова вина и прераждането не е правило.В юдейски среди първо се развива концепцията за Едем,Възкресението,”генином”=чистилицето,което не е наказание, а ЛЕКАРСТВО. Очевидни доказателства за вярванията на древните юдеи в безсмъртието и/или във възкресението намираме у пророк Исайя/26-14/: ”Твоите мъртъвци ще оживеят,мъртвите тела ще възкръснат”.Още в Битие/35:18/ ясно се обяснява,че “когато Рахил береше душа,понеже умираше”/в аналогия Б.3 гл./”и човекът стана жива душа”.Следват и специални грижи за телата,които така или иначе си остават най-нечистото нещо.За безсмъртие явно се говори в Числа/20:24/-“нека

Аарон умре и СЕ ПРИБЕРЕ ПРИ БРАТЯТА СИ”.Лично премъдрият Соломон в Еклисиаст /9:46/ казва :”ще се върне пръстта в земята, каквато си е била,а духът ще се върне при Бога,Който го е дал”.И Пс.150 призовава”Да хвалим Бога в събранието на светиите”.Явно влияние дори еднозначно съответствие има Новият Завет със Стария: ”В Твоята ръка пре- давам духа си”/Пс.30:6 и Лука 23:46/. Пак в Лука 9 гл.ясно се вижда,че и юдеите в началото на н.е.вярват в безсмъртие или възкресение/С.Пенов,71 гл.IV/.Многобройните книги на Талмуда и докрината Кабалах също се позовават на Свещеното Писание за безсмъртието и възкресението на сложната ,поне трихотомична конституция на личността/Бит.3:17-19,Екл.12:7,Дан.12:12,Йезек. 18:4-9 /И историческата личност Иуда Макавей,/ИМакав.12/е поръчвал ”молитва за умилюстивяване” и жертва за мъртвите” паднали в битка”.Писанието казва още за вярата във ”възкресе-ние”,”за умрелите в благочестие е пригответоа превъзходна награ-да”.**Раби Елиезер Капар/Пирке Авот –4/** казва: ”От жена родени-те са предопределени да умрат.Вече мъртвите са предопределени да се върнат.Живите са предопределени да бъдат съдени.Само Реалността не греши,не прощава,безпристрастна е и подкуп не взема.Всичко е,каквото трябва да бъде;нищо не се губи”.

Голямо значение има еврейският **монотеизъм,според който Бог не само е Един**,но “обитава в непристъпна светлина”,т.е. в каквото вярват Моисей и пророците/Изход 33,40 гл./ - в същото вярват и християнските апостоли.Пак там се определя,че “Духът на Бога е Свят”/Ис.63/. Бог е Всемогъщ/Шаддай/,Господ-Бог на войнствата/Адонай-Цебайот/,Той е **Вечно Свръхбитие**,над съществуването и същността и т.н.Повече свойства с атрибутивен характер са известни при релацията Бог и свят,Бог и личност,Бог и етнос и разбира се спрямо **ЦЪРКОВНАТА ИНСТИТУЦИЯ** и **ВЯРАТА**.Но все пак “неговите пътища и мисли,не са като нашите”,защото Той е “Древният по дни”,Всевишният/Кадош/, Предвечният и “няма друг”от същия онтологичен, епистемологичен, ценностен или дейностен порядък.В Свещеното Писание е развита **доктрина за злото**,както и за евентуалният **Съден Ден /Апокалипсис и Пакибитие** при отношението между стария и новосътворен и облагорожен свят/. Понататък празници като *Шавуот* /празник на Божественото Откровение/са аналогични на християнската *Петдесетница*,а празникът на божествената светлина – **Ханука** /винаги през декември/ съответства по святост за изповядащите вероизповеданието на **Рождество**

Христово, което според християните “било в мрачна епоха, но от него се е родила светлината на света”. И празникът на шатрите/**Шукот**/ IX/е първообраз на спасението на хората и света и изграждането на бъдещия Храм и Църквата. Съответствията между религиозните нови години/Рош Ашана-велик празник на Сътворението/също не са случайни,но в християнския свят светският календар не съвпада с църковния. Съвсем смислено духов-ният празник **Йом Кипур** /Божествен Съд,опрощение и записване в Небесната Тора/ има за аналог всички кампании по изповедта, опрощението и вземането на причастие /тайнството Евхаристия/ и Въздвижението на Честния Кръст. След него по време е **Симхат Тора**-празник на Писанията /Танах/,който всички изповядващи юдаизма отбелязват с веселие, защото:1/Господ-Бог ни даде писмено Слово.2/Ние приемаме това Слово с радост и пеем ”Хафа-на-гила”.

Разбира се,не малко са културните влияния по линия на Елада-Рим,останалото европейско езичеството,което е очевидно и от имената. Не на последно място са и факти като избиране на едни и същи места за храмове – бивши езически светилища се превръщат

в места за Църкви или нетленни и чудотворство за светците. Прочее и това понятие има еврейски аналог/праведник на света/, докато пророците по значение са ЕДНОЗНАЧНИ и за двете религии. В случаите с имената,които нямат еврейски корен,то те директно са или с елински и латински произход, където също има заемки!,или вариации върху същата тема:монотеизъм, профетизъм, миракулност,лични качества като дар Божий,хилиазъм и хилозоизъм при трансформирана монолатрия, както и очевидно месианство.Цялата работа е в това,че докато **юдаизмът е изчистил всичко езическо и го заменил с една чиста и възвишена религиозна избраност,при християнството най-тежката част от работата вече е била свършена и то е можело да си позволи трансформация на езичеството в месиански монотеизъм**,като дори обнови съдържанието във формите на старите празници и лични имена. Казано иначе, то не е тръгнало от никъде, нито от празно място,а е имало за своя база ЮДАИЗМА!

Съществената връзка между елинизъм и юдаизъм се реализира не само чрез интеркултурните взаимодействия,но и чрез собствено философско-богословските трудове на **Филон-Юдеина** Александрийски/живял в една от най-преходните епохи след Моше.Безспорно е,че Моше обърна световната история в нова посока, давайки като медиатор божествените истини на връзката между ТРАНСЦЕНДЕНТНО И ИМАНЕНТНО.**Филон** е по-мал-ко известен,но

има съществен принос за епохата си/25 г.до Р.Хр.- 50 г.сл.н.е./Той е възвишеният автор на РЕЛИГИОЗНИЯ ЕКСТАЗ и строгата ,точна мисъл.Умело съчетава юдаизъм и платонизъм,стоицизъм,питагорейство. Развива доктрината за Логоса,който е висше божествено Благо и Идея.Разглежда Логоса и като гръцкия “НУС”. Определя го и като “действащата мисъл на Бога”.Но тази СОФИЯ е “Първото сътворено,т.е. това,което произлиза от Единното”/Хегел, Философ.на рел.т.І,с.491/. **МЕТАТРОН като свръхангелски лик на** Бога,чрез който Всевишният общува със синовете божии –“бене йелоим”.Този образ на Бога е за контакт с П сътвореното,т.е. с духовно-материалния свят.Филон ясно разграничава **СТЕПЕНИТЕ НА ОНТОЛОГИЧНА ПЪЛНОТА В БИТИЕТО** като степени на съвършенство и ги свързва с десетостепенната система “СЕФИРОТ” като едно единно цяло,отвъд което ,казано на философски език – “в себе си и за себе си”,остава само Абсолютът,или АЙН-СОФ /евр./, или **ЕДИННОТО** на Платон.Филон утвърждава,че Петокнижието на Моисей потвърждава Истините на Питагор,Платон и Сенека .Филоновата строга и точна мисъл е в унисон с **ДИАЛЕКТИКАТА** на юдейското мислене /напр. всяко твърдение се осветлява задължително и с противоречива мисъл,чието стълкновение води към **ХАЛАКА** или *истинният Път от Бога,който Из- раел ще трябва да извърви*/ и с мистицизма на кабалах.Филон утвърждава,че **ЮДЕЙСКИТЕ ЗАКОНИ /613 на брой/ са ОСНОВ- НИТЕ ЗАКОНИ НА ЦЕЛИЯ УНИВЕРСУМ**,а не само за матери- алния свят.И те са дадени на човека чрез Моше по пътя на Бого- откровението и ангелското служение /Изход 3:2-14/,като при това на всички разумни хора е даден **ЛОГОС** –при същите истини и цели хората имат една и съща детерминанта – Господ –Бог /х -А,който ще изпрати Машиях- Месията за да възтържествува Божието Царство и да се възстанови или ремонтира нарушената връзка между небе и земя,когато Месията освободи от плен тези,който го очакват.От тук нататък за човека остава само едно:да служи на Логоса,да се уподоби на Бога и да възстанови чистотата на духовната си същност и божествен произход. *Християнските* богослови:ДойдеБожиятПомазаник-Бог-Цар и Победител на Вселената и Изкупител на човешкия род,а **юдейските отговарят**: Благословен си ти Господи Боже, Който си ни дарил с Твоите Заповеди и, Който ще ни изпратиш Месията.

Според А.Шураки/с.119-122/:"Необходимо е да се възвърне **реалното присъствие на Бога/Шекхинах/ сред народа** му,да се даде нов живот на завета,да се осъществи конкретното духовно единство на

новия народ, да се ориентира мощта му по посока на правото и мира, но така също да се отърси от останките на гетото, да се впише новият Израел в мащабите на съвременния свят. В абсолютно необходимото усилие към обективност, той трябва да открие присъствието на Христос и неговата Църква, на Мохамед и на Исляма, на Индия и нейните метафизични учения”. “Защото **времето предречено от Исая, вече е настъпило**: необходимо е да разширим нашата шатра до размерите на небето и земята, така че Синагогата, останала вдовица без своя Бог през вековете на изгнанието, да си възвърне радостта от изкуплението на хората...”. “ЙЕРУСАЛИМ ТРЯБВА ДА СЕ ПРЕВЪРНЕ В МОЛИТВЕН ДОМ ЗА ВСИЧКИ НАЦИИ НА ЗЕМЯТА, като град, издигнат върху ЕДИННОТО НАЧАЛО..., ДА СЪБЕРЕ в един и същи креативен акт всички деца на светлината и доведе хората до ОТКАЗ ОТ НАЦИОНАЛНИТЕ И РЕЛИГИОЗНИТЕ ВОЙНИ”.

Гл. IV, §3: ДЕСЕКУЛАРИЗАЦИЯТА НА СВЕТА

“Всевишният владичествова в човешкото царство и го дава, ко- муто си иска”/Даниел, 4:14/& “Не можеше да съществува дело на човешко творение там, дето начеваше да се показва градът на Всевишния” Ездра, 10-14/. Това е основанието за десекуларизацията като постоянна тенденция в световната история, каквото и да казват тук и сега, този или онзи краен и ограничен субект.

“Идеологиите и лозунгите не могат да ни задоволят, нито да разрешат проблемите на живота”, заяви Н.Св. папа Йоан – Павел II през 1985 г. “Само духовните и моралните ценности могат да го сторят и в тяхната основа стои Бог”. Призивът на папата бе да се “изгради един свят, в който Бог да е на първо място за да помага и спасява човека”. И тъй като Новият Завет е изграден върху основата на Стария, сключен с Израеля, той призова още: християните да познават боговдъхновените Писания и Пророчествата, дадени на “нашите по-стари братя от юдейското вероизповедание”. Неговото изказване малко се различава, и то не по същество, от призивите на св. Августин, направени 1600 години по-рано/49/.

Оказва се, че не само през XX в., Ренесанса, епохата на Августин, но и в същинската библейска епоха е имало процеси на секуларизация. Т. напр. пророк Исаяя/гл.30 и 31/ ясно казва: "Горко на ония, които" и после изброява: 1/ "непокорните синове/казва Господ/, които правят съвещания, и сключват съюзи, но не по Моя Дух, а за да прибавят грях към грях", 2 / Които...се надяват на коне и колесници, защото били много, на конници, защото били силни, а към Светия Израйлев Бог не поглеждат, и към Господа не прибягват". После следва присъдата: "Но премъдър е Той и ще направи бедствие, ..., Ще встане против дома на нечестивците, и против помощта на ония, които вършат беззаконие" Освен сблъсъкът между мирогледи – *юдеохристиянски, теистичен и фор-мите на атеизма*, винаги е имало още един съществен де-терминант : **системата от ценности и потребностите са изходният пункт за всеки анализ и мотивация на лично поведение и социална дейност.** В това отношение няма по-типичен пример от добре познатият ни **Ренесанс**. Под маската на хуманизъм, идеала за природата, натурализма, **ВЪЗВРЪЩАНЕ УЖ КЪМ ДРЕВНОГРЪЦКАТА КЛАСИКА**, науката и свободата на човека се **реализира ВЪЗМОЖНО НАЙ-ИЗКРИВЕНАТА ЦЕННОСТНА СИСТЕМА!** Избуява най- примитивното в човешка природа: егоизъм, субективизъм, система от материални ценности, прикрит биологизъм като много по-примитивна форма за взаимодействие със света от всеки един одухотворен психологизъм. Казано иначе: **ЧОВЕК ПРЕСТАВА ДА СЕ ИНТЕСУВА ОТ ТОВА, КАКЪВ ТРЯБВА ДА БЪДЕ**, защото това предполага усилия и друг тип социални отношения: "Под лихва не взема и не дава", "върща залога на длъжник и грабеж не върши", "не угнетява сирачето, вдовицата, сиромаша и чужденец", избавил се е от "греха користолюбие" и става "блажен оня човек, който не ходи по съвета на нечестивия и в пътя на грешния не стои". Освен това "прековава мечовете на орала и копията на сърпове" и т.н./виж: Ис.57, Йезек.18, Изход 22, Михей 4, Софония 2/. Неслучайно в древния Израел и до 14 в. сл.Р.Хр. под юрисдикцията на Ватикан е било забранено банкерството и лихварството, хазартните игри, заробването на едновременци, като робството е било съвсем отменено/за разлика от ислямския свят чак до епохата на Новото време, а в САЩ и Ю.Америка до средата на XIX век!/. Древните религиозни общини на йесеите и питагорейският съюз са практикували религиозно-мистичен комунизъм в отношенията, и то точно такъв, какъвто ще намерим в "Държавата" на Платон/с изключение на семействата/, какъвто са практикували

раннохристиянс- ките общини/Деяния на св.апостоли,гл.ИІ/,и какъвто несъмнено има в КИБУЦИТЕ НА ДЪРЖАВАТА ИЗРАЕЛ/80,137-А/.

Следва ли да се учудваме,че Свещеното Писание пророчески е предвидило да предпази човечеството от примитивизма и опасностите на материализма,егоизма и биологизма,или от изкуствената светска,секуларизирана социална среда,която на практика води до превръщане на “целият свят в сцена”,където пиесата се играе по наивно-реалистични или прагматични правила.Крайният резултат е различен от действителната човешка същност и екзистенциални потребности като твърде изкуствен .“Направиха излени истукани... изцяло работа на художници”/Ис.-57,Йезек.-16,,Осия-4-13,,Амос-2.”**Не знаете ли,че приятелството със света,е вражда против Бога!?**”,защото – “откъде са тия вражди и страсти? - желаете пък нямате,убивате и завиждате,а не можете да постигнете,препирате се и враждувате”.И после:”ДО РЕВНИВОСТ БОГ ОБИЧА ДУХА, КОЙТО Е ВСЕЛИЛ ВЪВ ВАС” /Яков-4/.Точно по този повод и пророк Ездра съветва,че като “управлявате своето чувство и об-разовате сърцето си,ще запазите живота си и след смъртта ще получите милост”/Ш,10-14/.

Секуларизацията по принцип се детерминира,колкото от съдържанието на МИРОГЛЕДА – атеистичен,материалистичен, прагматичен или наивно-реалистичен,толкова от БИОЛОГИЧНИТЕ ПОТРЕБНОСТИ и от ЦЕННОСТНАТА СИСТЕМА.Т.напр.в християнството ценностната система предполага от е дна страна:*Да се даде кесаревото на кесаря, а божиеото на Бога*, а от друга страна- сам Иисус”като разбра,че искат да дойдат да го грабнат и да го направят цар...*се отдалечи в планината самичък*”/Йоан 18 /,като заяви на всички:”МОЕТО ЦАРСТВО НЕ Е ОТ ТОЗИ СВЯТ”!Пак Той се прояви като истински ЮДЕИН и **Месия**, като изпълни с действия показния гняв : **ВЪН ТЪРГОВЦИТЕ ОТ ХРАМА НА ОТЦА МИ!**/Марк 11:14-17/. И в юдаизма,и в християнството тялото е“храм на душата,дарен ни от Създателя”.Разбира се,католическите монаси от Средновековието насам,които споделят доктрината на *хилеморфизма при определяне на психофизичната конституция на човешката личност*,наричат тялото”братът-магаре.И действително **този “брат-магаре” си има своите потребности,които чрез директно информационно психофизическо взаимодействие** /без предаване на материални носители съгласно принципа на инвариантност-71,Шерингтън, К.Левин, Дубровский,Икълз, Маргенау/ могат да доминират при личности,които нямат достатъчно добра интерграция на интрапсихичния интериор,или

пък са с ниско ниво на автономност на вътрешния си духовен свят. Очевидно е, че те нямат психофизичен или интелектуален тренинг, или пък той е твърде едностранчив. Към това могат да се прибавят **съществени екзистенциални проблеми и потребности, както и възпитанието и образованието на личността при наличие на социална и/или биологична принуда.** Т. напр. сред тях се нареждат невежеството, страхът от смъртта, неспособността за справяне с житейски проблеми, конституционална тъпота или органично заболяване. Не на последно място е директната агресия на другите или средата. Високият формален интелект също не гарантира здрав, спиритуализиран /но без болна мистика или патологична фантазност/ субект, нито пък материалният просперитет е пряко свързан с човешката духовност, както е у “научните материалисти”/63/.

Обратното, **ДЕСЕКУЛАРИЗАЦИЯТА на света**, **социалните групи и индивидите** е свързана с няколко различни детерминанти и друга интерпретация на същите: На първо място не трябва да се пренебрегват собствените атрибути на човешкия дух и качествените свойства на психичния живот. Човекът има **ИСКОННИ АТРИБУТИ**, които не са телесно детерминирани, а социално и информационно могат да се катализират, като **тоталност на себесността, качествена определеност, идеалност**, т.е. неучастие пряко в материални процеси на физиологията и автономност спрямо обектите на познание, **интенционалност, спонтанна активност, релационна насоченост към обекта, способност за избор на инвариантно мислене и поведение или свобода, творчество или създаване на принципно новото, стремеж към цялостност, което на ниво психика е стремеж към интеграция на личността, инвариантност на субекта спрямо информацията и собствена активност при обработката и в зависимост от придаваното и субективно значение /СП, 71-гл. III-IV/. Започвайки с календара и завършвайки с ценностната система: Това, което е от Йерусалим, е Истина за духа, а това, което е от Вавилон или NY* е истина на плътта.**

Независимо дали осъзнава **НЕДОСТАТЪЧНОТО ОСНОВАНИЕ** на всяко крайно или ограничено битие, дали търси **ПЪЛНАТА ДЕТЕРМИНАЦИОННА КАРТИНА** или се ограничава с “бръснача на Окам”, който сам се нуждае от бръснене, **човекът е екзистенциално неспокоен в биването си тук и сега. Той чувства, че бидейки “за себе си”, понякога си носи временни изгоди, но у него остава празнотата или невъзможността да има завършеност и основание**

като **“битие в себе си и за себе си”**. Освен това всеки субект има, както и да го наречем: вродени идеи, онтични ейдоси, писмо на Твореца или всеобщност на архетиповете за “азовост” и за “Божия Образ”, както и множество от качествено предетерминирани съдържания под формата на СИМВОЛИ - мандала , кръг, пирамида, триъгълник, равноностранен кръст, пентаграма, квадрат, стълба/Виж: С. Пенев, 72 гл. II – Бог и свят, §3-Човешкият дух като субект на богопознание, гл. V, §40-Религия и езотеризъм/. Това са прозрели много преди нас мистичните братства на херметите, питагорейците, йесеите, монасите-исихасти и т.н. Дори в синдрома “човекът като социално животно” има копнеж по ПОТВЪРЖДАВАНЕ ОТ НЕЩО ИЗВЪН СУБЕКТА , което да бъде **по-авторитетно, с достатъчно основание или поне с по-голяма онтологична пълнота от крайното, което винаги и по силата на своята природа търси съюз с безкрайното.**” В историята на философията... това Първоначало се е преместило от планината Олимп към Небето и от там още по-далеч и след това в Богочовека”, докато накрая Декарт го вкарва в субективното “Аз” чрез прочутото “Мисля, следователно съществувам, следователно съм мислеща субстанция”/52-А, с. 44/. Проблемът обаче е в това, че винаги е съществувал принципът на Протагор и Горгий, че “човекът е мярка на всички неща, за съществуващите, че съществуват и за несъществуващите, че не съществуват”. Следователно, не е чудно, че още първите глави на Библията започват с Грехопадението като изкривяване на ценностната система и по-нататък със синдромите на Кайновото братоубийство и Вавилонската кула. Нека само отбележим , че в **тоталната философска система на Хегел** въпросът е решен еднозначно: “Абсолютното, като че ли поради своята доброта отпуска от себе си единичности, които да се наслаждават на свое собствено индивидуално битие, но именно тази радост ги тласка още по-силно към съединяване с Абсолюта”/§42 /. По-същественото е, че Декарт и следващите поколения философи се връщат назад спрямо юдео-християнството. Те не разбират, както и секуларизираната част от обществото, че Бог и само Той “е това, което може да се мисли само като съществуващо, това чието понятие съдържа в себе си битието”. И действително, понятията за “Бог” и духовния “Аз”/себесност/ са толкова богати по съдържание, че несъмнено съдържат в обема си бедното съдържание на понятието “битие”. **”Тривиалната критика”, пише основателно Хегел /§51/, на единството на битието, Бога и “Аз”-а , не може да игнорира и лесно да унищожи “абсолютната неразделност на**

битие,Бог и понятие”, защото при движението на понятията мисълта се саморазвива по принципите:1/Възхождение от теоретичната абстракция към мисловно конкретното,и 2/При срещането на противоречащи се твърдения и противоположни понятия “да се провери дали едното от тях не е истина и за другото или,дали нещо трето не е истина и за двете” /109,с.225 и 365/.

Какво друго,ако не пример за **идеална детерминация и даже трансцендентализация** са примерите,когато отделна личност,група съмишленици и социална група или дори **цял един народ** са готови да жертват биологичното си оцеляване, материално благополучие и социален “просперитет” заради ИДЕАЛИ!?Саможертвата, която са извършили защитниците на крепостта Масада/72-3 г.от н. е./,е не по-малко значим подвиг от този на 300-те спартанци на цар Леонид,само че той не е националистичен израз,а израз на принадлежност към Първия народ на Божественото Откровение!Още по-недмусмислен пример ни дава М.Щерн /104”Периодът на II Храм” :“След деспотичния декрет/забрана на религията от Антиох IV Епифант през 167 г.пр.н.е - под страх от смъртно наказание/б.м./ започнали гонения,подобни на които еврейската история до този момент не е познавала...Въпреки очакванията на царя,по-голямата част от народа останала вярна на своите религиозни завети.*За пръв път в историята на човечеството народните маси проявили го-товност за саможертва в името на идея,и поведението на “хасидите”,т.е.на ревностните привърженици на традиционното благочестие,и мъченици – преданни на завета на прадедите... послужило на следващите поколения – както на евреите, така и на неевреите –за пример на самоотверженост и мъжество”в името на ПЪРВАТА в света монотеистична религия – юдаизмът.Целият I-II век сл.Р.Х.,а и не само той е изпълнен с историята на християн-ските мъченици,които са не по-малко показателни.*

През ХХI в.човешката цивилизация се гордее не само с матери- алната страна на културата си,но и с международните норми на правото,с държавното и частното право,както и разбира се с “ху- манистичен” морал.Малцина си дават сметка обаче,че в основата на правото и морала стои не друго,а **събитията на планината Хорив в Синай**,на което съответства празникът Шавуот или Пет- десетницата на Моше/Моисей,който получил скрижалите с 10-те Божии Заповеди и записал текста на Тората.Както за юдеите,така и за християните,а в голяма степен и за мюсюлманите,моралният и юридически закон е

даден именно там, без, разбира се, да омалова -жаваме приложенията от Новия Завет и тези от Ал-Корана. Факти -чески **еврейското право е с 1000 години по-старо** от римското право. И като се има пред вид, че то е разработвано в Библейския период, периода на II и реконструирания III Храм, в Талмудическия период /I в. пр. н. е. - VII в. сл. Р. Хр./, доразвивано през Средновековието и дори в епохата на Новото време, още повече натежава следното: В метрополията – Рим е имало голяма еврейска диаспора, която наред с елините се е отличавала със своята начетеност. И едните, и другите са членували в различните римски КОЛЕГИИ, като сред съветниците на сенаторите и императора е имало десетки образовани юдеи. Ето защо връзката с юдаизма и елинизма/Цяла Византия е говорела византийското наречие на древногръцкия език, четяла е Платон и Аристотел, Плотин, Прокъл, древногръцките оратори, драматурзи и разбира се Омир/е извън всякакво съмнение. Освен това християнските мислителци и след затварянето с императорски едикт на Академията на Платон през 529 г. добре са познавали юдейските мислителци Филон и Йосиф Флавий, както и многократно са обсъждали, приемали и осъждали елементи от доктрината Ориген, платонизма, аристотелизма. Библейските текстове - те никога не са слезли от дневен ред.

По принцип освен записания текст *Хумаши*: Тората/дадена приблизително през 2448 г. според еврейския календар-15-14 в. пр. н. е./, Кетувим /Писанията/и Невиим /Пророците/ има и **неписана –устна Тора**. Първоначално тя е била систематизирана на *Мишна* /63 трактата върху законите на юдейския начин на живот и върху всички области /*Мидраш* / мисли върху устройството на света и анализи на Тората и Пророците, като части на еврейската Библия -Стария Завет – Танах/, *Кабалах*-тайната доктрина на Израила за смисловото значение на буквите, числата, процеса на Сътворението, духовният универсум и степените на онтологична пълнота и взаимодействие на десетте нива на битийстване. Столетия наред било разработвано тълкуването на самата Мишна – книгите *Гхемара*, и така се заформило цялостното съдържание на това, което наричаме днес *Талмуд*/Виж: С. Пенев, 72, гл. V, §4, гл. IV, §6-Юдаизмът/.

Ние обаче трябва ясно да разграничим ДЕСЕКУЛАРИЗАЦИЯТА от проблема за ХРИСТИЯНСКИТЕ КОРЕНИ НА ЕВРОПА, за които твърде много настояват папата, кардинал Ратцингер /противник на влизането на ислямска Турция в ЕС/, архиепископът на Гръцката ПЦ-Христордулос, полският президент Квашневски и

мн.др.Римският ритор Темистокъл /IV/ в.по време на най-ожесточените борби между езичество и християнство твърди следното: ”Творецът на хората изисква от всички тях подобавашото му се поклонение,но не налага на всички един и същ култ,а предоставя в това отношение пълна свобода.Всеки в своя гений черпи средства за общение с Божеството.Славата на върховното божество няма да се намали от разнообразните способности за неговото почитане,.. нито пък ще се увеличи,ако в целия свят почнат да му възнасят едно- образни молитви” /49,с.26-27/. След него/Vв./ крупният философ Прокъл обявява,че “ФИЛОСОФЪТ НЕ Е СВЪРЗАН С НИКАКЪВ ОПРЕДЕЛЕН НАЦИОНАЛЕН КУЛТ,НЕ СТРАНИ ОТ НИКОЯ РЕЛИГИОЗНА ФОРМА,понеже ТОЙ Е ВЕЛИК ЖРЕЦ НА ВСЕЛЕНАТА”/. Точно в 400 г.сл.Р.Хр. префектът на Рим –Симах преповтаря вече поизносената днес сентенция,че към религиозната Истина се отива по разни пътища!Колкото и странно да звучи на пръв поглед,през средата на XX в.философът Бенедето Кроче писа:”Философът се различава от невинаги вярващия свещеник са- мо по това,че по-добре от него знае как да се **разбира съдържанието на понятията Бог, душа и свят**”. /В.Сроце,Ст.П,ФМ 1/ 1987/.

Нека видим има ли основания да се говори наистина за **ДЕСЕ- КУЛАРИЗАЦИЯ НА СВЕТА,ЕВРОПА И БЪЛГАРИЯ?** Да започнем със статистическите данни:През **2 000** г.от Р.Хр.**населението на света** е 6 млрд.души/дори и в езика ни мн.число на думата “душа”е синоним на човек!/.От тях 1,8 млрд.са християни или 30% , 0,93 млрд.са мюсюлмани или 15,5 %/днес-почти 1 млрд/ ,0,72 млрд .са хиндуисти /днес те са към 800 млн./или 12%,0,42 млрд.са будисти/днес 450 млн/ или 7%,при 15-16 милиона чистокръвни евреи, цели 31 милиона или 0,51% изповядват юдаизъм,590 млн.изповядват някаква др. форма на религия или 9,83%.Това са хората,които **ОБЯВЯВАТ ,че ИМАТ НИКАКВА РЕЛИГИЯ!** 1,11 млрд.твърдят , че са без каквато и да е форма на религия,но се дистанцират от атеизма – те са 18,5% от населението на света.**Само малко над 400 млн.души се смятат за твърди атеисти,т.е.6,66%./** Виж:72,150/. Изводът е,че при 25,16% от населението на света,които са без религия или атеисти – **СВЕТЪТ ПРЕЗ XXI ВЕК НЕ МОЖЕ ДА Е СЕКУЛАРИЗИРАН**,а обратното-той вече се ДЕСЕКУЛАРИЗИРА!

Що се отнася до България през 2004 г.,то източно православните християни се водят около 6 милиона,но от тях само 50%, ко- гато и да е ,посещават Църква.Католиците са между 60-70 хиляди,

като поне 20 хиляди от тях са униати,но 90% от тях често посещават богослуженията!Класическите протестанти са около 50 000 души и всички те членуват в някакво вероизповедание и поддържат долу-горе редовен религиозен живот.Между 50 и 60 хиляди са “зарибените” от новите секти ,но те са колкото протестантски, толкова и странни хибриди с юдаизъм,ислям,християнство,източни религии. Ако над 100 000 души са свързани с нетрадиционни за българския народ вероизповедания,то това се обяснява с факта,че 35-40 000 от тях са роми,където нетрадиционните вероизповедания имат голям успех чрез мисионерство,организиране на социален патронаж,помощи,културни програми и т.н.В България има също така 20 000 души членове на Арменската Православна Апостолическа Църква,около 30 000 души граждани на бившия СССР, които се разпределят между всички вероизповедания,но над 80% са източно православни.Около 3 500 души са изповядващи Юдаизма. В България мюсюлманите са около 750 000,от които 50 хиляди не принадлежат към направлението на сунитите,а са умерени шиити, предимно казълбаши.Само няколко-стотин са привърженици на фундаменталистски течения.Социологически проучвания през 1992 г.и 1994 г. сред 600 студенти,ученици, учители,преподаватели и млади научни работници показват,че сред тях 71 до 74 % проявяват ОГРОМЕН ИНТЕРЕС към религията, религиозната философия,богословието. В различните групи **между 4 и 7 % се декларираат като атеисти**,а останалите или нямат мнение или са безразлични.Не бих нарекъл това “секуларизация”!

Що се отнася до “общоконтиненталните тенденции”според Грейс Дейви/98,гл.5./ “открива се забележително по-ниска посещаемост на църкви,институционално обвърване и привързаност към традиционните вярвания при по-млади”, но “според др.изследвания това не е свързано с жизнения цикъл” /с.101/.Според статистиката 40% от европейците НЕ ПОСЕЩАВАТ ЦЪРКВИ,52 % посещават църкви,8% не отговарят.По “степен на религиозните убеждения” ЕВРОПЕЙЦИТЕ се разпределят така: 70% вярват в Бога,61% признават съществуването на душата,животът след смъртта е привлекателен за 43 %,в Рай и Възкресение след смъртта вярват съответно 41+33 %,а дяволът се признава само от 25 %.И това не може да се нарече секуларизирана ценностна система! За отбелязване са още две заключения:Според Л.Бъргър “незападният свят”/има пред вид извън Западна и Централна Европа б.м./ “е все така яростно религиозен, както всякога”/с.112/и това важи най-много за ислямските страни,будизма,за Южна Америка ,като

остава спорно за САЩ! Твърдението се подкрепя не само от ислямския фундаменгтализъм, възраждането на държавата Израел,но и от будистките страни. Т.напр.пълна подкрепа на идеята ми за десекуларизация са фактите на: ПРЕСЛЕДВАНИЯ И ПРИТЕСНЕНИЯ ЗА ДР.РЕЛИГИИ В ПРЕОБЛАДАВАЩО БУДИСТКИ СТРАНИ като Лаос,Тайланд, Бирма и др.,религиозните конфликти в централна Африка,Близкия и Далечния Изток.Според Даниел Е-Лежер “религията се явява ка- то КОЛЕКТИВНА ПАМЕТ”. Бих добавил ,че устойчиви са само тези народи и страни,в които има преобладаваща ,традиционна и за предпочитане монотеистична религия,която се е доказала на дело.

Докато в ислямските страни почти навсякъде е масово разпространена практиката на задължително религиозно обучение,то не така стоят нещата в България,освен в тясно мюсюлманските среди. Силно развита е системата на религиозно,етнокултурно и общо образование в средите на *юдаистите*,където *знанието е издигнато в култ*.А това се отнася не само до държавата Израел,но и до всич -ки еврейски диаспори в света.В лутеранските страни на Европа – Дания,Норвегия и т.н.религиозните училища получават финансова помощ от държавата,а заедно с тях има избираеми часове по евангелистко-лутеранско вероизповедание в държавните училища. В **католическите страни като Испания,Австрия, Италия и др.**има часове по религия дори в държавните училища,които са избираеми. Факт е,че самото обществено мнение изисква от родителите да записват децата си най-малкото в неделни католически училища. Интерес представлява и Германия,в която католици и лутерани добре си сътрудничат в училищата,където има часове по вероизповедание,включително и по юдаизъм.

В *православна Гърция* часовете по православие са задължителни и в държавните училища.Отделно се провеждат занятия с ученици от други вероизповедания в началния,и в гимназиалния курс/главно по ислям и по юдаизъм/.**В Русия обучението по религия е избираемо** и всеки ученик има право да избере курса по религия,който предпочита.Във Великобритания съгласно Законите за образованието от 1980 и 1988 г. РЕЛИГИОЗ-НОТО ОБРАЗОВАНИЕ Е ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ВЪВ ВСИЧКИ ДЪРЖАВНИ УЧИЛИЩА.Най-голяма държавна субсидия получа-ват англиканските и католическите училища.Единствената евро-пейска страна без религиозно образование в училищата си остава Франция. Следва да отбележим за законодателната уредба в цяла Европа,че е регламентирано правото на родителя или

настоятника да образова и възпитава децата си съобразно своите собствени религиозни или "не"убеждения,като в повечето страни правото на собствен избор започва от 14 годишна възраст.

Нека отбележим Конституционните и Законови разпоредби :

Гръцката Конституция,подобно на скандинавските, започва с думите"В името на Светата,Единосъщна и Неделима Троица".Още в конституционния текст и в закона за вероизповеданията ясно се казва,че "Господстваща религия в Гърция е религията на Източно-Православната Църква и Христос.Православната Църква на Гърция,която приема за свой глава Господ...,е единна,неделима догматично от Вселенската църква в Константинопол и от всяка друга единоверна Църква на Христос.Тя се придържа непоколебимо като тях,към свещените апостолически и синодални принципи и свещени ТРАДИЦИИ.Тя е автокефална,управлява се от Св.Синод...Текстът на Свещеното писание са пази в неизменен вид... Свободата на религиозното съзнание е ненарушима...Всяка известна религия е свободна...Упражняването на култа не може да засяга обществения ред и общоприетия морал.Прозелитизмът се забранява."Особен статут в Гърция имат т.нар."юридически лица на публичното право"-православието,ислямът и юдаизмът.Само източно-православният канон и догма/от християнските/ са официциално признати и потвърдени от държавата.ГПЦ и някои основни вероизповедания се ползват от държавни субсидии.На практика най-силно се толерира православието,а след него юдаизмът и ислямът,които в Гърция нямат никакви практически трудности,докато останалите вероизповедания,включително Католическата църква, срещат административни препятствия.

В Дания има силна и много тясна връзка между религията и държавата.Ясно е указано в Закона,че "Евангелистко-лютеранската Църква е традиционната Църква на Дания и като такава се подкрепя от държавата".Както и в повечето европейски страни, членовете на определена Църква или вероизповедания плащат ТАКСА или църковен десятък според случая.Държавата поддържа църквата морално,политически и финансово.И тук както в много др.страни има Министерство на духовните дела./В Гърция религия и образование са обединени в едно министерство!/.И тук както във всички европейски страни се прокламират "свобода на съвестта и вероизповеданията",ако не са насочени срещу сигурността,обществения ред и,морала и здравето на субектите на държавното и частното право,т.е.гражданите.*В Норвегия*

дори кралят задължително изповядва официалната религия – лютеранството Също то се отнася и за повече от 50% от членовете на Държавния Съвет. Задължение на поданиците е да възпитават децата си в същото вероизповедание .**Във Великобритания** държавата ОФИЦИАЛНО Е ПРИЗНАЛА две вероизповедания с техните църкви – Англиканс-ката Църква,на която административен глава е кралят,а духовен – архиепископ,и Пресветерианската Църква на Шотландия. Особеното е,че там законът не изисква/Липсва писана конституция,/ регистрация на вероизповедания. Анликанството е господстваща държавна религия наред с Презветерианството!

Тъй като по Конституция Руската федерация е обявена за свет-ска държава,там има приет Закон за свободата на изповеданията и религиозните сдружения.Въпреки това Руската Православна Църква на първо място/при това тя има значение за образованието,държавния и обществения живот много по-силно от прокламираното в закона/,наред с исляма,ламаисткия будизъм и юдаизма, са обявени за сътрадиционни религии.РПЦ ползва правото както на данъчни преференции,така и директно договаряне с министерствата..

В Италия отношенията между църква и държава са уредени с Латеранското споразумение между държавата и Ватикан.Католическата църква в резултат на конкордата и традицията ползва ре-дица преференции.Останалите вероизповедания се организират съобразно собствените си устави и отношенията им с държавата се уреждат със закон,доколкото не противоречат на италианския пра-вен ред. Те също могат да се договарят с държавата и да подписват споразумения. В Испания няма държавно вероизповедание,но въп-реки този либерален закон Католическата Църква се ползва с ог-ромно влияние.Тя също има подписан конкордат с държавата.Още по-либерален/изцяло констативен и светски/ е **френският закон** за отделяне на църквата от държавата. В Германия напр.има **СТЕПЕНИ НА НИВОТО НА РЕГИСТРАЦИЯ** на вероизповеданието съобразно броя на членовете му,плащането на данъци и такси и /или участие в обществения живот на страната.

Българският Закон за вероизповеданията,за който вече многократно става дума, е не по-малко европейски, хуманис-тичен,традиционалистичен и демократичен отколкото на остана-лите Европейски страни.Той предвижда четири основни неща:

1/Свобода на вероизповеданията при отделеност на Църковните

институции от държавата. Свобода на съвеста при избор на вид религия или атеизъм. 2/Традиционност и значение за държавния живот на страната на източно-православното вероизповедание, представлявано от Св.Синод на БПЦ. Еднакво значение на държавните и религиозните празници, възможност за религиозно образование. 3/Защита на самите вероизповедания от посегателство върху името, имуществото им и пряка държавна намеса. 4/ Защита на националната сигурност, морала, здравето, обществения ред, икономическа непринуда и т.н, предпазване от злоупотреба от страна на вероизповеданията и техните институции и регулиране на обществените/а не канонично-догматични/ отношения между тях, както и между тях, държавата и обществото./*Законите виж : PACEL ,217/.

“Глобалната религиозна сцена” според Питър Бъргър се характеризира с провал на “експериментите със секуларизираната религия”/с.13-14/. Според неговите изследвания “на международната религиозна сцена именно консервативните, ортодоксалните или традиционните движения са почти навсякъде в подем”. В САЩ картината е друга и там Католическата Църква се принуди да спре политиката на “зазиданите прозорци “. Настъпи и “залезът” на традиционния класически протестантизъм в полза на евангелизма, т.е. на сектите и на религията като бизнес или харизматика/б.м.-СП/. Същевременно “религиозни движения и институции, вложили огромни усилия да се приспособят към така схванатата модерност, почти навсякъде са в упадък”. Фактически **в подем/извън бизнеса и харизмата / са само консерваторите , ортодоксите и традиционалистите**. Т.напр. голям успех имат : “консервативният тласък на Йоан Павел II”, “забележително възраждащата се Православна Църква в Русия”, “бързо нарастващите еврейски групи, и в Израел, и в диаспората, които са ортодоксални” , енергичният подем на консервативна религия в исляма, индуизма, будизма, ..., шинто в Япония и сикхизъм в Индия”. Заключение на Бъргър изцяло съвпада с моята теза, че съществува силна религиозна страст, връщане към авторитета и традиционните източници, а това почти не зависи от културните граници и норми. Пак според него “Модерността, по напълно разбираеми причини, подрива всички стари несъмнени факти, но *несигурността е състояние*, което много хора намират за тежък товар, *следователно, което и да е движение , обещаващо да осигури или да възобнови сигурността, има подготвен пазар/98 с.16-17/.*

Разбира се,не всички религиозни движения имат еднакъв подем:

В исляма,където процесите са най-динамични/заедно с евангелизацията!/ ,има огромно разрастване на фундаментализма в Северна и дори в централна Африка ,в Близкия Изток.Що се отнася до ЮИ Азия,там ислямът колкото и бурно да се развива/напр.Индонезия –най-многобройната мюсюлманска страна – над 100 млн./,то той се

движи в посока към демократизация, либерализация.Евангелизацията е най-бурно развиваща се в китайските и корейски общности по света,във Филипините,в страните от Тихоокеанския район.Забелязва се и синтез на традиционни африкански религии с евангелизъм /Бъргърс.19/.Голям успех имат евангелизацията и синтезът на неопротестантски секти с източни религии, местни култове и древни религии в страните от бившия комунистически блок и Латинска Америка.Очевидно е,че нетрадиционни деноминации в САЩ и по -стоянно възникващите там нови секти са източник на този бизнес-харизматичен бум.От там тръгват над 90% от новите мисионери, инвестициите и там се връщат печалбите,когато случаят е такъв.

Ако синтезираме мненията на Далай Лама и кард.Ратцингер,/с.26/ ще направим два извода:1/Всяка култура , която се опитва да мине без **ТРАНСЦЕНДЕНТНОТО** е твърде несериозна и плитка. 2/Човечеството винаги се е характеризирало с религиозен импулс, търсене не само на смисъла,който да надхвърля ограничеността на емпиризма,наивния реализъм и биологизма, но и нещо повече: **РЕЛИГИЯТА И КОПНЕЖЪТ ПО ТРАНСЦЕНДЕНТНОТО** са **ИМАНЕНТНО ПРИСЪЩИ НА ВСЕКИ ЧОВЕК,ДОРИ КОГАТО ТОЙ ЯСНО НЕ ОСЪЗНАВА ТОВА.**В последният случай модернистите казват,че“личността има някакъв Екзистенциален проблем”.А що се отнася до догмите и каноните,то те са предмет на теологията и съответно на църковните институции. Цялостната теория като цяло не може да не бъде философска, защото:

1/Изследванията по религия са изследвания върху РЕАЛЕН проблем от най-висша степен на сложност и неотменна необходимост. 2/Всеки едностранчив подход на теолога, психолога, историка, социолога или естественика не може да синтезира ЦЯЛОСТНА и ПОСЛЕДОВАТЕЛНА СИСТЕМА.Все пак истинното знание има системен характер и многобройни пластове и сектори,а като такова то е собствено философско.За съжаление,повечето от тези,които пишат “философия на религията”,са тесни специалисти или

изследователи на религията отвън,без да познават нейната същност или религията в себе си.^{3/} Казано в **заключение:**личните имена,които носим,празниците които празнуваме,ритуалите и дори правото,моралът и държавният строй са с явно или иманентно религиозно и архетипово съдържание.Още повече то се отнася до народи и идеи ,които имат **ИСТОРИЧЕСКА МИСИЯ**.Ако я пренебрегнем,то никога няма да се освободим от страха, проблемите и неудачите тук и сега,ниито ще решим тран- сцендентните си задачи с чиста иманенция или наивен реализъм.А по-лошото е,че ще останем с нерешен екзистенциален Проблем.

Според И.Слаников/93,с.12/:"Хората търсят Бога,но за съжаление в Него намират най-често *себе си* ,което едва ли им е от особена полза".Проблемът не е само в това,че повечето хора живеят в на пръв поглед секуларизиращ се свят,защото в действителност светът отдавна,и на практика винаги е бил **несекуларизиран** .По-големият проблем е,че основната маса от човечеството не отчита себе си като духовен субект.На практика хората са като децата, които при игра никога не могат да изброят точния брой, защото обикновено забравят да преброят себе си,или пък защото движението е прекалено хаотично поне на пръв поглед.Въпреки това "разумът е толкова хитър,колкото е и могъщ.Хитростта, пише Хегел /§209/, се състои в опосредстваната дейност,която позволява на обектите да действат един на друг съобразно със своята природа и да се изтощат при това въздействие".Разумът "не се намесва непосредствено в този процес,но все пак осъществява своята собствена цел".Така "**Бог позволява на хората а действат** както им е угодно без да затормозява играта на техните страсти и интереси,а от това се получава реализация на **Неговите Цели,които се различават от целите, ръководещи тези, които Той е използвал**".Именно затова **РЕЛИГИЯТА** е"последната и най-висша сфера на човешкото съзнание,било то мнение,воля,представяне или познание,тя е абсолютният резултат,такава област,в която човек навлиза като в областта на **АБСОЛЮТНАТА ИСТИНА**" /Хегел - "Философия на религията",Т.1,с.247/.

§1/ПСИХОЛОГИЯ,ЕПИСТЕМОЛОГИЯ и ОБРАЗОВАНИЕ

като **ПРИЛОЖЕНИЕ ПО ЕВРЕЙСКИЯ “ВЪПРОС”**

/ст.н.с.,д-р С.Пенов/

“Щом спра бездейно, аз съм роб тогава,
и все едно на теб или на друг”, Гьоте, “Фауст”.

1/ ПСИХОЕПИСТЕМОЛОГИЧНИТЕ ОСНОВАНИЯ

по темата могат да се изведат от параграфа: **Логика и епистемология в критическия реализъм след Хегел до Уайтхед – Мето- дология.** Първият проблем е свързан с *непознаването на юдаизма* и на еврейския народ. Вторият, директно възползване от този факт и касае **злоупотребата с доверието** на четящите, но недостатъчно информирани граждани. Нека се опитаме да поправим някои от грешките и евентуално техните последици.

2/ “Виждам видението на Всемогъщия...: Изгрява звезда от Иакова, и се издига жезъл от Израил” IV Царе 24:17.

Според равин Адин Щайнзалц “Израел била най-атеистичната държава в света, защото само 40 % от евреите вярват в Бога”, а цели 60% били атеисти. Той твърди, че “отците-основатели на Израел били с лявосоциалистически идеи” и “богоборци” и това било причината за атеизма на израелците /по: religiabg.com/. Защо известен равин като А.Щ. защитава на практика възгледи на сектата КАРТРА, която признава светостта на земите, но отрича държавата Израел. Той отговаря, защото му се вижда ционистка, материалистична и, разбира се, защото още не бил дошъл Машиах. Не е ясно, защо сектантите не свързват очевидното $2+2=4$? Та нали 80 % от гражданите на Израел признават “светостта на Библията” /писанията Танах/. В Европа процентът в това отношение е 70. Вероятно е тази секта да е изпаднала в заблудата, че “само Тората /петокнижието Моисеево/ е боговдъхновена” без книгите Невиим и Кетувим/за Талмуда да не говорим/.
Още повече, че днес родината на реформирания юдаизъм вече не е Европа, а САЩ – една 100% светска империя, каквато е бил за времето си Рим. Що се отнася до държавата Израел, то тя е призвана: 1/Да защитава светите земи от атеисти и варвари. 2/Да бъде видим притегателен център за монотеизма. 3/Чрез видимите Сион и Йерусалим да се подсещаме за невидимите и да очакваме **съединяването на Небесния със земния Йерусалим.** В това отношение пророк Исаяя/гл.60/ е категоричен: “*Вдигни се и светлей, Йерусалиме, твоето Слънце не ще угасне, защото Сам Господ-Бог ще ти бъде вечна светлина. Ще изтребя,*

казва Бог, да, съвсем ще изтребя народите и людетe, които са против тебе и не искат да ти служат ". Остава само да дочакаме едновременното построяване на IV-ти /според др. III/ Храм в Йерусалим със спускането на духовния, небесен Храм, което трябва да съвпадне с идването на Машиах бен Давид.

Ако бедата по еврейския "въпрос" се състоеше само в сектантите и секуларизаторите от стария и новия Рим, добре – това е ста ролкото света. Не е чак такава беда и обвинението в "комуни- зъм", "ляв социализъм" и т.н., защото това са част от принципите и на юдаизма, и на християнството . Прочее с тези термини много зло- употребиха АТЕИСТИТЕ от тоталитарните режими. А нали Писанията ясно казват, че "ако едно дело е от Бога", то всеки който е против него "ще се намери богопротивник" и това дело е НЕПОКЛА- ТИМО, но, ако "някакво дело е човешко творение – то и без друго ще пропадне". Проблемът е в **манипулаторите на общественото мнение** и в криворазбрания престиж при уж честното търсене на Истината. Нека разгледаме два такива случая: Това са книгите на почитения пред себе си писател Никола Николов/вече представил се отвъд/, с когото няколко пъти влизахме в дискусия през 90-те години в ХХ в. Другият случай е на публициста и писателя Волен Сидеров, за когото може само да се каже, че "Пътят към Ада е с пост- лан с добри/дали!?!/ намерения" /виж:92, 272 стр./ Всички негативни твърдения, които последният изброява се свеждат до следното: Навсякъде се сблъскваме със законите на парите, които се владеят от евреи и със "законите на еврейското лоби" /с.10/. Подготвят се и се въвеждат закони "преследващи свободата на словото" и в Евро- па, и в САЩ. Често ще срещнем твърдения, че ционистите избивали хора, че "Ариел Шарон бил обвинен от белгийското съдопроизводство за масови убийства" /с.14/, че благодарение на американските услуги за евреите били избити с бомби 500 000 деца, че пиночетовият режим взел 30 000 жертви. После, оказва се, че Сухарто в Индонезия избил също половин милион, че ЦРУ и Пентагонът имали директна намеса в страните на Латинска Америка, превратите по света като в Гърция през 60-т, в Португалия и къде ли не. Добре, но **къде виждате тук еврейска намеса?** Не е ли очевидно, че крадецът вика: "Дръжте крадеца"! Излиза, че пак същите тъмни сили са виновни за 11, IX, 2001 г. в САЩ, ноември 2002 г. в Москва, март 2004 в Испания, IX 2004 в Осетия и перманентно в Израел/дали самите граждани си правят атентати за разнообразие!?!/. Може да се срещнат множество "бисери", че група масони желаят лично материално безсмъртие, господство в света чрез наука, технически прогрес и, разбира се, чрез парите и оръжието. После ще срещнем свещената глупост , че самото име "Израел=който се бори с

Бога”/с.45 /А фак- тически Яков/Израил/никога не се е “борил”с Бога,а е бил *подло- жен на изпитание от един от синовете божии – дали ще се ока- же достоен да стане първият “син на Завета”!*Общият лайтмо- тив с Н. Николов /54,55,56,57/се състои в това:Съществувал свето- вен заговор,контролиран от евреи,сатанисти,масони,банкери.Те са виновни за всичко - от атомната бомба, комунизма и атеизма та чак до СПИН-а, войните,глад и експлоатацията на човека и геноцида.

В действителност има верни неща,но те касаят само фактите,
доколкото са се случили.**Обясненията на господата Сидеров и Николов /гражданин на САЩ/ нищо не струват!** Причината е,че АВТОРИТЕ СА СБЪРКАЛИ АДРЕСАТА!

Самото понятие юдеин-масон е равнозначно на “дървено желязо”.Да,в юдаизма има ложи,но те са по интереси и всички изповядват юдейски мироглед/да не забравяме,че християнството е пре- успял и световно утвърдил се юдейски клон/.Освен това експлоататорите – банкери и лихвари/пари - стока - пари-прим/,търговците и собствениците на корпорации, т.е.печелещите от принадлежна стой- ност по формулата “**стока-пари-капитал**”**НЕ СА И НЕ МОГАТ ДА БЪДАТ юдеи,християни или мюсюлмани - монотеисти.**Не могат да бъдат такива и тези “които проливат кръв”,освен в случа- ите на законна самоотбрана.Факт е,дори и за долу-горе образова- ните,че интересите на Израел или на папата,както и на правос- лавните църкви, не съвпадат със светските интереси,прагматичните ценности,бизнеса, политиката и войните на САЩ или други бивши /като Съветската/ и бъдещи империи.Още великият цар Соломон е водил борба с масонството,като преди него е бил само фараон Ех- натон /загинал 200 години след Моше/.Същите борби са се водили с колегиите на Римската империя – за пръв път спечелени от импе- ратор Константин Велики през IV в.сл.Р.Хр.Папата и православни йерарси са анатемосвали неколкократно масонски и други езоте-рични организации.

Що се отнася до *съвременните геополитически събития* – нито държавата Израел ,нито изповядващите юдаизма имат директен ин- терес от атентатите или войните в Близкия Изток.Даже напротив,в началото на XXI в.е **ИСТИНСКИ ПОДВИГ** да се живее в страна като Израел,православна Русия или да бъдеш монах и свещеник на една от двете Апостолски Църкви – поради личния подвиг,който трябва да извършиш за такова служение“по чина Мелхиседеков” /Битие,гл.14/- като равин или свещеник.Например Израел търпи икономически,политически и морални щети от войната в Ирак,губи незаслужено престиж без да има някаква полза от нея и същевре- менно е принуден да дава жертви в борбата с интифадата.Що се от- нася до критиките,касаещи САЩ,НАТО,масонството

или банкерс-твото, то това малко касае целите на настоящото изследване-тези институции и страни сами носят своята отговорност, но НЕ СА ЕВРЕЙСКИ! Мислещият човек може сам да прецени "колко пари струват" те. Важното за нас е друго, а именно: *Зад "религиозните" войни се крият геополитически и други богопротивни и бездуховни интереси, преследват се цели, основани на псевдоценностите на Мамон, Луцифер, шейтан Иблис и материалистическо идолопоклонство.*

Световните и екзистенциални проблеми на хората днес, както и по-рано, имат толкова отношение към еврейския народ, колкото към всички други народи. Сатанизмът, идолопоклонството, черномагьосничеството, прагматизмът, комунизмът и атеизмът или "новият" световен ред НЯМАТ НАЦИЯ. Т. нар. "тайни протоколи на сионистите" не са част нито от Йерусалимския, нито от Вавилонския Талмуди,

нито имат нещо общо с официалните сефарадски или ашкеназки варианти. Те са доказано изфабрикувани от среди свързани с британските и руско-царистки тайни служби от началото на ХХ в. Не е ли забележително, че **ВСЯКА СВЕТОВНА ВОЙНА ИЛИ КРИЗА ЗАПОЧВАТ С ПРЕДНАМЕРЕН И КОВАРЕН АНТИСЕМИТИ -ЗЪМ?** Днес паралелно се набляга на историята на религиозните войни и тенденциозно върху джихада на ислямските фундаменти/Сам Хантингтън, Зб. Бжежински, Дж. Лафланд/ *Друго е обаче мнението на мислители като Ноам Чомски, Жак Атали, З. Бауман, А. Дубов и архиепископ Христовулос.* Архиепископ Христовулос остро критикува не само компромисите на патриарх Вартоломей, но и самото понятие за "нов световен ред" на "силните в света" като Клинтън, Буш и т.н., и още повече, че терминът бе използван от нацистка Германия и нейните съюзници. Според него Дж. Буш трябва да бъде обвинен в "търгашество с принципите на християнството, защото докато от ръцете му капе кръв, той се моли за световен мир". Оказва се, че и той не е осъзнал като своите предшественици /напр. Клинтън/, че "това, което за Запада е универсализъм, означава **империализъм за останалите цивилизации**". В "Послания за вярата"/2000 г. и сл. това/ арх. Христовулос ясно посочва, че "глобализмът не е нищо друго освен **АМЕРИКАНИЗАЦИЯ** на народите, като износ на конкретен модел и налагането му на всички народи... без оглед на националните традиции, бит и култура". По-късно архиепископът бе категоричен, че "глобализационното **ликвидиране на националните различия няма за цел да предаде юздите на света в ръцете на правителството във Вашингтон, а ще го връчи на скритите кръстници на световната мафия, т.е. на тези могъщи криминални и невидими сили, които трупат богатството си чрез физическото и морално**

унищожаване на човека"/сп.Философия,4/2003,с.34-38/Н.Чомски и А.Дугин спра- ведливо обвиняват за това МЕЖДУНАРОДНИТЕ КОРПОРАЦИИ, узаконяващият се криминален бизнес.Към това тримата добавят, че Западът е проявил“нечовешката си психика”при войните в Югосла- вия,Афганистан,Ирак и наред с това,че ЕС също проявява диктат, но по-малък от американския/*Къде тук става дума за Израел!?!.*

Не е чудно,че част от “протоколите” са преписвани от писани- ята на озлобени и отчаяни хора,някои от които имат родова памет за преследвания през по- голямата част от последните 2 500 годи- ни. Част от съдържанието представляват планове за действие на някои от поддръжниците на поредния “нов”световен ред,т.е вма -иачени идеолози и лидери на милитаризма и/или поредната експло- атация на човека от човека. Каквото и да се говори,някои от създа- телите на тези нови световни редове като Александър Велики,Це- зар,Наполеон,Хитлер и Сталин /за семейство Буш предстои да ви- дим/ никога не са били под контрола на религиозни централи,дори и на масонството!Освен това тези концепции НЕ ОБЯСНЯВАТ феномените на“поднебесната империя”-Китай,Япония,на наци- оналсоциализма и комунизма - по-специално от Сталин насетне, както и световните религии като юдаизъм, християнство,ислям и будизъм.Как да обясним,например, съществуването и поддържа -нето на екстремистки организации като Ку-Клъкс-Клан,които ед- новременно са против негри,католици,комунисти,евреи и латино- американци!? А по какво се различават като експлоататори амери- канските банкери от арабските шейхове/освен по интелигентност/?

Истината е друга: От VI в.пр.н.е.носителите на юдейското веро- изповедания са преследвани.Първият геноцид срещу “синовете и дъщерите на Божествения Завет” е започнал с Вавилонски плен през VI в.пр.н.е.,минал е през II в.и борбите с гръко-сирийците,I и II в.сл. Р.Хр.при жестокия римски геноцид и второто” разпиляване на Израила между народите”.При ранното християнство евреите също са били подлагани на незаслужени унижения,били са изби- вани по-късно от мюсюлмани и кръстоносци,които също са се из- бивали взаимно. След XIII в.в Европа започват изселвания,конфис- кации на имущества и погроми от фанатици,дирижирани от хора с икономически интереси.Преди I-та Световна война и преди и по време на II Световна война отново е имало геноцид,погроми и ужа- сен холокост.Как може народ, който е дал 6 000 000 жертви на хо- локоста да управлява света? Възможно ли е за това да бъдат обви- нявани самите “християни” след като националсоциалистите са били *окултисти*,комунизмът,който унищожаваше националността чрез интернационализъм бе АТЕИСТИЧЕН,а при това негови съз- датели са

евреи и неевреи /но СЪЩО АТЕИСТИ/,които трансфор-мираха Закона Божий,т.е.от отстъпници от юдаизма и християнс-твото.Факт е,че уж приятелят и покровителят на Израел – именно САЩ и Британската империя са действали винаги срещу интересите на еврейския народ, както и против религията.Т.напр. САЩ отказваха чак до края на II Световната война да приемат евреи-емигранти!След 1931 чак до 1948 Великобритания репресираще жестоко като колониален владетел на територията Палестина ре-патриантите в бъдещия Израел.Днес еврейският народ,заедно с неговите по-млади братя – апостолските християни,е наистина и отново преследван,убиван, подложен на атентати, охулване и изпитва на гърба си постоянния държавен тероризъм на заинтересуваните страни и лица.САЩ и частни банкери, например,дават финансови инжекции колкото на Израел,толкова и на палестинците. Защо ли!?Саудитска Арабия–най-мрачната, тоталитарна и жестока страна в света е съюзник № 1 на чичо Сам. Защо ли!? Ис-

торията потвърждава самоотвержената борба на еврейския народ през периода 1945-49-66,до когато САЩ,Великобритания,СССР и други страни пречеа с ембарго и търговаха оръжия с враговете му.

Единствената страна подкрепила **алията и защитата на Израел** безкористно - Югославия бе жестоко“наградена”през 1993-1999 г.!

Пак /защо?/ се появи духовната ерозия на либералния протестантизъм или бахаизма,които имат задача да обезличат ценността на монотеистичните религии.Докога ще сме безкритични към поредния “Гуру,Нов Месия”или “светец от последния ден”,който твърди, че имало три бога,прераждане и съвсем размива разликата между религиите? Такова е например и твърдението,че юдеите се молели на първия бог,когото християните наричат“Отец”, самите християни се молели на“Сина Му”,а най-младите монотеисти се молели на “Божия Дух”- третия бог/добре е, че компютърът ми не избухва дори при споменаването на подобни светотаства,нали!?.Коранът, напр.определя това като “съдружаване”,юдаизмът и християнството като политеизъм, сатанизъм,коварен вид идолопоклонство и явно светотатство.

Заключението може да бъде само едно:Юдаизмът придава по-голямо значение на поведението,а не на думите,християнството-на спазването,а не на броенето на Божиите заповеди.Самите юдейски

книги подчертават:Всеки може да стане еврей,ако изпълни Закона.”Праведниците на всички народи ще имат място в идния свят”. Най-важното е,че освен култа към ПОЗНАНИЕТО и ОБРАЗОВАНИЕТО в юдаизма,както и в християнството има и култ към богопознанието.Криворазбрано се злоупотребява с различието между юдаизъм и

християнство: Човекът живее като човек и умира като човек.Той не се нуждае нито от посредник пред Бога,нито от из-купление,защото ПЪРВОРОДНИЯТ ГРЯХ НЕ КАСАЕ ДУХА, който пряко е сътворен от Бога,а наследеното от родителите био- енергийно тяло.Факт е обаче,че тъй като човек е “сътворен по об-раз и подобие на Бога “ и на “синовете Божии”,то той ДИРЕКТНО ОТГОВАРЯ ЗА ВСИЧКО ПРЕД БОГА !Въпреки това,кого може да радрази толкова много юдаизмът,който е един боговдъхновен на-чин на живот и не само е най-древната,но и най-жизнерадостната вяра в света?Та нали в основите му стои принципът:***Всяка връзка с Господа,нашия Бог ми доставя радост,щастлив съм,че можем да бъдем заедно в храма!*** По отношение на християнството сами-те теоретици на юдаизма признават,че то не е идолопоклонство и има култ към Един-Единствен Бог!И тази заблуда трябва да се раз-сее,както заблудата,че същността на християнството бил някакъв си разпнат човек.Според тази религия човек се нуждае от изкупление, но вече е изкупен,и тя проповядва възкресения от Бога Месия!

И реалното съдържание на термина “ционизъм”не е много по-различно от национално-освободителните движения в края на ХІХ и началото на ХХ в.,дори когато става дума за народ с по-особена духовна мисия в световната история.Но поради обстоятелствата в света **юдеите** не могат повече да разчитат на “око за око и зъб за зъб”и им се налага да искат по две за възмездие.А и на **християни -те** бузите за плесници вече свършиха /нали са само две/. **Мюсюл -маните** пък отдавна са разделени на 4 течения: умерените шиити и сунити,суфите и фундаменталистите, които са поели по три основ-ни пътя:**традиция,мистика и екстремизъм**.За търсещите остават само Истините от Свещените Писания, преданията и Теофаниите, откровението,творчеството и мисленето.За останалите ще припом-ним: ”*И рече Бог на Валаама: Не отивай с тях /пратениците на цар Валак- враговете на Божия народ,б.м./,не проклевай тоя народ,защото той е благословен /Числа,Бамитбар 22/*. Накрая,ако някой се запита,защо този автор защитава такива идеи? - Дали не е таен юдеин,дали не е купен от евреи или християнски клерикали!?По-логичният отговор /доколкото личната ми вяра и етнос не касаят никого/ е:***За него религията е ЕКЗИСТЕНЦИАЛНА ПОТРЕБНОСТ и ДУХОВНА ЦЕННОСТ,която е предустановена от Всевишния!*** Тъй като той обича да търси Истината и цени Логоса,то има нави-ка да размишлява и върху съдържанието на Свещените Писания и Предания и чувства призиванието да завърши с текст от *Писанията*:

Ап.Павел/Савел,Саул/ към Римляните и евреите от диаспората: “И аз съм израелтянин,от семе Аврамово,коляно Вениаминово.. На

тях/юдеите/ е поверено Словото Божие...Целият Израил ще се спаси...ще дойде от Сион Избавителят и ще отстрани нечестивото от Якова...Но аз имам дълг към елини и варвари,към мъд-реци и невежи ...,а праведният чрез вярата ще бъде жив/както Ав-раам/ ...Гневът Божий се открива от небето върху всяко нечестие и неправда на човеците,които държат истината в неправо/лъжа/”.

Към което **Раби Ишмаел** би добавил:”*Не съди сам,защото лесно можеш да се заслепиш от пристрастия. Един е Онзи,Който може да съди Сам,но Този Един никого не съди без да премери Ре-алността и според последствията от нашите деяния.И не каз-вай:”Съгласи се с мене!”*,защото правото на избор е право и на другите.Вглеждай се единствено в Реалността и позволи на другите да приближат към нея според волята си” /Пирке Авот,4:10 /.

P.S. 1/Факт е ,че напр.**Наполеон Бонапарт** е казал сериозно:“**Ще освободя град Йерусалим и ще дам на евреите техния си град за вечни времена**”./Откъде ,щом е така,Ротшилд ще са против Наполеон-няма логика!?!/

2/сем.Ротшилд,ако наистина са управлявали света,заедно с Морган и Рокфелер,щяха ли да вземат страната на Южните щати и недалновидно да загубят над 100 000 000 лири стерлинги,което било почти една трета от състоянието им!?Това са инвестиции!!!

3/Същите Ротшилд ,заедно с др.богати евреи,ЗАКУПИХА земята край Тел Авив,в Галилея и около Йерасалим през периода 1946-49 в полза на бедни преселници. Прочее НИТО ПЕДЯ ЗЕМЯ НЕ Е

ОТКРАДНАТА.Всичко е заплатено по международни цени на ООН на арабите.И у нас – не е крив Гад Зеви,срещу когото има следствия и поне едно съдебно дело в Израел,а Костов и сие,които му продадоха “Балкан” за смешни пари!!!Питам:Срещу какви блага на Мамона?/.

Гл.V§2**СЪЩНОСТ НА ЮДЕО-ХРИСТИЯНС-**
КИЯ МИРОГЛЕД /ст.н.с.,д-р С.Пенов/
А/ ЮДЕЙСКИЯТ МИРОГЛЕД

Какво е съдържанието на понятието”юдео-християнски мироглед”и възможно ли е това обединение?Както се вижда от предходните глави,**юдаизмът и християнството са имплицитно свързани** и именно те заедно с културното наследство на Елада,Рим и античните цивилизации на Европа са в основата на съвременната религиозно-философска култура,като са повлияли исляма,двете Америк и даже други световни и субкултури.Н.Св.папа Йоан-Павел Втори даде интервю/38/,в което се

позова и на Декларацията на Съ- бора-Nostra Aeternae/.По повод на юдаизма той започва с думите:

“религията на Божия народ”.”Христовата Църква признава,че началото на нейната вяра и избора и’се намират според Божия- та тайна на спасението още у Патриарсите,Моисей и Пророци- те...За това Църквата не може да забрави,че с помощта на онзи на- род,с който Бог с неизмеримото Си милосърдие реши да сключи съюз,получи откровението на Стария Завет и се подхранва от ко- рена на плодородната маслина , на която са присадени клончетата

от дивата маслина на народите.....Щом е толкова голямо общото духовно наследство на християните и евреите,настоящият свети събор желае да оживи и да препоръча двустранно опознаване и уважение,което може да се постигне именно чрез библейски и теологични изследвания и чрез братски разговори”/с.107/.В споме- ните си папата разказва как ,когато бил в Полша”и двете религиоз- ни групи /католици и еврей-б.м./ ги е свързвало съзнанието , че се

молят на един и същ Бог.Независимо от разликата в езика,молитва- та в църквата и синагогата в значителна степен се опира на едни и същи текстове”.После Н.Св.признава,че “винаги се старая да се срещам с представители на еврейските общности...Исклучително преживяване за мене беше посещението ми в *римската синагога*”.

“Имах възможност да произнеса слово за по-големите братя във вярата...А Израел заплати висока цена за своето избраничество”.

Повтаряйки потвърдената истина,че “Новият Завет намира своите корени в Стария”,той завършва интервюто с разказа как при една от срещите с еврейските общности по света равинът му е благо- дарил с думите:”Искам да благодаря на папата за всичко,което Католическата Църква направи в продължение на 2 000 г.за опозна- ването на истинския Бог”/с.108-109/.

Т.напр.още през XIX в.**Самсон Рафаел Хирш**/главен равин на графство Олденбург/ публикува 19-те писма за юдаизма.Причи- ната за това е появата на т.нар.”реформиран юдаизъм”,първо в Ев- ропа, а след това с прекомерно избуяване и в САЩ:Реформаторите са твърдели буквално:”Докато най-добрата част от човечеството достига върха на културата,благоденствието и богатството,евреите останаха бедни във всичко,което прави хората велики и благородни и което украсява и придава достойнство на нашия живот”.Според Дан-Кон Шербок самият Хирш отговорил така:”**Целта на човеш- кия живот не е да се постигне лично щастие и съвършенство. В замяна на това хората трябва да се стремят да служат на Бога, като се подчиняват на Неговата Воля.Еврейският**

народ се е появил за да бъде пример на такова служение и за да могат всички народи да познаят чрез неговия начин на живот, че истинското щастие се крие в подчинението на Бога. Затова на евреите била дадена Обетованата земя, за да могат да спазват Божия Закон. Когато еврейският народ отишъл в изгнание, той съумял да изпълни тази мисия, като останал верен на Бога и Закона въпреки постоянните гонения и страдания... **Целта на Божиите Заповеди не е да ограничат телесните удоволствия или материалното бла-гополучие.** Целта на спазването на Божия Закон всъщност е да **се води религиозен живот, с което да се свидетелства за месианския идеал за всемирно братство!**... Дори гражданските права имат второстепенно значение, тъй като евреите са обединени от клетва за подчинение на Божиите Закони до времето, когато неразгадаемата мъдрост на **Всевишния намери за нужно да обедини отново разпилените си раби в една земя и Законът да стане водещ принцип на държавата, образец за значението на божественото откровение и мисията на човечеството**”/137, с. 171/.

За всеки специалист, а и за всеки, що годе запознат с християнството, е очевидно, че *подобна теза /без “избраността”/ може да излезе от перото на повечето християнски клирици и църковни*

учители. Нека разгледаме 13-те основни принципи на юдаизма според”Параши, мидраши и коментари”/39/: **1/**”Основа на основите, фундаменталният принцип на мъдростта е знанието, че има Един, който съществува вечно. Той е първопричина на всичко съществуващо и всичко, което има в света, на земята, в небесата и под тях дължи своето съществуване на Неговата Същност”. **2/**”Ако допуснем, че Той не съществува, то от това би следвало, че не съществува въобще нищо”. **3/**”Ако кажем, че всичко освен Него не съществува, то това не означава, че не съществува и Той, защото Неговото Съществуване е безусловно... Всичко зависи от Него... Той не зависи от света като цяло или от някое отделно нещо... несъпоставимостта на Неговото Битие е несравнима”. **4/**”Господ /=Адонай/ -Всемогъщият /Шадай/ е Истината.”Само “Неговото Битие е абсолютно”. **5/**”Той, Съществуващият предвечно е Бог/=Йелох/ на света /=аолам/. Той е Владика, Цар/=Мелех/ на света и управлява мирозданието с безпределна сила, действието на която никога не прекъсва”. **6/**Основното знание за човека е знанието, че Господ-Бог Съществува и това е основна Заповед, основен принцип на религията.”Нарушението на тази Заповед е нарушение на заповедта “Не прави!”/това !/.

7/Бог е Един и няма други богове/Затова се казва Йелох, а не йелохим=мн. число/. Единството на Бога “не е сума от части, по подобие на нещата от материалния свят”. Силата на нашия Бог е безпределна и

несравнима”.8/”В Тората и пророците/Невиим/ ясно е ка-зано,че Светият Творец,благословен да е Той,е безтелесен...Всемо-гъщият” няма “образ”.9/”Той няма образ или форма”...,но ние сме принудени в Писанията и проповедите да му приписваме с по-не-свършения си/дори духовен/взор сетивни елементи поради соб-ствената си ограниченост.10/Божествената Свръхсъщност е непоз-наваема.Ето защо “Човек не може да Ме види и да остане жив”. Всяко използвано понятие “ограничава Бога”,Който Е Всемогъщ, Всезнаещ,Всеведущ,Вечен и Неизменен,Той няма антропоморфни черти и характеристики,дори и психологически!11/ Господ дава награда на тези,които изпълняват Неговите Заповеди и наказва грешниците,защото те вредят сами на себе си,на другите и на ми-розданието.12/Ние трябва да вярваме,че“Месията /Машиях/ ще дойде”!13/При идването на Месията“мъртвите ще оживеят”!.

Като коментар към принципите ясно се посочва,че самата Тора е вечна и неизменна и тя отразява истините на сътвореното Битие – духовно и материално,а тези истини се гарантират от Божествения Авторитет.Единствен най-великият пророк Моше/Моисей/ е видял “славата Божия”,но е бил прикрит от Него за да не погине,защото “Лицето Ми не може да се види”.Бог ни познава и предугава още от утробата,Той познава още нашите мисли, чувства,нужди и желания.Идването на Спасителя/Машиях/- личният пратеник на Господа-Бога не само ще възкреси мъртвите ,но и ще ОСВОБОДИ ОТ ИГО всички, КОИТО ГО ОЧАКВАТ.На Земята ще се възцарят мир,любов и братство между хората,а нарушената ‘и връзка с10-те степени от йерархията на сътвореното битие ще се възстанови.

Следва и специално да се отбележи,че колкото “Израил е народът на Писанието”,поне толкова е “ народът на *библейската екзегеза*”/137-Б,с.35/.*Самите тълкувания на Свещеното Писание и устното предание хилядократно превишават по обем писмения Източник.*Шураки основателно твърди също,че “еврейският народ е теологичен още с възникването си” и винаги е използвал ”диалек-тика” и “философска аргументация”/с.42,60,61/.Още с възникване-то си юдаизмът се е сблъскал с обкръжението от астрални,полите-истични религии /Вавилон,финикийци,асирийци,филистимци,в Египет с монолатреизъм и езотеризъм и доста по-късно с Елада и Рим-изключително секуларизирана империя/и по изключение с мо-нотеизма на персите през VI-V в.пр.Р.Хр.,които единствени разре-шават и не препятстват възстановяването на разрушения Соло-монов Храм.За разлика от обкръжението си ЮДАИЗМЪТ РАЗВИ-ВА СТРОЙНА МОНОТЕИСТИЧНА СИСТЕМА,в която се отк -рояват

трансцендентността на Бога с изключителното му все-присъствие при еврейския народ и ЙЕРАРХИЯТА НА БИТИЕ-ТО. В тайната доктрина на Израеля КАБАЛАХ се доразвива религиозна-философската и мистична концепция за Бога, световите, наличното битие и човека: Бог е сътворил всички действителни светове, които имат ДЕСЕТСТЕПЕННА ЙЕРАРХИЯ. Божиите Име-на са споделени само със световите на небесната йерархия, с нематиериалния универсум или с архетиповия свят на "бене йелоим" /синовете Божиите/. Тези 10 имена съответстват на 10 букви от еврейската азбука. На всяко име съответства по един божествен атрибут – споделен със съответното равнище на онтологична пълнота. Всеки чин на синовете Божиите управлява едно равнище и кореспондира като субект с понесъвършеното, докдето предава божествена благодат според способностите си и свойствата на съществата в него. Спрямо по-висшите той е получател /като обект на действие/ на същата тази благодат. На останалите 12 букви от азбуката съответстват имена и свойства, съотнасящи се с природата на психофизичния космос. Но така или иначе, основен е принципът на ЕДИНСТВО НА БИТИЕТО НА ВСИЧКИ СВЕТОВЕ, въпреки различното ниво на битийстване, поради Абсолютното Единство на Твореца! По аналогия с йерархията на съществуващото и неговото единство от субординирани закони и с всички споделени атрибути със съществата, с техните собствени свойства и ценности се изобразява ДЪРВОТО "СЕФИРОТ".

Онтологията на световите е винаги пирамидална, но се движи и ДЕТЕРМИНИРА само *отгоре – надолу*: 1/ На "хоризонта на безкрайността" е предпоставена "същинската Светая Светих"/Хакодеш Хакодашим/ с атрибута "КЕТЕР"/най-висша корона/. По отношение на световите това е свръхбитието на Абсолюта, чиято Свръх-същност /Айн Соф/ изглежда непостижима за всички, както е самото небитие. Около Божия Престол "кадят тамян" СЕРАФИМИТЕ /Ис.гл.6/ "с шест крила" – пламенни свръхсъщества или "хайот хакодеш"/свръхживи святости/ – силни, славни, святи и несъкрушими. Споделеният с тях атрибут е "корона", но не и "Айн Соф". 2/ Следва **най-висшата мъдрост/ с нейните 52 световни направления/"хохма"/**. Това равнище се управлява от херувимите. Те са знаещи, разбиращи същества, имат 4 крила, 4 лица, огнени и сияйни със свръхчовешки крайници, лимб над главите и са изключително могъщи войни. /Йезек.1/. Споделеният атрибут е "мъдрост". 3/ Следва **атрибутът "бинах"** или "светлината на божественото познание", способност за различаване. Това ниво се управлява от престоли, тронове или небесни опори. Свойствени са разбирането, силата, светлината и много възможности. Тази **първа триада след Абсолюта**

завършва с “50 порти на светлината”.*Не следва обаче да се смята, че те визуално/всичките 10/ са разположени едно над друго в пространството – по скоро висшето и низшето се преплитат и преминават едно в друго, оставайки си различни и свързани в едно чрез волята, енергията и силата на Този, Който Е, Бил Е и ще Бъде!*

Във II триада са включени: 4/Милосърдие и великолепие – като нивото се управлява от ГОСПОДСТВА /владетели на сфери, огнени господари и принцове на милосърдието/. Споделените атрибути на “хезод” /хезед/ са милостта, състраданието, правосъдието.

5/ГЕБУРАХ е “силата на божествения закон”. Управляващите СИЛИ са СЕРАФИНИ /чудотворци и силни войни/ с основните си качества като сила, чистота, строгост и всяване страх у врага. 6/ТИФЕРЕД е “ГОРАТА НА ЖИВОТА”, величие на красотата

/ход/. Това са ВЛАСТИТЕ НАД МНОГО НЕВИДИМИ и всички видими светове. Божията благодат преминава през “принцовете на милосърдието и закона”. С тези същества и свойства/красота, закон и чест, слава, сила и красота/ **завършва II триада.**

III триада СЕ СЪСТОИ ОТ СЕФИРОТИТЕ: 7/Вечна победа и слава/НЕЦАХ/ - Владее се от НАЧАЛАТА, които управляват по-низши духове и съществата под тях с основните свойства: сила, слава, енергия, безсмъртие. 8/ВЕЛИЧИЕТО/ход/ е присъщо на архангелите – с техните способности на древни, водещи ангели-

-благовестители и военачалници на ангели, духове, небесни войнства и хора. Атрибутът е още “почит и прослава на Бога” /напр. името “Мих-а-ел” = кой е като Бога?/. Др. свойства са слава, почит, любов, сила, предпазване. 9/Последният член на III триада е ЙЕСОД ИЛИ ОСНОВАНИЕТО. Това ниво е населено с ангелски същества, които са вестители, възпитатели, хранители на души и пазители на живота. Имат способност на сфинксове/явна заемка от Египет/, основатели, зародиши на живота, протекция на всичко живо във всички светове и същества, за които отговарят.

Последният атрибут се нарича МАЛКУТ или НАЧАЛНОТО ЦАРСТВО, което трябва да се превърне в “Божесвен Израел”. То е изпълнено с металхини/добри духове подчинени на ангелите/, живи огньове и енергии, елементи и твари. В него се промъкват терафими, /подземни духове/, рефаими /водно-земни духове/ и астрални сенки от планетите и поднебесните сфери. Божиите синове присъстват във всички по-долни светове, включително нашия, и следят за спазване на 613-те закона на Моше, дадени му от Всевишния и отразяващи вечния Закон Божий/С.П., 71-с.106, III-§1, IV, §6, V, §4, 72-с.202/.

В кабалистичната философска доктрина човекът се разглежда ТРИХОТОМИЧНО т.е. като единство на тяло, душа и дух , на които съответстват трите вида душевност – вегетативна, интелектуална и духовна/нефеш, руах и нешама/.Що се отнася до най-важното за хората и съществата , то се състои в *запазването на Божественото*

*Присъствие –Шекинах!*Грехът и атеизмът **ЛИШАВАТ ВСЕ ПОВЕЧЕ ОТ БОЖЕСТВЕНАТА БЛАГОДАТ и обратното.** *Спазването на Закона Божий и изпълнението на Словото донесе- но от Ангели,гарантира ШЕКИНАХ!*А това е и пътят за *прогон- ването на Сатаната и приемането на Господа – нашият Бог.*

Много от проблемите и концепциите,за които ние мислим, че са езически или поне собствено християнска философия,са или Юдейски,или **са родени от взаимодействието** юдаизъм –христи- янство-ислям –езическа религиозна философия.

Що се отнася до **религиозната философия на юдаизма** ,тя не се развива в изолирана среда.Напр.КАРАИЗМЪТ като философ -ски юдаизъм ЦЕНИ СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ,но КРИТИЧНО СЕ ОТНАСЯ КЪМ ТАЛМУДА като небоговдъхновено,отживяващо времето си мъдруване и без достатъчно познание за природата на нещата .Най-чистите философи на юдаизма са КАЛАМИТИТЕ. **Каламизмът се дели на две школи и три направления. Източ -ната школа има две направления – Месопотамско и Византий- ско,които в основата си са неоплатонически.Западната школа е предимно неоаристотелианска.Източната платоническа школа** е на Ханан бен Давид/VIII/,който започнал като догматиците-талмудисти.Неоплатониците критикували дуализма на манихейството и особено силно идеята на християнството за богопознание:”Бог е единен и не се разкрива чрез релационни атрибути.Бахия бен Йо- сиф /вече XI в./ развива доктрината за душата.След него Саади б. Йосиф и Аарон б.Елия/XIII/ определят Бога като Един, Всемогъщ, Препълнен с Живот,Премъдър и вечно Съществуващ, т.е.едновре- менно АПОФАТИЧНО и АНАЛОГИЧНО.Те поддържали също идеите за ПРОФЕТИЗЪМ и СИЛАТА НА ОТКРОВЕНИЕТО.Приз- навали за основно онтологичния тип доказателство или свеждали космологичните, телеологичните и моралните доказателства към него като частни случаи.

Неоаристотелиците били представени от Моше/Моисей/ Маймонид /XII в./,Йехуда Халеви и Авраам бен Давид.Те извежда- ли битието на Бога с помощта на космологични доказателства от типа – “Ако творението съществува,то има за причина Твореца, който е абсолютната причина за света и единствен има/за разлика от всичко останало/

достатъчно основание”.И при тях има платони-ческо влияние,защото през Средновековието много от съчиненията на Платон и Академията му били погрешно приписвани на Аристотел или перипатетиците.

Някои от по-значимите религиозни философи на юдаизма са оставили дълбока следа и са повлияли световната религиозно - философска мисъл. Моисей Маймонид например,определял природния закон като”навик на Бога”,свързвал Провидението и богопознанието като обяснявал чудесата с прекъсване на контину-алността в събитията.И двете школи били съгласни,че Бог е над формата и материята,че вселената се състои от висши духовни светове /9+1 хилеморфистичен или психофизичен свят/.Бог предуз-нава всички събития и не се намесва пряко в тях за да не подтилка свободния избор за мислене и поведение на личностите в множеството светове.Самият Моше Маймонид директно е оказал влияние върху колоса на католическата философска мисъл – Тома Аквински – особено по предмета за доказателствата за битието на Бога,както и с религиозния вариант на аристотеловата хипотеза за хилемор-физма.Той силно повлиял не само св.Тома ,но и мистици като Май-стер Екхарт,за които не останал и незабелязан другият голям колос. **Соломон Габирол** /1020-1070 г./ бил толкова известен автор,че още през XII в.бил преведен на латински език.Главният му труд –“Изво-рът на живота”бил вдъхновено неоплатоническо и съчинение.То изключвало всякаква възможност за дуализъм и признавало тотал-ното безсмъртие на духовната човешка личност с всички нейни способности.Авторът допускал както праекзистенция,така и дирек-тно сътворяване.Развил и онтологично доказателство за Свърхби-тието на Абсолютния Бог.Соломон толкова се харесвал на читате-лите-християни,че чак до средата на XIX в.бил смятан от всички за същински християнски автор.За разлика от него неоаристотелици-те минавали за по-сухи,а освен това признавали само интелекта и паметта за безсмърта част на духа.Соломон Габирол и Юда Халеви развили идеите за Месията, Шекинах /славата и великото присъствие на Господа,нашия Бог/при завръщане на вярващия народ в богопомазания град Йерусалим,а също така признавали възкръсване-то на мъртъвците. **Друг неоплатоник Бахиа ибн Пакуда/също 11в./** съединил юдаизма с платонизма и християнството.Често пъти цитирал не само Стария Завет, но и Евангелията.Стигал до там,че да използва и елементи на Исляма с цел да постигне абсолютната религиозна истина.Още по-забележителното е,че той имал **сходни идеи с исихазма:** “*Господ-Бог дава откровения,но те се възприе-мат чрез мълчанието на душата*”.Прочее и **идеята за БЕЗМЪЛ-ВИЕТО в богопознанието е една обща ЮДЕОХРИСТИЯНСКА КОНЦЕПЦИЯ**/71,72,73,30,137-В,/.

Нека отбележим накрая и няколко крупни имена, неразривно свързани с Европейската философска мисъл : Бенедикт / Барух / Спиноза /XVII в./ с главния си трактат “Етика”, който развил концепцията за “единната субстанция”, която съдържа духовното и материалното като свои основни атрибути. За отбелязване са антидогматичните съчинения на Готхолд Ефраим Лесинг. Ценна е и философско-просветителската защита на недобре познатия тогава юдаизъм от Моисей Менделсон /XVIII в./ . Факт е , че именно благо- дарение на него колосите на немската класическа философия като Кант и Хегел радикално променили отношението си към юдаизма.

§2: ХРИСТИЯНСКИ И ЮДЕОХРИСТИЯНСКИ МИРОГЛЕД

КОЛКОТО ХРИСТИЯНСТВОТО И ДА Е АБСОЛЮТНО ЕДИНЕН МИРОГЛЕД , то в него МОЖЕ ДА ИМА РАЗЛИЧНИ , дори противоречащи си/поради стотиците секти/ ЦЕННОСТНИ елементи. Все пак поне от общата изходна точка се стига до някои много трайни мирогледни и ценностни съдържания. Единство в мирогледа и сходство в ценностните системи може да се търси повече в традиционното християнство/апостолските църкви/и ортодоксалния юдаизъм. Факт е, че сами по себе си нещата и отношенията между тях не са нито добри, нито лоши, нито полезни, нито вредни, нито красиви или грозни, дори не може да се говори за истина и неистина /лъжа/ без оценяващия, преживяващия и размишляващия СУБЕКТ. Тъй като не само развитостта, но и онтологичната пълнота на всеки краен субект е различна , то независимо от наличието на Абсолютен Критерий, ценностните системи няма как да съвпадат. Нас ни интересува само парадигмата, моделът, образецът. Това , което християните наричат “подражание на Христа”, на същото юдеите казват “безпрекословно следване на Божиите Заповеди”. Разликата е в концепцията за БОГОЧОВЕКА, който примирил безкрайния Бог с крайния и ограничен човек и във факта на **ВЕЧЕ ДОШЛИЯ** или все още **ОЧАВАНИЯ МЕСИЯ**/Помазаник, Спасител, Машиах/.

Самият **юдео-християнски мироглед** представлява едно неразривно цяло не само със СВЕЩЕНИТЕ КНИГИ НА РЕЛИГИОЗНИЯ КУЛТ и ДОГМА ,но и с РЕЛИГИОЗНАТА ФИЛОСОФИЯ на юдаизма, западното и източното християнство. Преди всичко става дума за ТЕИСТИЧНОСТ, неантропо- и негео-центричност . Това е съчетание от **креационизъм, трансцендентно-иманентна** /но в различно отношение/**интерпретация на взаимоотношението човек-Бог и свят**. Онтологичната детерминация е възможна само **от-горе-надолу**, като

следва посоката от висшето към низшето и ЙЕ- РАРХИЯТА НА СВЕТОВЕТЕ СПОРЕД СТЕПЕНТА НА ОНТО -ЛОГИЧНАТА ИМ ПЪЛНОТА. Само в *епистемологията интерпретацията е отдолу-нагоре*, като прибавим факта, че често пъти тя е от смесен тип поради ОТКРОВЕНИЯТА, ТЕОФАНИИТЕ и честата МИРАКУЛНОСТ. **Методологически ХРИСТИЯНСКИЯТ/юдео-християнският/ СВЕТОГЛЕД се развива така:**

1/Доказателства в полза на Свръхбитието и тоталното всеприсъствие по необходимост на Бога. **2/**Системата на Универсума се основава на Първите, а не на последните принципи и преминава през йерархията на битието. **3/**Разглеждат се свръхчовешките интелигенции, като на практиката са 9 степени на ангелските чинове и 10-та степен е човечеството в състоянието на психофизична конституция “тук и сега”. **4/**Дава се приоритет на АВТОНОМНАТА ЧОВЕШКА ДУХОВНА ПРИРОДА като медиатор между двата свята и втори централен пункт за изследване. **5/**Следва разглеждането на отношението дух-душа-тяло и на практиката е въведена ТРИХОТОМИЯ на човешката природа. **6/**Изясняват се СЪДЪРЖАНИЕТО И СМИСЪЛЪТ НА КАТЕГОРИЧНИТЕ ИМПЕРАТИВИ на Божиите Заповеди и посланията на медиаторите/ангели и пророци/. **7/**Следва определяне на идеала за ПОДРАЖАНИЕ НА БОГА И НА СИНОВЕТЕ БОЖИИ, парадигмата на Спасението, животът след смъртта в отвъдното, съдбата на личността. **8/**По-на заден план остават междуличностните отношения, но и те са строго регламентирани, пожеланията за социалните закони и тенденции на основата на Божествените Закони и законите на духовното или на смесения тип битие. **9/Пред-последни** са изискванията на природната среда, биологичната природа на човека. **10/**Последни в методологичния ред се извеждат икономическите и политическите интереси и принципи, необходимите за тях социални структури и функции. /По-подробно за юдео-християнски мироглед виж: Ст. Пенов –71,72 - гл. III и IV, Ив. Слаников-93,94, Д. Пенов –61/също:33,42,48,51,143,144,152,153,159,196 /.

Съществен момент в религиозната философия *е доктрината за Бога*: Всемогъщият Бог като Абсолютно Свръхбитие без предпоставки, със Собствена непознаваема и недостъпна за сътворените същества Свръхсъщност, с необусловеното си Свръх-Лично Съществуване, като Чист Акт и Абсолютно-тотален Свръх-Субект, Който

Притежава безкрайни и неограничени Атрибути, с неограничената Си енергийна мощ, всеведение, свръхзнание и непротяжна, следователно и несъставена от елементи вечност **е абсолютното онтологично начало**. Той сътворява по аналогия, а не еднозначно, т.е. на по-ниско

онтологично равнище всички възможни и действителни светове. Няма никакви основания да се смята, че ако“ние, както пише и Хегел, познаваме Бога като жив Бог, и още повече като Абсолютен Дух/който е наш познавателен резултат, а онтологически е над духа и материята като нещо ТРЕТО- б.м., Ст.П./само в Неговата Дейност”/108, с.187/, то от това следва, че Бог се иманентизира. Дори несправедливо обвиняваният в това **Хегел** не го твърди /виж: Макуарт, Гредт, Жилсон, Каеганус, Цициара, Райншадтлер, Пенев/. Според него “СВЕТЪТ Е СЪТВОРЕН, СЕГА СЕ СЪТВОРЯВА И ВЕЧНО ЩЕ СЕ ТВОРИ”. Когато говорим за вечност на света, то това не се отнася до познатата ни природа, защото светът и още повече множеството от светове включва “както духовното, така и природното”.

Ако, например, отстраним онтологичната абсолютност на света, то тогава може да се говори само за хронологична вечност или за Сътворяване като начало на времето и пространството. Тази вечност “излиза пред нас под формата на ЗАПАЗВАНЕ НА СВЕТА” от Бога. Ето защо и **Хегел**, който не признава пълна иманентизация на трансцендентното, ясно казва, че “всяко крайно и ограничено нещо има начало”, но “това начало не е първото”. Поради това светът колкото има начало в онтологичен план, толкова може и да няма хронологично начало /постигнато със сетивната увереност §247, сравни Платон-“Тимей” и “Парменид”, Тома Аквински – “За същността и съществуването”/. Поради трудността на диалектическия метод и на системата на Хегел, нека приведем още едно доказателство: “Бог е дейност свободна, отнасяща се към самата себе си, оставаща при себе си... Той Сам е опосредствуване на Самия Себе си... породеното произведение е нещо друго, а не Бог, то е светът.. Но Бог е Творец само посредством творението/25 с.355,369,373,380/.

Според **епископ Калистос Уеар** най-адекватната миросгледна концепция за отношението Бог-свят е КРЕАЦИОНИСТИЧНИЯТ

ПАНЕНТЕИЗЪМ.: “Предназначението на креационистката доктрина не е да опише хронологично началната точка на света, а да се потвърди, че във всеки момент светът дължи съществуването си на Бога... Бог е във всички неща, но също така отвъд и над нещата... Бог

Е постоянна причина, Вседържател на всички неща... Той е по-голям от голямото и по-малък от малкото”/ 193, с.58/. Такава е позицията на православната философска мисъл и почти същата на Католическата Църква. Т. напр. на II Ватикански събор бе постановено, че: “Предвечният Отец е сътворил света по най-свободния и таен начин на Своята Премъдрост и Благост”. Но тъй като Бог е и наш Господ, “Той възвисил хората да участват в Божествения живот”. Бог е “предузнал “ още при и

преди Сътворението, ”избраните от Него да бъдат подобни на образа на Неговия Син”. Човекът с неговия без-мъртен дух е свободна личност, активна и дееспособна. Това не е просто ”раб божий”, а ”Съсър Божий” и даже по-малък другар. Църквата има ”много функции и членове”, но ”само Духът, чрез Самия Себе Си обединява това тяло”. Православието би казало ”ЦЯЛО”/. Заветът на II Ватикански събор/1962-65, §1, 2, 7, 9, 38, 51/ е: ”Ние имаме духовно зачатие и поради това стеном от желание да бъдем с Христа при Възкресението на Живота и извикването на Съд... Ето защо бъдете всички едно”. След предоставеното изкупление, следва свободният избор на спасението, което изисква усилия от личността. Казано иначе – този свят си остава ЕДНО УЧИЛИЩЕ ЗА БЕЗС-МЪРТТИЕ ! /71, СП/. Прочее, според Апостолските Църкви искрено вярващите и сега ”имаме живо общуване с братята, намиращи се в небесната слава”. А човекът е в състояние да възстанови загубеното след грехопадението, следвайки Божиите Заповеди, усъвършенстввайки се чрез познавателни, морални, волеви и поведенчески усилия и разчитайки не само на Изкуплението си, но и на активното си участие в обществените и църковни дела, като част от Града Божий. А той несъмнено е в състояние онтологично по-висше от изгубения Едем. Преди обаче да разберем християнската концепция за Бога, света, човека и неговото място в Универсума, трябва да си припомним най-възвишената християнска философска, богословска мисъл и практика – тази на **ИСИХАЗМА**.

Теорията и практиката на исихазма възникват между VI и VII в./преп. Макарий Египетски, аскетите Евагрий и Йоан Лествичик/. Несъмнено е, че върху доктрината оказват влияние тримата кападокийци/IV в./ – св. Василий Великий, св. Григорий Назиански и св. Григорий Нисийски, заедно с колоси като св. Йоан Златоуст, а дори и Псевдо-Дионисий Ареопагит. Проблемът бил в това **ДА СЕ СИНТЕЗИРАТ ДИАЛЕКТИЧЕСКИЯТ ЛОГОС НА ПЛАТОНИЗМА**,

достиганията на гностиците/особено на автори като Ориген и мистичните школи/ с християнската религиозна философия, без при това да се наруши догматичното учение на Църквата. Както много точно е попаднал върху проблема д-р К. Милчев, едно от изискванията е **НЕ ДА СЕ ПРАВИ НОВА ИНТЕРПРЕТАЦИЯ**, а да се ”**МЕТАФРАЗИРА**” т.е. **преразказва съдържанието на божествената доктрина** /”Същност и ипостас”, с. 8, 24, 59/. От друга страна

трябвало да се преодолеят както крайният **апофатизъм** на католицизма, така и крайният **катафатизъм на Евномий**, който интерпретирал платонизма, като че ли ”Бог е Автор и законодател на всички имена, употребявани от хората”, а с това християнството се превърнало в

рационална метафизика. Още кападокийците определили , че”наименованията не изразяват съкровената Божия същност,а се отнасят само до свойствата,действията ,проявите или енергиите на Бога в света”/67/.През 13-14 в.,заедно с практика по исихия св.Григорий Синаит,истинският ТЕОРЕТИК на ИСИХАЗМА св.-Григорий Палама развива доктрината за: логиката и метафизиката на исихазма,исихаската аскеза,благодатта, универсалиите, несътворената светлина и светиите на света,онтологичния модел, обновяването на творението,преодоляването на смъртта ,православната икона,храмът и писменото слово.Българските мислители като патр. Теодосий Търновский, св.Патриарх Евтимий,Киприан и Григорий Цамблак/сред първите Киевски и Московски митрополити/ много добре разграничавали КАТЕГОРИАЛНИЯ си апарат,**с което превъзхождали Западната схоластика.**Последната не познавала диалектичката логика и допуснала множество формално обосновани промени в догматическите постановления и особено във философската им разработка.

Православните теоретици на исихазма приложили неформална ТРОИЧНОСТ НА КАТЕГОРИИТЕ,с което преодолели формално-логическите недостатъци на метафизиката./С.Пенов,72,гл.П-“Бог и свят”и § 3-“Човешкият дух като субект на богопознание” гл.Ш,§ 1”Юдео-християнският мироглед и смъртта като теодицея”/.

Например:**1/Под СЪЩНОСТ** /оусия,есенция/ те разбирали неубусловеното и НЕПОЗНАВАЕМО БОЖИЕ СВРЪХБИТИЕ,Коео има безкрайна”същност”,защото всяка същност ограничава под формата на определение. **2*ИПОСТАСЪТ** е Лицето на Пресветата Божествена Троица,т.е. това,което действа като Субект.Казано иначе,една и съща Свръхсъщност и Свръхбитие битийства и действа по три начина:Творец и Вседържител/Отец/,Логос, Изкупител и Победител/Син/,Цар Небесен ,Животворящ и Утешител /Св.Дух/. **3/НЕТВАРНА или НЕТЛЕННА ЕНЕРГИЯ:**Исихастите приемат, че БОЖЕСТВЕНАТА СВЕТЛИНА и ГЛАСЪТ НА БОГА-ОТЦА на Таворската планина/при Преображение Господне/ ,**БОГОЯВЛЕНИЕТО НА ПРЕСВЕТА ТРОИЦА НА РЕКА ЙОРДАН**, както и чудото с даването на Тората и неписаното слово на Моше в Синайския п-в на планината Хорив от Всемогъщия Яхвех са нетварни енергии на Господа-Бога или “Логосна дейност на Бога при сътворението на природата и свръхестественото откровение ” /Е.Данков,30, с.275/. Тъй като католическата философско-богословска мисъл разполага само с диадата от категории ПОТЕНЦИЯ и АКТ,то при дискусии с исихастите те са принудени да въведат изкуствено езиково образувание като “ЧИСТ АКТ НА БИТИЕТО”.На практика исихазмът използва и

категорията **ОСЪЩЕСТВЕННОСТ/ентелехия/**,наред с категориите **ДЮНАМИС** и **ЕНЕРГИЯ**.За да се дистанцират от платоническите **ЕЙДОСИ**,които като образец,превъзхождащ понятието “активна форма”,реализират дюнамиса в енергея и,например,живото тяло става жива душа със запазена онтичност като чист дух или духовен субект ,исихастите въвеждат определенията:“**ЕНЕРГИЯТА ПРОИЗХОЖДА ОТ СЪЩНОСТТА,НО НЕ Е САМАТА БОЖЕСТВЕНА СЪЩНОСТ,а ОСТАВА НЕОТДЕЛИМА ОТ НЕЯ**”. Затова Моисей не може да види Лицето на Бога и да остане жив,а е видял само Божията Слава,защото “същност и енергия се различават както всичко познаваемо и непознаваемо”.За трансцендентната Божествена Свръхсъщност или Свръхбитието в Себе си и за Себе си на Бога “няма име”,а на Божествените Енергии се дават Имена”.И въпреки че,“Божествената Енергия характеризира Божествената същност”,то двете се различават както се различават/в обратен ред!/"Съществуващото и присъщото му",”битието и своитството”.Ето защо “действията на Божествената Същност и на божествените Енергии са различни действия”/48.с.11-17 или:30/.Така отношението същност-енергия е “неслитно и неразделно” според VI Вселенски Събор и поместния Влахернски събор от 1351 г.,в който са участвали и българи исихасти.Като др.пример можем да посочим лицето на Моисей,което грее с неземна светлина,когато слиза от планината Хорив при срещата си с Всевишния Яхвех,а “до 120 години,когато умря,зрението му не бе отслабнало и силата му не бе отпаднала”,защото “Славата Господна осени планината Синай”,а и самия Моше,превърнал се в най-великия лидер и пророк сред хората на Земята/Изход 24,33,34, Втор.34/.Пак чрез несътворените Си Енергии Господ – Бог “прогласи” и разрешените за употреба при специални случаи Божествени Имена!/Изход 34/.

Второто предимство на ИСИХАЗМА се състои в исихастката ПРАКТИКА И РАЗБИРАНЕТО НА ЧОВЕШКАТА ПРИРОДА .

Традиционният път на исихаста има три основни етапа на усъвършенстване,богопознание и дори “обожение”с реабилитация и възвисяване на човешката природа при определени условия:

1/ИСИХИЯ- съзерцание и обучение в безмълвие/Виж:принципите на платонизма за непознаваемото,за което е по-добре да се мълчи,и то да се схваща чрез закона:”Битието се прониква само от подобно битие”,обучението-Йесеи,Питагорейски съюз, Цацов-137 В/216/.

2/МОЛИТВАТА НА УМА И СЪРЦЕТО или“упражняване на Иисусовата умна молитва”,което се различава от опитите за йогистка самодетерминация,тъй като човекът тук е”съсърд Божий”,като някой който е

сътворен по Божия Образ,Предузнат от Бога,изку- пен от II Му Ипостас и ОДУХОТВОРЕН от III-та – “Духа на Бога,

Който е Свят”,както казват и братята-юдеи!

3/Прилагане на ПСИХО-ФИЗИЧНИ методи за съзерцаване и мистично пребиваване в благодатта на Божията Слава,защото **Логосът** на ПОМАЗАНИКА е В ЧОВЕШКИЯ ДУХ И ВОДИ ДО ЕКСТАЗ!

Съществен момент е и разбирането на човешката природа не като матршошка:ТРИХОТОМИЯТА е най разпространеното описание на психофизичната конституция на сътворения от Бога човек.Само че,според ИСИХАСТКАТА теория и практика, *духовният човек е едно единно цяло,в което мистично пребъдва нетленната Енергия.Движещата детерминанта на личност- та на крайния субект е ТОТАЛНОСТ НА ЛИЧНОСТТА*, която се постига с много труд,чистота и мъдра богоотдаденст.В човека са вложени не само архетипове на Божия Образ и на субективна СЕБЕСНОСТ,а и разумна спонтанна активност в би- тието на човешкия дух. Пълната ДУХОВНО ПРЕДПОСТАВЕНА психо-физична интеграция води човека до издигане към божес- твената СВЕТЛИНА, съюз с Всевишния и другарство със Си-новете Божии/бене йелоим/!

В издания като “Философия на духа”/гл.III и IV,С.Пенов,1996/ и в студии като “Психиката като реалност и битието на човешкия дух” /ФМ, 6/1991/ достатъчно подробно е развита **концепцията за**

духовната същност и безсмъртието на личността.Казано с езика на онтологизираната диалектическа логика,нейният юдео-христиански смисъл се състои в следното:Субективният дух на човека е директно сътворен от Всевишния като безсмъртна и неразчленима монада.Духовната монада разгръща около себе си МЕНТАЛНО ПОЛЕ ,което е основа и носител за **разгръщане на психичната дейност.**След смъртта на тялото духовната личност запазва само *активността,придобитият опит,знания, характер, способността за дейност и познание както и собствените атрибути на духа и свойствата на психичната си личност, вкл.качествена предетер- минираност,интенционалност,преживяемост и т.н Тези атрибу- тивни предикати се приписват на реално съществуващ и действащ духовен субект* ,който се оказва САМОИДЕНТИЧЕН, САМОРАЗВИВАЩ СЕ и ОТГОВОРЕН ЗА АКТОВЕТЕ СИ ВЪВ ВСЕЛЕНАТА!Модерни автори,които търсят единство на “Екзис- тенциалната тема и проблематиката на паламизма”/К.Милчев, 2001/ основателно подсказват и **други предимства на исихастката доктрина:** Латинската интерпретация на същност и ипостас прак- тически “битува като substantia”,т.е. когато “се изхожда от две предпоставки...те се засрещат

в нещо общо,...което е понятие...и от там следва принципът Filioque”. Или, ако “Отец е нероден”, “Синът е роден”, то “Дух Светий” е принуден “да изхожда” от роденост и нероденост, които вместо Божествена и непознаваема Свръхсъщност и Свръхбитие имат абстрактно-обща субстанция/Виж.52,с.77, 88/. Очевидно е, че само за формалистиката, следваща сухата логика на Аристотел, може да се направи такова умозаключение. С това латинската философия противоречи дори на образа си св. Тома, според когото ние можем да познаем Бога само по АНАЛОГИЯ, а не еднозначно. И самият Хегел много точно обяснява, че “**замисленето и само за мисленето съществуват понятия** като същност, субстанция “и т.н. до “всеобщо”, но пък самото “мислене е НАПЪЛНЕНО БИТИЕ”./§50/. А това, продължава Хегел, ИЗИСКВА ИЗДИГАНЕ НА ДУХА И МИСЛЕНЕТО “НАД СЕТИВНОСТТА”, над и отвъд пределите на крайното в посока към безкрайното, скок в свръхестественото”. А този подход напомня не само “непосредственото проникване в истински биващото” според Платон или “Визия бeатa” на св. Тома, той директно ни отвежда към **православния исихазъм!**

Оказва се, че Хегел, който много презира средновековната схоластика и догматизма, е по-близо до ЮДЕО-ХРИСТИЯНСКИЯ ми-роглед и разбира се до ИСИХАЗМА.”Още отрано човекът е бил научен да познава Бога в делата Му и едва от тях произлизат определенията”/Логика,2,с.187/. “Юдейският Бог е само Един, изключващ другите..., като с това Той се определя не само като биващ в себе си, но и като биващ за себе си”, т.е. Той Е Един, Единствен и безкраен Свръхсубект. Субстанциалната Му мощ е извънсетивна, но той не е абстрактното-единно каквото Брахма или единното на гръцките философи. Така че: “Той не се нуждае от нищо друго” /24,с.493/.

Ето защо ***проблемът не е в Бога, а в човека, защото човек по необходимост има тяло като средство за душата, която пък следва да се одухотвори под прякото действие на безсмъртната и директно сътворена от Бога ДУХОВНА МОНАДА.*** Наистина, овладявайки душата /и чрез нея тялото/ духът действително може да постигне ***непосредствено магическо въздействие*** върху себе си и околната среда. Още повече, че духът е “безсмъртен като едно вечно СЕГА”, поради “безкрайната енергия на единството”, което обладава като “образ и подобие” на Всевишния. Но човекът е в **този свят-училище за безсмъртие**. Той има огромни потенции, които трябва да реализира, но никога не трябва да иска повече от това, което заслужава, защото тогава следва сатанизъмът – или от ограничени потенции да се искат ***безкрайни актове.*** Такива може да даде само Всевишният и Всемогъщият и

пратеният от него Месия! /Виж: СП,72,гл.ІІІ,§1 и гл.V,§4-Религия и езотеризъм/.

Основната ортодоксална концепция на християнството за човека е добре разкрита в изследвания като "Въведение в християн-ската антропология – за богообразността на човека"на проф.Дим. Киров/С.,СУ1996/,а юдео-християнската във"Философия на духа" /Ст.Пенов,1996/.По въпроса за т.нар."обожение"или обожествяване и на човека,което е камък за препъване на другите,нехристиянски монотеистични религии,Д.Киров недвусмислено пише,че"всеки човек формира персонално отношение с Бога и по свой път се стре- ми към съвършенство"/с.124/."Преходът към Бога"е същност на "обожествяването или към истинската човечност у човека".Същев- ременно това не означава и ново сътворяване на човека.Според "православното разбиране за обожествяването на човека "то "се извършва с благодатното действие на Светия Дух"на Бога и смисъ- лът му не е в някаква "статична или съзерцателна идея,а динамичен благодатен живот,активно творчество към безкрайно усъвършенст- ва не по Образа на нашия Творец и Спасител"/с.125-126/.Авторът ясно заявява позицията си,че"човекът се осъществява като личност, когато общува с Бога"/с.130/.И за него **трихотомичното разбира- не на природата на човека** е нещо основополагащо.Под"пластове на човешкото битие"авторът разбира **единството** от човешко тя- ло,в което е"изкусно съсредоточено най- доброто и най-красивото от този свят",*психика*,която е "посреднически елемент" между фи- зичното тяло и *духа/рпеита*./Тъй като и трите са сътворени от Бога,то човек наистина е образ и подобие на *Всевишния*.Отноше- нията между трите се разбират така:"Чрез тялото се проявява чо- вешката душевност и чрез нея то съществува".Душата пък има своето същинско осъществяване в духа – истинския извор на чо- вешкия живот..Последователно както телата,така и душите ще бъ- дат одухотворени и пречистени от Духа"/сс.132-140/. Това е въз- можно,защото именно "в разумната душа,в ума,в духа се съдържа Божият Образ у човека"/с.145/.По-нататък става ясно,че "личността е универсална и ценностна категория" и,разбира се,тя е СУБЕКТ и разумно същество с основен атрибут свобода и безсмъртна по при- рода/срв.С.Пенов,65 и 71,гл.ІІ,ІІІ,ІV и Д.Киров 42/.

И самият Хегел недвусмислено определя"човешката природа като "момент в божествения живот" и "законен обитател на Божие-то Царство".По-нататък става ясно,че и "чудесата са...**абсолютно нахлуване на духа в природата**" и демонстрират властта на духа над материята.В този смисъл и "**отрицанието на смъртта** е заклю- чено" **в самия Бог**,който

като Дух и Човек побеждава смъртта. /24 и 25 :с.255-265,271-273,283-298/. А хората, неосъзнали себе си като духовен субект, който е изкупен, вместо да бъдат помощник на Съз-дателя и сътворец на себе си и да създават култура като възпътен, но възвисен човешки дух с божествени идеи в достъпния им свят ; наистина се изтощават в безсмислени противоречия. Едва ли е най-доброто да се убива Помазаникът, Машиах, Спасителят или да се преследва избраният народ/социалният спасител/ и да се принизя-ваме до прагматизма, вулгарния материализъм и егоизма .Още по-безумно е да се води “религиозна” война или да се предлага поред-ният “нов световен ред”. Но все пак няма да завършим с богоискателство, защото **всеки осъзнал себе си като макар и краен, но ДУ- ХОВЕН СУБЕКТ**, отговаря за себе си и за своята културна среда *да пред Господа-нашият Бог. А Той винаги Е Бил, Е и Ще Бъде* . Можем ли тогава да завършим с мисълта на Е.Бърг:”За да спечели злото, достатъчно е само едно: добрите хора да не правят нищо”!?

Само че, както е казвал Раби Янай:”Реалността е повече невнятна, отколкото ни се харесва. Не е по-силите ни да обясним охолството на нечестивия, нито страданието на праведния. Реалността не може да се побере във възроп: **РЕАЛНОСТТА не се побира и в нашите представи за добро и зло. Най-малко Реалността е това, което ние мислим, че тя би трябвало да бъде**”- /Пирке Авот, 4:19/.

БИБЛИОГРАФИЯ

- 1/Пиер Абелар.Избрани съчинения.С.1986.
- 2/Аврелий Августин.За природата на доброто.За благодатта и свободата на волята.С.1992.
- 3/А.Айнщайн,Л.Инфелд.Еволюция на идеите във физиката.С.1967.
- 4/А.Айнщайн.Специална и обща теория на относителността.С.1965.
- 5/Александер.Суперенциклопедия на тайнствените науки.С.1992.
- 6/А.Алов,Н.Владимиров,Ф.Овсиенко.История религии.М.1998,ИК Приор.
- 7/Т.Аквински.За съществуването и същността.За вечността на света.С.92.
- 8/Аристотель.Т.1.Метафизика.О душе.М.1976.
- 9/Аристотель.Т.2.Категории.М.1978.
- 10/Дж.Беркли.Сочинения.М.1978.
- 11/А.Богомолов.Современная буржуазная философия и религия.М.1977.
- 12/Библия.Книгите на Свещеното писание.Св.Синод1993.
- 13/А.Бояджиев.Речник на Святото Писание.Цариград 1884.
- 14/Ц.Бояджиев.Неписаното учение на Платон.С.1984.
- 15/Фр.Брюн.Мъртвите ни говорят.С.1992.
- 16/Й.фон Бутлар.Те идват от далечни звезди.С.1991.
- 17/Ст.Вайнберг.Первые три минуты.Современный взгляд на происхождение Вселенной.М.1983.
- 18/В.Вундт.Лекции о душе животных и человека.С.Пб.1894.
- 19/В.Гейзенберг.Философские проблемы атомной физики.М.1953.
- 20/В.Гейзенберг.Физика и философия.М.1963.
- 21/Г.В.Фр.Гегель.Энциклопедия философских наук,Т.1:Логика.М.1974.
- 22/Г.Гегель...Т.2:Философия природы.М.1975.
- 23/Г.Гегель...Т.3:Философия духа.М.1977.
- 24/Г.Гегель.Философия религии.Т.1.М.1975.
- 25/Г.Гегель.Философия религии.Т.2.М.1977.
- 26/А.Г.Йочкова.Логика и зоопсихология.В:Ф-я,истор.,хуман.БАН,С.1996.
- 27/С.Герджиков.Смъртен опит..С.1994.
- 28/И.Григулевич.Папството ХХ в.С.1982.
- 29/Л.Давиташвили.Съвременно състояние на еволюционното учение.С.1969.
- 30/Е.Данков.Метафизика на исихазма.С.1999.
- 31/Д.Дубровский.Информация,сознание,мозг.М.1980.
- 32/Д.Дубровский.Проблема идеального.М.1983.
- 33/Дюлгеров-Цоневски.Православно догматическо богословие.С.1948.
- 34/Д.Дюлгеров.И.Цоневски.Мисионерство.Св.Синод.С.1937.

- 35/Книга на ЕНОХ.С.Силуети.1994.
- 36/Е.Жилсон.Ф.БьонерХристиянската философия.С.1994.
- 37/Еп.Игнатий.Слово о смерти.С.Пб.1991.
- 38/Йоан-ПавелII.Да прекрачим прага на надеждата.ВТУ 1995
- 39/рави Бехор Кахлон,Ел.Бенаврам,Р.Джераси,Ц.Фридман.
: Параши,мидраши и коментари.5763-2003,ИК Шалом.
- 40/Р.Кавендиш.Енциклопедия на необясненото.С.2000.
- 41/Конституция на Европейския съюз.И-во на 39 НС,2003 г.
- 42/Д.Киров.Въведение в християнската антропология.С1996.
- 43/К.Крылов.Категории Аристотеля и Кабала.М.2001.
- 44/К.Ламонт.Иллюзия бессмертия.М.1984.
- 45/Г.Лейбниц.Соч.Т.1.М.1982.
- 46/А.Леонтиев.Проблеми развития психики.М.1981.
- 47/Г.Майоров.Формирование Средневековой философии. М.1979.
- 48/Ив.Марчевски.Исихазъмът.Учението за несътворените
божествени енергии С.1996
- 49/П.Малицкий.История на християнската църква.Т.1,2,/С.1928,1929.
- 50/К.Милчев.Екзистенциалната тема и проблематиката на паламизма.
- 51/К.Милчев.Същност и ипостас.С.2002. //С.2001.
- 52/К.Милчев.Битие и букви.С./НИ 2004.
- 53/К.Михайлов,И.Калчев.Диалог на спасението-документи от
II Ватикански събор.С.Нов ден,1995.
- 54/Н.Николов.Маските на величията.
- 55/Н.Николов.Световната конспирация.
- 56/Н.Николов.Новият ред.
- 57/Н.Николов.Тайните протоколи./София 1991-1994/.
- 58/М.Новиков.История и теория атеизма.М.1974.
- 59/В.Оствалд.Натурфилософия.С.Пб. 1909.
- 60/А.Папюс.Теория и практика магии.СПб1911,М.1991.
- 61/Дим.Пенов.Мироглед,дух,религия.С.1942.
- 62/Ст.Пенов:Хегел и психофизичният проблем.ФМ 7/87.
- 63/С.П.Към критиката на научния материализъм.ФМ 7/1988.
- 64/С.П.Съвременни диалектико-идеалистически интерпретации.ФМ
3/1990.
- 65/С.П.Психиката като реалност и битието на човешкия
дух.ФМ.6/1991.
- 66/С.П.Юдео-християнският мироглед и ценностите на Новият
Вавилон.
- 67/С.П.Мироглед,ценности и съдба на новия Вавилон.Дух.дом.8-
10/1999.
- 68/Ст.Пенов.Теология на войната:Дух.дом:6,7/1999.

дни.сп."Фил.алтернативи"2/1993.

70/С.П.Неотомистка интерпретация на логиката на Хегел и Уайтхед.3/93

71/Ст.Пенов.ФИЛОСОФИЯ НА ДУХА;Душа-тяло-Бог и свят.С./ИК Гуторанов/240

стр/1996.

72/Ст.Пенов-ред.в съавт.с Ив.Слаников.ФИЛОСОФИЯ НА РЕЛИГИЯТА.с.2000./300 стр

73/Ст.П.Метафизиката на исихазма и съвременната философия на религията.Сб.Любомъдрие.,Т.П,ФАБЕР,2001.

74/С.П.Църковните проблеми или кой служи черна меса?сп.Обр.2/2002.

75/С.П.Вероизповедания,образование,антиклерикализъм.5/02

76/Ст.П.Религия и общество.Църква и държава. Обр. 4/2003.

77/Ст.П.България,ЕС и Конституцията на Европа.Обр.2/2004

78/Ст.Пенов.Митология и теософия.сб.БАН и СУБ.С.2004.

79/Платон.Т.2.Федон.Пирът.Федър.С.1982.

80/Платон.Т.3.Държавата.С.1981.

81/Платон.Т.4.Парменид.Тимей.Държавникът.С.1990.

82/М.Помазанский.Православное догматическое богословие.Калиф.1992.

83/К.Поппер.Логика и рост научного знания..М.1983.

84/Ж.Приор.Нощта се превръща в светлина.С.1992.

85/Ж.Приор.Аурата и безсмъртното тяло.С.1992.

86/Васил Проданов.Гражданското общество и глобалният капитализъм.С.2003.

87/Ив.Пунчев.Космическата философия-парадигма на...В.1992.

88/Прокъл.Първооснови на теологията.С.1995.

89/Раби Рами Шапиро.Пирке Авот.С.Кибеа 1999.

90/Й.Роман.Митове.С.1973.

91/Р.Радев/ред/,Ив.Камбуров,Й.Пеев.РЕЛИГИИТЕ.С.1994.

92/Волен Сидеров.Бумерангът на злото.С.Обектив.2002.

93/Иван Слаников.Бог като понятие и като ценност.С. 2003.

94/Ив.Слаников.Бог и свят.С.БАН,2005/2004 – под печат/.

95/Я.Станис.Очерки по диалектическому материализму. М.1977.

96/А.Стойнев.Светогледът на прабългарите.С.1985/ 1986 г.

97/Л.Тодорова.Оперативната същност на Бога и Вселената.ФАБЕР.2000.

98/Д.Уайнгъл,П.Бъргър,Д.Мартин,Дж.Сакс,Г.Дейви.Десекуларизацията на света.С.2004.

- 99/А.Н.Уайтхед.Избранные работы по философии.М.1990.
- 100/Юдж.Уебър.Апокалипсиси.С.Епсилон.1999.
- 101/Р.Уебстър.Духовни водачи.С.Аратрон.1999.
- 102/УСТАВ НА БПЦ.П ИЗД.С.1993.
- 103/Хаве Улман и Рут Сэмюелз.По тропам еврейской истории.М.1993.
- 104/Ш.Этигер,Тадмор,Надель.Очерк истории еврейского народа.М.1994.
- 105/З.Фрейд.О психоанализе.Я и Оно.М.1980.
- 106/И.Фролов.Философия и современная биология.С.1994.
- 107/Г.В.Фр.Хегел.Наука логика.Т.1,Обективна логика.С.1966.
- 108/Г.Хегел.Наука логика.Т.2.Субективна логика.С.1967.
- 109/Г.Хегел.История на философията.Т.1.С.1961.
- 110/Г.Хегел.История на философията.Т.2.С.1965.
- 111/Г.Хегел.История на философията.Т.3.С.1966.
- 112/Теодор Херцел.Еврейската държава.С.1991.
- 113/Ст.Хогинг.Кратка история на времето ...С.1983.
- 114/А.Хубанчев.Т.Коев.Философски идеи в православния изток.С.1993.
- 115/Д.Чатопадхя.Живое и мъртво в индийской философии.М.1981.
- 116/Ч.Шеррингтон.Интегративная деятельность нервной системы .
Л.1969.
- 117/П.Т.де Шарден.Феномен человека.М.1965.
- 118/шейх Абдуллах Абдул Фати.Раждането на пророка.Цариградъ.1899.
- 119/К.Г.Юнг.Избрано.кн.1.Плевен.1993.
- 120/К.Юнг.Избрано.кн.2.П.1993.
- 121/К.Юнг.Избрано.кн.3.П.1994.
-
- 122/Свещеният Ал-Коран.С.1999.
- 123/Сергей Булгаков.Православието.С.Хр.Ботев,1994.
- 124/Л.Ганчев.Културноантропологически...анализ на епистемологията.С.1998.
- 125/А.Грънчаров.Психология.ИК Лик.1997.
- 126/И.Дафов,Е.Данков,Р.Данкова.Аналитична психология.ФАБЕР.2002г.
- 127/Дж.П.Де-ла Мирандола.За съществуващото и единното.С.1994.
- 128/Ал.Пацев.Пирамидалната система на познанието и феноменът на будизма.Сп.Образование 1/2004.
- 129/Пацев.Будистката представа за съзнанието и европейската философия.4/2004.
- 130/Петко Ганчев.В битката за бъдещето.Светът и България в глобалната епоха// С.2003.
- 131/П.Стаматов/Я.Янев.Хегел.София 1995.

- 132/В.Соловьев,ред.Р.Данкова.Антихристът.ВТУ. 1994
- 133/Съвременни философи–XIX-XX в Ст.Пенов и др.С.1993-I,1996-II .
- 134/Н.Ташев.За и против икуменизма.сп.Образование.2/2003
- 135/Л.Тодорова.Библията и нейното място в европейската литература.Фабер 1999
- 136/Лев Шестов.Соч.Т.1.Афины и Йерусалим.М.Наука.1993.
- 137/ **St.Thomas Aquinas**.Summa... Westmin.Ed.McDermot.1989
- 138/ J.Baldwin.Dictionary of Philosophy and Psychology.Gloucester.1957.
- 139/ D.Bakan.On the Effect of the Mind on Matter.In:Body and Mind. N.Y.80.
- 140/ J.Beloff.Parapsychology and the Mind-Body ...Inquiry 30/1987.
- 141/ М.Бунге.The Mind-Body Problem in an evolutionary Perspective*Brain and Mind,October/1979.
- 142/ R.Carnap.Psychology in physical language.In:Logical Positivism/1959.
- 143/ Fr.Copleston.A History of Philosophy.Wesminster-Meri 1-6 Vol.1960-66.
- 144/ Fr.Copleston.Philosiphies and Cultures.Oxford.1980.
- 145/ В.С Croce.What is Living ...of the Philosophy of Hegel.L. 1915.
- 146/ J.Eccles.The Human Mind.At:The Nobel Conference.Amsterdam.1967.
- 147/ J.Eccles.Facing Reality.N.Y.-Berlin.1970.
- 148/ J.Eccles.The Understanding of the Brain.N.Y.1977.
- 149/ А.Edington.The Nature of Physical World.N.Y.1928.
- 150/ Encyclopaedia Britanica.L.1995.
- 151/S.Freud.New introductory Lections on Psychoanalysis.N.Y.1973,Vol.II.
- 152/E.Gilson.Le Realisme Methodique.Paris 1930.
- 153/E.Gilson.Le Filosome et la theologie.Paris 1960.
- 154/E.Gilson.From Aristorel to Darwin and back Again.A Journey in final Causality,Species and Evolution.L.1984.
- 155/J.Gredt.Vol.1.Logica – Philosophia Naturalis/X/.Barcelona 1946.
- 156/J.Gredt.Vol.2.Methaphysica-Ethica/VI/.Friburgi...1936.
- 157/M.Green.Hegel of the Soul.Speculative Anthropology.Hague 1972.
- 158/G.W.Fr.Hegel.Enzyklopadie... Werke.Bd.8,9,10.Frsnkfurt 1969-1971.
- 159/W.Hill.The Doctrine of God after Vatican II.The Vol.53/1989.
- 160/Holy Oecumenical Council – Vatican II.Third session.1964. Ch.I.
- 161/C.G.Jung.Memories.Dreams.Reflections.N.Y.1965.
- 162/R.Karisch.Der Christ und Dialektische Materialismus.Berlin.1956.
- 163/M.Kinsbourne.Brain based Limitations on Mind/Body and Mind/NY.1980.
- 164/E.Kubber-Ross.Immages of Growth and Death.NY./Prent.Hall 1976.
- 165/C.S.Lewis.Mere Christianity.NY 1960.

- 166/M.Levin.Metaphysics and the Mind-Body Problem.Oxford 1979.
- 167/Maquart.Elementa Philosophiae.Paris 1937.
- 168/E.Marques.On the biological Origin of Man./16-th W.C.of
Philosophy.Dussel.1978.
- 169/P.McGeer&J.Eccles.The Molecular Neurobiology of the
Mamalian Brain.N.Y.1987.
- 170/J.McTaggart.Studies in Hegelian Dialectic.Cambridge 1922.
- 171/E.Miln.A Modern Cosmology and Christian Idea of God.Oxford 1952.
- 172/R.A.Moody.Reflections on Life after Life.NY 1977.
- 173/L.Morgan.Emergent Evolution.London 1927.
- 174/M.Munitz.The Mystery of Existence.NY 1965.
- 175/T.Penelhum.Survival and Disembodied Existence.L.-Henley- NY 1980.
- 176/Ch.Pierce.Values in a Universe of Chance.NY 1958.
- 177/K.Popper.Conjectures and Refutations.NY-L.1968.
- 178/K.Popper &J.Eccles.The Self and It's Brain.B.-L.NY.1977.
- 179/J.Pratt.Personal Realism.NY 1937.
- 180/A.Reck.Being and Substance./Review of Metaphysics.XXXI/1978.
- 181/S.Reinstadtler.Elementa Philosophiae Scholasticae.Freiburg 1923.
- 182/R.Rorty.Mind-Body Identity*Philosophy of Mind.L.- NY.1966.
- 183/B.Russel.The Analysis of Mind.London 1921.
- 183/G.Santayana.The Realms of Being.*Ed.in 1-vol.NY.1942.
- 184/Fr.Schaeffer.The God Who is there./DG-Illinois.1968.
- 185.Fr.Schaeffer&C.E.Koop.Whatever Happened to the Human
Race.L.1982.
- 186/Ch.Sherrington.Man on His Nature.Cambridge 1975.
- 187/J.Silk.The Big Bang.Creation...of the Universe.San Fr.1980.
- 188/J.C.Smart.Philosophical and Scientific Realism.L – NY.1969.
- 189/S.Shoemaker.Introspection and the Self/In:Midwest
Studies,X – 1986.
- 190/J.Teichman.The Mind and the Soul.London 1974.
- 191/G.Vessey.Concepts of Mind./Midwest studies,X-1986.
- 192/J.Vrietz,J.Lotz.Philosophie im Grundniss.Wurzburg 1964.
- 193/Bishop Kalistos Ware.The Orthodox Way.L.-Oxford 1987.
- 194/H.Weiner.Contemporary Research and the Mind-Body Problem.NY
1980.
- 195/G.Vetter.Sovietologie heute.Frankfurt am Main-Hamburg.1962.
- 196/A.N.Whitehead.Religion in the Making.NY 1926.
- 197/A.N.Whitehead.Assays in Science and Philosophy.NY 1958.
- 198/A.Whitehead.Science and Modern World.NY 1958.
- 199/A.Whitehead.Adventure of Tdeas.NY 1955.
- 200/A,Whitehead.The Function of Reason.Boston.1958.
- 201/A.Whitehead.Process and Reality.NY.1960*1969.

- 202/M.Wilson.**Body and Mind from the Cartesian Point of View.NY 1980.
- 203/J.Wippel.**The Metaphysical Themes in Thomas Aquinas.Washington Catholic University 1989.
-
- 204/The Holy Bible.**The Old and New Testaments.London Bible Society 1938.
- 205/Manly P.Hall.**Masonic,Germetic,Cabalistic and Rosirurrian Symbolic Philosophy.San Francisco 1927/1928.
- 206/J.B.Pratt.**Personal Realism.NY.1937.
- 207/186-A/Sh.Shavit.**History of the Jewish people.Jerusalem.1991*92
- 208/www.isranews.com**
- 209/www.evrey.com**
- 210/www.news.bg**
- 211/ www.religia.bg**
- 212/52-A/К.Милчев.**Битие и нетварност.С.2003.
- 213/В.Проданов.**Насилието в модерната епоха.С.2003.
- 214/137-A/Дан Кон Шербок-**“Еврейското наследство.С./Ш.1999.
- 215137-Б/Андре Шураки-**“История на юдаизма”,С.Одри.1999.
- 216/137-В/Дим.Цацов.**Онтология на безмълвието.Faber 2003.
- 217/NORMA*APIS*PACEL** – Парламентарен цен- тър за европейско право.
- 218/Ст.Пенов.**Монитор, 28,8,2004 Нихилистите ...създаодоха разкола,или Монитор,23,8,2002-
150 млн. долара/,.